annual

Best Compliments from

Manarkattu Wines

PALAI

●

Sole distributors of Amrut Products

●

BRANCHES

Munnar — Adimaly — Kattappana — Ernakulam — Palghat Kottayam—Quilon—Pathanamthitta—Kozhencherry and Trivandrum

DEVA MATHA COLLEGE

KURAVILANGAD

...so ma jyotirgamaya

Magazine

Vol. No. Nine

1972-'73

PUBLISHER

Rev. Fr. Joseph T. Thannipara

Principal

Deva Matha College

Kuravilangad

Chief Editor

K. V. KURIAN

Deva Matha College

MAGAZINE

1973

Student Artists

Jeevan Thomas
Ouseph T. J.
Babu K. M.

Student Representatives

Joseph Parambil
Chacko K. J.
George Thomas C.
Gopalakrishnan Nair K. S.
Annamma Chacko
Rajamma Joseph

Blocks

Antoney's Studio
Kottayam

Printing

H. M. Major Press
Kuravilangad

BOARD OF EDITORS

President

Rev. Fr. Joseph T. Thannipara
M. A., M. Ed., Ph. L., L. D.

Senior Editors

ENGLISH
Rev. G. T. Vadakel

MALAYALAM
V. M. Mani

HINDI
K. R. R. Pillai

Student Editor

Babu Thomas

CHIEF EDITOR
K. V. Kurian

INDEX TO ADVERTISERS

II Cover — Manarkattu Wines, Palai.
III Cover — Fashion Jewellery, Ernakulam.
IV Cover — Island Hotel Maharaj, Cochin.

English Section

	Page
Antoney's Studio, Kottayam.	56
Atmas Bakery, Kottayam.	53
Bangalore Garage, Palai.	31
Cheruvallipparampil Jewellery, Kaduthuruthy	41
Claretian Congregation, Kuravilangad.	36
Geo - Joe - Bros, Kottayam.	27
Jos Tom Memorial College, Kuruppanthara.	46
Moozhayil Jewellery Palai.	23
P & V Company, Palai	41
Rozarios, Kottayam.	31
Sasi Tex, Kuravilangad.	16
Warier's College, Kottayam.	17

Malayalam Section

Cherupushpam Book Depot. Palai.	60
Drum Band Textiles.	57
Flora food Products, Nazarath Hill.	61
Hotel Maryana, Kuravilangad.	15
Janatha Press, Kuravilangad.	38
Kairalivyakaranam	43
Kannanthara Stores, Kuravilangad.	19
Kerala Studio, Kuravilangad.	23
Kuravilangad Medicals, Kuravilangad.	19
Metal Land, Kuravilangad.	57
Mohan's Autos, Palai	60
Parianickal Stores, Kuravilangad.	33
Pettakattu Stores, Kuravilangad.	6
Royal Studio, Kuravilangad.	16
Thekkadathu Homoeo Dispensary.	61
Vadayattu Jewellery, Palai.	6
Vazhuthanappallil Jewellers, Kuravilangad.	17
Venus Institute of Commerce, Kuravilangad.	38
Vettor Hard wares, Ettumanoor.	5
Vidyarthimithram, Kottayam.	57
Vijaya Watch Company, Kuravilangad.	19
Wear Well Dresses, Kuravilangad.	23

Over the pages

Page

Prose

Page	Title	Author
1	Editorial Scribling	
3	The Yester Year	
6	Annual Round Up	
11	No more roses for my Lali	Jose K. Abraham
13	Jealousy	- Babu Thomas
14	The importance of technical education	Sebastian M. M.
18	Population Problem	- Joy Joseph
19	Smoking	- Jose Eldaphonse
22	Youth Unrest	- Joseph Parambil
25	Philately	- Sebastian C. C.
28	Glimpses of twenty two days at Purandhar	Surendranadhan G.
30	The more generous sex	- Thomas K. C.
33	Good manners	- Philomina Joseph
34	Put out the fire before it spreads	Mahajan P. Mani
37	A few moments before life's mirror	Jose P. Pattupara
43	The lowing herd	- K. M. Chacko M. A.
55	The architect of Modern India	Jose Thomas P.

Verse

Page	Title	Author
10	Chandala Bhikshuki	- Keyemcee
15	Ode to my sweet heart	- Jose M. M.
21	Ode to my friend	- Joseph A. C.
38	A return	- Vasu P. N.
44	Willy-nilly	- Joseph Mathew

The dawn days of June of the year 1972 arose with clusters of dispute between the owners and governers of private Colleges, in the galaxy of higher education, in this state. The declaration of the Government to scale down the fees had given birth to these clusters. As one tries to scan the picture, the span of life time for them was about ten times nine days.

editorial

So much so, many centres of learning inclusive of ours in this territory could function only for a short period from September to April.

We are, no doubt, floating in a highly exciting age, marked by great and irreversible changes- an age which is faced with new challenges that can't be shied at. Momentous changes are taking place in this dynamic society, the student agitation being a prime factor for which. "Intellectual disgrace/Stares from every human face/And the seas of pity lie/Locked and frozen in each eye" are true to our times and especially locale. The amplitude and frequency of student agitations, varying from an absolute zero to a frenzied maximum have enticed away many a day from the academic year, which in turn has caused delay in bringing forth this issue.

The scaling down of the magazine fee from rupees five to rupees three has brought down this offspring to the ground state in quantity and probably in quality too. The inablity and lack of experience of the editors too, have their adverse contributions to keep this from a quality one. Even the devil can cite scripture to justify his actions; so have I done.

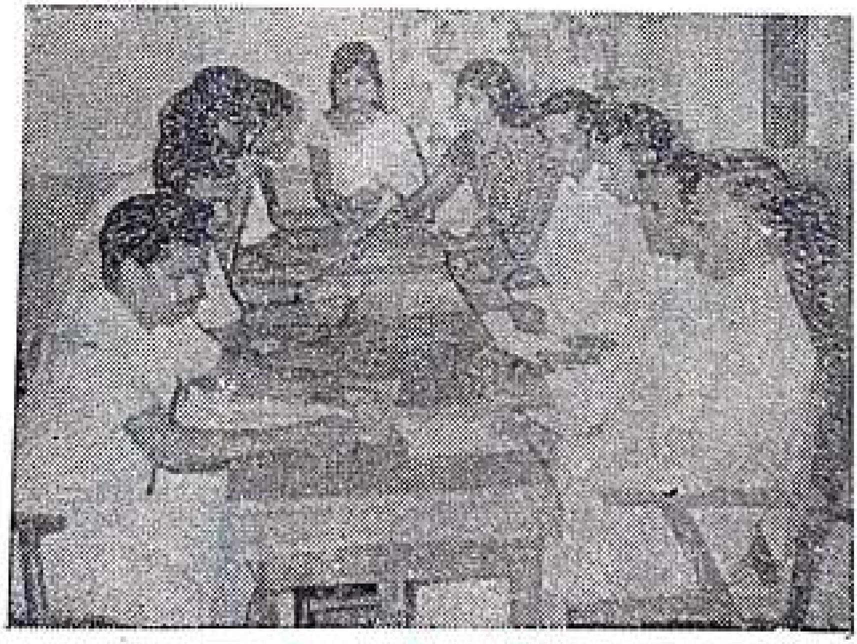

A hand is being extended to implement certain novel methods: head line drawing, colour printing in matter execution and the like, despite the fact that fund is being reduced to nearly half the precedent years'. Yet for all these I am, afraid and reluctant to direct you to weigh this issue with the previous years', than Falstaff would have been marching through caventry with a regiment of rugamaffins.

scribbling

The Yester Year

Respected President, Very Rev. Fr. Manager, Rev. Fathers, Ladies and Gentlemen,

stand

nineth ann.

you th. ... College, by way report of ... of giving you a brief account of the working of the College during the academic year 1972-'73.

On account of the special circumstances that is well known to all of you, we could re-open the College only during the last week of August, 1972. We have admitted 497 students to the Pre-degree course and 260 students to the various degree courses. At present there are 1792 students on the rolls of whom 817 are girls.

There are 67 members on the teaching staff and 44 on the non-teaching. All the members who were on the staff last year are continuing this year also. There is no fresh recruitment to the staff this year.

Examination Results:

In the matter of University Examination results, I happily note that this year also we kept up our good tradition of high percentage. The results of the University Examinations are as follows:

	I Class	II Class	III Class	Total	%
B. Sc.					
Maths.	9	7	8	24	71
Chem.	13	9	5	27	85
Zool.	8	14	10	32	100
B. A.					
Econ.	—	3	29	32	68
English Lang. & Lit.	—	—	25	25	59.5
B. Com.	—	6	12	18	42

	I Class	II Class	III Class	Total	%
II year					
B.A./B.Sc./B.Com.					
B.A/B.Sc.					
English	—	3	107	110	55.5
Malayalam	—	7	78	85	88
Hindi	—	6	85	91	90
Maths. Sub.				20	64.5
Physics Sub.				52	92.8
Statistics Sub.				20	80
Chemistry Sub.				31	93.3
Botany Sub.				32	100
II B. Com. English	-	-	22	22	48.8
Hindi	-	5	29	34	68
Part III Group A.				38	84.4
Pre-degree	23	73	137	233	50

For the Pre-degree with 23 first classes and 73 second classes we had more than 50% full passes. As for the Degree classes mention must be made that 100% pass in B. Sc. Zoology with 8 first classes and 14 second classes (last year also we had 100% result with the First Rank in the University). For B. Sc. Chemistry with 13 first classes and 9 second classes a total of 85 percent pass and for Maths. with 9 First and 7 second classes 71 percent full passes. This high percentage of results is evidently a glorious tribute to the selfless and devoted service of the staff as well as to the conscientious work and devoted application to studies of the students.

Extra-Curicular activities

The formal inuguration of the College Union and associations was made by Sri Babu Paul I. A. S. Collector to the district of Idikky on 12th October 1972. Several ordinary and extra-ordinary meetings were held by the various associations, a detailed report of which will be presented by the General Secretary.

N. C. C.

We have one company in Senior Division Army Wing under the N. C. C. Officer Lt. P. J. Mathew.

There are 154 cadets of whom 4 are under officers. 60 of our cadets attended the Annual Trading Camp held at Aruvithura during the last X'mas vacation. One cadet attended the Attachment to Regular Army Unit held at Oottacamund during the last Mid-summer holidays.

Sports and Games

Our Foot-ball, Volley ball, Basket ball, Cricket, Shuttle badminton, Ball badminton and athletic teams participated in the various Inter Collegiate tournaments. The Annual Athletic meet was conducted on the 23rd and 24th March, 1973. Lt. Col. T. M. S. Nair, Officer Commanding, 16 Kerala Bn. N. C. C., Palai distributed the prizes to the winners of the various items.

N. S. S.

I am happy to state that we have a very active unit of the Nationsl Service Scheme with One Director and 100 volunteers of whom 25 are girls. The youth can work wonders. The 60 avenue trees on both sides of the College road are monumental testimony to that. It is four months since they were planted and they have not experienced not a rain drop;still none of them has suffered from the shortage of water. The sense of dignity with which the volunteers take up manuel labour, the spirit of co-operation and devotion to duty shown by the N.S.S. volunteers have in fact won the admiration of the whole College.

Our N.S.S. volunteers have been very actively rendering service to the 'One Lakh housing scheme'. They serve in the local Government Hospital for cleaning and sanitation. The volunteers help the agriculturists; they collect soil samples from the farmers and the results of scientific analysis carried back to them. Our lady volunteers get training in sewing. So that they can give lessons to poor girls of the locality. Now also they go ahead with activities like making houses, rat erradication etc. With all these the N. S. S. prove that youth can do manythings creative and useful to the society.

Library

There are more than 18,600 volumes in the Library. We are subscribing to about 90 periodicals. The students are making the best use of the facilities afforded by the spacious readiag room and numerous volumes in the library.

Bore I conclude this brief report it is my duty to thank all of our benefactors and friends. First and foremost I raise my heart to Almighty God for His abundant blessing on this Institution. I take this opportunity to express our deep gratitude to Rt. Rev. Dr. Sebastian Vayalil, Bishop of Palai the Patron of the College and Very Rev. Fr. George Paruvanady, the manager of the College for their paternal and timely advice. I am very glad to offer my sincere thanks to the teaching and non-teaching staff for their good will and co-operation. With regard to our students I have only words of appreciation and praise. Their diligence, behaviour, good manners, good will and spirit of service deserve very good comment. On every occasion of general unrest they displayed admirable restraint and sense of responsibility.

Our chief guest of to-day's functions does not require any introduction. I express my sincere thanks to Sri K. Sivaramakrishna Iyer, for gracing this occasion with his presence in our midst. I am very thankful to all those who are present here for their contribution in making this function a grand success.

President

annual round up

As is known to you this probably was an year of very short duration. So the Union activities had to be limited in that short span of time. We had to await till the end of August to switch on the activities as the College reopened only in the end of August.

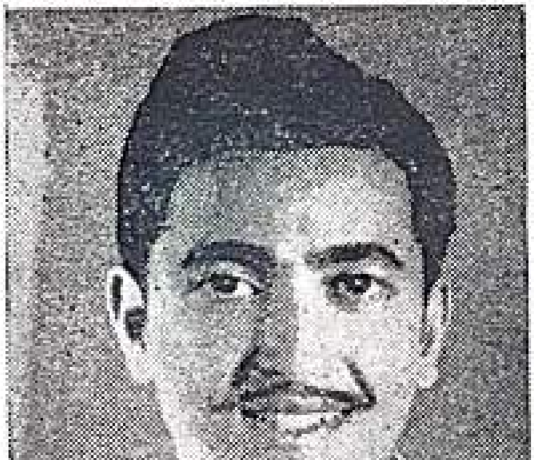

General Secretary

The functioning of the Union began with the election of the office bearers.

Sri P. J. Simon was elected as the Prsident.

Uni. Union Councillor

Sri V. M. Mani M. A. has been the staff adviser and Sri K. V. Kurian M. Sc. the director of the Arts Club.

The formal Inauguration of the Union was done by Sri Babu Paul I. A. S, Collector to the district of Idikki on 12th October 1972. Sri C. J. Sebastian of the Malayalam dept. of St. Thomas College Palai spoke on the occasion.

Various Clubs and Associations have functioned under the shelter of the Union.

and Sri C. M. George Muriken General Secretary. Sri P. M. Mathew was elected to the post of the University Union Counciller.

Sri George Jacob and Sri Babu Thomas were elected Arts Club Secretary and Student Editor, respectively.

For the efficient functioning of the Union Secretaries and Junior Secretaries were elected for the Malayalam, Hindi, Science and Commerce associations. Ladies' representatives also were elected.

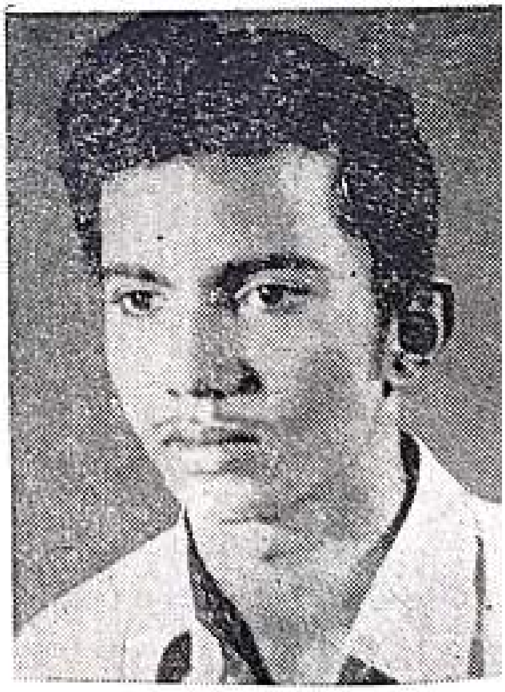

Student Editor

Arts Club

Arts Club Secretary

The activities were inaugurated by Sri Ponkunnam Varkey, the Chairman of the Kerala Sahithiya Academy.

The Club has provided variety entertainments for various occasions in the College. The items for the Arts Festivel conducted in the College were supplied by the Club. Also our team competed in the All Kerala 'Drama festival' at Alleppy under the auspices of the University Union.

Commerce Association

Sri K. U. Scaria C. A. addressed the students in a special meeting of the Commerce Association.

Arts Club Inauguration

Commerce assn. Inauguration

Sri Joy Cyriac was elected as the senior Secretary and Sri K. U. Sebastian as the Junior Secretary.

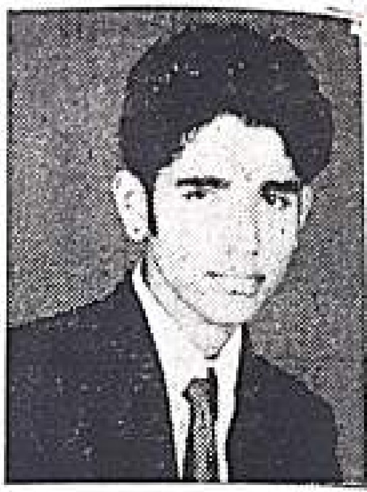

Senior Secretary

Junior Secretary

Hindi Association

Hindi Assn. Inauguration

Sri Abraham Varghese was the Senior Secretary of the Association and Sri C. Thomas the Junior Secretary.

Senior Secretary

The activities of the Association was formally inaugurated by Professor P. K. Kesavan Nair, Retired Professor of Hindi of University College Trivandrum.

Junior Secretary

Chandala Bhikshuki

''അപ്പൊഴുതങ്ങൊരു പെൺകൊടിയാറം ചെറു
ചെപ്പുക്കുടമൊന്നരയ്ക്കുമേലിൽ

അഞ്ചിതമായ് വള മിന്നുമിടങ്കര-
പ്പിഞ്ചു ലതകൊണ്ടു ചുററിച്ചേർത്തും;

വീശും വലങ്കര വല്ലിയിൽ പാളയും
പാശവും ലീലയായ് തൂക്കിക്കൊണ്ടും,

ചെററു കനിഞ്ഞു വലഞ്ഞൊരു പൂമേനി
ചുററിമറച്ച ചെങ്കാന്തി തേടും

പൂഞ്ചേലതൻ തല പാർശ്വത്തിൽ പാറിച്ചും
ചാഞ്ചാടിവച്ചുമടിത്തളിരിൽ

ലോലപ്പൂമ്പാദസരത്തിലെ കിങ്ങിണി
ജാലം കിലുങ്ങി മുഴങ്ങുമാറും

മന്ദമടുത്തുള്ളോരൂരിൽനിന്നോമലാം
വന്നണയുന്നു വഴിക്കിണററിൽ.''

—കുമാരനാശാൻ

And then a pretty maiden there
Holding a pot above her waist

Close with the tender twig of her left arm
Decked with bangles shining bright;

Holding in her swinging right arm
A pail and rope in a playful way;

The tip of the sari scarlet bright
Round her right-bent blooming trunk,

Fluttering and flying at her side;
And at her dancing steps nimble

And gentle, the tiny anklet bells
Tinkle - tinkle - tinkling sweet-

Does soft the dearie from a hamlet nigh
Proceed towards the wayside well.

translation: Keyemcee

NO MORE ROSES FOR MY LALI

Jose K. Abraham

"Antoni please don't be surprised. Yes! It is my voice conveying my epilogue which is now no more than an obituary. I have sent this spool to you because you are the friend whom I adore unto my last. Hardly few more minutes are left for me to pick that Smith-Wesson revolver which is lying on my bed to shoot myself. But befere I commit that I shall narrate my story and for your convenience it is recorded on this spool- the sage of my life. Let this be presented in a court as an evidence if they accuse some innocent one for murdering me. Tell them it is not a murder but a suicide.

It struck me only a couple of hours ago after returning from Benon cemetry I did realise that my life was in a perilous state. Ruined both physically and mentally. It urged in me the need to put an end to my life. I shall tell you those incidents, which evidently, are leading me to commit that self murder.

It was Ko-Chu, my carefully band picked Korean chauffeur cum body guard; an expert in 'Karate' and a 10th Degree Black belt holder in 'Judo', who drove that get powered Black Thunder Bird through that canyon towards Benon cemetry from the office today.

I have travelled for more than a decade through that same deserted passage through which I carried the coffin of my beloved child Marian, moulded out of my flesh and blood in Lali's womb, and of my wife Lali's who was part and parcel of my body. Those are now memories turned memoire of an yester year woven to my fabric of love. Ko-Chu brought the huge sedon up to the arch of the cemetry and held the door open for me to go up those stairs-those steps through which last year on this same fateful day I dragged my exhausted body with the coffin of my Lali. I went up those stairs to be with my beloved ones.

The pot bellied pastor with the Mose's beard was there to welcome me. He was the man who uttered that my Lali and Marian were made up of dust. He was much pleased to help me so long I stinked of money.

The pastor read those parables, which he might have chanted perhaps before many a diseased in strange tounges. But he, in clear tone, read the same to me. I stooped my head down and reverentially uttered, undertone, 'our father............'

for my wife for my child

and one more for myself, who had been hitherto considered an athiest all his life.

In few minutes my homage to the departed at the 'House of the Dead' was over. I thanked him and paid him handsemely for the ritual he had served. Ko-Chu escorted the pastor to the car and drove away to the vicarage. I was alone. Alone far away from the half crazed world - the mad world. I sat down near Lali's tomb and put those rose flowers which had died down by then. I was sad. The weather fanned me. I lay on the meadow. Now Antoni, I shall tell you

of that hokum of what I saw, far away in the fog, then........

* * *

........My head was heavy and I was unable to open my eyes. But when I opened I found myself in a Hospital with half-a-dozen doctors around me. My legs were hung up and the rest of my body was bandaged. I knew something aweful had happened to me.

I lay awake for sometime and recollected about myself. I shouldn't have entered in that crazy cross country competition. It was an arena of death. Though many of

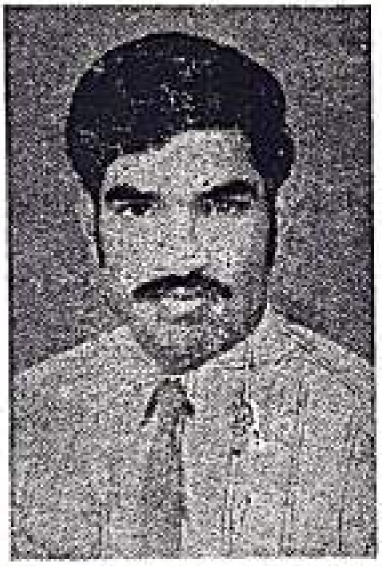

my friends warned me of its danger, I, as an orphan brought up in filth had no other way to win my own bread. It was that sudden storm that got me blinded and I hit hard against something. I was thrown away frommy motor bike. I do remember two icy cold hands that put me in a car and then my mind went in coma.

I was asleep when somebody touched my forehead again that evening. With much difficulty I opend my eyes slowly and saw a girl smiling at me. Beside her stood her father and a long procession of nurses and doctors, to whom I am indebted to. Her shining eyes penetrated deep in to mine, her dried Lips quivered but no words came.

Lali was the name they called her. Lali visited me every morning with rose flowers in those precarious days. Her presence always glowed in me the light of life. She told me stories, read me poems and helped me with my cigaretts. Then that day when my bandages were removed Lali asked me to drop at her house at Benon. We were in love.

Bred to no business, born to no estate I was a vegabond of the highest honour. I reached for pawner's during the day and at night I gambled for myself. To me the whole world at large was my family. I had little money in a Bank as stocks. Lali's father was surprised when I told him of my fate and was disinterested. To him I was another tramp found outside his ranch. To him Lali was the sole heiress; considered by folks to be a gift from the cosmos.

Three years service with pawners was enough for me. My Honda was damaged. With the emolument the pawners had given me I went back to Benon to settle down with Lali who was long waiting for me to feel my thick moustache against her fleshy cheeks. To me, Lali was everything.

With the little money I had I brought a farm with a small cottage, where Lali and myself wanted to stretch our legs and fill our lungs with fresh cool air. We were happy.

War came then. I was assigned to fly. Hunger and disease struck Benon. Depression and inflation prevailed all over the country which made rich grow richer, poor grow poorer. The tyranny of the Black marketeers prevailed there then.

Caught up in the avalanche of deep rooted love I was unique to live without my Lali. Though I flew high up in air but yet

(contd. on page 29)

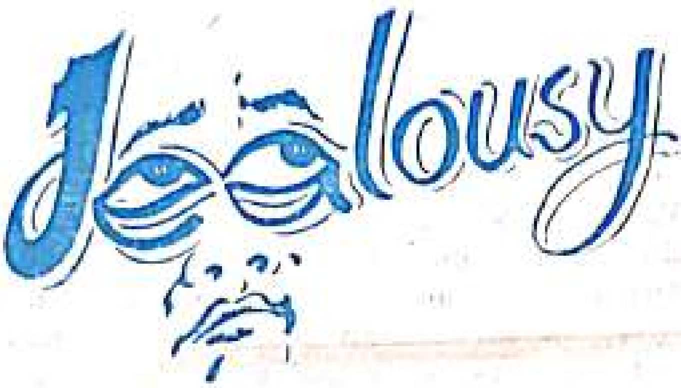

Babu Thomas

Jealousy is a common phenomenon found in every sphere of human activity. It is so omni-present that an individual without jealousy in him can be cansidered to be abnormal.

The root of all ambition is jealousy and ambition is the seed of success. Ambition led Hilary and Tensing to the great heights of the Himalayas and Robert Peary to the ice-covered regions of the North pole, and Yuri Gagarin into the outerspace for the first time. They were all jealous of the men who could otherwise have gone before them.

Competition, the responsible factor for the speedy progress we see around us, is a direct result of jealousy. Healthy competetion resulted in the almost superhuman feats that were exhibited in the Munich Olympics, Fishers crowning victory over Spasky in the race for the world championship title in chess and America's glorious feats in space travel.

Hero worship, which has a great influence on our lives, is a form of jealousy. "Lives of greater men, all remind us that we can make our lives sublime — and departing leave behind us-Foot prints on the sands of time". The deeds of saints and other great men make us jealous and this jealousy creates in us an urge to rise up to their level. For this reason, the study of past and present great men is beneficial to us.

What is it that gives the evil shade to 'jealousy'? It is its close connection with 'Envy'. They are closely related like the two sides of a coin. Envy is one of the greatest evils and it is the cause of much human misery through wars and persecutions. Hatred grows fast and strong where there is envy. A jealous person tries to rise up to the object of his jealousy while an envious person tries to equallise himself to the object of his envy by bringing the other down to his level. Hatred and bitterness do not go with jealousy. But they are very closely connected with envy.

A world in which people are not jealous of each other will be a world of inactivity. No one will be worried about recogniiton and appreciation. There will be neither ambition nor competition in the hearts of men and as a result, no progress in any field. Such a condition is not desirable.

Thus, we come to the conclusion that jealousy is essential for progress and that it is the motivating force that turns the wheels of development. It is in the fertile soil of jealousy that the seedlings of progress get ample nutrition. Indeed, 'Jealousy is the secret of all success.

THE IMPORTANCE Of TECHNICAL EDUCATION

Sebastian M. M.

Education is of two kinds, liberal and technical or vocational. The former is a training of the mind, the latter of the body. The one teaches how to live, the other how to make a living. The one makes us gentlemen, the other turns us into useful bread winners.

We are often tought how to live rather than how to make a living. Liberal education is far more widespread and popular than technical education. At one time in England and other countries of Europe also the same conditions prevailed. But the Industrial Revolution changed the entire face of things. The increasing use of machinery brought home the importance of technical education. Before the World War I, Tokio had also become a great seat of technical education. Now also, their skill in electrical appliances are famous.

India, very sorry to say, is backward in technical education. There are only a handful of technical institutions in the country. We have comparatively a small number of Stenographers, typists, doctors and other skilled workers. This is largely due to the faulty system of education introduced by the British, our former masters. In India, today things are bound to change. Everywhere numerous technicians and skilled hands are required for the various industrial, agricultural and engineering projects. Therefore technical education is likely to spread in the country.

Technical education has many advantages. In the first place, it enables a man to earn for his own living. And that is the most important thing in the life of man. People with liberal education have to face unemployment and distress. At one time in India and now also, the market value of a graduate fell as low. This is not possible in the case of a technically trained people, who always earn handsomely. It is of little use if one knows Shakespeare, Wordsworth and Keats but cannot earn enough to support himself and his family.

At one time it was believed that education was the monopoly of the upper classes alone. They generally received liberal education and looked down upon the

(Contd. on page 17)

Jose M. M.

ODE TO MY SWEET HEART

How beautiful art thou! My dear
More fair than words can say
The earth seems to envy thy beauty
And the evening sky admits her failure.

Eyes of all fall on you
Like the greedy bees on a flower
For such an angel you are
So buxum, blithe and calm.

The lovely rays of your dark eyes
To me a sweet sensation tickling the heart
The very sight of thy damask cheek
Overpowers my unmuzzled thoughts.

I rejoice in thy music sweet
And when I arise from my slumber deep
I feel, I am taken to a celestial world
Remote from the cares of life

Like a goddess, fair and free
You came into my dull life
With sweet dreams of love
And my heart brims with joy

But one thought still troubles me dear
Will you love me with the same adorations
Years later, when all my youth's gone
I am old and wrinkled through out?

But I am consoled in the next moment
As some sage sings to me
'Why fret about tomorrow, if today be sweet'
So let us be merry now, my darling.

ശശിടെക്സ്,

കുറവിലങ്ങാട്

*

പുതുമയുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ!

മിൽകട്ട്പീസുകൾ!!

നവീനരീതിയിലുള്ള തയ്യൽജോലികൾ!!

*

ഡ്റൈക്ലീനിംഗ്, ഡൈയിംഗ്

പ്രസന്റേഷൻ സെററുകൾ! മാമ്മോദീസാ സെററുകൾ!!

റെഡിമെയ്ഡ് ഡ്രസ്സുകൾ!!!

*

SasiTex

KURAVILANGAD

IMPORTANCE OF..........

uneducated lower classes. Technical education has given a new dignity even to the lowest ranks in society.

Technical education has given a new status to the manual worker. Manual work is as important as any other type of work. Society cannot run without it. Everybody has to depend upon the services of technicians and skilled workers.

Technical education brings us nearer to the realities of life. It is utilitarian. The clever use of one's fingers always stands at top. Manual workers show more union and organisation than the people with liberal education.

Technical education is not without some defects. It is often so highly specialized that a worker trained in one branch of industry is of no use in another. Let us take an example of a stenographer or a typist who only specialized in writing down the prescribed matter in time or in typing a pass age speedily. If he happens to lose his pr sent job, he may seek similar job elsewher But he may not be placed to another positio Normally, specialized technicians do n remain unemployed.

Technical education often develop a narrow outlook on life. People becam utilitarian. Man must earn his living b he must also learn to live.

All men cannot receive technic education just as everybody is not suited fo the study of commerce, Literature or Scienc Capacity to learn may differ. In the pa nobody thought of it, now everybody ru after it.

By an examination of the abov advantages and disadvantages, we may conclude that the world will always stand in nee of all kinds of people—scholars, professors artists, skilled engineers, specialized stenographers etc.

Warier's College
KOTTAYAM

The brilliant Results for PRE-DEGREE with Many First Classes and Second Classes

PRE-DEGREE PART I ENGLISH, HINDI PART II
(i) Mathematics, Physics, Chemistry
(ii) Physics, Chemistry & Biology.

B. Sc. (i) Mathematics main, Physics and Statistics sub.
(ii) Physics main, Statistics and Chemistry sub.
(iii) Chemistry main, Statistics and Physics sub.

B. A. and B. Com. Statistics Only.

WELL EQUIPPED LAB & HOSTEL FOR BOYS AND GIRLS

Principal, S. R. WARIER

Population Problem

Joy Joseph

"In recent years, enlightened public opinion every where has become increasingly alive to the pressing and fundamental nature of the world's population problems. This problem has come to affect every aspect of ma'ns social life on the individual, national and the international plans. It certainly has a vital bearing on the health and happyness of individual families".

The rate of increase of world population especially during the last decade has been really alarming. It is feared, in case this abnormally high rate of increase in world population is not checked, there would be world-wide famines and wars, since the problem of war. India and Pakistan are over-populated countries. The standard of living in these over populated underdeveloped countries has gone miserably low. Besides the social well-being, the economic prosperity of a modern nation is largely dependent on the rate of its population growth. Internationally speaking, population pressure ultimately leads to political tensions and sometimes even to war.

During the first twelve years of our freedom, while more land was brought under cultivation and more food raised, and more factories were set up and more industrial goods created, the economic life of the average individual did not improve appreciably because, not withstanding an augumentation of commodities and services, the number of consumers increased even more. In a word this means that demographically India is running so fast that economically she has to stand still.

"Population conrtol will not solve all our problems, but other problems will not be solved without population control", says Dr. Bhabha, the eminent Indian Scientist. Again we realize especially in the context of Indian situation that birth control is not the sole answer to the problem. The answer lies in an integrated programme comprising improved land use, conservation of soil, water, forest and grasslands and technical assistance. And all these have to be undertaken on an international rather than merely national scale.

To conclude, the threat presented by the population growth to economic pro—gress and world peace is clear. An underdeveloped country, like India, can not afford this in her present socio—economic context. The resulting economic frustration will create resentment among her poverty-tossed masses. Thus, the first and foremost thing for such underdeveloped contries, like India is to control their fertility, to promote their own economic well being and indirectly, contributing to the peace of the entire world.

SMOKING

A Problem of the Modern Youth

Today thousands of people are heavy smokers. Not by choice, but, find no way of escape. They are caught in the grip of a habit developed during their teen-ages when so many young people think it smart to smoke.

Health is our most precious gift next to life. We would be wise to guard our health while we have it. Smoking is not merely an expensive luxury. It plays a definite part in a person's resistance to diseases. Heavy smokers die from five to ten years earlier than the non-smokers. In most cases the trouble is due to some condition of the heart or blood vessels. Another important factor is the cancer of the lung.

Some of us have never learned to smoke. But many of our friends are not so fortunate, and they don't stop because they are addicted to nicotine a powerful drug that is present in tobacco leaves. Some people seem to have little difficulty in giving up the habit, but most people have a real struggle. The majority continue to, because they get a temperary lift from tobacco. Smoking provides a quick way out of a dilemma. Drugs present in the tobacco leaves gives them a temporary push. So they continue smoking one after another while the weed is wrecking their health and shortening their lives.

There are eighteen different poisons in a cigarette. But the most important are the tar a carcinogenic of cancer producing substance, and nicotine. The mucous membrane may become four or five times thicker in a heavy smoker than a non-smoker. This prevents the easy passage of air and makes it harder for him to breathe. Nicotine is one of the most poisonous substances and second only to the cyanides in its destructive effect. Fortunately much of it is lost when tobacco is burned although enough of it get, into the lungs. Soon his artificially stimulated nerves call for another smoke, and so on.

First take a resolution not to smoke again. Stay from other smokers as much as possible. Try to become a vigorous campaigner against the use of tobacco although it bores some of your friends for a white. It will be good to take two hot baths every day. This will help you physically and strengthen your will to succeed. Take plenty of exercise every day. Deep breathing and long walks in the open air clean out the lungs and improve the sense of well being. Large quantities of fresh fruits and vegetables must be included in the daily diet. Take small meals frequently to stabilise your blood sugar. This helps to calm the nerve during times of stress. Do not go hungry for long. Avoid high seasoned foods alcohol, tea and coffee. Drink a lot of water. Then he will enjoy better health, and under the blessing of God he will feel true satisfaction and happiness.

Jose Eldaphonse

UNION FUNCTIONS

Manly welcome

Switch-ing on

Operating on

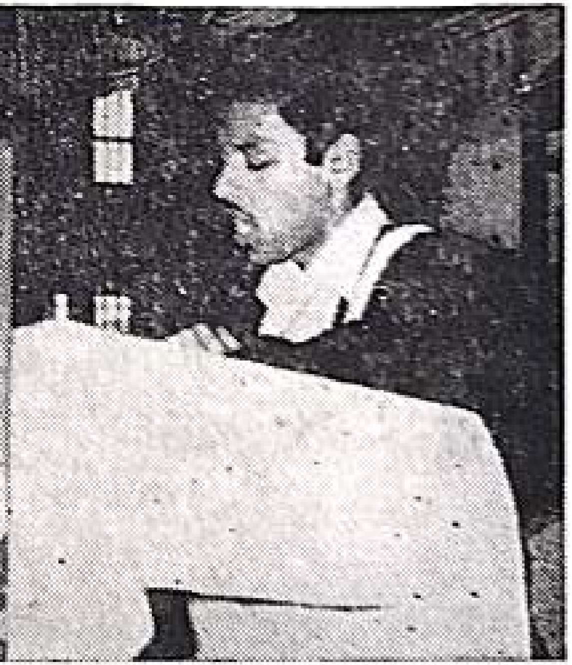

Chair comments

ode to my friend

Joseph A. C.

It's time to bid adieu to you now
Ah' my friend, my bosom crony
When I just dream of the past
It seems to be but a nightmare.

Sweet were the days that were
Spent in glee and mirth here;
Warm was the company that was
Presented to be enjoyed by us.

Now it's all past and gone for eye
Like a wind to be seen no more.
It's time to quit this spot, dear
As younglings desert the nest.

Warm drops are my parting gift
Sad will be my throbbing heart
True love will and shall link us always
Whether in place or in highevays.

Ah, friend of my youthful days
Memory of my past days,
You shall be my sweet hope
Regardless of changes and strife.

Smiles and tears that we shared
Shall be a gem in my Land.
With "society, friendship and love"
Bright was the hue of our college life.

As I fade in the horizon of mirth
If I am no more to be seen on this earth,
Then let your lips utter a prayer
That the Almighty my story may hear.

Joseph Parambil

YOUTH UNREST

The unrest among the youth is a a global Phenomenon. In England, America, Swedan etc. where men have reached the zenith of economic prosperity we see youth in a violent mood. Hippyism and Absurdism have crept among the youngsters. Youth is the sublime period in the life of man when the childish dreams assume flesh and blood and fructify. But we see in today's youth an escapist mentality. Many are the reasons for the unrest among the youth, the gravest problem that the world face today.

Sex anarchy among the youth growing in dismension year after year, degenerate the moral principles that formulate and govern the young minds. They take great interest in Nude pictures, Pre-marital sex relations, Absurd Dramas, Ultra-modern Literature, Rock festivals etc. According to a statistical survey conducted by 'Time' Magazine in U. S. A., one among the six brides that come for marriage is pregnant. In a gallop poll, 83% of Columbia University students favoured pre-marital sex relations The number of illegitimate children born every year in American counts to 1 crore. This is the key of morality prevelent in the western affluent societies.

The ever increasing gap between the older generation and the younger generation has posed a serious problem, before the scholars and savants all the world over. As it has been said, youth has always felt some what exasperated with age, and age has always been suspeicious of youth. The youngsters are enthralled by new doctrines, new ideas and ideals and they clamour for the change of outworn and outdated customs. But the older generation consider these 'idol-breakers' with contempt and this conservative attitude of the elders put the youth in a fluxy state of mind.

In the undeveloped and underdeveloped countries, the youngsters are striving hard to make their both ends meet. Students, who form an important group among the youth in these countries, are dissatisfied with the present system of education. Prevalent in most of the universities as they find themselves totally disarmed to fight the grim

battle of life even after having put in so much time, money, and energy. Unemployment stare them in the face. They see their sweet dreams dwindle into nothing, and this hurl thousands into an abyss of despair and indifference to the world.

In the industrially progressd nations of the west, parents have little time to devote to their children. They all run madly after material progress and spend a major portion of their time in factories and that living contact between the parents and chilren is absent. This affect the character formation of the young. Pan sexualists and Drug Addicts become their synonyms.

Getting into the heart of the problem in the light of the foregoing, we can find that the young and the old alike are to be blamed for the unrest. If it is economic instability that provokes the youth in the economically backward Nations, it is affluence that degenerate the young minds in the west. We need not wonder if all the talk of dedication to ideals and morals go as cries in the wilderness when corruption and hypocrisy pervail everywhere in the society. The youngsters have to be made conscious of their duties and liabilities by the example shown by elders. What is needed at present is a realistic approach and the young must be made conscious of the words of Emerson, "progress is today's labour and tomorrow's promise".

In a world based on truth. morality, discipline and progressive out look youth unrest will be a fable.

മുഴയിൽ ജൂവലറി

പാലാ.

തനി പവൻമാററ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ
ഇഷ്ടാനുസരണം തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ

ഞങ്ങളുടെ ഷോറൂം സന്ദർശിക്കുക!

മുഴയിൽ ജൂവലറി, പാലാ.

Prop: ബേബിച്ചൻ മുഴയിൽ
Phone No. 498.

4
3
1
2
LANDED FROM ABROAD
2. MINE ARE THE WORDS OF GOD
GOATS .... GOATS......
BEWARE OF ME
ANTONEY'S

Sebastian C. C.

All the Governments of the world have now fully realised that the hobby of stamp collecting has become a fact of life to millions of peole all over the world. It is because the sale of stamps as proved a source of income to a country's exchequer. In India philately is comparetively a new subiect. The importance of designing the postage stamp has not been appreciated by the artist who still feel that it is not as important as other branches of creative designing. But they are wrong to a great extent. The art of designing stamps has National importance It is used as an effective medium for communication the Social, Cultural and Economic progress of a country. In fact we should make special efforts to create interest among the artists in the country and enlist their co-operation in this activity.

The educative value of stamps is very importance. The typical way of collecting the stamps has importance in the practical life of human beings. It teaches every thing of one's country and through collecting foreign stamps we get a wide knowledge about the universe. The Government must encourage this educative hobby and allow collecters to exchange with foreign countries with out any restriction. This will also increase the sale of our stamps. Another way to educate the younger generation is through Stamp Exhibitions.

When we look back over 25 years of independence we feel that there exists a very sorry state of affairs at all levels. In all levels such as quality, design, publicity etc. Indian stamps carry a lower rank compared to the Western Countries. There fore it is necessary to raise the quality of stamps in India by adding new pictorial stamps; have high designs with eminent artists and give good publicity. This will enable the masses not only of the native country but of foreign countries, to purchase our stamps.

Pictorical stamps play a great role in the popularity of stamps. The common themes amongst the thematic collections are 'United Nations, flower, sports, scouting, animal and birds, ships, music, religion, railways, butter flies, fishes, insects etc. India has given great importance of these specially to sports, scout stamps etc.

Designing of stamps is equally important. The selection of the designs is done by conducting competition among eminent artists from in and out side the country by offering valuable prizes. India conducted a compretion of the desiguing of stamps in the year 1948 and the result was satisfactory.

Stamp collection as a hobby possesses great charm. It is not an idleman's or children's hobby. We define hobby as a "favourite pursuit". It is interesting to a

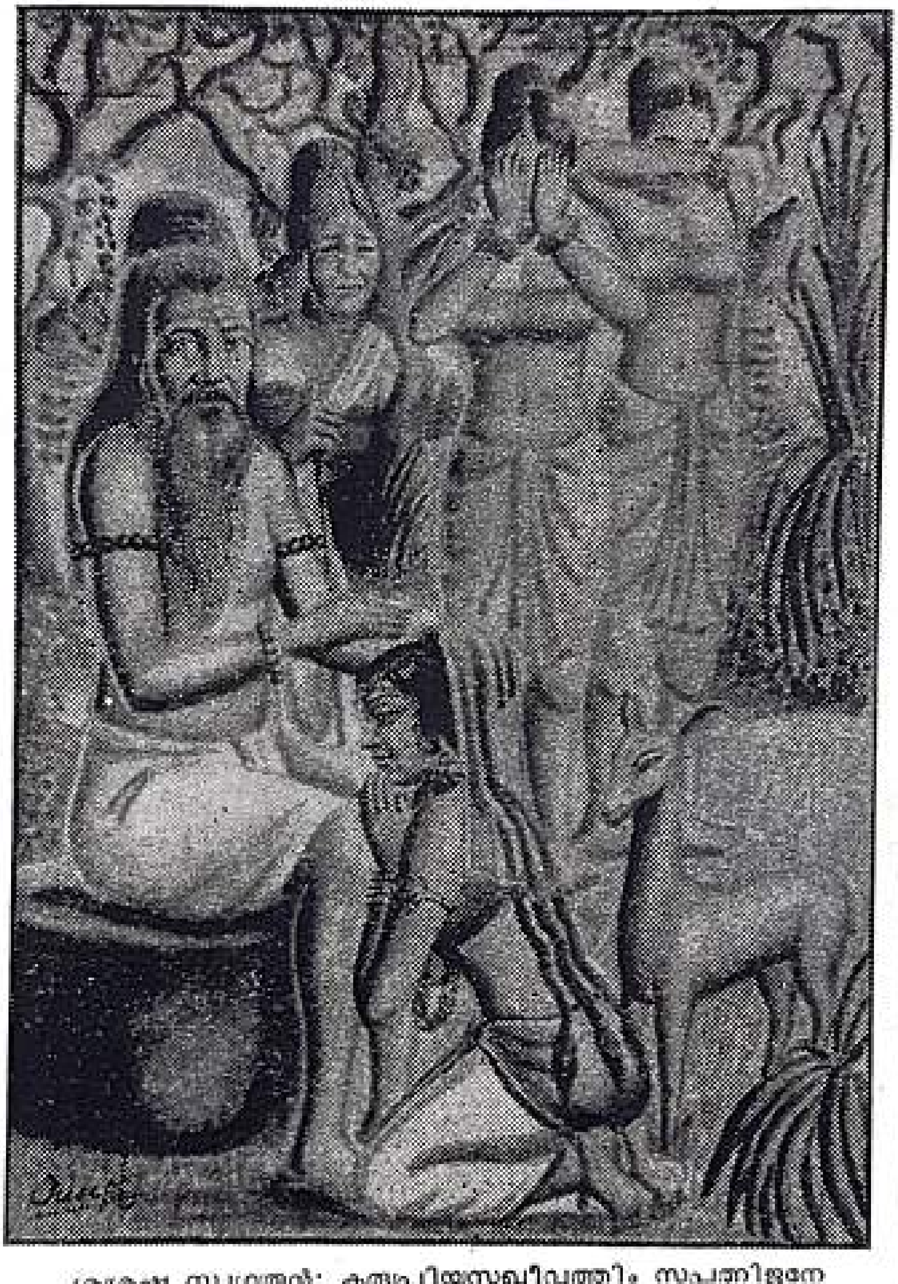

ശുശ്രൂഷ സ്വഗുരൂൻ; കുരുപ്രിയസഖീവൃത്തിം സപത്നീജനേ
ഭർത്തുർ വിപ്രകൃതാ പി രോഷണതയാ മാസ്മപ്രതീപം ഗമഃ
ഭൂയിഷ്ഠം ഭവ ദക്ഷിണാ പരിജനേ ഭാഗ്യേഷ്വനുത്സേകിനീ.
യാന്ത്യേവം ഗൃഹിണീപദം യുവതയോ വാമാഃ കലസ്യാധയഃ

(The pictorial depiction of the poetic illusion of Kalidasa — Artist - Ouseph T. J.)

sickman. The world famous stamp collector Ferry did not keep good health; the family doctor advised his parents to give him some hobby. Fortunately he chose stamp collection. He was a very famous stamp collector having a magnificent and very costly collection. To his stamp collecting was every thing.

Another incident is that of late President Rosswelt. This famous politician and statesman used to collect stamps with great pleasure in his leisure time. Once he remarked "so many compensations reward the stamp collector that it is difficult to decide which is the greatest benefit to secure from this avocation. The sheer delight which it affords justifies our interest and brings ample returns to our efforts."

To sum up it is clear that stamp collection is not an idle man's hobby, but of people who work hard mentally and physically through out the day. It is not right to consider stamp collection as a rich man's hobby. So a true stamp collector is one who not only gathers stamps but arranges them in order for easy viewing, so that they are both attractive and a cause of pride. There is no excuse for a poorly arranged collection of stamp. A true collector enjoys his stamps, and take pleasure in knowing something about them. So stamp collection is turly said to be "The King of Hobbies and the Hobby of Kings.

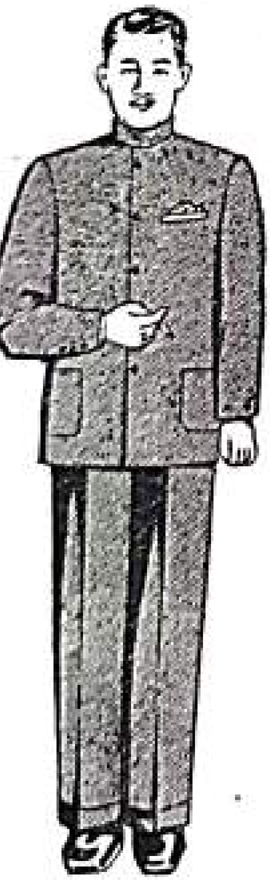

TAILORING

Modern Suit Makers,
Indian and Foreign
Gents Tailoring

GEO JEO BROS,
KOTTAYAM.

Phone 3133.

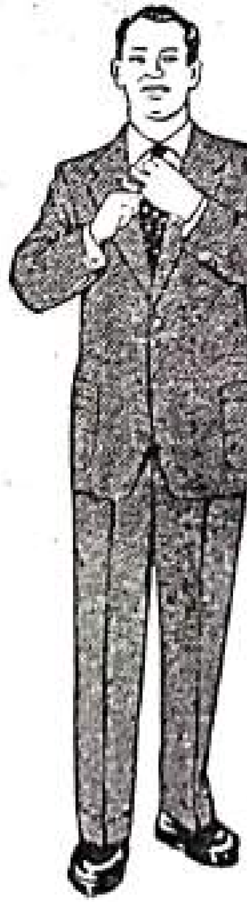

G. Surendranadhan

GLIMPSES OF TWENTY TWO DAYS AT PURANDHAR

Purandhar, 4565 feet above sea level and 33 miles from Poona, has a very creditable history. From 1443 we find the name Purandhar, in the annals of Indian history. Purandhar was originally built during Hindu Era in the reign of Yadava, Kings of Devagiri. By 1647 five important wars were fought and the introduction of fire arms guns etc. made some of them modern. Finally the place was ruled well by the kings of Shivaji family. During the first world war the place was made a Sanitorium for the British troops. After that Purandhar was honoured by a selection board for the service personnels of the civil services. Finally in 1961 N. C. C. Academy was placed there. Binigate, Sawai Madavrao Temple, Treaty house etc. are some of the historical places af interest. Thus the cradle of heroism and chivalry again became the centre of the dream of many an adventurous youth longing to be imparted Military Training.

Every year, young and energetic men catch train for Purandhar to be trained in modern war fare. Twenty two days of training transform them in to good soldiers devoted to fight for the integrity and solidarity of their mother land. Some of them are granted commission after three months rigorous training. The main aim of these camps is to inculcate a sense of discipline, self confidence selfreliance, and to instil in them a spirit of adventure and team ship.

Rock-climbing, obstacle races, weapon training waterman ship, long treaking etc. were the major items of the training. Cadets from different states; 22 days of rigorous training: My heart leaped for once. No! none dedicated to service should fear training.

I had many pleasant experiences during those 6 days. One which attracted me most was Simh Ghat fort, built and honoured by Shivaji. We reached the fort with great thirst for water and for knowledge. We got ice cool water there. We found there three pools separated with a distance of 150 yards in a triangular shape. We found fishes of different kind, colour and size. We proceeded and saw the statues of Thanaji' Shivaji's bravest leader, and of

other persons of importance. With the help of binoculars we had sighted the buildings of the National Defence academy 17 miles away.

The most interesting item was water man-ship. We were given a fair idea of the different types of swimming aids. Lectures and practice were given about swimming and boat driving. Our performances were commendable, said our camp commandant.

The evenings in the camp with music, games and cinema were really enjoyable. Measures for intellectual development such as quiz etc. were also taken. The in satiable thirst of human beings to enjoy life for moments free from strictness and sterness of military discipline, could be guessed from the whole hearted laughter that sounded in the barracks.

The 22nd day too passed and we had to leave. We were reformed and moulded to be good sons of India ready to fight for her security. Duty and Discipline, that was our Motto. In this present times when students go on rioting, Cadets devote their attention to safe guard the interests of their deer Mother Land. The extent of the educative value of training cannot be explained. It prepares a generation interested in the well being of their brothren.

NO MORE ROSES ....

my body and soul wandered around my Lali. It was on a Monday evening when I was at the mess came the message that Lali had given birth to a girl. My beautiful child.

That night lying outside on the terrace, looking at the stars, I asked them if they had seen my daughter whether she was beautiful like her mother. But air siren interrupted my dreams. In few minutes I climbed back on the cockpit to fly and fight in that war.

Everything was rationed. No warm cloths wrote Lali in those winter days. She was afraid whether Marian would become a victim of yellow-fever.

In two days time Marian became a victim. She grew weaker and weaker. Her sound grew feeble. Lali was sad and cared only about Marian's recovery when I visited them on holidays. To remain in the farm with my daughter sick in bed, my wife with her blood shot eyes staring at heaven, it became not only unbearable but I lost my heart too! That Sunday evening Marian died.

My habits, beliefs and passion, my instincts and emotions were centred around my Lali I loved no other woman other than my Lali. Lali had a nervous break down after Marian's death. Each of her visit to the tomb was eating her away and was making her more of a somnabulist, said the doctor. Though I took her away on a holiday tour to see all the places of importance to comfort her and to make her forget about Marian but evidently it ended in vain. I was loosing my Lali too!

I cannot forget the day that night, when I was in the library, she called me. She wanted to know whether I would continue smoking cigars, she wanted to know whether our cocktail cabin will again be filled with drinks. She wanted me to give up cigars. She wanted me to give up drinks. With her arms around my neck she drew me closer to her and told me to forget about it. Live longer and die, she said.

Lali was going away. Her legs which had carried her far and wide no more helped her to walk. She wanted me to be near her and in my absence I heard her sobing like a child. That fateful Friday evening with her arms around me, with her cold dried lips against mine, she drew her last breath. My wife, my child.

(contd. on page 46)

The Fair Sex Generous

"I consider woman as a beautiful romantic animal" says Joseph Addison. Woman are blessed with beautiful features, a kind heart, a sweet voice and unselfish love. Besides these qualities, there are many more. A woman is spending all her life for her children, bringing them up and sometimes even starving herself to feed them. She always thinks of others and forgets herself.

We were brought up by such living saints whom we cannot praise fully in our human language. Woman are created by God for love and they are the treasure of love. The first woman we saw when we came into this world was our mother whom a poetess calls "First Goddess". The first woman whom Christ saw, when He took for Himself a human body was his mother Mary. He loved her as we love our mothers and infinitely more.

Thomas K. C.

It is worthwhile to consider some of the blessed whose hearts were burniug with love and affection and who were remarkable for piety. Let us consult sacred history and go to Jerusalem. Christ was preaching His Gospel and brought a large number of miracles. Many thousands of people (men and women) witnessed them. But many men were ungrateful towards God; on the other hand, all women showed their gratitude, consoled Him and followed Him to Calvary. A friend in need is a friend indeed. Who were the real friends of Christ? He was surrounded on all sides by men and there was nobody to plead His cause. But a woman, the wife of Pilate, sent a message to him "Do not meddle with the innocent man; I dreamt to-day that I suffered much on this

account". What a consolation He received from her and it must be remembered that she did not belong to the chosen deople. True, she failed in her attempt to dissuade her husband, but she tried her best to obey the voice of reason.

Next, we see another woman, His Mother Mary. When He was carrying the cross surrounded by ungrateful men uttering blasphemous words, Mary's meeting gave Him new strength. Her heart was broken at the sight of her son.

Another woman we see is Veronica who shows her sympathy with the suffering Christ and courageciously offers a towel to wipe His adorable face. What courage she had in the presence of rude soldiers and a hostile mob!

Veronica and other women of Jerusalem had the courages to show their faith in Him openly, even in the presence of an angry mob; but where was the "Tock"? Where were the men who had been cured by Him? On the other hand, we see Mary Magdalen, the sinner, standing there.

Now look at the men who were Hi friends. One of His disciples sold Him fo money and all the others fled from Him. Christ expected sympathy from Peter. Alas! He was disappointed for, He could not find Peter near His Cross.

Pilate committed the injustice very perpetrated. He passed the useful judgement "I can find no fault in Him that deserved death; I scourge Him, and then He shall go free". What a treacherous judgement! We expect him to say "I can find no fault in him, therefore I release him".

Thus we see that the number of consoling women is greater than the number of men. We also see them as the more generous sex.

BANGALORE GARAGE
Main Road Palai
KERALA.

Dealers in all kinds of
Motor Spareparts
and
Accesseries

ROZARIOS

The Makers of Fine Foods and
Catering Specialists Since 1852

Rozario's Bakery &
Hotel
KOTTAYAM
Phone: 3519 & 3653

N S S

GOOD MANNERS AMONG STUDENTS

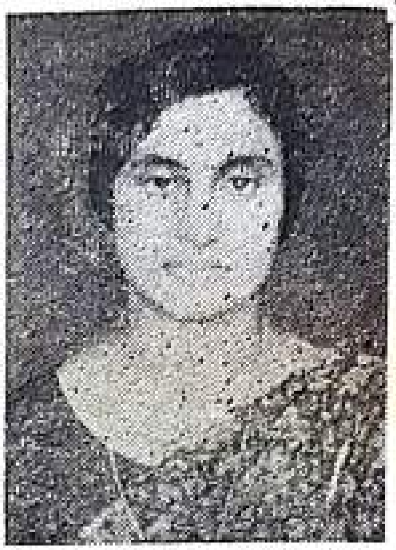

Philomina Joseph

Why don't the students behave properly? Why are they ill-mannered? These questions often come to one's mind as one thinks about students. Perhaps, a few among you also may be confronting these or similar questions.

Many people say that the fundamental reason for the bad behaviour of students is that they, the young people of today, have no hopes for their future. They see no light for the future that would lead them to success. Our country is over-populated and economically backward. There is no job opportunity and everywhere is the problem of unemployment and starvation. But just reflect a moment and say whether this is a justifiable reason for the misbehaviour of students. I would answer definitely in the negative. Why can't we, the youth of today, come forward and face and overcome these problems courageously? In an era when man is at the zenith of success in every sphere can't we be bold enough to face these problems? Can we not do something constructive towards the economic development of our country? Definitely we can? So we see that this is not the reason for the unrest and unbecoming behaviour of students. Then what might be the reason?

The main reason is that the students fail to look upon life as something serious. We view life very lightly and as a result everything in life is also viewed in the same manner. Education also has got the same fate to-day. Education today has become a one sided affair. Students are interested in merely studying a few subjects and nothing more. But is this real education? Education is something that should enhance and develop our whole personality. It should make us better human beings and better citizens. It should make us move cultured and teach us how to behave and deal with others. In short education should enable us to lead better lives and make us men and women of good behaviour.

The other day I heard an American lady, who was making a tour of India, remark

(contd. on page 46)

"Change is the only true phenomenon in nature" said the great philosopher Dr. Radhakrishnan. What 'younger generation' advocates throuh the ears of years is nothing different from that. The cry we hear and the news we gather from all round the world ensures this blast of change. And it is man's in born instinct to question and criticise that covers up the history of human culture and development.

Today's students are the rulers of

Put Out The Fire Before It Spreads

tomorrow. They are the moulders and builders of nation. But indiscipline, restlessness and revolution are fast polluting the air we breathe and the atmosphere obtaining in colleges is getting out of control. Are they, or are they not products of needs? If everyone gets what one needs, why disturb another? Is it not high time, in a socialistic country like ours, to re-orientate education so as to serve the needy, the needs? Before that we may discuss the present state of affairs prevaling inside the college.

'College education' today is the most difficult to define. What does it serve and how? None knows the precise answer. Every year an alarming unmber of graduates are turned out by the different universities and we are on the brink of 'Graduate explosior' What is the meaning of producing so many at this rate and providig them nowhere and nothing short of disappointments and frustrations? Why not produce less if providing is impossible and produce less disappointment to a smaller number?

Luckily for India, we have the recommendations of Dr. Radhakrishnan and Dr. Kothari with us. Only we have to implement them. Education policies should be formulated strictly at the state level and there is a growing public opinion that making education 'a central subject' may solve many of the presnt problems. When we look round we find corruption in high places, black marketing in trade and commerce and among students restlessness, indifference and indiscipline. National reconstruction depends on the zeal and idealism of the students. What is urgently needed is grater attention, careful handling, proper guidance and creative channelisation of their energies.

But, are the students alone to be blamed?—certainly not. It is true that some students are over enthusiastic and therefore create 'some fun'. But this 'fun' making sometimes gets out of control and starts 'chain reaction' of clashes. A student's character is moulded not only at his school. The parents are also equally responsible for teaching their children discipline and obedience If a boy is well—disciplined at home, it is unlikely that he will create any problem to the concerned institutions. So parents have great responsibility in moulding the character of their children.

"The true aim of education is attainment of happiness"— says Aristotle. Along with the attainment of independence it appears, the Indian students began to indulge

in unbridled freedom of action. This has caused considerable consternation to national development. The present system of exa—mination does not compel the students to have a comprehensive grasp of the subject. Inst—ead a superficial knowledge is sufficient to get a 'pass' in the examinaticn. This leaves the students with a lot of spare time to in—dulge in all sorts of behavior, with the result that some kind of trouble errupts involuntar—ily. The students are compelled to study subjects in which they are least interested. Lack of personal contact between students and teachers is another cause for restlessness.

Mahajan P. Mani

Gandhiji said—"For students there should be no political parties. There should be no socialist, communist, con-gress or other groups among them since they are 'students" Indian politics canbe interpret-ed as 'politricks' and one of the 'tricks' of that 'trade' is to make students pawns of the po-liticians. By this, students lose their ability of distinguishing good and evil and are susceptible to any 'infection'. An educa-tional institution which is to be the fostering home of discipline is today the abode of indiscipline and perhaps it is time to redefine the word 'student'. Though we long for a brighter tomorrow we are often haunted by the idea of a 'rootless generation' when we look at the pervading 'darkness' around us. Years before F. D. Roosevelt observed, "the flami-ng youth has beoome a flaming question". Now the condition is beyond words to des-cribe.

It seems that now-a days students are looking for any kind of trouble spot where they can utilise their energy. They are unaware that sports and games and other extra-carricular actions can help them very much to spend their leisure time profitably. Emboldened by a sense of unrestrained freedom, many of the young people who come under the list of rootless generation — are digging the grave to bury their own future. Only a disciplined man can hope any 'pro-gress' in his life.

The absence of religious faith and feelings causes the students to commit all sorts of violence. Moral instruction is a ne-cessity to develop the religious belief in the 'younger minds'. It is the duty of each student to realise the goal of education. Majority of students today have no goal in their education. Educaticn is considered to be a mere 'passport' to a good job. Here is the basis of all these consequences. If the authorities can teach the real goal of education, we will avoid the prevailing unrest and indiscipline among stud-ents.

Thus observing close-ly, we see that the 'younger minds' are being led by some kind of 'devils and witches to hell'. Catastrophies and cal-amities are occuring inside the educational institutions and such an 'atmosphere' is covering the younger minds with darknsss. This spreads just like 'fire' and many 'fire engines' are trying in vain to put out the 'fire'. In order to usher in a 'better world' students should immediately try to put an end to this 'rootless generation'. Then only our march from 'darkness to light' will thrive.

Claretian Congregation

CLARET BHAVAN, KURAVILANGAD.

Don't you feel that you too should be one amongst them – those disciples of St. Antony Claret, working in the vast mission fields, under the shade of the Claretian Congregation on the face of the globe?

Think over a while ....Decide..........

Write to, Rev. Fr. SUPERIOR
Claret Bhavan,
Kuravilangad.

few moments before life's mirror

Jose J. Pattupara

The modern mind is intensely interested in the problem of human life. We are living in what might truly be called the "age of man". Our predominant interest is in "man" and he becomes the theme of our reflection.

The desperate scenes in the family such as family breaking, no home, no room, no food for the crying children, adulteries and other economic disasters may make one reflect. Life too has its reasons. When I sit and contemplate them-as in a mirror. I realise that the mirror shows us but a reflection of the real.

When one sees the present society with all its tragedies, first he puts his hope in tne growing youth. The youth is full of vigour and vitality. The old, are often more sticking to their own principles and ideas. Often they don't appreciate any progressive step. But it is the youth of the day which is the hope of the day.

A boy of twelve or thirteen will look ahead to his eighteenth or twenty-first birthday, expecting to step into a world of romance, free from control and correction where every dawn would usher in a beautiful day and every night full of fragrant memories. But what does he actually experience? The growing youth discovers himself as an entirely different man from what he thought of. In this changing world he could not find solutions for his problems. Daddy, mummy, brothers, sisters, ever his girl friend misunderstand him.

The greatest problem that affects the modern youth is the lack of proper understanding. Of course, the generation-gap plays a prominent role. The youth of the day wants to be reeongnised. But the society in which he lives, with its rigid outlook dosn't appreciate him. His sincere love is not well taken. If he happens to smile at a girl or talk with her, he is labelled as a "dirty chap". And naturally the youth suppresses his desire, which affects his whole personality. He looks for means to satisfy himself.

Full of bright hopes and plans one enters into his "sweet-seventeen" but soon discovers that life is as emty as before.

We already know that our society has its own defects which has been handed over to it from centuries. We cannot change them overnight. So dear fellow youth, it is our duty to change our approach to life. Let us understand our elders with all their limitations. Let as make 'love' our motive, once if we love one, it necessarily involves sacrifice; but that sacrifice brings happiness and joy to the whole society.

A Return

Vasu P. N.

There have been woods,
'Lovely dark and deep!
Nigh the lake of silvery waters,
Catch it down lovely and varily-
When shines the vagrant sun
In the variegated welkin all the day.

Now we see the woods gone,
The trunks swiftly move-
Under the sword's rigid teeth-
In the mansion they call mill.

The wagons, now loaded wander,
And men do labour amidst the logs,
Steamers and boats drift in the water,
To convey the logs from shore to shore.

Lovely the woods are gone for good,
Dark the mill rattles in stead;
There is a portion of it torn to ribbons,
There is a portion burned to cinders.

There have been meadows down the emerald hill,
And Nibling cattles and sportive leaves,
And the shepherd in bliss of ignorance stayed,
Attuning the pipe, in rustic simplicity.

Calm and quiet, a tranquil relax
The life in the dales was sublime,
With no chasmed fears of the bombs falling-
Or being drawn to bullets and byonets.

Now the streams are hindered,
The flock slain, dangle at the butcher's,
The pastures are, furrow'd to dirty ruts;
And the shepherd refined, civilised and cultivated.

Oh! Those quaint days of heeness, I yearn,
To fly and live in those humble times;
When the soul and mind may rest in bliss-
And quiet the instance muddled and giddy.

(contd. on page 41)

1

2

3

4

Just pulled the Curtain *On its wa*

Humanities Association

'I am not what I am' 1.
(best actor George Jacob)

The actress in me 2.
(best actress Thankamma M. V.)

...... *Could better be a woman 3.*
(best in female role James K. M.)

...... *Can out shine any masculine lounge 4.*
(best in male role Chinnamma V. M.)

Reservation on economic basis – yes or no!!

End of the last scene

Sri M. J. John was the Senior Secretary of the Association and Sri Abraham Chittakodam the Junior Secretary. The formal unveiling of the activities was made by Sri P. T. Chacko M. A. of Newmann College, Thodupuzha. The association conducted many extra ordinary and ordinary meetings. Rev. Fr. Philipose spoke on 'The problems of modern education' in one extra ordinary meeting.

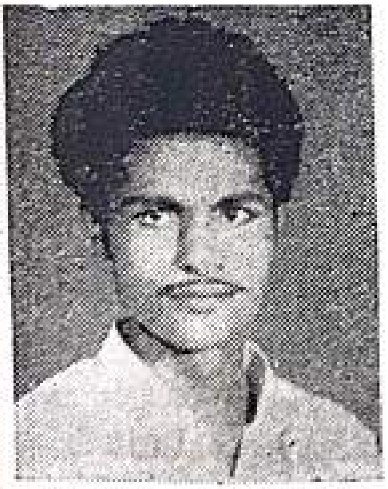

Senior Secretary

A debate was arranged in which Sri. T. Joseph moved the problem 'Reservation on economic basis, a failure' and Sri P. M. Mathew opposed which. Many other students too, took part in the discussion.

In the valedictory meeting of the association Sri V. I. George M. A. of the College gave a talk. Variety entertainments were there after the meeting.

Junior Secretary

ARETURN..........

Here we whimper and creep,
In the 'made Heaven' for years added;
There is no angel to sing the hymn,
But the sirens, the call for brutal war.

We have made Gods in gold,
We turned into sects and fought for nothing,
Plundered are the Gods and enticed the man,
Look for peace and tranquil relax?

What we will stand we are lost,
Where we stand we know not;
Yet we loaf in defiance to all,
And wish the state of peace for all?

Where is the peace we seek eternally,
In the arms, atoms and discoveries?
We may return and discover in ourselves,
'The man', 'The dispenser', 'The living God!

ചെറുവള്ളിപ്പറമ്പിൽ
സ്വർണ്ണാഭരണവ്യാപാരം
കടുത്തുരുത്തി.

ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പവൻമാററിൽ ആധുനികരീതിയിൽ പണിതീർത്ത ആഭരണങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക.

പ്രൊപ്രൈറ്റേഴ്സ്.

With great compliments of:

P & V COMPANY

PALAI

General Merchants &
Commission Agents

Prop: { P. J. Thomas
V. M. Joseph

Stockists for:

The Tata Oil Mills Co. Ltd.
Colgate, Palm Olive Co. Ltd.
House product Marketing Agenc
Godrej Soaps Private Ltd.
Reckitt & Colan of India Ltd
And O. K., Cattle feed.

An Iron Cross
ARTS FESTIVEL ITEMS
TOUCHERS OF SWEET HARMONY
കളരിപ്പയറ്റ്
ANTONEYS

the Lowing Herd

K. M. Chacko

Students are very imaginative now a days. While teaching Gray's 'Elegy', a professor asked his class a question based on the second line* of the poem: "can you say why the herd were lowing?" At first no body volunteered to answer. The question was repeated. Then an answer came from a corner; "They might have been hungry, sir."

"What!" the Professor laughed. "Hungry when returning from the pasture?"

A smart boy stood up and with a mischievous smile, "sir, they might have been anxious and worried about their children".

"Worried?" The professor was amused, "But why should they be, my dear boy?"

"As our parents are, about us, sir, But why, I don't know."

What the student said about the cows may or may not be true. But there is truth in what he said about his parents. The old are always anxious and apprehensive about the young. They find the young going wayward. The youth are unconventional in ideas, opinions, outlook, beliefs, dress, behaviour, everything. They refuse to follow the beaten track. They have no fear of parents and authorities. Obedience and submission are not for them. Discipline they abhor. Freedom is understood as licence. Restraints they defy. They are ashamed of their old fashioned and unsympathetic parents. If they go like this, where will they reach? Aren't they going to the dogs? Such are the fears of the old generation.

We see the lowing herd everywhere The tendency to complain is not limited to parents alone. In fact every other man you talk with has a complaint against somebody or other. (There is no topic of conversation more agreeable than the evil of others!) If you meet a teacher, he will have a lot to say about his irresponsible students. A student will be eloquent in criticising his 'useless' teachers. A boss is angry with his lazy employees. The employees complain that their boss is a tyrant. The clergy wail that the laity have become irreligious. The faithful feel that the clergy have become worldly and impious.

There is an unfortunate estrangement between parents and children, teachers and the taught, leaders and the led, shepherds

* The lowing herd wind slowly o'er the lea.

(contd. on page 49)

Willy-nilly

Joseph Mathew

........if it mean "Let me be nameless for a time"
I cannot but feel pity for you, dear.

Oh! By what name shall I call these,
Lazy, good-for-nothing, or what?
Many a time was spent, much energy was lost
But fruitless were my attempts for I couldn't find.

From where you come I know not,
For what you come you know not;
But now I know how lazy you are,
Though it be unknown to all but me.

You look so gloomy and moody at times,
Like a candidate frightened by failure.
But if it signals something you need,
Ofcourse, I will try to have it at once.

At other times I see you so cheerful,
With a begging eye towards me.
If it mean ''let me be nameless for a time,
I cannot but feel pity for you, dear.

Thou art not lazy as you think
With contempt people may glare at you
You do not care, I know it well,
By what name they would call thee.

But by thy side I will walk slow,
And deliver good counsels the while,
People might ask thy name by way;
Then I will say, a good-for nothing man. Willy-nilly.

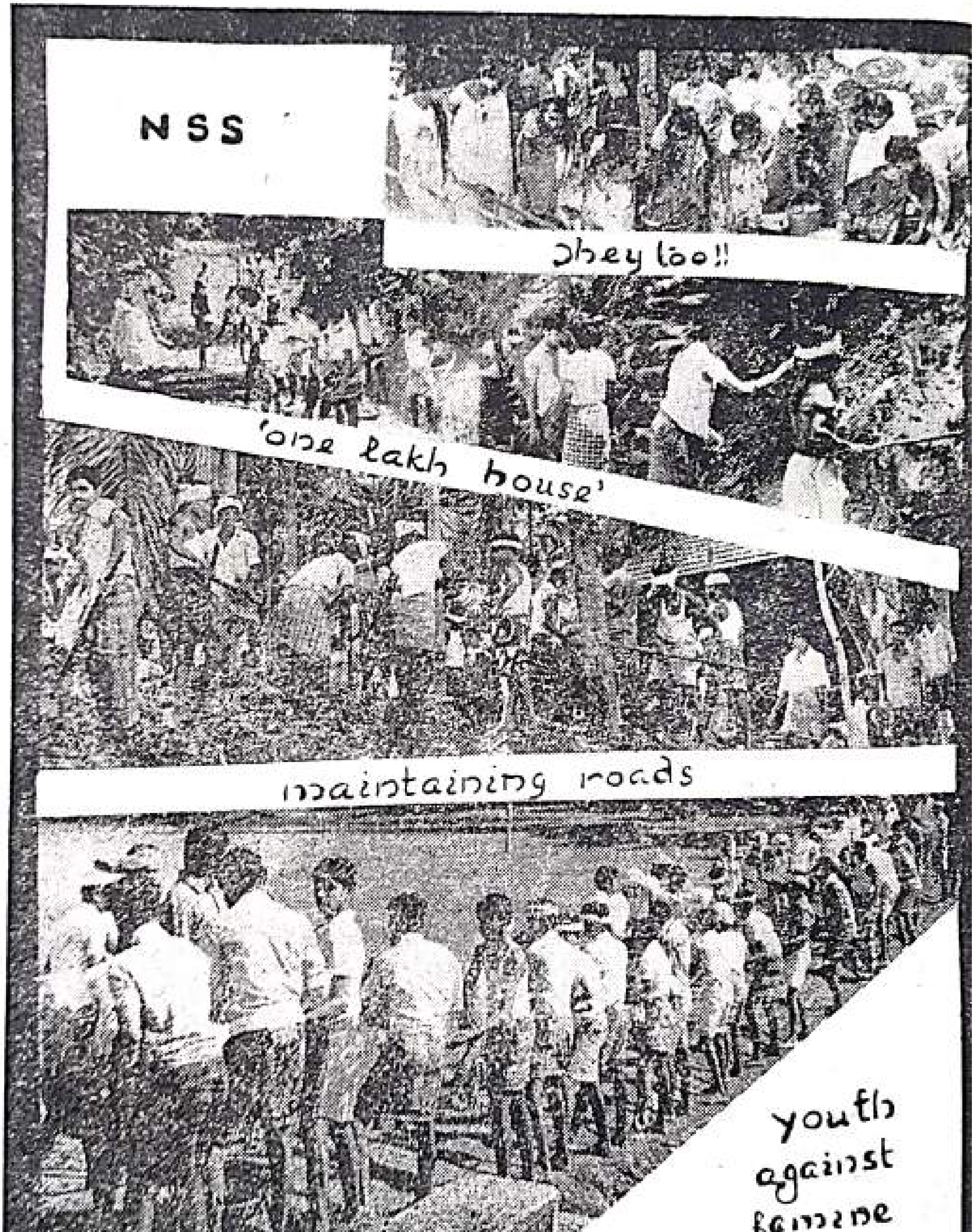
NSS
They too!!
'one lakh house'
maintaining roads
youth against famine

NO MORE ROSES..............

My world where I lived there then without my Lali, was gloomy. I resigned from the services and joined a well reputed firm where I was assigned to a key position. But where was my Lali to receive those selected garments........

*   *   *

Ko-Chu woke me up. Slowly I got up to answer that remote controlled telephone in the Sedan. Then Ko-Chu drove me to the farm, where I had lived long with my dearest Lali and Marian to that farm where my Lali had strolled with me; where in the wild pond she had swam with me; where in the meadow she had ran with me. With that gate wide opened I cried, "O! my Lali ....where are you.

Antoni, I tell you Ko-Chu brought me back here. I cannot anymore bear my Lali's absence. Now I wish to join her dead. Good bye........Good bye, those were the words uttered by my Lali to me and now I utter the same. Good bye"

ജോസ് ടോം മെമ്മോറിയൽ കോളജ്

കറുപ്പന്തറ & കാഞ്ഞിരത്താനം

കോഴ്സുകൾ

S. S. L. C., P. D. C., T. T. C., B. A., B. Sc.

I. D. Chacko B. A. L. T. (Retired Headmaster) ഇംഗ്ളീഷ് ക്ലാസ്സുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു.

ശാസ്ത്രീയ സംഗീത ക്ളാസ്സുകൾ

Principal,
Aleyamma Thomas.

GOOD MANNERS..............

about us Malayalees. She said, "In Kerala, compared to the other states of India a great percentage of the people are educated. But what is the use of your education? Many of you do not even know how to behave. Don't you ever study good manners?" What reply can we give to such a statement? I would say that she is hundred percent correct. By our education if we acquire nothing more than some knowledge about a few subjects, then what is the use of our spending so many years in schools and colleges? It is a mere waste of our time and our parent's money.

It seems that we, the students of today, think that to be cautious and polite, to give due respect to people especially to our elders is something degrading and below one's dignity. But in reality only these things will enhance one's personality. A person who is good mannered has a pleasing personality and people will naturally respect such a one. So it is something very important that all our educational institutions which train the youth of today give great importance to good manners and make it a point to teach this topic from the lowest classes onwards. The students on their part should understand the value of this study and try to learn correct manners and put them into practice. How wonderful and enriching it would be to live among people who keep good manners!

ANNUAL ROUND UP.... ....

Science Association

K. V. Kurian M. Sc.

Senior Secretary

Junior Secretary

P. M. Chacko M. A.

The association was formally inaugurated by Prof. P. M. Chacko M. A. Professor and Head of the dept. of Botany St. Thomas College Palai. In the valedictory ceremony of the association Sri K. V. Kurian M. Sc. of the College delivered the speech.

Oratory Club

Secretary

Sri C. M. Chackochen was elected Secretary of the Club. This year was of remarkable activities for the Club. Two debates were conducted during the year on two extra ordinary occassions. The national animal

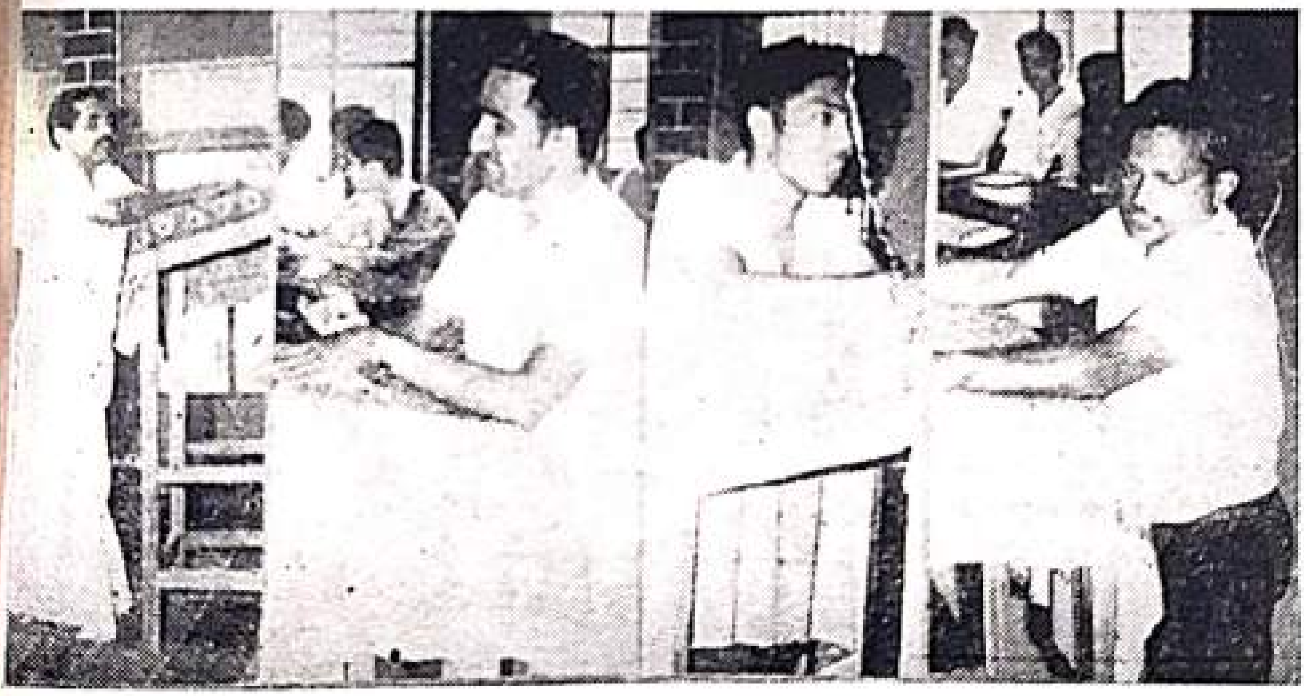

Democracy in India *National animal*

of India Lion or Tiger — (moved by V. U. Abraham M. Sc and opposed by K. M. Chacko M. A.) and Democracy in India - failure or success (P. J. Ulahannan M. A. and Abraham Kalayil M. A.). As had been, the club had many extra-ordinary meetings and debates. Sri K. M. Chacko M. A. the director of the club was a source of energy and inspiration for the members of the club.

and the sheep. The young have no patience to hear the wisdom of age; the old have no tolerance for the new ways of the young. The impatient youth and the intolerant old are repelled by each other. Parents do not understand what the children want. Children fail to understand what the parents say. The shepherd stands baffled as his voice is not heard by the sheep. A mutual understanding is absent. A common language is missing. A dialogueis difficult.

This alienation of parents and children is making family ties loose and the good old sweet homes' bitter. Mutual respect and love are being replaced by distrust and hatred. At school and college the atmosphere is no better. Old teachers often fail to tackle the students of today. They find a sea of difference between the modern students and the students of a few centuries ago. Teachers reputed as good disciplinarians find themselves disobeyed by the children or younger brothers of their own previous students. Such teachers form part of lowing herd.

The estrangement between the old generation and the young, the lack of communication between them, is often qualified as 'generation gap'. This expression is very popular now a days. As a matter of fact, the generation gap is an eternal phenomenon. In its present acute form it is a global phenomenon. In different socities the causes may very. In the affluent western socities the surge of materialism and the decline of religion have created a void in the minds of the young; they are frustrated by the meaninglessness of existance. Their conservative parents fail to understand their difficulty and get angry with them for their irregular ways. The so called hippyism, which is a dying cult, and such other unhealthy aberrations are only psychological outbursts of the protest of the young for the 'rotten' old. In an underdeveloped country like ours, poverty, unemployment social injustice and prospects of a dark future make the youth restless. In their resentment and despair they despise their elders for their shameful submission to their hard lot. They cannot digest their parents' religious view that suffering is the road to salvation.

An important feature of these decades is a charge in concepts. Many of the traditional values are either disregarded or questioned today. Moral values are in a flux. New values governed by science and psychology are evolving and replacing the old. The gray generation clinging to the old values and the green youth questioning them, cannot be expected to row peacefully in the same boat. They row in opposite directions. When the young wish for a change, the old want to keep the status quo. Hence the inevitable clash of interests.

As the hold of religion and morals has become weak, family relationships have become loose. Faith in the sanctity of family bonds is on the decline. In the days of old, parents were feared and respected by children. But in modern times the fear has died without a successor. (so far good, for modern psychology disapproves of fear) A new understanding between parents and children has to take its place if the generation gap is to be minimized.

Unfortunately, the old have a tendency to criticise and censure what the young say and do. They have little appreciation for what the youngsters do. They have no confidence in their children. They want the young always to follow their advice and instructions. But the young are over confiden in their abilities. They feel they are above advice and guidance, and shove of with scorn

Cyriac K. A.
tain Ball Badminton)

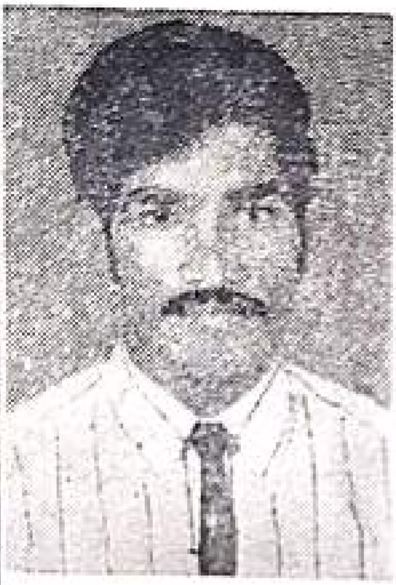

Jose K. Abraham
(Captain - Cricket)

Jose Abraham
(Captain Shuttle Badminton)

Chacko K. J.
(Captain Basket Ball)

BEST 'PHYSIC'S

K. G. Gopalakrishnan Nair

Winner, First prize for verse making held in connection with the 'Mathrubhumi Study Circle' Kottayam District Committee, Art Festival in 1972.

Winner, Second Prize in the Verse making Competition conducted by 'Rekha Study Circle' West hill, Calicut 5.

Winner, Second Prize in the verse making Competition conducted by 'Ezhome Mathrubhumi Study Circle', Cannanore. And Winner Second Prize for verse making conducted by 'Kalasala' Trivandrum.

the 'officious' and 'meddlesome' elders.

The youth of today, and the youth of all times for that matter, are rebels. There is a questing attitude in the young. I mean the mentally young). They rebel against old customs, stale morals, Old fashions, old parents, old teachers. They are allergic to everything that is old. They question their parents, authorities, and even God. Bll who are rebelled against, complain and join the lowing herd — all except God.

A careful examination of the problem will lead to the diagnosis that the majority of those who complain about the wayward young generation, are people who are glaging behind the rapidly progressing world. Today's is a constantly changing world owirg to the advancement of science and technology. In our country, people born in the bullock cart age have children born in the era of jet planes and rockets. This transition is so sudden that the young overtake the old in new ideas and startle them with an out look much different from theirs.

There is, in fact, little need for parents to be over anxious about the rash and reckless ways of the young. It is a characteristic of their age, They are caught in the activism of youth and in them surge the strong tides of idealism. The cool, pragmatic and discouraging attitude of the experienced elders disgusts and irritates them. They feel their parents cannot understand their aspirations. They thirst for sympathy and would blindly follow anyone who approves of them. If properly guided, they can be of immense service to the society. If not, they will be a curse to the community.

Hence, what is expedient for the elders is not to condemn and curse the youngsters and sit wailing in woe, but approach them with sympathy, acknowledge their aspiration and channel their dynamism to useful purposes. Approbation will make them happy and save them from a lot of aberrations. Often it is the intolerance and antipathy of the elders that make them 'anti-social elements.

This is not to say that the anxieties and fears of the elders are totally irrelevant an irrational. No reasonable man remain

P. M. Mathew

Member of the team that won Second Prize in Rt. Rev. Dr. Attippetty Memorial Trophy for debate.

Winner, individual First Prize in Rt. Rev. Dr. Attippetty Memorial Trophy for debate.

stoical in the face of the modern youth's suicidal credo of indiscipline and aimlessness. Of course progress demands change, and change means a break from the old. But the break does not mean despising the laws and destroying order. An indisciplined and law less society will soon dig the nation's grave. Trends of these evils are seen in the youth of today. But few have the moral courage to advise them against indiscipline — the whole body of the society is disease - stricken. The helpless elders are willing to strike but afraid to wound. They find to their chagrin their own children slipping out of their hold and moving in distant orbits. They cannot help being anxious about it. They advise their children, warn, complain and curse. Are they suffering from anxiety complex or some other psyhcic complaint? No. These are all expressions of parental love.

We don't know whether the herd Thomas Gray saw wind slowly over the lea near a country church yard two hundred years ago, had any such fears and worries about their children. Nor do we know for certain if there existed any generation gap between the old cattle and the young. But one thing is certain. Their lowing was an expression of parental love. They knew that their dear kids were away and yearred to be with them as early as possible. Away

Winner, C. Y. M. A. Trophy Alleppy for elocution. Member of the team that won Second Prize in Rt. Rev. Dr. Attippetty Memorial trophy for debate.

Winner; Second Prize in Rev. Dr. Theodosius Memorial Trophy for elocution competition.

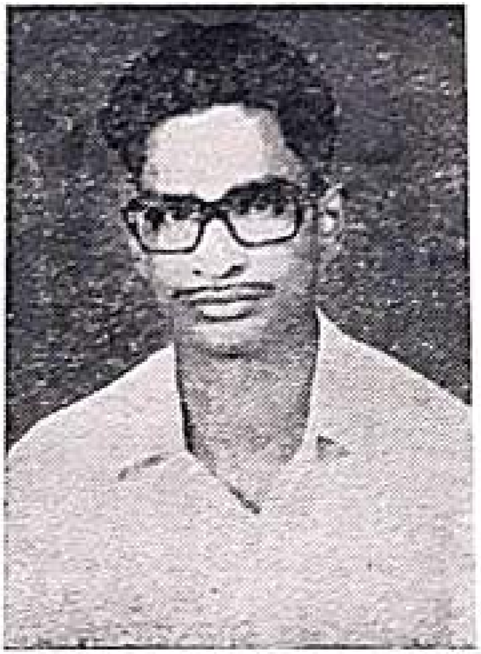

Joseph Parambil

in the shed, the calves might have been lowing, too: But their need was to get milk, whereas the cows wanted to give. Unselfish love of the children and anxiety when they are away are features eternally present in parents.

Mary John
(Senior lady Representative)

P. A. Chinnamma
(Junior lady Representative)

FOR QUALITY CAKES AND SWEETS

JEEVAN'S KOOTHATTUKULAM

&

ATHMA KOTTAYAM
(T. B. Road)

Jose Thomas P.

THE ARCHITECT OF MODERN INDIA

In the 19th century, going abroad was strictly forbidden to a Hindu. This custom, based on superstition was an obstacle to many an Indian youth who wanted to get modern scientific education. Many had to abandon their hope ofvisiting foreign countries, or, had to submit to the punishment suggested by the butlers of superstitions. But a courageous man who was not foolish to follow this unwritten rule, strode out of the boundaries of India as well as from the clutches of superstitions. This man was Mottilal Nehru, the leading advocate of Allahabad in those days. He had an equally brave son, Jawaharlal Nehru.

Jawaharlal dashed forward through a path quite opposite to his family tradition and reached just behind Gandhiji. Together they fought for liberty. Strengthening and encouraging each other they led India towards independence and Nehru became our first prime minister. The duty of giving leadership to the people in the reconstruction of our nation thus fell upon his shoulders.

For about two centuries, we were under the yoke of foreign rule. We had been mercilessly exploited by Englishmen. They ruled over India, according to the will and pleasure of the British Parliment, and not for the prosperity of our country. As the result of their sucking out our blood, we became hopeless, helpless and even paralysed. The masses were made victims of poverty, ignorance and fear. The suppressive rule had poisoned every aspect of our national life and hence the national organism had been ruined very much.

Lord Mount Batten handed over Nehru not a nation, but the skeleton of a nation. To give it flesh and blood was the work to be done by him. He introduced some practical methods by which we might acquire self-sufficiency. The device he resorted to is known as Nehruism.

What are the main elements of Nehruism? Its most important feature is democracy founded on secularism. Nehru is the father and nurse of democracy in this country

FOR ALL KINDS OF

QUALITY BLOCKS

Antoney's Studio

KOTTAYAM – 686001

Phone No. 3720

Yet, even now we haven't succeeded in build -ing up a successful democracy. But we are not to balme for this, for, the majority are penniless and illiterate. The very long foreign rule stagnated our ability of free thinking and gave birth to a mass, socially and economically backward. Even now there are 386.7 million people immersed in illiteracy. Though there were these unfavourable conditions, we have saved democracy from destruction.

Constitutionally, India is a secular state. But practically India is a racial state Our minds are not free from racial thinking. Justice is often denied to the citizens belonging to certain sections. Racial agitations are not uncommon. There are some political parties, organized on the basis of racialism. Nehru was an uncompromising crusader against racialism. He had understood that only a secular state could prosper and prosper and we are witnesses to the dangers caused by racialism.

Nehru intended to push India towards Socialism. In his opinion, Socialism is the scientific solution of social and cultural problems. Socialism is the declared goal of The Indian Government and socialists form the majority. But in his days, this idea was vehemently criticised by conservatives both inside and outside the Congress Party. Nehru thought that socialism should be put into action, if we want to get rid of the system that produces poverty and inequality. He tried hard to convince the people of the crying need for Socialism. This resulted in the radical change that took place in the view point of our men.

Panditji was a gifted writer and an eloquent orator. He conquered the minds of his hearers and readers, like a magician who charms his spectators. The speech he delivered on the death of Gandhiji is rightly famous, He told the nation, with a heavy heart and tears in his eyes, "The light has gone out of our lives and there is darkness everywhere. The light has gone out, I said, and yet I was wrong. For the light that shone in this country was no ordinary light. The light that has illumined the country for these many years will illumine this country for many more years, and a thousand years later, that light will be seen in this country and the world will see it and it will give solace to innumerable hearts". These lines are noted for their beauty; more over, they show the intimate companionship between Jawaharlal and Gandhiji.

17 years of Nehru's leadership brought us enviable economic and educational progress. During this period he laid the foundations of a welfare state. He changed the face of India as if by a successful plastic surgery. And so 'hats off' to Nehru – the architect of modern India.

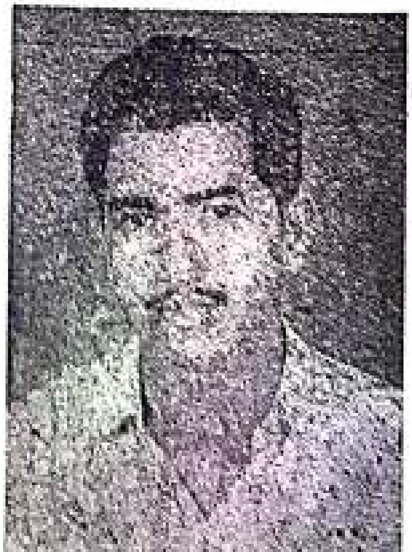

C. M. George Murikan
(Mamber Pastoral council)

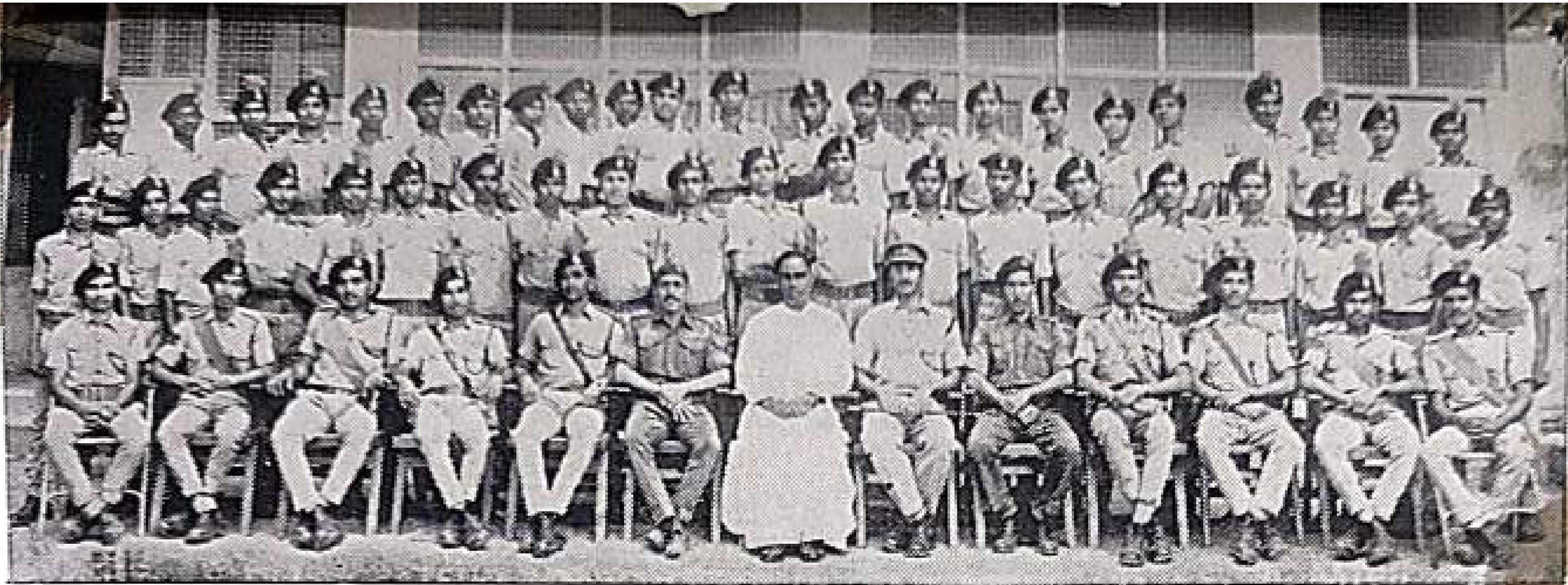

Above N. C. C. CADETS P. D. C. V BATCH Below

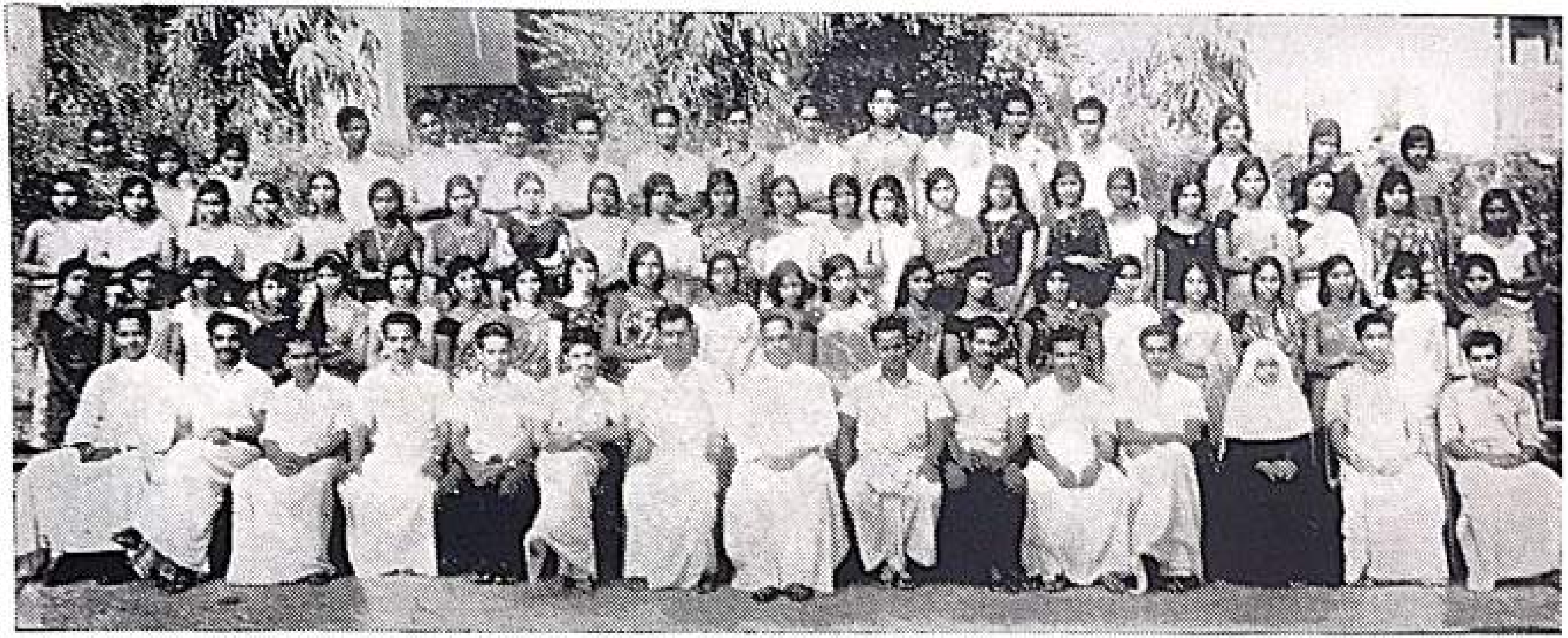

Above P. D. C. IV BATCH

P. D. C. VI BATCH Below

മലയാള വിഭാഗം

ദേവമാതാ കോളജ്

മാസിക

1973

പേജ്

ലേഖനം

1 മാരാർ എന്ന നിരൂപകൻ - എല്ലഫ് ദാസ്
9 ആശാൻ കവിതയിലെ വിപ്ലവചിന്ത
ഫ്രാൻസിസ് ദേവസ്യ എം. എ.
10 ഡി. എൻ. എ. - ജോൺ പി. ജേക്കബ്
24 മലയാളസിനിമ ഇന്നലെ ഇന്ന്
കെ. വി. കര്യൻ
29 ഗാന്ധി എന്ന പ്രതിഭാസം — മാണി ജോൺ
34 മതവും മാനവസംസ്കാരവും
ജോർജ്ജ് തോമസ് സി.
36 അത്യന്താധുനികതയിലൂടെ - കാട്ടാമ്പാക്ക് ശശി
44 മ്യൂണിക്ക് ഒളിമ്പിക്സ്
സിബി സെബാസ്റ്റ്യൻ

ചെറുകഥ

3 മോചനമില്ലാത്തവരുടെ ദുഃഖങ്ങൾ
കെ. ഇന്ദുചൂഡൻ
21 ചലിക്കാത്ത തൂലിക — രാജമ്മ ജോസഫ്
41 ശൈത്യത്തിലെ താപം — കെ. ഒ. പീറ്റർ
51 വിഡ്ഢി — ടോമി എബ്രാഹം
55 അസ്തമനത്തിന്റെ ദുഃഖം
സുരേഷ് നെല്ലിക്കോട്

കവിത

4 ഇലയും പൂവും — എം. എം. നിധീരി എം. ഏ.
14 ആത്മതൃഷ്ണ - റ്റി. എൻ. ഉണ്ണികൃഷ്ണശർമ്മ
33 മരുഭൂമിയിൽ — ഇ. കെ. ജനാർദ്ദനൻ
50 ഉത്തിഷ്ഠതാ ജാഗ്രതാ
കെ. എസ്. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ നായർ
47

ഗദ്യകവിത

12 സപര്യ — അമ്മിണിക്കുട്ടി ജേക്കബ്

വിനോദം

39 നീയൊന്നും ചൊല്ലാകിയേല
രാമചന്ദ്രൻ നായർ പി.
കൃത്രിമമുടി — കെ. ജെ. ജോർജ്ജ്

ഉദ്ധരന്ധ് എന്ന നിത്യപക്ഷ

എല്ലെഫ് ദാസു്

കുട്ടികൃഷ്ണമാരാരോ?

കൊള്ളാം. ആരാണദ്ദേഹം?

എന്താണാ സവിശേഷതകൾ? നാലാളെ മാററി നിറുത്തി ഓരോരുത്തരോടായി ചോദിക്കൂ - വ്യത്യസ്തങ്ങളായ നാലഭിപ്രായങ്ങളായിരിക്കും ലഭിക്കുക. ''കാമനെന്നിവനെ സ്ത്രീകൾ, കാലനെന്നോത്തു വൈരികൾ'' ഏകദേശം ഇതേ രീതിയിലാണ് മാരാരെ മലയാളികൾ കരുതിപ്പോരുന്നത്. ''എന്നാലിതു രണ്ടുമല്ലെന്നാലിതു രണ്ടുമെന്നിലുണ്ട്''' എന്നു ചങ്ങമ്പുഴ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചേറെ ശരിയാണുതാനും.

മാരാരെ ചെണ്ടകൊട്ടു പഠിപ്പിക്കണമെന്നു പിതാവും, അതല്ല, മന്ത്രവാദം പഠിപ്പിക്കണമെന്നു മാതാവും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതേസമയം ഒന്നാന്തരമൊരു ചിത്രകാരനാകാനാണ് അദ്ദേഹം ആശിച്ചത്. ജീവിതത്തിൽ ഈ മൂന്നാഗ്രഹങ്ങളും സഫലീകരിക്കാത്ത മാരാർ, കപട കലാകാരന്മാരെ ചെണ്ട കൊട്ടിക്കുകയും സാഹിത്യമന്ത്രം ചൊല്ലി മലയാളികളുടെ മനം മയക്കുകയും പുരാണേതിഹാസങ്ങളിലെ അജ്ഞാതങ്ങളും അവ്യക്തങ്ങളുമായ ഒട്ടേറെ ചിത്രങ്ങൾക്കു നവജീവൻ പകരുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ, ഒരേസമയം നിഷേധിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മായാജാലക്കാരനായ കൃഷ്ണൻ തന്നെയായിരുന്നു ശ്രീ കുട്ടികൃഷ്ണനും. ആ സാഹിത്യചക്രധരന്റെ ചില പ്രത്യേകതകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് അനുചിതമാകയില്ലെന്നു കരുതട്ടെ.

നിർഭയൻ

എല്ലാവരും അറിഞ്ഞുവച്ചിരിക്കുന്നത്, സനാതനമെന്നും മൗലികമെന്നും ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്, ഇവയിൽ പലതും തട്ടിത്താഴെയിട്ട് അവയുടെ അർത്ഥമില്ലായ്മയെ പരിഹസിക്കുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്രചിന്തകനായിട്ടാണ് മാരാരെ പലപ്പോഴും കാണാൻ കഴിയുന്നത്. ഇക്കാരണത്താൽ തന്നെ അവസാനിക്കാത്ത സംഘട്ടനമായിരുന്നു ആ സാഹിത്യജീവിതം. ഇന്നത്തെ പല വിമർശകർക്കും നഷ്ടപ്പെട്ട ആ അവശ്യസിദ്ധിയുണ്ടല്ലോ - സത്യസന്ധമായ സംഘട്ടനം - അതു മാരാർക്കാവശ്യത്തിലധികമുണ്ടായിരുന്നു. സത്യമെന്നു തനിക്കു തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ അടുക്കും ചിട്ടയുമൊപ്പിച്ചവതരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അതീവ തല്പരനും കൃതഹസ്തനുമാണ്. മിക്കപ്പോഴും ആ വിമർശനശരം ചെന്നുപതിക്കുന്നത് നാമൊക്കെ കുലാചലങ്ങളെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ള പൂജ്യപാദരിലായിരിക്കും; എന്നു കരുതി പിന്മാറുന്ന സ്വഭാവം മാരാർക്കില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില വാക്യങ്ങൾ മാത്രം വായിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നതാണ്:- ''നാം അഗാധമായി വ്യസനിക്കേണ്ട ഒരു കാഴ്ചയുള്ളത്, അവയിൽ (ശ്രീ മഹാഭാരതത്തിലും ശ്രീ മദ്വാല്മീകിരാമായണത്തിലും) തീർത്ഥയാത്ര നടത്തിയവർ ഇട്ടേച്ചുപോയ മാലിന്യങ്ങളാണ്............ ഈ നിലയിൽനിന്നും നോക്കുമ്പോൾ തുളസീദാസൻ, കമ്പർ, തുഞ്ചത്താചാര്യപാദർ മുതലായി മഹനീയരായ മഹാകവികൾ പോലും ആക്ഷേപവിഷയമായിപ്പോകുമല്ലോ! ഉവ്വ്, എന്തുചെയ്യാം! പരമമായ സത്യം പക്ഷ പ്രകൃതിയാണ്, അതു നയവും ജയവും നോക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കുകയില്ല.''

''ഉടലിലെമ്പാടും ഗോപിമൺചന്ദനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ശ്രീരാമമുദ്രകുത്തി ശിരസ്സിനു മേലെ ഉയർത്തിപിടിച്ച കൂപ്പുകൈയും, ഭക്തിഭാവലഹരിയാൽ അടഞ്ഞുകൂമ്പിയ കണ്ണുമായി 'രാമഭദ്ര ജയ രാമചന്ദ്ര, ജയ!' എന്ന് അത്യുച്ചത്തിൽ സ്തുതിഗീതമുതിർത്തുകൊണ്ട് ചുഴന്നുനിന്ന് ആനന്ദം നൃത്തം തുള്ളുന്ന'' കവികളേയും അനുവാചകരേയും അകററി നിറുത്തിക്കൊണ്ട് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ''വാല്മീകിയുടെ രാമ''നിലും, സാക്ഷാൽ ധർമ്മദേവന്റെ പുത്രനും ശുദ്ധരിൽ ശുദ്ധനായ യുധിഷ്ഠിരന്റെ ദുസ്സ്വപ്നത്തിലുള്ള സ്വാർത്ഥത വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്ന ''രണ്ട്''

അഭിവാദനങ്ങ''ളിലും കുട്ടിക്കൃഷ്ണമാരാർ കാണിക്കുന്ന ആത്മാർത്ഥതയെ ചളുററമെന്നാണു പറയേണ്ടതു്. ഇതേ രീതിയിലുള്ള ചളുററം മലയാളത്തിലെ മറെറാരെഴുത്തുകാരനിലും ഇന്നോളം കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

തന്റെ മുയലിനു നാലുകൊമ്പ്

നാലാളുകളുടെ സത്യത്തെ അസത്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു് മാരാർക്കു് ഒരു പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വാസന അദ്ദേഹത്തെ പല അബദ്ധങ്ങളിലും ചാടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സാഹിത്യത്തെ യുക്തിയുടെ കോടതിയിൽ കയററി നിറുത്തി, വിദ്യയുടെയും ഉപദേശത്തിന്റെയും നിയമഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുറന്നുവച്ചു് കേസുവിചാരണ നടത്തുന്നതിനാണു് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. 'ഋഷിയല്ലാത്തവൻ കവിയല്ല' എന്നുള്ള പൗരാണിക വാദം ഈ കേസിനാസ്പദമായ തെളിവുകളായിട്ടു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ മുയലിനു നാലു കൊമ്പുണ്ടെന്നു സമർത്ഥിക്കാൻ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ (അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ) അവതരിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം മടികാണിച്ചിരുന്നില്ല. ശബ്ദാർത്ഥങ്ങളുടെ മുഴുമുഴുപ്പുകൊണ്ടു് ഹൃദയാകർഷകങ്ങളായ അഞ്ചോ പത്തോ ഇരുപതോ ശ്ലോകങ്ങൾ കൊണ്ടുമാത്രം ഒരു കൃതിയെ വിലയിരുത്താൻ പാടില്ലെന്നു പറയുന്ന മാരാർ ''മറേറതുമില്ലെങ്കിലും ഈ ഒരേ ഒരു ശ്ലോകം മതി, കാവ്യാനുശീലനാഭ്യാസമാവിതാന്തക്കരണനായ ഒരു രസികനു് ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം ഹാസ്യകൃതിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ'' എന്ന വിധിയെഴുതുമ്പോൾ ഉത്തര ദക്ഷിണ ധ്രുവങ്ങളിൽ കാലൂന്നിനിൽക്കുന്ന മാരാരുടെ ചിത്രമല്ലേ കാണാൻ സാധിക്കുക!

ഏകലോചനൻ

പഴയതിനെ കാണാനുള്ള പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ നൽകുക, നിരൂപകന്റെ ഒരു ധർമ്മമാണു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വളരെ അധികം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യാസകാളിദാസന്മാരെ കാണാനുള്ള പുതിയ കണ്ണുകൾ മാരാർ ഈ തലമുറയ്ക്കു നൽകിയിട്ടുണ്ടു്; പ്രത്യേകിച്ചു് മേഘസന്ദേശ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ. ഔചിത്യാനൗചിത്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ആ പരിശോധന അക്ലിഷ്ടമനോഹരവും അയത്നലളിതവുമാണു്.

എന്നാൽ നിരൂപകന്റെ രണ്ടാമത്തെ ധർമ്മം - പുതിയ സാഹിത്യത്തെ പുതിയ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ നോക്കിക്കാണുക - ഈ വിഷയത്തിൽ മാരാർ അമ്പേ പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. കാഞ്ഞ വാക്കുകൾ പ്രയോഗിച്ചു് കാവ്യത്തിന്റെ മർമ്മം തൊട്ടുകാണിക്കാൻ മാരാർ അതിവിദഗ്ദ്ധനാണു്. പക്ഷേ, ആ കഴിവുകളെ ആധുനിക വിജ്ഞാനത്താൽ ഉദ്ദീപ്തമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയാതെപോയി. ശ്രീ മുണ്ടശ്ശേരി അഭിപ്രായപ്പെട്ട പോലെ ''പ്രതിപാദ്യമാവുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാദേശികത്വത്തിലും താത്കാലികത്വത്തിലും മൂല്യം കാണാത്ത പ്രകൃതക്കാരനാണു് ശ്രീ മാരാർ'' ഭംഗ്യന്തരേണ പറഞ്ഞാൽ, സാഹിത്യ നിരൂപണ പക്ഷത്തു് അദ്ദേഹം ഒററക്കണ്ണനായിരുന്നു. പഴയതിനെ താലോലിച്ചും പുതിയതിനെ തേജോവധം ചെയ്തും പ്രയാണം ചെയ്യാനേ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളൂ. നമ്പൂതിരി ഭാഷയെക്കാൾ ഒട്ടും മോശമല്ല അവർണ്ണഭാഷയെന്നും തിരണ്ടുകല്യാണത്തെപ്പോലെ തന്നെ മാർക്കക്കല്യാണവും സാഹിത്യവിഷയമാകാമെന്നും വാദിച്ച ആ പുരോഗമന സാഹിത്യ നിരൂപകനല്ലോ - ശ്രീ എം. പി. പോൾ. അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ആ ദീർഘവീക്ഷണം ശ്രീ മാരാർക്കില്ലാതെ പോയി. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് മാരാരെ പഴമയുടെ പ്രവാചകനായും സാഹിത്യ ലോകത്തിലെ ഏകലോചനനായും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതു്.

അമിതമായ ആരാധനാ മനോഭാവം കൊണ്ടു് മലയാള സാഹിത്യ നിരൂപണത്തിന്റെ പിതൃസ്ഥാനം മാരാരെ കെട്ടിഏല്പിക്കാൻ പലരും ശ്രമം നടത്തുന്നുണ്ടു്. പഴമയുടെ ബന്ധം വിട്ടും വിടാതെയും പുതുമയിലേക്കു മക്കളെ നയിക്കുന്നവനാണു് പിതാവു്. ആ നിലയ്ക്കു മാരാരെ കണക്കാക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പലരും അറിയാതെയും ആദരിക്കാതെയും തള്ളിക്കളഞ്ഞിരുന്ന പഴയ കാവ്യസങ്കേതങ്ങളിലൂടെ പര്യടനം നടത്തി അന്നത്തെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുതരുന്നതിൽ തല്പരനായ ഒരു മുത്തച്ഛനെയാണു് ശ്രീ മാരാരിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നതു്. ആ നിലയ്ക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം അനല്പവും അനനുകരണീയവുമാണെന്നഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിൽ സാംഗത്യമുണ്ടാവില്ല.

മോചനമില്ലാത്തവരുടെ ദുഃഖങ്ങൾ

കെ. ബാലചന്ദ്രൻ

പകലിന്റെ താഴ്വാരങ്ങളിൽ സന്ധ്യയുടെ ചന്ദനമരങ്ങൾ ഇല പൊഴിക്കുന്ന മുഹൂർത്തം. മനസ്സൊരു ചായക്കൂട്ടാകാനും, അവിടെ ഈ സന്ധ്യയുടെ വർണ്ണങ്ങൾ നിറയ്ക്കാനും തോന്നി. അനാഥരികളുടെ കോട്ടവാതിലിനു മുമ്പിൽ തൊഴു കൈയുമായി നിൽക്കുവാൻ മാത്രം കഴിഞ്ഞു. അങ്ങകലെ, മൊട്ടക്കുന്നിൽ ആടുകളും പശുക്കളും അലഞ്ഞുനടന്നു – ആട്ടിടയന്മാരില്ലാതെ, വേണുനാദമില്ലാതെ.

എത്രയോ തവണ വസന്ധ്യയെന്നു ധരിച്ചിരുന്ന എന്റെ ഓർമ്മയുടെ മുന്തിരിവള്ളികൾ, ഇന്നിതാ പൂ വിട്ടിരിക്കുന്നു. ആ പൂക്കളിൽ എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയുടെ ദലങ്ങളിൽ മുടിനീട്ടി, താടി വടിക്കാത്ത, എനിക്കപരിചിതമായ എന്റെ രൂപം.

പണ്ടുകേട്ട ഗ്രീക്കകഥ ഓർമ്മ വന്നു. ആരിയോൺ എന്ന ഗായകൻ കടലിൽ സഞ്ചരിക്കവേ, ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ തള്ളി കടലിലിട്ടു. കടലിൽക്കിടന്ന് അദ്ദേഹം പാടുകയും ഒരു ഡോൾഫിൻ വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കരയിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാനുമതുപോലെ —

എന്റെ കടൽ ദുഃഖക്കടൽ; എന്നെ പുറം തള്ളിയതു് സ്നേഹത്തിന്റെ കപ്പലിൽ നിന്നും. എന്റെ ഡോൾഫിൻ നീലജലത്തിലൂടെ തുടിച്ചെത്തിയില്ല.

ഞാനിന്നനാഥനാണ്. ഉയർന്ന പഠിക്കണമെന്ന മോഹത്തിന്റെ ചൂടിൽ അച്ഛനോട് പണം ചോദിച്ച പകൽ, കുടുംബം നാട്ടിലെ കുടവിട്ട് മലബാർ കാടുകളിലേയ്ക്കു പോകുകയായിരുന്നു. അച്ഛന്റെ 'ഇല്ലെ'ന്ന മുരളിൽ വീതം ചോദിക്കുന്ന മകൻ. വിരൽപ്പാടുകൾ കിട്ടി, കവിളിൽ.

ഒരു വൃത്തം മുഴുവൻ നടക്കുവാൻ ആരോഗ്യമില്ലാതെ പകുതിമാത്രം നടന്നു തിരിച്ചുപോരുന്ന കിഴവനെപ്പോലെ സൂര്യൻ. മനസ്സിലെ ദുഃഖഭാരകന്മാർ നിയന്ത്രണം വിട്ട് പറന്ന നിമിഷങ്ങളുടെ സ്വരം - മലബാർ കാടുകളിലേയ്ക്കില്ല.

'സംഗീതം പ്രേമത്തിനാഹാരമെങ്കിൽ, തുടരും പാടുക' എന്നെഴുതിയ ഇംഗ്ലീഷ് കവിയുടെ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു.

മനസ്സിലെ തിരുമേനിയുടെ വക ഈ അമ്പലത്തിലെ ശാന്തിക്കാരനുവേണ്ടിയുള്ള മുറികളിലൊന്ന് എനിക്കു കിട്ടിയപ്പോൾ മെലോഡ്രാമയിലെ പ്രോട്ടഗോണിസ്റ്റിന്റെ ആനന്ദം.

ഗുജറാത്തിലുള്ള ഏട്ടനെഴുതി. 5-ാം തീയതികളിൽ ഫീസിനുള്ള പണവും കത്തും വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കത്തിൽ ഗോതമ്പുവയലുകളെക്കുറിച്ചും, ഗുജറാത്തിപ്പെണ്ണുങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഏട്ടനെഴുതി, ഇന്നീ പ്രഭാതങ്ങളിൽ.

ദേവാം തർപ്പയാമി, ദേവഗണാം തർപ്പയാമി,
ഋഷീം തർപ്പയാമി, ഋഷിഗണാം തർപ്പയാമി.

(തുടർച്ച പേജ് 7-ൽ)

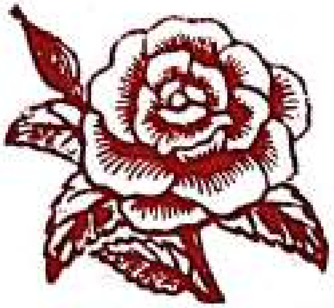

ഇലയും പൂവും

എ. എം. നിധീരി എം. എ.

പുഷ്പവാടിയിൽ നിൽക്കും
പൂച്ചെടിതന്മേലൊരു
പച്ചില തളിർത്തപ്പോ-
ളറിഞ്ഞീലൊരുവനും.

മണമില്ല, തിന്നുള്ളിൽ
മധുവില്ല, ഇതുകാണാൻ
ഗുണമില്ലെന്നു ഞായം-
പറഞ്ഞുചിലർ പിന്നെ.

വണ്ടുകൾ പറന്നപ്പോൾ
കണ്ടതില്ലെന്നു നടി-
ച്ചിണ്ടലായിലയ്ക്കാരും
തിരിഞ്ഞു നോക്കായ്കയാൽ

സഹിച്ചാളേറെയവ-
ഗണനയെന്നാൽ സേവി-
ച്ചമ്മയെ, ഭക്ഷ്യം പ്രഭാ-
കലനത്തിലൂടേകി.

ബാഹ്യസൗന്ദര്യം തേടും
ലോകമെങ്ങനെ കാണും
ആത്മാവിന്നനൗപമമാം
സൗന്ദര്യമന്തഃസ്ഥിതം?

ഒട്ടനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ട-
പ്പൂച്ചെടി പുഷ്പിച്ചപ്പോൾ
മൊട്ടൊന്നു വിടരവാൻ
കൊതിപൂണ്ടെല്ലാപേരും

ചുറ്റുമാ വാർത്തവേഗം
പരത്തീ സമീരണൻ
കണ്ണുകൾ ചിമ്മിക്കാര്യം
പറഞ്ഞു താരങ്ങളും.

രാത്രിയിൽ നിലാവൂട്ടി
വളർത്തി കുസുമത്തെ
ധാത്രിയാമിന്ദു, രൂപ-
സൗന്ദര്യം തെളിഞ്ഞതിൽ

വിടർന്ന നയനങ്ങൾ
നോക്കിനിന്നാളങ്ങൾ
വിടരുന്നതിന്നി, ല-
പൂവിനു കാവൽനിന്നു.

അട്ടകളെലികളെ
തട്ടിവീഴ്ത്തി നാളവ-
ളുടക്കേണ്ടകലെ നി-
ന്നാസ്വദിക്കാമെന്നായി

അമ്മതന്നങ്കങ്ങളിൽ
നിന്നവർ വളർന്നതിൽ
ഒന്നിനു സൗന്ദര്യമു-
ണ്ടൊന്നിനില്ലാകർഷണം.

ഇമ്മിനേരവും പിരി-
ഞ്ഞിരുന്നില്ലവർ രണ്ടും
തമ്മിലുണ്ടായിവന്നു
ഹൃദൈക്യവും ദൃഢം.

(തുടർച്ച പേജ് 8-ൽ)

പരസ്യത്തിൻെറ ആവശ്യമില്ല

കാരണം, നിങ്ങഠംക്കറിയാം,

സിമിൻറം, കമ്പിയും, പെയിൻറം

വെട്ടൂർ ഹാർഡ് വെയേഴ്സിൽ

കിട്ടുമെന്നു്.

ഫാഷൻ ജൗളിത്തരങ്ങൾക്ക്–

സന്ദർശിക്കുക!

പെട്ടക്കാട്ട്
സ്റ്റോഴ്സ്

കാവിലങ്ങാട്.

ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പവൻമാററ
സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്ക്

പടയാററു ജ്വല്ലറി

പാലാ.

ഞങ്ങളുടെ സ്വർണ്ണാഭരണ പദ്ധതിയിൽ ഇനിയും അംഗമായി
ചേരാവുന്നതാണ്.

Ested: 1937

Phone shop: 222
Res. 221

മോചനമില്ലാത്തവരുടെ................

അടുത്ത മുറിയിൽനിന്നും ശാന്തിക്കാരന്റെ ഉപസ്ഥാന മന്ത്രത്തിന്റെ അലകൾ.

ചിതലെടുത്ത തട്ടുകളെ നോക്കി, ചിതലെടുത്ത മനസ്സുമായികിടന്നു. ഓരോ ദിവസവും പുതിയ ചിലന്തികളുണ്ടാകുന്നു. അവയുടെ ആദിയുമന്തവുമില്ലാത്ത പടപ്പിൽ ഉടക്കികിടക്കുന്ന ബ്രൂസ് രാജാവിന്റെ കഥ.

'ലേണേഴ്സി'ന്റെ താളുകളിൽ, കറുത്ത അക്ഷരങ്ങളിൽ, അർത്ഥം തിരയുകയായിരുന്നു ഇതുവരെ, ഇന്നു ജീവിതത്തിന്റെ തന്നെ അർത്ഥം തിരയുന്നു.

അമ്പലമുററത്തെ പുണ്യക്കുളത്തിൽ എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട ഓർമ്മകൾ. പുണ്യക്കുളത്തിനു നടുവിൽ ഞാൻ കൊള്ളികാളു. എനിക്കു ചുററും കൊള്ളിക്കള്ളന്മാർ. ഇന്നും ഞാൻ സ്വബോധത്തിന്റെ കൊള്ളികാക്കുന്നു. താമസമില്ല കൊള്ളിക്കള്ളന്മാർ കൊള്ളിപറിയ്ക്കും, ഞാൻ ഭ്രാന്തനാകും.

മേശക്കരികിലെ ഭിത്തിയിൽവന്നു് എപ്പോഴും ഒരു വലിയ ചിലന്തി എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തി.

ഭഗവാനു നേദിച്ച നിവേദ്യമുണ്ടുറങ്ങി.

(ദൈവം പാവങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അപ്പമാണ്.)

ഉള്ളിൽ തിങ്ങുന്ന നിരാശാബോധവുമായി ഉണരുമ്പോൾ ഒരു സാധാരണ ദിവസത്തിന്റെ ഗന്ധം എന്നെ വീർപ്പുമുട്ടിച്ചു. ബസ്സിന്റെ കമ്പിയിലൂഞ്ഞാലാടി ക്ലാസ്മുറിയിലെത്തുന്നു. അകലെ നീലിമയിൽ ലയിക്കുന്ന മലനിരകളിൽ എന്റെ ദുഃഖംപോലെ ഘനീഭവിച്ച പാറക്കെട്ടുകൾ. ക്ലാസ്മുറിയിൽ ബ്രിട്ടന്റെ ആദികാലചരിത്രം - കെൽട്ട്സ്, ഡേൻസ്, ക്ലോഡിയസ് - എത്രയെത്ര പേരുകൾ!

രാത്രിയിൽ, ചെമ്മരിയാടിന്റെ തോലുറയിട്ട തലയിണയിൽ മുഖമമർത്തി ഉറക്കം കാത്തുകിടക്കുമ്പോൾ ഒരു നിദാഘ സ്വപ്നംപോലെ ക്ലാസ്സിലെ പെൺകുട്ടിയുടെ രൂപം ഓർമ്മിക്കും. ചുരുണ്ട മുടിയുള്ള, കട്ടിയുള്ള തങ്കവളയിട്ട എപ്പോഴും ചിരിക്കുന്ന........

(ഹൃദയമേ വേണ്ടാത്തതു് ചിന്തിക്കാതിരിക്കൂ.)

നാളുകളായി എന്റെ മുന്നിലൊരു തിരശ്ശീല. അതിനു പിന്നിൽ ചുവന്ന താടികൾ ആടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മദ്ദളധ്വനിയോ, കല്യാണിരാഗമോ പുറത്തുവന്നില്ല. ചൂതുകളിയിൽ തോററ നളമഹാരാജാവായി ഞാൻ വീണ്ടും ദുഃഖിക്കുന്നു.

എന്നെ കുടുംബം അന്വേഷിച്ചതേയില്ല. ഒരു കത്തുപോലും........ നാരായണക്കിളികൾ ചിലച്ചു. (എനിക്കു കിട്ടുന്ന ഏക സന്ദേശം.)

ഇന്നു ഞാൻ സ്വയം ചോദ്യചിഹ്നമാകുന്നു. മൂന്നു വർഷങ്ങളെനിക്കൊന്നും തന്നില്ല. പരീക്ഷ, റിസൾട്ട്, ക്ലാസ്. പിന്നെയും നിരാശ, ഈ നിരാശ ചെറുപ്പക്കാരുടെ കണ്ണുകളിലെല്ലാം കൂടുകെട്ടി. ഞങ്ങളെല്ലാം സർട്ടിഫിക്കററുകളുമായി പടികളിറങ്ങി നടന്നു.

(പഥികരേ, നാമെല്ലാമിന്നും അജ്ഞരാണ്.)

മലബാർക്കാട്ടിൽ കുടുംബം സമ്പത്തിന്റെ കാട്ടുപൂക്കൾ തിന്നുന്നു എന്നറിഞ്ഞു. അന്ന് അങ്ങോട്ട് പോകാത്തപ്പോൾ എന്റെ പ്രതീക്ഷകളായിരുന്നു - ഡിഗ്രി - ജോലി – പരാശ്രയമില്ലാത്ത ജീവിതം.

ഞാനൊന്നുമായില്ല. സ്വാശ്രയത്തിന്റെ പാറയിൽ ദുഃഖത്തിന്റെ കഴുകന്മാരെ അടിച്ചുകൊല്ലാൻ, ക്ലാസ്സിലെ പെൺകുട്ടിയുടെ തങ്കവളയിലെ സുഗന്ധമാവാൻ, കൊതിച്ച ഞാനൊന്നുമായില്ല.

ഇനി ഈ ചിതലെടുത്ത മുറിയിൽ താമസിക്കുന്നതിലർത്ഥമില്ല. പെട്ടിയിലെല്ലാമടുക്കി. ഈ തുരുമ്പെടുത്ത പെട്ടിയിൽ എന്റെ സമ്പാദ്യങ്ങൾ മരിച്ചുകിടക്കുന്നു. (കണ്ണടയിട്ട, കടവയറുള്ള പ്രൊഫസറുടെ സ്വർഗ്ഗതുല്യമായ ക്ലാസ്സുകളാണ് മരിക്കാത്ത സമ്പാദ്യം.) ചെമ്മരിയാടിൻ തോലിന്റെ തലയിണ ചെത്തിക്കാടുകളിലേക്കെറിഞ്ഞു. പെട്ടിയെടുത്തു് പുറത്തേക്കിറങ്ങി.

യാത്രയായി.

ഭഗവാൻ, അങ്ങയുടെ നിവേദ്യം തന്നെന്നെ വളർത്തിയതിനു നന്ദി പറയുന്നില്ല.

ശാന്തിക്കാരനെക്കണ്ടു.

- അങ്ങയുടെ, സത്യത്തിന്റെ പൊരുളിൽനിന്നും ഉദയംചെയ്ത ഉപസ്ഥാനമന്ത്രം ഞാനോർക്കും. യാത്ര – വിട.

മലബാർക്കാടുകളിലേയ്ക്കു പോകാൻ (വേറെങ്ങും പോകാനില്ല) തീർച്ചയാക്കി നടന്നു.

അമ്പലത്തിൽ നിന്നകലുംതോറും നാഗരാജാവിന്റെ തലയിൽ ചെത്തിപ്പൂചൂടിച്ചിരുന്ന അരിപ്രാവുകളുടെ ഓർമ്മ തീവ്രമായി. ഇന്നലെ ആരോ വെടിവച്ചിട്ട അരിപ്രാവുകളിലൊന്നിന്റെ ദേഹം തോട്ടിലൂടെ ഒഴുകി നടന്നു.

('മാ നിഷാദ' പാടാൻ മുനി വന്നില്ല.)

ചിതൽ തിന്ന കട്ടിലും, ചിലന്തിവല നിറഞ്ഞ മുറിയും അനാഥമാകുന്നു.

(ട്രെയിനിലിരുന്ന്, ചോരയും നീരുമുള്ള മനുഷ്യരെ കാണരുതെന്ന ശാപത്തിൽക്കരഞ്ഞും കണ്ണാടിയിലെ പ്രതിബിംബങ്ങൾ കണ്ടു മടുത്തു മരിച്ച, ഷാലററിലെ പെൺകിടാവിനെ ഓർമ്മിച്ചു. സ്വന്തം പേരെഴുതിയ തോണിയിൽ പെൺകുട്ടി മരിച്ചുകിടന്നിരുന്നു.)

ഇലകളെപ്പോലെ പൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്ന എന്റെ മോഹങ്ങൾ.

എവിടെയോ വണ്ടി നിന്നപ്പോൾ, പിന്നിൽനിന്നുള്ള ശക്തമായൊരു വിളിയിലെന്നോണം, ഞാൻ ചാടിയിറങ്ങി. നാട്ടിലേയ്ക്കു വന്ന ട്രയിനിൽക്കയറി തിരിച്ചുപോന്നു. വീണ്ടും അമ്പലത്തിലെ ചിതലെടുത്ത മുറിയിലെത്തി.

ചിതലെടുത്ത, ചിലന്തിക്കൂടുകൾ നിറഞ്ഞ ഈ മുറി എന്റേതാണ്. എന്റേതുമാത്രം!

രവിയ്ക്കു ഖസാക്കിൽനിന്നു മോചനമില്ല.

രമേശനു ഹരിദ്വാരിൽനിന്നു മോചനമില്ല.

എനിയ്ക്കീ ചിലന്തിക്കൂടുകൾ നിറഞ്ഞ ചിതലെടുത്ത അമ്പലമുറിയിൽനിന്നും മോചനമില്ല.

ചെമ്മരിയാടിൻ തോലുറയുള്ള തലയിണയിൽ വീണ്ടും മുഖമമർത്തി, വീണ്ടും ഉപസ്ഥാനമന്ത്രം കേട്ടു, വീണ്ടും അരിപ്രാവുകളെ കണ്ടു. നിവേദ്യമുണ്ടു.

എന്നെ എന്നും ഭയപ്പെടുത്താറുള്ള മേശയ്ക്കരികിലെ ആ വലിയ ചിലന്തിമാത്രം എവിടെയോ പോയിരുന്നു.

ഇലയും...............

ഭക്ഷ്യമേകുന്ന സൂര്യൻ സസ്യലോകത്തിനെല്ലാം
ഭക്ഷ്യമായിലയേറ്റുവാങ്ങിയ തക്കംനോക്കി
ചണ്ഡഭാസ്കരൻതന്റെകരംകൊണ്ടൊന്നുതൊട്ടു
പൊള്ളലായ്തോന്നിയതുകന്യയാം സുമത്തിനു
വാടിയമുഖംകണ്ടിട്ടോടിയെത്തിനാൻ തെന്നൽ
ആടിയൊന്നില, തന്റെ നിലവിട്ടിളകിയോൾ
അറ്റുമുറിച്ചാളാകശ്മലൻ തന്റെകരം
കറുത്തമേഘത്തിനാൽ മറച്ചുമുഖംസൂര്യൻ
മങ്ങിയമുഖവുമായ് നോക്കിനിന്നിക്കാഴ്ച
വിങ്ങിയവികാരങ്ങൾ അടക്കിക്കൊണ്ടുമാനം
ആത്മാഭിമാനം വ്രണപ്പെട്ടൊരാസൂര്യൻ പിന്നീ-
ടാത്മഹത്യയോ? ചെന്നു കടലിൽചാടീടിനാൻ
വരികില്ലിനിത്തന്റെ നാഥനെന്നോർത്താകശം
ഇരാവിൽകരഞ്ഞു; നക്ഷത്രമായ്നിന്നുപത്രം.
വീട്ടിലെക്കുമാരിയും കണ്ടിതാക്കസുമത്തെ
മന്ദഹാസത്താലുടൻ സ്വാഗതംചൊല്ലീസുമം
ഉള്ളിലുണ്ടാശയൊന്നാപ്പൂവിനാമാളികത-
ന്നുള്ളിലെ സുഖങ്ങളിൽ മുഴുകിയാറാടുവാൻ
മടുത്തുപോയീയവൾക്കെളുതാംതൻജീവിതം.
അടർത്തിയെടുത്തപ്പോൾ വേദനിച്ചെന്നിട്ടുമേ
ഹിമബിന്ദുക്കളായ കണ്ണുനീർ പൊഴിച്ചവൾ
വരട്ടേ! ചേച്ചീ! എന്നു യാത്രയും ചൊല്ലീടിനാൾ
വരട്ടേ! മംഗളങ്ങൾ! എന്നി,ല നിശ്ശബ്ദയായ്,
ശിരസ്സുകലുക്കിത്തൻ സോദരിക്കാശംസിച്ചു
കടുത്ത ശോകംകണ്ടു ഭൂമിയും നിശ്വസിച്ചു.
ഇടറികാലിലയ്ക്കു, തലയുംകത്തിത്താഴെ
മുള്ളുകളാകും ശരശയ്യയിൽ വീണാളഹോ
ഉള്ളിലങ്ങറിഞ്ഞുതന്നന്ത്യമിങ്ങടുത്തെന്നും
ചണ്ഡഭാസ്കരൻ പ്രതികാരേച്ഛപൂണ്ടുവന്നു
ചണ്ഡമാം കരംകൊണ്ടു കത്തിനാൻവീണ്ടുംവീണ്ടും
മാളികമുകളേറി സുമവും കുമാരിയും
ആളികളായി, മങ്കതലയിലേറ്റീപുഷ്പം.
ഏറെയങ്ങഹങ്കരിച്ചിരുപേർകളുമപ്പോൾ
ഏറിവന്നിതുശോകം കുസുമത്തിന്റെയുള്ളിൽ
വാടിപ്പോയ്മുഖം തന്റെസോദരിതന്നെയോർത്തു
വാടിയമുഖംകണ്ടു കോപിച്ചുകുമാരിയും.
എറിഞ്ഞുട്ട രത്തേയ്ക്കുപ്പൂവിനെയതുചെന്നു
തറയിൽവീണതാഴെ, ഇലതന്നരികിലായ്
കണ്ടു,വരിതവരും തങ്ങളി,ലെന്നാലൊന്നും
മിണ്ടിയില്ലടങ്ങാത്ത ശോകത്തെയമർത്തിനാൾ
തെന്നലും മെല്ലെവന്നു തടവീ ശുശ്രൂഷിച്ചു
തെല്ലുമാശ്വാസമവർക്കേകുവാൻ കഴിഞ്ഞീല.
മൃത്യുവും കാത്തുകാത്തു കിടക്കുമവരപ്പോൾ
ഓർത്തുപോയ് നാംതങ്ങളിൽ പിരിയാതിരുന്നെ
ങ്കിൽ

ആശാൻ കവിതയിലെ വിപ്ലവചിന്ത

ഫ്രാൻസിസ് ദേവസ്യ M. A.

ഒരു സാഹിത്യകാരനെ പല കോണുകളിലൂടെ നോക്കിക്കണ്ടാലേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമഗ്രമായ വ്യക്തിസ്വരൂപം നമുക്ക് ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു ഭാഗം മാത്രം കണ്ട നിരൂപകന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ വായിച്ചാൽ കുരുടന്മാർ ആനയെ കണ്ട അനുഭവമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. കുമാരനാശാന്റെ കവിതയെ ഉദാത്തമാക്കുന്ന ചില നല്ല അംശങ്ങൾ കൃതികൾ [illegible] ചില ദൃഷ്യവശങ്ങളും സൂക്ഷ്മദൃക്കുകൾക്ക് കാണാൻ കഴിയും. [illegible] ദൃഷ്യവശങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ തത്ത്വജ്ഞാനമുണ്ട്; ആദ്ധ്യാത്മികതയുണ്ട്; സാർവ്വജനീനതയുണ്ട്; ധ്വന്യാത്മകമായ [illegible] പ്രവണതയുണ്ട്; റൊമാന്റിക് ഭാവനയുണ്ട്; സ്നേഹഗായകനുമുണ്ട്; വിപ്ലവാവേശമുണ്ട്; മനുഷ്യമനസ്സിലെ നിഗൂഢതകളെ കണ്ടറിയാനുള്ള ക്രാന്തദർശിത്വമുണ്ട്; — അങ്ങനെ പലതുമുണ്ട്. പക്ഷേ, ആശാൻകൃതികളിൽ കാണുന്ന വിപ്ലവചിന്തയുടെ ഏകദേശരൂപം വരച്ചുകാട്ടാനാണ് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

സമുദായത്തിലെ അനാചാരങ്ങളെ നിശിതമായി വിമർശിച്ച നമ്പ്യാരെപ്പോലെയും രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യ മണ്ഡലങ്ങളിലെ അനീതികളെ യാതൊരു ദാക്ഷിണ്യവുമില്ലാതെ എതിർത്തു ശിക്ഷ വരിച്ച സ്വദേശാഭിമാനി രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെപ്പോലെയും വിപ്ലവവീര്യമുള്ള ഒരു കവിയായിരുന്നു ആശാൻ. ആശാന്റെ വിപ്ലവചിന്ത എന്നു കേട്ടാൽ അദ്ദേഹം ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരായി എഴുതിയ ഏതാനും വരികളാണ് പലരുടെയും സ്മൃതിപഥത്തിലെത്തുന്നത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിപ്ലവചിന്ത ആ ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നതല്ല. കാവ്യരചനയുടെ എല്ലാ വശങ്ങളിലും അതു് കാണാം. അവയിൽ ചിലതു് പരിശോധിക്കാം.

കഥാരംഭം

പ്രസിദ്ധമായ കഥാകഥനരീതിയെ [illegible] 'ലീല' ആരംഭിക്കുന്നത്

പ്രണയപരവശ [illegible]
ക്ഷണ [illegible]

എന്ന് കഥയവസാനിക്കാറായ [illegible]. ഇത്രമാത്രം നാടകീയമായ ഒരു കാവ്യാരംഭം മലയാളത്തിൽ [illegible]. '[illegible]രവസ്ഥ'യുടെ ആരംഭമാകട്ടെ ഒരു നാടകീയ സ്വഗതോക്തിയുടെ [illegible] വഴിയേ പോകുന്ന രീതി വിട്ടിട്ട് പുതുവഴികൾ വെട്ടിത്തെളിക്കുന്ന പരിശ്രമമാണ് ആശാൻ സാഹിത്യലോകത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

(തുടർച്ച പേജ് 20-ൽ)

ഡി. എൻ. എ.

ലോകചരിത്രത്തിലിന്നുവരെയും നിങ്ങളോട് എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും സാമ്യമുള്ള മറ്റൊരു വ്യക്തി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതു സത്യമാണ്. എന്നാൽ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിൽ ഐകത്വം നമുക്കു ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കും. മനുഷ്യനിൽനിന്ന് മനുഷ്യൻ ജനിക്കുന്നു. പൂച്ച പ്രസവിച്ചാൽ പൂച്ചക്കുട്ടി ഉണ്ടാകുന്നു. മാവിൻവിത്ത് മുളച്ചുവളർന്നാൽ മാവാണുണ്ടാകുന്നത്; തെങ്ങല്ല. ഇതെല്ലാം സാധാരണമല്ലേ? എന്തുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യരിൽനിന്നും മനുഷ്യൻതന്നെ ജനിക്കുന്നതെന്നു നാം ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

മനുഷ്യൻ ജീവിതമാരംഭിക്കുന്നത് $\frac{1}{1000}$ ഇഞ്ചുമാത്രം വ്യാസമുള്ള മനുഷ്യസെല്ലിൽ നിന്നാണ്. ഈ സെൽ വളർന്നു വലുതാകുന്ന വ്യക്തി എങ്ങനെയിരിക്കും? ആ വ്യക്തി സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ? അതിന് മാതാപിതാക്കളിൽനിന്ന് എന്തെല്ലാം പാരമ്പര്യ വിശേഷങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്? എന്നുതുടങ്ങി അനേകം കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു പറയുവാൻ കഴിയുകയില്ല. എങ്കിലും പുംസ്ത്രീബീജസങ്കലനസമയത്ത് ഈ വക കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കും. അച്ഛനിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന പാരമ്പര്യ ലക്ഷണങ്ങൾ പുരുഷബീജത്തിലെ ജീൻസിലും അമ്മയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന പാരമ്പര്യ ലക്ഷണങ്ങൾ സ്ത്രീബീജത്തിലെ ജീൻസിലും അടങ്ങിയിരിക്കും. പാരമ്പര്യ സന്ദേശങ്ങൾ ഇത്ര വിദഗ്ദ്ധമായി പകരുന്ന ജീൻസ് എന്താണ്?

സെല്ലിനുള്ളിൽ ഒരു ന്യൂക്ലിയസ് ഉണ്ടെന്നു നമുക്കറിയാം. ഈ ന്യൂക്ലിയസ്സിനുള്ളിലായി കാണപ്പെടുന്ന ക്രോമോസോമുകളിൽ (Chromoso-mes) സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും തലമുറകളിൽനിന്ന് തലമുറകളിലേക്ക് പാരമ്പര്യ സന്ദേശങ്ങൾ പകരുന്നതുമായ സൂക്ഷ്മകണികകളാണ് ജീൻസ്. പലതരം ജീൻസ് ഉണ്ട്. മുടിയുടെ സ്വഭാവം, കണ്ണുകളുടെ ആകൃതി, മൂക്കിന്റെ ആകൃതി തുടങ്ങിയവക്ക് നിദാനമായി ഒട്ടേറെ ജീൻസ് ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ജീൻസ് എന്താണ്?

1930-ൽ Zworykim ഇലക്ട്രോൺ മൈക്രോസ്കോപ്പ് കണ്ടുപിടിച്ചതോടുകൂടി പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു.

ഡി. എൻ. എ.

ഫ്രെഡറിക് മിഷ്ചർ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ന്യൂക്ലിയസ്സിൽനിന്നുവേർതിരിച്ചെടുത്ത 'ന്യൂക്ലിൻ' ആണിന്ന് D. N. A. എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ക്രോമോസോമുകളാണ് D. N. A. യുടെ ആസ്ഥാനമെന്ന് ജർമ്മൻ രസതന്ത്രശാസ്ത്രജ്ഞനായ Robert Feulgen 1914-ൽ കണ്ടുപിടിച്ചു. എന്നാൽ 1940-ൽ മാത്രമാണ് പാരമ്പര്യ സന്ദേശങ്ങൾ പകരുന്നത് D. N. A ആണെന്നു മനസ്സിലായത്.

റോക്ഫെല്ലർ ഇൻസ്റ്റിട്യൂട്ടിലെ 'ഓസ്‌വാൾഡ്' അവറി (Oswald T. Avery), കോളിൻ മാക്ലിയോഡ് (Colins M. Machcod), മാക്ലിൻ മക്കാർത്തി (Maclyn Maccarthy) എന്നീ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നടത്തിയ പരീക്ഷണമാണ് ഈ കണ്ടുപിടുത്തത്തിന് വഴിതെളിച്ചത്. 'ന്യൂമോകോക്സൈ' (Pneumococci) ഒരിനം ബാക്ടീരിയ ആണ്. ഇതു രണ്ടുതരമുണ്ട്; കവചമുള്ളതും, ഇല്ലാത്തതും. ഇതിൽ ഒരിനത്തിന്റെ D. N. A. മറ്റേയിനത്തിലേക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചാൽ ഒന്നിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ മററതിന് ലഭിക്കുന്നതായി അവറിയും കൂട്ടരും കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇപ്രകാരം, D. N. A. ആണ് പാരമ്പര്യ ലക്ഷണങ്ങൾ പകരുന്നതെന്ന് അവർ സമർത്ഥിച്ചതോടുകൂടി പാരമ്പര്യ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് തലവേദനയുളവാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു.

D. N. A. യുടെ ഘടന

ജീവജാലങ്ങളുടെ എല്ലാ സെല്ലിൽനിന്നും D. N. A. വേർതിരിച്ചെടുക്കാം. അത് രാസഗുണത്തിലും ഭൗതികഗുണത്തിലും ഒരുപോലിരിക്കും. രണ്ടിഴകൾ ചേർന്ന ഒരു ചെയിനിന്റെ ആകൃതിയാണ് D. N. A. യുടേത്. ഇഴകൾ രണ്ടും ഒരു ചുരുൾ (Coil) പോലെ ഒന്നു മറ്റൊന്നി

ന്നെ ചുററി spring ൻെറ ആകൃതിയിൽ കാണപ്പെടുന്നു. D. N. A. Chain-നെ ഏണിയോട് (ladder) ഉപമിച്ചാൽ ഏണിയുടെ ഒരഗ്രം പ്രദക്ഷിണമായും മറെറയഗ്രം അപ്രദക്ഷിണമായും തിരിച്ചാൽ ഏതു രൂപത്തിലിരിക്കുമോ, അതായിരിക്കും D. N. A. ചെയിനിൻെറ ആകൃതി.

D. N. A. മോളിക്യൂളിൻെറ ഘടകങ്ങൾ എങ്ങനെ സംയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് വളരെക്കാലത്തേക്ക് ആർക്കും അറിവില്ലായിരുന്നു. കേംബ്രിഡ്ജ് യൂണിവേഴ്സിററിയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ James Watson-ഉം Francis Chick മാണ് ആദ്യമായി D. N. A. യുടെ ശരിയായ ഒരു മാതൃക നിർമ്മിച്ചത് (1953-ൽ).

അനേകം ചെറിയ മോളിക്യൂളുകളുടെ സമാഹാരമാണ് D. N. A. മോളിക്യൂൾ. D.N.A. ക്ക് രണ്ടിഴകളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഓരോ ഇഴയിലും ഒന്നിടവിട്ട് ഡൈ ഓക്സിറൈബോ ഗ്രൂപ്പും ഫോസ്ഫേററ് ഗ്രൂപ്പും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. D. N. A. യുടെ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളാണിവ. ഇവയെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതു നാലിനം ബെയ്സുകളാണ്. നൈട്രജൻ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവയെ 'Nitroginous bases' എന്നു പറയുന്നു.

അഡിനീൻ (Adenine). ഗ്വായനീൻ (Guanine). സൈറേറാസിൻ (Cytosine). തൈമിൻ (Thymine) ഇവയാണ് നാലിനം ബെയ്സുകൾ. അഡനീൻ, ഗ്വയാനിൻ ഇവയെ ''പ്യൂറിൻസ് (Purines)'' എന്നും തൈമിൻ, സൈറേറാസിൻ ഇവയെ 'പിരിമിഡിൻസ് (Pyrimidines)' എന്നും പറയുന്നു. ഷുഗർ ഗ്രൂപ്പിനോടാണ് ബെയ്സുകളെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ഒരു ഇഴയിലെ ഷുഗറിനോട് ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന അഡനീൻ മറെറ ഇഴയിലെ ഷുഗറിനോട് ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന തൈമീനുമായിട്ടേ ചേരുകയുള്ളൂ. അതുപോലെതന്നെ ഗ്വയാനിൻ, സൈറേറാസിനുമായിട്ടേ ചേരൂ. ബെയ്സുകളെ യോജിപ്പിക്കുന്നതു് ഹൈഡ്രജൻ ശൃംഖലകളാണ്. ഇവ ദുർബലങ്ങളാണ്.

Nucleotides

ഫോസ്ഫേററ്, ഷുഗർ ഏതെങ്കിലുമൊരു ബെയ്സ് ഇത്രയും ചേർന്നതാണ് ഒരു ന്യൂക്ലിയോറൈറഡ്. ന്യൂക്ലിയോറൈറഡ്സ് അപ്പോൾ നാലിനമുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.

D. N. A. വിഭജനം

സെല്ലുകൾ വിഭജിച്ച് പുതിയ സെല്ലുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് നമുക്കറിയാം. സെൽ വിഭജനഘട്ടത്തിൽ ന്യൂക്ലിയസ്സിലെ ക്രോമോസോമിൽ വർദ്ധമാനമായ തോതിൽ പരിവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നു. ഓരോ ജീവിയുടെയും ലൈംഗികസെല്ലുകളൊഴികെ എല്ലാ സെല്ലുകളിലും ക്ലിപ്തമായ അളവിൽ D. N. A. ഉണ്ടായിരിക്കും. ലൈംഗികസെല്ലുകളിൽ, സാധാരണ സെല്ലുകളിലുള്ളതിൻെറ പകുതി ക്രോമോസോമുകൾ മാത്രമുള്ളതിനാൽ D. N. A. യുടെ അളവും പകുതിയായിരിക്കും.

സെൽവിഭജനഘട്ടത്തിൽ, സ്പ്രിംഗ് പോലെ ചുററിയിരിക്കുന്ന D. N. A. ചെയിൻ നിവരുകയും ഇഴകൾ രണ്ടായി പിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. തൽഫലമായി അഡിനീൻ ഒരിഴയിലും തൈമിൻ മറെറ ഇഴയിലുമാകുന്നു.

ജോൺ പി. ജേക്കബ്

ഓരോ ഇഴയും പുതുതായി ഉണ്ടായ ഓരോ സെല്ലിലേക്കും കടക്കുന്നു. പുതിയ സെല്ലിൽവെച്ച് D. N. A. ഘടകങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ദ്രാവകത്തിൽനിന്ന് വേർപെട്ടുപോയ ഇഴ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരം സെല്ലിൽ പ്രവേശിച്ച D. N. A. ഇഴ പുതിയ ഇഴയെ നിർമ്മിക്കുകയും അതിനോട് ചേർന്ന് ഒരു പുതിയ D. N. A. ചെയിൻ ആകുകയും ചെയ്യുന്നു. അനന്തരം ഒന്നു മറെറാന്നിനെ ചുററി ചുരുൾ രൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നു.

ന്യൂക്ലിക്കാസിഡുകൾ D. N. A. എന്നും R. N. A. എന്നും രണ്ടിനമുണ്ട്. D. N. A. പ്രധാനമായും ന്യൂക്ലിയസ്സിലെ ക്രോമോസോമുകളിലും R. N. A. സൈറേറാപ്ലാസത്തിലും കാണപ്പെടുന്നു. D. N. A. യിൽ ഷുഗർ ഗ്രൂപ്പ് ഡൈ ഓ

(തുടർച്ച പേജ് 18-ൽ)

നീയൊന്നും ചൊവ്വാകിയേല

രാമചന്ദ്രൻനായർ പി.

കിട്ടുപിള്ളയും തന്റെ ഓമനസന്തതിയായ വിശാലാക്ഷിയുംകൂടി ജന്മദേശമായ അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കു തിരിച്ചു. കിട്ടുപിള്ള അമ്പലപ്പുഴനിന്നും പോന്നിട്ട് വർഷങ്ങൾ പതിനെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ചേർത്തലയാണ് ഇപ്പോൾ കിട്ടുകുടുംബത്തിന്റെ താമസം. കിട്ടുപിള്ളയുടെ അനുജന്മാരും പെങ്ങളും ഒക്കെ മാസത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും കിട്ടുപിള്ളയെ വന്നുകാണുക പതിവായിരുന്നു, ഇന്നാകട്ടെ അനുജന്മാർ അമ്പലപ്പുഴയിൽ ഒരു മികച്ച ജൗളിക്കട നടത്തുകയാണ്. അതിനാൽ ജ്യേഷ്ഠനെ വന്നുകാണാൻ തരപ്പെടാറില്ല. തന്നെയല്ല കിട്ടുപിള്ള അമ്പലപ്പുഴ പാൽപ്പായസം കുടിച്ചിട്ട് ഏറെ നാളുകളായി. അതിനൊരവസരമായല്ലോ എന്നു കരുതിയാണ് മൂപ്പീന്നിന്റെ അമ്പലപ്പുഴ യാത്ര.

രാവിലെതന്നെ കിട്ടുപിള്ളയും മകളും വീട്ടിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു. ചേർത്തല കാർത്ത്യായനിയെ ദർശിക്കുകയാണ് അവരുടെ ആദ്യപരിപാടി. അതു മംഗളമാംവണ്ണം നടത്തി. അടുത്ത പടി തെക്കേനടയിലെ കാവടാനാണ്. അതിയാനെയും കാര്യമായിത്തന്നെ കിട്ടുപിള്ളയും വിശാലാക്ഷിയും കണ്ടു വന്ദിച്ചു. അതിനുശേഷം അമ്പലത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽതന്നെയുള്ള ബസ് സ്റ്റാൻറിലേയ്ക്കു യാത്രയായി. കിട്ടുപിള്ളയുടെ കയ്യിൽ ഒരു സഞ്ചി നിറയെ എന്തോ സാധനങ്ങൾ ഉണ്ട്. അമ്പലത്തിന്റെ വാതുക്കൽ അല്പം മാറി ഒരു പുസ്തകവില്പനക്കാരൻ ഇരുന്നിരുന്നു. അയാളുടെ കയ്യിൽനിന്നും കിട്ടുപിള്ള രണ്ട് നാമസങ്കീർത്തനങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചു. കീർത്തനം ഇപ്പോൾ വാങ്ങിക്കുന്നതു എന്തിനാണെന്നു മകൾ തിരക്കിയപ്പോൾ കിട്ടുപിള്ള പറഞ്ഞു ''മോളേ! ബസ്സിൽവെച്ച് എന്തെങ്കിലും ഒന്നു വായിക്കേണ്ടേ എന്നു വിചാരിച്ചു വാങ്ങിയതാണ്. തന്നെയുമല്ല ഇതു് ഒന്നു ഹരിനാമകീർത്തനവും മറ്റതു കീർത്തന ശ്ലോകങ്ങളുമാണ്. രണ്ടും ഐശ്വര്യമുള്ള പുസ്തകങ്ങളാണ്.''

കിട്ടുപിള്ളയും മകളും ബസ്സ്റ്റാൻഡിൽ എറണാകുളം ബോർഡ് വച്ചു കിടന്ന ഒരു സർക്കാർ വണ്ടിയിൽ കയറി ഇരുപ്പായി. ബസ്സിൽ മററാരുംതന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു. കിട്ടുപിള്ള മുൻസീററിൽതന്നെ ഇരുന്നു. വിശാലാക്ഷി സ്ത്രീകളുടെ സീററിലും. വണ്ടി നീങ്ങാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആൾക്കാർ വണ്ടിയിൽ കയറി. വണ്ടി വിട്ടു കുറെദൂരം പിന്നിട്ടപ്പോൾ കണ്ടക്ടർ കിട്ടുപിള്ളയോട് എങ്ങോട്ടാണെന്നു ചോദിച്ചു. ''എന്റെ ജന്മദേശത്തോട്ടു ഒന്നു പോവാ'' എന്നു കിട്ടുപിള്ള മറുപടി കൊടുത്തു. ''അതല്ല കാറുന്നോരേ ചോദിച്ചതു് ടിക്കററു എങ്ങോട്ടാ വേണ്ടതെന്നാണ്.'' ''അതാണ് ഞാനും പറഞ്ഞതു.'' എന്നു കിട്ടുപിള്ള തിരിച്ചടിച്ചു. കണ്ടക്ടർക്കു ദേഷ്യം വന്നു. ''കാർന്നോരേ! ഏതു സ്ഥലത്തേയ്ക്കാണ് ടിക്കററു വേണ്ടതു് എന്നാണ്.'' ''ഈ ശപ്പനോടു പറഞ്ഞാലും മനസ്സിലാകത്തില്ലേ? അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കു്.'' എന്നു സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് കിട്ടുപിള്ള തട്ടിവിട്ടു.

ബസ്സിൽ ഒരു കൂട്ടച്ചിരി ഉയർന്നു. കാരണം ബസ് എറണാകുളത്തിനു് പോകുന്നതാണ്. ആലപ്പുഴ വണ്ടിയിലോ, അമ്പലപ്പുഴ വണ്ടിയിലോ ആണ് കിട്ടുപിള്ള കയറേണ്ടിയിരുന്നതു്. തന്നെയുമല്ല കാർന്നോരുടെ സംസാരവും കൂടിയായപ്പോൾ ചിരിക്കാൻ പിന്നെന്തുവേണം.

കണ്ടക്ടർ ബെല്ലടിച്ചു വണ്ടിനിറുത്തി കിട്ടുപിള്ളയോടു ഇറങ്ങിക്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. കിട്ടുപിള്ള ഇറങ്ങാൻ തയ്യാറില്ല. കാരണം വണ്ടി അമ്പലപ്പുഴയിൽ ആയിട്ടില്ലെന്നു കിട്ടുപിള്ളയ്ക്കറി

യും. അടുത്തുള്ള യാത്രക്കാർ നിർബ്ബന്ധിച്ചതിനാൽ കിട്ടുപിള്ള മകളെയുംവിളിച്ച് കണ്ടക്ടറെ പ്രാകിക്കൊണ്ട് താഴെയിറങ്ങി. എന്നിട്ട് ഇങ്ങനെ തട്ടിവിട്ടു ''നിന്നെയൊക്കെ ഇതിൽ കേററിയ സർക്കാരിനെ വേണം തല്ലാൻ, നീ പോടാ കഴുവേറീ.''

അങ്ങനെ റോഡരുകിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ അമ്പലപ്പുഴ ബോർഡ് വച്ച ഒരു വണ്ടിവന്നു. വിശാലാക്ഷി പറഞ്ഞു, ''ദേ, അച്ഛാ! നമ്മുക്കുള്ള വണ്ടി'' കിട്ടുപിള്ള സഞ്ചി മകളുടെ കൈയ്യിൽ കൊടുത്തിട്ട് രണ്ടു കയ്യുംനീട്ടി കാണിച്ചുകൊടുത്തു. വണ്ടി നിന്നു. ഒരുവിധം കിട്ടുപിള്ളയും മകളും വണ്ടിയിൽ കയറിപ്പററി. വണ്ടി ചേർത്തല ബസ്സ്റ്റാൻറിൽ നിർത്തിയപ്പോൾ കിട്ടുപിള്ളയ്ക്കു മുൻസീററിൽ ഒരു ഇരുപ്പിടം കിട്ടി. മകൾ സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരിടത്തും പററിക്കൂടി. വണ്ടി അവിടെനിന്നും യാത്രയാരംഭിച്ചു. കണ്ടക്ടർ ടിക്കററു കൊടുക്കാനായി കിട്ടുപിള്ളയെ സമീപിച്ചു.

''അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കു രണ്ടു ടിക്കററ്'' കിട്ടുപിള്ള തട്ടിവിട്ടു. ഒന്നു ആർക്കാണ് എന്നായി കണ്ടക്ടർ. ഒന്നു എന്റെ മോള് വിശാലാക്ഷിക്ക്. അതേതാണ് എന്നു കണ്ടക്ടർ ചോദിച്ചു ഉടനേ തന്നെ കിട്ടുപിള്ള പുറകോട്ടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു ''മോളേവിശാലാക്ഷീ! നിന്നെ ദേ സാറു വിളിയ്ക്കുന്നു.' ''എന്തിനാ ച്ഛാ?'' എന്നു വിശാലാക്ഷി ചോദിച്ചു. ''ഒന്നുമില്ല, അവിടെ ഇരുന്നോ'' എന്നു കണ്ടക്ടർ പറഞ്ഞു. കണ്ടക്ടർ രണ്ടു ടിക്കററു കിട്ടുപിള്ളയുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തു. കിട്ടുപിള്ള ടിക്കററുചാർജ്ജും കൊടുത്തു. എന്നിട്ട് അടുത്തുള്ള യാത്രക്കാരനോടായിപ്പറഞ്ഞു, ''ഇപ്പോഴും ഈ സൈസൊക്കെ ഉണ്ടല്ലോ'' എന്ന്. ഇതു നമ്മുടെ കിട്ടുപിള്ളയ്ക്കു രസിച്ചില്ല. ''നിനക്കെന്താടാ മൊടക്ക്?'' കണ്ടക്ടറും ശുണ്ഠി പിടിച്ചു. എങ്കിലും മററു യാത്രക്കാർ സമാധാനിപ്പിച്ചതിനാൽ അധികം വാക്കുതർക്കങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല.

അല്പസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കിട്ടുപിള്ള ചേർത്തലനിന്നും വാങ്ങിയ ഹരിനാമകീർത്തനം കയ്യിൽ എടുത്തു പാടാൻ തുടങ്ങി. വണ്ടി ഏകദേശം പതിനൊന്നാം മൈൽ അടുത്തപ്പോൾ ഒരിടത്തു നിർത്തി. അവിടെനിന്നും ഒരു യുവതി വണ്ടിയിൽ കയറി. നമ്മുടെ കിട്ടുപിള്ള ആ അവസരത്തിൽ ''പച്ചക്കിളിപ്പവിഴ പാൽവർണ്ണമൊത്ത നിറ'' മെന്ന ശ്ലോകം ചൊല്ലുകയായിരുന്നു. അന്നേരത്തെ ആ പാട്ടു കേട്ടപ്പോൾ യുവതിക്കു രസിച്ചില്ല. അല്പം ഗൗരവത്തിൽ കാരണവരോട് വിളിച്ചു ചോദിച്ചു ''അതിന് തനിയ്ക്കെന്തു വേണം കിളവാ, വയസ്സായാലും പെണ്ണുങ്ങളെ വഴിക്കു വിടുകയില്ലല്ലോ, നടക്കുന്ന ശവം.'' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കിട്ടുപിള്ള ഏകദേശം ഒരു കപിററലോടുള്ള റൊട്ട് അങ്ങു പാസ്സാക്കി. യുവതിയും വിട്ടില്ല. രണ്ടുപേരുംകൂടി ഒരു സംഘട്ടനം നടക്കും എന്നു മട്ടായപ്പോൾ സഹയാത്രികർ കിട്ടുപിള്ളയേയും യുവതിയേയും കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി സമാധാനിപ്പിച്ചു. കിളവൻ പിന്നേയും പാട്ടാരംഭിച്ചു.

വണ്ടി ആലപ്പുഴ കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് കിട്ടുപിള്ള കീർത്തനരാഗം നിറുത്തിയത്. വിശാലാക്ഷിക്ക് അച്ഛന്റെ ഈ പാട്ടത്ര രസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും മിണ്ടിയില്ല. ആരോ വിലങ്ങനെ ചാടിയതിനാൽ വണ്ടി സഡൻബ്രേക്കു ചെയ്തു. കിട്ടുപിള്ളയുടെ തല മുൻവശത്തുള്ള കമ്പ്ളൈൻറു ബോക്സിൽ ഇടിച്ചു. മൂപ്പീന്നിന്റെ തല ശരിക്കു വേദനിച്ചു. അടുത്തതായി ഡ്രൈവറോടായി ശുണ്ഠകൂടൽ. ''നീയൊക്കെ ആരെനോക്കിയാടാ വണ്ടി ഓടിക്കുന്നത്? ബാക്കിയൊള്ളവന്റെ തല പോണതൊന്നും അവനറിയുന്നില്ല.'' ഡ്രൈവർ കുപിതനായി കിട്ടുപിള്ളയോടു പറഞ്ഞു ''ഞാൻ തന്റെ മകളുടെ സൗന്ദര്യം കാണുകയായിരുന്നു.'' ''അതിനു വേറെ ആമ്പിള്ളേരുണ്ടേടാ ശപ്പാ'' എന്നായി കിട്ടുപിള്ള. ഈ സംസാരങ്ങൾക്കിടയിലും വണ്ടി ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഡ്രൈവർ ശാന്തനായി. എങ്കിലും കിട്ടുപിള്ള ഒരോന്നു വീണ്ടും വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇതിനിടയിൽ കിട്ടുപിള്ളയുടെ സഞ്ചി മറിഞ്ഞുവീണതിനാൽ സഞ്ചിയിൽനിന്നും മാമ്പഴം വണ്ടിയിൽ ഓട്ടംതുടങ്ങി. ഏതോ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ തന്റെ അടുത്തുവന്ന മാമ്പഴം കയ്യിൽ എടുത്തു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ കിട്ടുപിള്ള ചെറുപ്പക്കാരനോടായി വഴക്ക്. വണ്ടി അമ്പലപ്പുഴയിൽ എത്തി. അമ്പലപ്പുഴ പാലത്തിങ്കലായിരുന്നു കിട്ടുപിള്ളയ്ക്കും മകൾക്കും ഇറങ്ങേണ്ടത്. ആ സ്ഥലം കഴിഞ്ഞുപോയി. കിട്ടുപിള്ള വീണ്ടും കണ്ടക്ടറോടു തട്ടിക്കയറി. കാശു വാങ്ങിച്ചിട്ടും ആവശ്യപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തു് ഇറക്കില്ലേടാ.'' പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട്, വണ്ടി നിർത്തിയപ്പോൾ കിട്ടുപിള്ളയും മോളും വണ്ടിയിൽനിന്നിറങ്ങി.

ഉണ്ണികൃഷ്ണശർമ്മ ററി. എൻ.

യാഗശാലയിലേക്ക
　　　　പോകുവാനെനിക്കുള്ള
നേരമായില്ലേ - ബലി
　　　　നൽകുവാനെന്നെത്തന്നെ?

കാലമെത്രയോ നീങ്ങി,
　　　　യുഗങ്ങളും കടന്നുപോയ്
പോകുവാനൊരുങ്ങി ഞാൻ
　　　　കാത്തുനിൽക്കയാണിന്നും.

കാത്തിരിയ്ക്കുയാണിന്നു-
　　　　മേകനായ്, അഹല്യയെ-
പ്പോലെ, യെൻ ശ്രീരാമനാ-
　　　　ണവിടെ, ന്നെഴുന്നെള്ളു.

* * *

നേടിഞാനെന്തൊക്കെയോ
　　　　വിലപ്പെട്ടവ, പക്ഷേ
നേടുവാനായില്ലെനി-
　　　　ക്കെന്നുടെ ജീവൻമാത്രം.

വസന്തം മലർത്തോപ്പിൽ
　　　　പൂക്കളെ വിരിയിച്ചു-
മടങ്ങി, വരണ്ടൊരു
　　　　പുഞ്ചിരിമാത്രം നൽകി.

എൻെറമുന്നിലേയ്ക്കെത്ര
　　　　വർഷരാത്രികൾ വന്നു.
പൊൻകടമ്പുകൾ പൂത്തു-
　　　　വിടർന്നു, കൊഴിഞ്ഞുപോയ്.

ഞാനിതാ, ഭവാൻവന്നു
　　　　ശാപമോചനം നൽകാൻ,
ഹീനനാമെന്നെ പാദ-
　　　　സ്പർശത്താലുണർത്തുവാൻ.

ദേഹമില്ലെനിക്കൊന്നു
　　　　വിശ്രമിക്കുവാൻ, വെറും
മോഹഭംഗമാണു ഞാൻ,
　　　　ഇരുളിൻ പ്രവാചകൻ.

ഞാനനശ്വരനല്ലേ?
　　　　നിശ്ചയം! യുഗാന്തരാ-
ജീവിതമെനിക്കല്ലോ-
　　　　താക്കൈമുതൽ കിട്ടും?

ആയിരം മന്വന്തര-
　　　　ജീവിതപ്രഭാവത്താ-
ലാരെയും തകർക്കുവാൻ
　　　　കെൽപ്പുഞാൻ നേടി-പക്ഷേ

കൻ, പരാജയ-
പ്പെട്ടഞാൻ വിടവാങ്ങി,
തമസ്സിന്നധോലോക-
ത്തന്നെന്നെബന്ധിച്ചപ്പോഴും,

അവിടെത്തളർന്നഞാൻ
വീണുറങ്ങിയ രാവി-
ലവിടുന്നെന്നെ വിളി-
ച്ചുണർത്തി കല്പിച്ചില്ലേ?

''എന്റെ ഏദ്രതത്താൽ നിൻ
പുണ്യപീഠമിന്നൊരു
സിന്ദൂരപുഷ്പംചാർത്തും
പൂമടിക്കെട്ടാകട്ടെ!''

* * *

സമയം നൽകുവിട,
ലോകമേ, പരാജിതൻ
വരികില്ലിനി തിരി-
ച്ചിവിടേയ്ക്കൊരിക്കലും.

കാത്തുനിൽക്കുവാൻ വയ്യ
മെല്ലെഞാൻ പിൻവാങ്ങട്ടെ
യാത്രചോദിക്കാനെനി-
ക്കില്ലിവിടൊരാളുംപോലും.

യാഗശാലയിലേക്ക
പോകുവാനെനിക്കുള്ള
നേരമായില്ലേ - ബലി
നൽകുവാനെന്നെത്തന്നെ?

രുചികരമായ ഭക്ഷണത്തിന്–

സന്ദർശിക്കുക!

ഹോട്ടൽ മെറിയാന
കുറവിലങ്ങാട്

ടീപാർട്ടികളും, കല്യാണപാർട്ടികളും മുതലായവ ഓർഡർ അനുസരിച്ച് ചെയ്തുകൊടുക്കും.

പ്രൊപ്രൈറ്റർ
വി. എസ്. ജോസഫ്

ഫോട്ടോഗ്രാഫി സംബന്ധമായ

എല്ലാവിധ ജോലികളും

ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി

നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

റോയൽ സ്ററുഡിയോ

കുറവിലങ്ങാട്.

മാനേജർ.

തികഞ്ഞ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള
തനി പവൻ മാറ്റ്
സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം
തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന്
VJ
IMPRESS
വഴുതനപ്പള്ളിൽ ജുവലേഴ്സ്
പള്ളിക്കവല - കുറവിലങ്ങാട്ട്
പ്രൊപ്രൈറ്റർ: തോമാച്ചൻ വഴുതനപ്പള്ളി

ക്ലിയോടൈഡും R. N. A. യിലുള്ള ഒരു ബേസും ആണ്. D. N. A. യിലെ ബേസുകൾ അഡിനിൻ, ഗ്വാനിൻ, തൈമിൻ, സൈറ്റോസിൻ എന്നിവയാണ്. എന്നാൽ റൈബോന്യൂക്ലിക്കാസിഡിൽ തൈമിനു പകരം യുറാസിൽ എന്ന ബേസാണുള്ളത്.

പ്രോട്ടീൻ സംഗ്രഥനം

അമിനോ ആസിഡുകൾ ചേർന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള പോളിമറാണ് പ്രോട്ടീൻ മോളിക്യൂൾ. ഇരുപതിനം അമിനോ ആസിഡുകളുണ്ട്. അവ അലനിൻ, ആർജിനിൻ, ആസ്പരാജിൻ, അസ്പാർട്ടിക് ആസിഡ്, സിസ്റ്റീൻ, ഗ്ലൂട്ടാമിക് ആസിഡ്, ഗ്ലൂട്ടാമിൻ, ഗ്ലൈസിൻ, ഹിസ്റ്റിഡിൻ, ഐസോലൂസിൻ, ലൂസിൻ, ലൈസിൻ മെതിയോനിൻ, ഫിനൈൽ അലനിൻ, പ്രോലിൻ, സെറിൻ, ത്രിയോനിൻ, ട്രിപ്റ്റോഫാൻ ടൈറോസിൻ, വാലിൻ എന്നിവയാണ്. ഇവ വിവിധ പ്രകാരത്തിൽ കൂടിച്ചേർന്ന് വിവിധയിനം പ്രോട്ടീനുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു.

പ്രോട്ടീൻ നിർമ്മാണം നടക്കുന്നത് സെല്ലുകളിലാണ്. D. N. A. യും R. N. A. യുമാണ് പ്രോട്ടീൻ സംഗ്രഥനത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നത്. മാംസ്യ സംഗ്രഥനത്തിൽ R. N. A. അമിനോ ആസിഡുകളെ ക്രമീകരിക്കുന്നു.

പ്രോട്ടീനും R. N. A. യും ചേർന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള റൈബോസോമുകളിലാണ് പ്രോട്ടീൻ സിന്തസിസ് നടക്കുന്നത്. D. N. A. യിൽനിന്ന് സൈറ്റോപ്ലാസത്തിലുള്ള റൈബോസോമുകളിലേക്ക് പാരമ്പര്യ സന്ദേശമെത്തിക്കുന്ന R. N. A. യെ messenger R. N. A. എന്നു വിളിക്കുന്നു. D. N. A. യിലെ ബേസുകളുടെ ക്രമീകരണത്തിനു തുല്യമാണ് മെസ്സഞ്ചർ ആർ. എൻ. എ. യിലെ ബേസുകളുടെ ക്രമീകരണം.

റൈബോസോമിൽ കാണപ്പെടുന്ന മെസ്സഞ്ചർ R. N. A. യിലേക്ക് അമിനോ ആസിഡുകളെ കടത്തിവിടുന്നത് ട്രാൻസ്ഫർ R. N. A. ആണ്. ട്രാൻസ്ഫർ R. N. A. യിൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ അമിനോ ആസിഡുകളെ ബന്ധിക്കുന്നത് സെല്ലിലുള്ള പ്രത്യേക എൻസൈം ആണ്. ഈവക പ്രവർത്തനഫലമായുണ്ടാകുന്ന ഉല്പന്നമാണ് പ്രോട്ടീൻ.

സെല്ലുകളിലുണ്ടാകുന്ന പ്രോട്ടീൻസിന്റെ ഘടനാവൈജാത്യമാണ് നമ്മെ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുന്നത്.

ഒരു ജീവിയുടെ ആദ്യസെല്ലിലെ D. N. A. മോളിക്യൂളിൽനിന്നാണ് അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നത്. ഒരു ശിശുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ പാരമ്പര്യം പ്രോട്ടീനുകളിലെ അമിനോ ആസിഡുകളുടെ ക്രമീകരണം D. N. A. യിൽ നിന്നുള്ള നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണല്ലോ സംഭവിക്കുക. ഈ പ്രോട്ടീൻസാണ് നമ്മോട് ഏതു പ്രകാരത്തിലും സദൃശ്യരായ വ്യക്തി നാം മാത്രമാക്കിത്തീർക്കുന്നത്.

ഈ ഘടകങ്ങളെപ്പറ്റി സാരമായ ഗവേഷണങ്ങൾ ഇനി നടക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇവയെന്തൊക്കെ പ്രയോജനം ചെയ്യുമെന്ന് കാത്തിരുന്നു കാണാം.

വിജയാ വാച്ച കമ്പനി

പാലാ & കുറവിലങ്ങാട്

വാച്ചുകറം വാങ്ങുന്നതിനും റിപ്പയർ ചെയ്യുന്നതിനും വിജയാ വാച്ച കമ്പനിയെ സമീപിക്കുക. എല്ലാവിധ വാച്ചുകളും ക്ലോക്കുകളും ടൈംപീസുകളും ശാസ്ത്രീയമായി ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി റിപ്പയർചെയ്ത് കൃത്യസമയത്ത് ലഭിക്കുന്നതാണ്.

We are prompt to have specialised and experienced hands in Automatic watches and Electric Clocks.

കണ്ണന്താ സ്റ്റോഴ്സ്

കുറവിലങ്ങാട്

★

എല്ലായിനം ജൗളിത്തരങ്ങറംക്കും, മനോഹരവും ഈട നിൽക്കുന്നതുമായ ശീലക്കുടകറംക്കും ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക.

കുറവിലങ്ങാട് മെഡിക്കൽസ്

(കൊച്ചേട്ടൻെറ ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നുകട)

വലിയവീട്ടിൽക്കവല,

കുറവിലങ്ങാട്.

★

വിഷയങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും കഥാഘടനയും

കവിതാവിഷയങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തതിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിപ്ലവചിന്ത കാണാം. വിഖ്യാതകഥകളെ ആസ്പദമാക്കി കവിതയെഴുതുന്നതിനു പകരം വീണടിഞ്ഞു കിടന്ന നിസ്സാരമായ ഒരു പുഷ്പത്തെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ കാവ്യവിഷയമാക്കി. അതാണ് 'വീണപൂവ്' പാണ്ഡിത്യപാരാവാരത്തിൻെറ മറുകര കണ്ടവരെന്ന് പരസ്പരം പുകഴ്ത്തിയിരുന്ന അക്ഷരശ്ലോകക്കാർക്കും സമസ്യാപൂരണക്കാർക്കും ശൃംഗാരശ്ലോകരചയിതാക്കൾക്കും മററും ആദ്യകാലത്ത് ഇതിലെ കാവ്യഭംഗി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 'നളിനി'യിലാകട്ടെ പുരാണങ്ങളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ഒരു കല്പിത കഥയാണ് പ്രതിപാദ്യം. പേർഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിൽനിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ട ഒരു കഥയാണ് 'ലീല'യിലുള്ളത്. ഇവയെല്ലാം കേരളീയർക്ക് അപരിചിതങ്ങളായിരുന്നു. അങ്ങനെ എന്തും കവിതക്ക് വിഷയമാക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം കേരളീയരെ മനസ്സിലാക്കി.

ആശാൻെറ കൃതികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ദുഃഖപര്യവസായികളായിരുന്നു അവയുടെ ഘടനക്കും പഴയ കൃതികളിൽനിന്നു വിപുലമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ. യാഥാസ്ഥിതിക പാണ്ഡിത്യത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ഒരു കഥാഘടനാസമ്പ്രദായമാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത്. 'ദുരവസ്ഥ'യും 'ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി'യും പരിശോധിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം ബോദ്ധ്യപ്പെടും.

സാമൂഹ്യപ്രശ്ന നിരൂപണവും സാമൂഹ്യ വിപ്ലവവും.

നമ്പ്യാരെപ്പോലെതന്നെ ഇദ്ദേഹവും സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ചില ദുഷ്പ്രവണതകളെ തുറന്നെതിർത്തിട്ടുണ്ട്. സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങളെ നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയമാക്കാൻവേണ്ടിയാണെന്നു തോന്നുന്ന 'ലീല' 'സീത' എന്നീ കൃതികൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചതുതന്നെ. കന്യകമാർ മനസ്സിനിണങ്ങിയ യുവാക്കളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിന് ജാതിയുടെയും മതത്തിൻെറയും സമ്പത്തിൻെറയും കുലമഹിമയുടെയും പേരുപറഞ്ഞ് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്ന സമൂഹത്തിനെതിരായി തൊടുത്തുവിടുന്ന ഉഗ്രൻ ചോദ്യശരമാണ് 'ലീല'. വ്യംഗ്യഭംഗി ദീക്ഷിക്കാതെ കവി തന്നെ നേരിട്ടുവന്ന്,

'അവിഹിത മിഹരക്ഷ്യരോടൊരാൾ
ക്കവികലമാം പ്രഭുഭാവം അല്പവും
യുവജനഹൃദയം സ്വതന്ത്രമാണ-
വരുടെ കാമ്യപരിഗ്രഹേച്ഛയിൽ'

എന്ന് തുറന്നുപറയുവാനും അദ്ദേഹം മടിക്കാത്തതിൻെറ കാരണം മറെറാന്നല്ല. 'സീത'യിൽ കവി അദ്ധ്യാത്മ രാമായണകാരൻെറ ദൈവമായ ശ്രീരാമനെ മനുഷ്യപദവിയിലേയ്ക്ക് ഇറക്കി നിർത്തിയിട്ട് അദ്ദേഹം ചെയ്തതു തെററാണെന്ന് തുറന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ''സ്ത്രീയെ സമുദ്ധരിച്ച് പുരുഷനോളംതന്നെ ആത്മവത്തയുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാക്കിത്തീർക്കുന്നതിൽ കവി വലിയൊരു സാമൂഹ്യപരിവർത്തനം സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്''.

കവിതയെ സാമൂഹ്യവിപ്ളവത്തിനുള്ള ഉപാധിയാക്കിയത് ആശാനാണ്. അദ്ദേഹം അവശന്മാരുടെയും ആർത്തന്മാരുടെയും വക്താവും കേരളം നേതൃത്വം നൽകിയ സാമൂഹ്യപരിഷ്ക്കരണത്തിൻെറയും വിപ്ലവചിന്തയുടെയും ആചാര്യനുമായിരുന്നു 'തൊട്ടുകൂടാത്തവനും തീണ്ടിക്കൂടാത്തവനും ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടാൽപോലും ദോഷമുള്ളവനുമായ' ഒരു പുലയയുവാവിനെക്കൊണ്ട് ബ്രാഹ്മണ കന്യകയായ സാവിത്രിയെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ച ആശാൻ 'ദുരവസ്ഥ'യിൽക്കൂടി വമ്പിച്ച ഒരു സാമൂഹ്യവിപ്ലവത്തിന് നാന്ദി കുറിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പ്രതിപാദനശൈലി കവിതകളിൽ ലളിതകോമളകാന്തപദാവലി നിറഞ്ഞ ഒരു ശൈലിയാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒററ വായനക്ക് സുഗ്രഹമാകത്തക്ക രീതിയിലാണ് പദങ്ങൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. പഴയ കവികളെപ്പോലെ പ്രാസഭംഗിക്കുവേണ്ടി അർത്ഥാത്ത ബലികഴിക്കുകയോ, ദുരാന്വയ ക്ലേശം വരുത്തിവയ്ക്കുകയോ പാണ്ഡിത്യ പ്രകടനത്തിനായി അസ്ഥാനത്ത് സംസ്കൃതപദങ്ങൾ തിരുകുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ശരാശരി മലയാളിക്കുവേണ്ടിയാണ് കവിതയെഴുതിയത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അപണ്ഡിതന്മാരുടെയും ആദരവ് ആർജ്ജിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പാണ്ഡിത്യത്തിൻെറ വിഴുപ്പുഭാണ്ഡവുമേന്തി നടന്ന കവികളെയൊക്കെ ഇന്നു കാണണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ വല്ല

(തുടർച്ച പേജ് 26-ൽ)

''സമ്മതിക്കമോളേ..... അയാളൊക്കെ നിന്റെ കാര്യമാണ്. എല്ലാംകൊണ്ടും യോജിക്കുന്ന ഒരു ബന്ധമാണിത്. നിന്റെ വിവാഹം നടന്നുകാണുവാൻ ഞങ്ങൾക്കൊക്കെയുമാത്രമാഗ്രഹമുണ്ട്........''

തളർന്നുകിടന്നു കരയുന്ന തന്റെ കിടക്കയിൽ വന്നിരുന്ന് സ്നേഹസമ്പൂർണമായി തന്നെ തലോടുന്ന അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ സത്യത്തിൽ വേദനയാണു തോന്നിയത്. ജീവിതത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാതെ ഏകാന്തതയെമാത്രം മുൻപിൽ കണ്ടുകൊണ്ടു കഴിയുന്ന തന്റെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് രണ്ടാമതൊരാൾ കടന്നുവരുക ....

''........എനിക്കു വിവാഹം വേണ്ടമ്മേ....'' എന്ന് വളരെയധികം ശക്തി സംഭരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുപോയി. ദയനീയമായ ഒരു തേങ്ങൽമാത്രമാണ് അതിന് അമ്മയിൽനിന്നും കിട്ടിയ മറുപടി. ആദ്യമൊക്കെ അമ്മ വഴക്കു പറയുമായിരുന്നു. അച്ചൻ തല്ലിയിട്ടുമുണ്ട്. അന്നൊന്നും ഇത്രയും വേദന തോന്നിയിട്ടില്ല. എന്തും സഹിക്കാം, അമ്മയുടെ ഈ കരച്ചിലാണ് സഹിക്കാനാവാത്തത്. അച്ചന്റെ വാചാലമായ മൗനത്തിന്റെ മുൻപിൽ പലപ്പോഴും താനൊരു തടവുകാരിയായി മാറാറുണ്ട്.

വളരെയധികം ക്ഷീണിച്ചാണ് ഇന്ന് ഓഫീസിൽനിന്നും വന്നത്. വന്നപ്പോഴും ആരൊക്കെയോ വീട്ടിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. ആരെയും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല അല്ലെങ്കിലും നാലുവർഷമായി താനൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. തനിക്കറിയാം തന്റെയാഗ്രഹങ്ങളൊന്നും ഇനി തിരിച്ചുവരില്ല എന്ന്. ഓർമ്മിക്കുവാൻ കുറെ ദുഃഖംകലർന്ന സ്മരണകൾ മാത്രം സമ്മാനിച്ചു കൊണ്ട് അവ എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി കടന്നുപോയി.

രാജമ്മ ജോസഫ്

ആരാണ് വന്നിരിക്കുന്നത് എന്ന് തിരക്കിപോലുമില്ല. വന്നപാടേ വന്നു കിടന്നു. അസുഖമാണ് എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. അമ്മയുടെ ദീനമായ തേങ്ങൽ കേട്ടുകൊണ്ടാണ് കണ്ണുതുറന്നത്. മൂന്നു വർഷങ്ങളായി അമ്മയുടെ ഈ കണ്ണുനീർ പ്രവാഹം തുടങ്ങിയിട്ട്. അമ്മയ്ക്കെപ്പോഴും ഒന്നേ പറയാനുള്ളു. തന്റെ വിവാഹം. താനിന്ന് ഏററവും കൂടുതൽ വെറുക്കുന്നതും ഇനിയൊരിക്കലും ഇഷ്ടപ്പെടില്ലാത്തതുമായ വിവാഹം.

വിവാഹം!!........ ഒരിക്കൽ താൻ എന്തുമാത്രം കൊതിച്ചിരുന്നു. ബാബുവുമായി വിവാഹം കഴിച്ചുള്ള ഒരു ജീവിതത്തെപ്പററിയെന്തുമാത്രം സ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്തുകൂട്ടി. ഒരു സ്ത്രീയുടെ എല്ലാ വികാരങ്ങളും തനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു താനൊരു ശൂന്യതയാണ്.

ഒന്നും ഓർമ്മിക്കരുത് എന്ന് കരുതിയതാണ്. പക്ഷേ ... തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും മറക്കാൻ കഴിയാത്ത ചില അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി തെളിഞ്ഞുവരുന്നു.

........സ്നേഹിക്കുവാൻ മാത്രമറിയാവുന്ന ബാബു. തന്റെ ജീവിതത്തിന് അർത്ഥം ഉണ്ടാക്കിത്തന്നതദ്ദേഹമായിരുന്നു. തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ ബാബു.

നാലുവർഷം മുൻപുള്ള സംഭവം ഇന്നും എന്നെ ഞെട്ടിക്കുന്നു. ഇന്നെന്നപോലെ താനതോർമ്മിക്കുന്നു.

വിറയ്ക്കുന്ന കാലുകളുമായി താൻ മെഡിക്കൽ കോളേജു ഹോസ്പിററലിന്റെ ഓരോ പടവുകളും കയറി. എന്റെ ബാബുവിന്റെ അസുഖം കുറയണേ എന്നു താൻ ആരോടോ അപേക്ഷിച്ചു.....

വഴിയ്ക്കുവച്ച് രണ്ടു ലേഡിഡോക്ടറെ കണ്ടു. ഞാൻ ബാബുവിനെപ്പററിയന്വേഷിച്ചു. അവർ എന്നെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ഞാൻ പരിഭ്രാന്തയായി. അവർ എന്നോടു ചോദിച്ചു.

''ബാബുവിന്റെ ആരാണ്'' എന്ന്.

ഞാൻ ശബ്ദമടക്കിപ്പറഞ്ഞു ''സിസ്റ്ററാണ്....'' എന്ന്.

അവർ പരസ്പരം നോക്കി. എന്നിട്ട് എന്നോടു പറഞ്ഞു.

''ക്ഷമിക്കണം. ആ കുട്ടിക്ക് ബ്ലഡ് കാൻസർ ആണ്.''

''ബ്ലഡ്കാൻസർ''!!! ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. ''സുഖമാകില്ലേ ഡോക്ടർ.......?'' ഞാൻ പരിസരംകൂടി മറന്ന് ചോദിച്ചുപോയി.

''ബ്ലഡ്കാൻസർ വന്നവർ സുഖമായി കേട്ടിട്ടുണ്ടോ........?'' അവർ എന്നോട് ഒരു ചോദ്യമാണ് ചോദിച്ചത്.

''നീ എന്തിനാ കരയുന്നത്....? എനിക്ക് ഉടനെതന്നെ പോരാം. എൻെറ അസുഖം കുറഞ്ഞു സൂസൻ''

എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുവാൻ ഞാനാശിച്ചു. പക്ഷേ....സാധിച്ചില്ല

പെട്ടെന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതാണെൻെറ ചെവിയിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ടത്.

ബ്ലഡ്കാൻസർ വന്നവർ സുഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?''

''....ഇല്ല....'' ഞാനറിയാതെ ഉറക്കെപ്പറഞ്ഞുപോയി.

ബാബു ഞെട്ടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. പരിഭ്രാന്തനായി അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ''എന്താ സൂസൻ! എനിക്കു സുഖമാകില്ലെന്നാണോ നീ പറഞ്ഞത്...... ?''

ആ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് അന്നാദ്യമായി ഞാൻ കണ്ടു. ഏതോ സഹിക്കാനാവാത്ത വികാരം കടിച്ചമർത്തുംപോലെ അദ്ദേഹം ഒരു വശത്തേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു.

''ബാബു .... !''

''സൂസൻ..... ???''

പറയരുതാത്തതെന്തോ പറഞ്ഞതുപോലെ എനിക്കു തോന്നി. ഞാൻ കൂടുതൽ കൂടുതൽ സംസാരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ദുഃഖത്തിൽനിന്നും അല്പസമയംകൊണ്ട് അകറ്റുവാനെനിക്കു സാധിച്ചു.

ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുത്തിരുന്നു, അന്നാദ്യമായി.

ഇനിയൊരിക്കലും തിരിച്ചുവരില്ല. ഈറനണിഞ്ഞ മിഴികളുമായി താനിന്നും കാത്തിരിക്കുകയാണ്, തൻെറ ബാബുവിനെ നോക്കി.

പക്ഷേ ഇന്നമ്മ പറയുന്നു, ''മരിച്ചുപോയവർ ഇനി ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരില്ലെന്ന്!!''

ആര പറഞ്ഞു ബാബു മരിച്ചെന്ന്....? അദ്ദേഹം ഇന്നും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്, എൻെറ ഹൃദയത്തിൽ ഒരിക്കലും ഒരിക്കലും മരിക്കുകയില്ല.

അമ്മയുടെ തേങ്ങൽ കാതുകളിൽ വന്നടിക്കുന്നു. ജീവിതമാകുന്ന ആ മഹാസാഗരത്തിൻെറ ശബ്ദായമാനമായ ഇരമ്പലിലും അമ്മയുടെ തേങ്ങൽ വ്യക്തമായിത്തന്നെ കേൾക്കുന്നു.

''മരിച്ചുപോയ ഒരാളോടുള്ള വാഗ്ദാനം പാലിക്കുവാൻവേണ്ടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ എന്തിനു വേദനിപ്പിക്കുന്നു.....? ജീവിതം നശിപ്പിക്കാനുള്ളതല്ല, ജീവിക്കാനുള്ളതാണ്.'' തൻെറ മനസ്സാക്ഷിയാണോ.....ഇതുപോലുപദേശിക്കുന്നത്.

''നിൻെറ കണ്ണീരിനെക്കാളേറെ, നിൻെറ പുഞ്ചിരിയാണിഷ്ടമെന്ന് എത്രയോ പ്രാവശ്യം നിൻെറ ബാബു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നിൻെറ സുഖമാണദ്ദേഹത്തിൻെറയും സുഖം. ചെല്ലൂ.....നിൻെറ അമ്മയെ ആശ്വസിപ്പിക്കൂ.....'' അവളെയാരോ ഉപദേശിച്ചു.

......അവരം കിടക്കയിൽനിന്നു മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റു. വിശുദ്ധമായ പള്ളിയുടെ ശ്മശാനം ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു. തൻെറ പ്രിയപ്പെട്ടവൻെറ ശവകുടീരത്തിൻെറ സമീപത്തേയ്ക്കുവരം നടന്നടുത്തു. രണ്ടുതുള്ളി കണ്ണുനീർ അവളറിയാതെ അടർന്നുവീണു. എന്തൊക്കെയോ പിറുപിറുത്തു. എന്നിട്ട് എന്തോ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടെന്നപോലെ തിരിച്ചുനടന്നു. ഗേററ് കടന്നപ്പോൾ അവൾ ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അവൾ കരഞ്ഞില്ല....വിറച്ചുമില്ല.....

അപ്പോഴും അവളുടെ അന്തരാത്മാവിലിരുന്ന് ആരോ മന്ത്രിച്ചു,

''ജീവിതം നശിപ്പിക്കാനുള്ളതല്ല; ജീവിക്കാനുള്ളതാണ്.''

അതെ! അതുതന്നെയാണ്—

പള്ളിക്കവലയിൽ കാണുന്ന ആ തയ്യൽക്കട

വെയർ വെൽ ഡ്രസ്സസ്

റെഡിമെയിഡ് ഡ്രസ്സുകൾക്കും, മെച്ചമായ തയ്യലിനും

വെയർ വെൽ ഡ്രസ്സസ്, പള്ളിക്കവല, കുറവിലങ്ങാട്.

For Good Photography

Contact

KERALA STUDIO

PALLIKAVALA

KURAVILANGAD

CHARGES MODERATE

PROP:

JOHNSON KUZHIVELIL

മലയാള സിനിമ

''ബാലനി''ൽ ആരംഭിച്ച് ''നീലക്കുയിലി''ലൂടേയും, ''മുടിയനായ പുത്രനി''ലൂടേയും വളർന്ന് ''ചെമ്മീനി''ലൂടെ ആഗോള പ്രശസ്തി നേടിയെടുത്ത മലയാള ചലച്ചിത്രവേദി നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഒരു വർഷം കൂടി പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. ഇ

കെ. വി. കര്യൻ

ഇന്നലെ

ന്ത്യയിലെ ഇതരഭാഷാ ചിത്രങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് മലയാള സിനിമയുടെ വളർച്ച അസൂയാർഹമാണ്. വളരെയേറെ പരിമിതികളിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ചലച്ചിത്രവേദി ഇത്രയേറെ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

1972-ൽ നാല്പത്തിയെട്ടു മലയാള ചിത്രങ്ങളാണ് തിരശ്ശീലയിലെത്തിയത്. ഇത് എഴുപത്തിയൊന്നിലേക്കാൾ രണ്ടു കുറവാണ്. എഴുപത്തിരണ്ടിലെ എല്ലാ ചിത്രങ്ങളും വിജയമായിരുന്നു എന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വമ്പിച്ച പ്രദർശന വിജയം നേടിയവയും പറ്റെ പരാജയപ്പെട്ടവയും ഇക്കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. കലാമൂല്യത്തിന്റേയും സാങ്കേതിക മേന്മയുടേയും പേരിൽ വിജയിച്ചവയും, അവയുടെ അഭാവത്താൽ പരാജയപ്പെട്ടവയുമായ ചിത്രങ്ങളുണ്ട്. ഉന്നതാദർശവും കലാമൂല്യവും ലക്ഷ്യമാക്കിയതുകൊണ്ട് സാമ്പത്തിക പരാജയം നേരിട്ട ചിത്രങ്ങളും കുറവല്ല. വെറും തട്ടുപൊളിപ്പൻ ഇടിയും, സെക്സും പ്രദർശിപ്പിച്ച് സാമ്പത്തികവിജയം നേടിയ ചിത്രങ്ങളും ഇല്ലാതില്ല

പുതിയ ഇരുപത് നിർമ്മാതാക്കൾ 1973-ൽ രംഗത്തു വന്നു. ചിലർ വിജയിച്ചു; ചിലർ പരാജയപ്പെട്ടു. വലിയ സാമ്പത്തികലാഭം പ്രതീക്ഷിച്ചു വന്നിട്ട്, വലിയ സാമ്പത്തികനഷ്ടം നേരിട്ടു കാരണം സിനിമാവേദിയോട് എന്നന്നേക്കുമായി യാത്രപറഞ്ഞ് പിരിഞ്ഞവരേയും 1972-ലെ മലയാള സിനിമാ ചരിത്രത്തിൽ കാണാം. വലിയ സാമ്പത്തികനഷ്ടം നേരിട്ടവർ വളരെ കുറവായിരുന്നു എന്നു മാത്രം.

നേട്ടങ്ങൾ

1972-ൽ മലയാള സിനിമക്കു കിട്ടിയ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടം ചിത്രലേഖാ ഫിലിം സൊസൈററി മലയാളികൾക്കു നൽകിയ ''സ്വയംവര''മാണ്. സിനിമയിൽ താല്പര്യമുള്ള കുറെ ചെറുപ്പക്കാർ ചേർന്ന് ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി ഒരു ഫിലിം സൊസൈററി ഉണ്ടാക്കുകയും, അവർ നിർമ്മിച്ച ആദ്യചിത്രംതന്നെ മലയാളസിനിമയിൽ ഒരു പുതിയ വഴിത്തിരിവ് സൃഷ്ടിക്കുകയും, ബോക്സോഫീസ് ഫോർമുലകളെയെല്ലാം തീർത്തും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് തികച്ചും യഥാതഥമാക്കി മിഴിവു നൽകുകയും, ആ ചിത്രം അന്താരാഷ്ട്ര പ്രദർശനങ്ങൾക്കുപോയി വിപ്ലവങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും, മലയാള സിനിമയെ ആഗോളപ്രശസ്തമാക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ബഹുമതി മലയാള സിനിമാ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി എഴുതിച്ചേർത്ത ''അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണനാ''ണ് കഴിഞ്ഞ വർഷം മലയാളികൾക്കു കിട്ടിയ മറ്റൊരു വലിയ നേട്ടം.

ഇന്ന്

സ്ഥിരമായി കണ്ടുമുഷിഞ്ഞ നടീനടന്മാരെ മാററിനിർത്തിക്കൊണ്ട് ചെറുപ്പക്കാരായ പുതുമുഖങ്ങളെ അണിനിരത്തി നിർമ്മിച്ച ആദ്യചിത്രം – ചെമ്പരത്തി – തന്നെ വമ്പിച്ച വിജയമാക്കിത്തീർത്തവരാണ് ന്യൂ ഇന്ത്യാ ഫിലിംസിന്റെ ''ഏസ്'' കെ. നായരും, പി. എൻ. മേനോനും അവരവതരിപ്പിച്ച പുതുമുഖങ്ങളും– ശോഭന, സുധീർ, രാഘവൻ – ഇന്ന് മലയാളത്തിലെ ഏററവും തിരക്കുള്ള താരങ്ങളാണ്.

കേരളത്തിന വെളിയിൽ ഒരു മലയാളചിത്രം നൂറുദിവസം തുടർച്ചയായി പ്രദർശിപ്പിച്ച് ഒരു റിക്കാർഡ്തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതു് എഴുപതിരണ്ടിലാണ്. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ഹോളിവുഡ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന മദ്രാസ് നഗരത്തിൽ, തമിഴ്ചിത്രങ്ങൾ അൻപതു ദിവസം ഓടാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന സമയത്തു്, മഞ്ഞിലാസിന്റെ ''പുനർജന്മം'' ആ അപൂർവ്വ ബഹുമതി കരസ്ഥമാക്കി ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

നല്ല ചിത്രങ്ങൾ

നവീനമായ ആഖ്യാനവൈഭവംകൊണ്ട് ശ്രദ്ധേയമായ ''ദേവി'' ''ചെമ്പരത്തി'' ''പുനർജന്മം'' ''അഴിമുഖം'' ''സ്വയംവരം'' എന്നിവ 1972-ലെ ഏററവും നല്ല ചിത്രങ്ങളായിരുന്നു. കലാസാങ്കേതിക രംഗങ്ങളിൽ ഇവയെല്ലാം ഉന്നതമായ നിലവാരം കാഴ്ചവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മാത്സര്യബുദ്ധിയോടുകൂടിയ അഭിനയവും കഥയുടെ പിരിമുറുക്കവും ''ദേവി''യെ ഒന്നാന്തരമാക്കി.

ആരും ആരെയുംകാൾ മോശമല്ല!!

പുതുമുഖങ്ങളുടെ നല്ല അഭിനയവും, നല്ല സംവിധാനവും ഒന്നാംതരം ഛായാഗ്രഹണവും കൂടിയായപ്പോൾ ''ചെമ്പരത്തി'' ഒന്നാംതരം ചിത്രമായി മാറി. ഒരു മന:ശാസ്ത്രകഥയായ ''പുനർജന്മം'' എല്ലാത്തരം പ്രേക്ഷകരേയും ഒരുപോലെ സംതൃപ്തരാക്കി. വെറും സാധാരണമായ ഒരു കഥ അനിതരസാധാരണമായ ഭാവനാവൈഭവത്തോടെ തിരശ്ശീലയിൽ പകർത്തിക്കാട്ടിയ ''സ്വയംവരം'' പ്രേക്ഷകരിൽ ഉളവാക്കിയ ആത്മസംതൃപ്തി അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നു.

നടന്മാർ

1972-ൽ ഏററവും കൂടുതൽ മലയാള ചിത്രങ്ങളിൽ അഭിനയിച്ചതു് പ്രേംനസീറാണ് (നാ

(തുടർച്ച പേജ് 28-ൽ)

സാഹിത്യ ചാരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും മറിച്ചുനോക്കേണ്ടി വരും. ചത്തും ചാകാതെയും ചക്രശ്വാസം വലിച്ചും കിടക്കുന്ന അനേകം 'കവിമല്ല'ന്മാരേയും 'കവികേസരി'കളേയും 'കവികണ്ഠീര'വന്മാരേയും 'സരസ്വതകവികിരീടമണി'കളേയും 'സാഹിത്യസവ്യസാചി'കളേയും 'സാഹിത്യസാർവ്വഭൗമ'ന്മാരേയും അവിടെയേ കാണാൻ കഴിയൂ എന്നായിട്ടുണ്ട്. സമ്പത്തും അധികാരവും പ്രകടിപ്പിച്ച് വൈതാളിക വൃന്ദത്താൽ പുകഴ്ത്തപ്പെട്ടു ജീവിച്ച് വിലസിയ ഇത്തരക്കാരെയൊക്കെ കാലമാകുന്ന നിരൂപകൻസാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നും ജനഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നും പുറങ്കാൽകൊണ്ട് തൊഴിച്ചെറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത്, സാധാരണക്കാരനുവേണ്ടി സാധാരണക്കാരന്റെ ഭാഷയിൽ കവിതയെഴുതണമെന്ന്. കുമാരനാശാൻ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ കവിതയെഴുതിയതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയകാരണം. 'കരുണ'യിൽ താഴെകാണും പ്രകാരം ദ്രാവിഡവൃത്തമാണുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പടിഞ്ഞാറുചാഞ്ഞസൂര്യൻപരിരമ്യമായ്ത്തെളിയും
കടുംചുവപ്പുംകലർന്നതങ്കളുടെ
രാജത്കരകേസരങ്ങൾ വീശിടുന്ന, ദൂരത്തൊരു
രാജമല്ലിമരംപൂത്തു വിലസുംപോലെ.

അതിനാൽ കവിതയിൽ ലാളിത്യവും ഓജസ്സും സംഗീതസൗഭാഗ്യവും സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹൃദയസ്പർശിയാണ് 'കരുണ'യിലെ ശൈലിയുടെ ലാഘവം.

സമരാഹ്വാനം

ആശാൻ കാവ്യജീവിതം ആരംഭിച്ച കാലത്ത് മലയാളകവിത നിയോക്ലാസിക് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ കിടന്നു കറങ്ങുകയായിരുന്നു. സ്ത്രീവർണ്ണനവും ഭക്തിയും അനുകരണവും പരസ്പരം സാഹിത്യചക്രവർത്തിപദം വെച്ചുകെട്ടലും മാത്രമേ അന്നത്തെ കവികൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതപ്രശ്നം അവർക്കൊരു പ്രശ്നമേ ആയിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യനുവേണ്ടി അവർ ഒന്നും എഴുതിയില്ല. ജീവനില്ലാത്ത ഈ ദുഷിച്ച പാരമ്പര്യത്തെ പുറന്തള്ളി കാല്പനിക പ്രസ്ഥാനം മലയാളത്തിൽ ആരംഭിച്ചത് ആശാനാണ്. കവി ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയായിരിക്കണം എന്ന ബോധം ആശാനുണ്ടായിരുന്നു. അന്നദ്ദേഹം എഴുതിയ സമരോദ്ദീപക കവിതകളിൽ ചിലത് പരിശോധിക്കാം.

''വെട്ടിമുറിക്കുക കാൽച്ചങ്ങലവിഭോ
പൊട്ടിച്ചെറിയുക കൈവിലങ്ങും''
(സ്വാതന്ത്ര്യഗാഥ)

രണപടഹമടിച്ചു ജാതിരക്ഷ-
സ്സുണവോരിടങ്ങളിലൊക്കെ എത്തിത്തോപ്പിൽ

നരനുനരനശുദ്ധവസ്തുപോലും
ധരയിൽനടപ്പതുതീണ്ടലാണുപോലും
നരകമിവിടമാണു ഹന്ത, കഷ്ടം
ഹര, ഹര ഇങ്ങനെ വല്ലനാട്ടുമുണ്ടോ
(സിംഹനാദം)

മുറിവേല്പിക്കിലും ധൂർത്തർ
പത്രം ചുട്ടുകരിക്കിലും
മുഷ്കിനു കീഴടങ്ങാതെ
മരിപ്പോളം തടുക്കുവിൻ

സ്വാതന്ത്ര്യംതന്നെയമൃതം
സ്വാതന്ത്ര്യംതന്നെ ജീവിതം
പാരതന്ത്ര്യം മാനികൾക്കു
മൃതിയേക്കാൾ ഭയാനകം
(ഒരു ഉദ്ബോധനം)

ഇത്രയുംനാൾ സൗമ്യമായ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന കവി പെട്ടെന്നൊരു പടയാളിയായിത്തീർന്നതായ് കാണാം. അതിനുശേഷം പുറത്തുവന്ന 'ദുരവസ്ഥ' 'ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി' എന്നീ കൃതികൾ മുഖാന്തിരം എന്തെല്ലാം മാററങ്ങളാണ് കേരളത്തിലുണ്ടായതെന്ന് മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ഈ കാലഘട്ടവും ആശാന്റെ കാവ്യരചനാകാലവും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ മതി. ഈ കൃതികളിൽ തുറന്നടിച്ച ചില ഉദ്ബോധനങ്ങൾ കാണുന്നത് ഒരു കാവ്യദോഷമായി ചില പണ്ഡിതന്മാർ കണക്കാക്കാറുണ്ടെങ്കിലും എഴുത്തച്ഛനും മററും ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങൾ സന്ദർഭം മറന്നു എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതുംകൂടി ഓർക്കേണ്ടതാണ്. അതൊക്കെ ശരിയാണെന്നു വാദിക്കുന്ന യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ ഇതും ശരിയാണെന്നു സമ്മതിച്ചേ തീരൂ.

ജാതിചിന്തയ്ക്കെതിരായ വിപ്ലവം

ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി, ദുരവസ്ഥ മുതലായ പല കൃതികളും ആശാൻ രചിച്ചത് ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ യുക്തിഹീനതയെ വെളിവാക്കാൻ വേണ്ടിത്തന്നെയാണെന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കമാണ്.

എത്രപരാശരന്മാരും ശങ്കരാചാര്യന്മാ-
രെത്രയോ ഉണ്ണന്മാർ കണ്വന്മാരും
ക്രൂരയാംജാതിയാൽ നൂനമലസിപ്പോയ്
കേരളമാതാവേ നിൻവയറ്റിൽ.

(ദുരവസ്ഥ)

വളർന്ന് മഹത്വത്തിലെത്തുമായിരുന്ന എത്രയെത്ര ജീവിതങ്ങളാണ് ക്രൂരമായ ജാതിവ്യവസ്ഥകൊണ്ട് ഭാരതത്തിന് നഷ്ടപ്പെട്ടത്. പുരാതനകാലംമുതലേ ഇവിടെ സർവ്വർക്കും അവസരസമത്വം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യം മാനുഷികമായ കഴിവുകൾ അങ്ങേയറ്റം വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത് ലോകമഹാശക്തിയാകുമായിരുന്നു. നമുക്കുള്ള മനുഷ്യശക്തിയുടെ വളരെ ചെറിയൊരംശം മാത്രമെ ഇതുവരെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഇത്രയും ജനബാഹുല്യമുള്ള ഇന്ത്യയിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തെയും അധ:കൃതരായി അടിച്ച് താഴ്ത്തിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ വന്നു കയറിയ എല്ലാ വിദേശശക്തികൾക്കും അടിമകളായി തലകുനിച്ചുകൊടുക്കേണ്ട ഗതികേട് നമുക്കുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

'ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി'യിൽ ജാതിക്കെതിരായ ചില ഉപദേശങ്ങൾ കാണാം.

ആരാധിക്കായ്വിൻ അസൂയാ - മഹാ
മാരിയെ - ജാതിയെ ആരും
കൊല്ലുവിൻ ജന്തുവെത്താഴ്ത്തും - ദോഷ -
മെല്ലാമിതിലടങ്ങുന്നു
ഈ രാക്ഷസിയെ ജയിച്ചാൽ - ഘോര -
നരക ദ്വാരമടഞ്ഞു.

എന്നും

വ്യാമോഹമാണം സ്വമതത്തിൽ - പര
ക്ഷോമത്തിൽ വിപ്രിയമാണം
പാമരചിത്തം പുകഞ്ഞുപൊങ്ങും
ധൂമം ഇർഷ്യതാൻജാതി

എന്നുമറ്റും പറയുന്നത് കേൾക്കുക. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഗൗരവത്തോടെ മേലാളന്മാരെന്ന് നടിക്കുന്നവരോട് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നു.

അജ്ജാതി രക്തത്തിലുണ്ടോ? അസ്ഥി
കളിൽ ഇതുകളിലുണ്ടോ?

പിന്നീട്, പുരാതനകാലംമുതൽ നിലനിന്നുവരുന്ന ഈ ആചാരത്തെ മാറ്റി മറിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന ശുദ്ധാത്മാക്കൾക്ക് ധൈര്യം ഏകാനായി

ഇന്നലെച്ചെയ്തോരബദ്ധം - മൂഢർ
ക്കിന്നത്തെയാചാരമാവാം
നാളത്തെ ശാസ്ത്രമതാകാം - അതിൽ
ഇളായ്ക സമ്മതം രാജൻ

(ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി)

എന്ന് പാടി. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റം വരുന്നില്ലെന്ന് ബോദ്ധ്യമായപ്പോൾ കവിക്ക് അടങ്ങാത്ത അമർഷമുണ്ടായി അതിനാൽ

കാലംവൈകിപ്പോയി കേവലമാചാര
നൂലുകളെല്ലാം പഴകിപ്പോയി;
കെട്ടിനിറുത്താൻ കഴിയാതെ ദുർബ്ബല-
പ്പെട്ട ചരടിൽ ജനത നിൽക്കാ
മാറ്റുവിൻ ചട്ടങ്ങളെ സ്വയമല്ലെങ്കിൽ
മാറ്റുമതുകളീ നിങ്ങളെത്താൻ (ദുരവസ്ഥ)

എന്നിങ്ങനെ ഗൗരവത്തോടെ താക്കീത് നൽകി.

ആശാൻ കവിതാസരണിയിൽ പ്രവേശിച്ച കാലത്താണ് ഇവിടെ ബ്രിട്ടീഷാധിപത്യത്തിനെതിരായ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. പക്ഷേ ആശാന് ആ സമരത്തോട് യാതൊരു താല്പര്യവുമില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം താഴെ കാണുംപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നത്.

''എന്തിന്നു ഭാരതധരേ, കരയുന്നു പാര-
തന്ത്ര്യം നിനക്കു വിധി കല്പിതമാണു തായേ
ചിന്തിക്കിൽ ജാതിമതിരാന്ധരടിച്ചു തമ്മി-
ലന്തപ്പെടും തനയ, രെന്തിനയേസ്വരാജ്യം''

ആദ്യം ഇവിടത്തെ ജാതിപ്പക തീരട്ടെ. എന്നിട്ടാവാം സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തി. ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ പേരിൽ തല തല്ലിക്കീറുന്ന ഭാരതീയർക്ക് അടിമത്വം വിധികല്പിതമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ജനതയ്ക്ക് രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവും കിട്ടാൻ പോകുന്നില്ല. ക്രാന്തദർശിയായ ഈ കവിയുടെ വാക്കുകൾ ന്യൂനതമാനവും ശരിയാണെന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരത്തിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുന്നവർക്ക് സുവ്യക്തമാകും.

ചുരുക്കത്തിൽ പഴയ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി അതുപോലെതന്നെ നിലനിർത്തണം എന്നാശിക്കുന്ന യാഥാസ്ഥിതികതലമുറകൾക്കുവേണ്ടിയല്ല അദ്ദേഹം നിലകൊണ്ടത്. അവസരസമത്വത്തിനുവേണ്ടിരണപടഹമടിച്ചുമുന്നേറുന്നആലംബഹീനർക്കുവേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം എഴുതിയത്. അതാണദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയവും. കാവ്യരചനയുടെ എല്ലാ വശങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രാന്തദർശിത്വം കാണാം; വിപ്ലവബോധം കാണാം.

യകൻ). ഇരുപത്തിയൊന്ന് ചിത്രങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അഭിനയിച്ചുവെങ്കിലും നസീറിലെ നടനെ കാണാൻ കഴിയാത്ത ചിത്രങ്ങൾ എണ്ണത്തിൽ കുറവായിരുന്നു. മധു പതിനേഴ് ചിത്രങ്ങളിൽ അഭിനയിച്ചു. അഭിനയരംഗത്ത് അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ മധുവിന് കഴിഞ്ഞു. പതിനാറു ചിത്രങ്ങളിൽ അഭിനയിച്ച ഉമ്മർ നാലു ചിത്രങ്ങളിൽ നായകസ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചു. നായകനും വില്ലനുമായി അഭിനയിച്ച് ഒരുപോലെ വിജയിച്ചവർ ഇന്ത്യയിൽ രണ്ടുപേർ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഹിന്ദിയിൽ ശത്രുഘ്നൻസിൻഹയും മലയാളത്തിൽ കെ. പി. ഉമ്മറും.

1972-ൽ ഇന്ത്യയിൽ ഏററവും കൂടുതൽ ചിത്രങ്ങളിൽ അഭിനയിച്ച നടൻ അടൂർഭാസിയാണ്. മുപ്പത്തിയാറു ചിത്രങ്ങളിൽ ഭാസി അഭിനയിച്ചു. കൊമേഡിയൻ മാത്രമായിട്ടല്ല ചില നല്ല ക്യാരക്ടർറോളുകളിലും ഭാസി മിന്നിത്തിളങ്ങി. ഇരുപത്തിമൂന്നു ചിത്രങ്ങളിൽ അഭിനയിച്ച ബഹദൂർ താനൊരു നല്ല നടനാണെന്ന് വീണ്ടും തെളിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ശങ്കരാടി പതിനാറു ചിത്രങ്ങളിൽ അഭിനയിച്ചു.

നടികൾ

1972 ജയഭാരതി എന്ന നടിയുടെ നല്ല കാലമായിരുന്നു. അവർ പതിനേഴ് ചിത്രങ്ങളിൽ അഭിനയിച്ചു. ''പുനർജന്മവും, മയിലാടുംകുന്നും, അഴിമുഖവും, സതി''യും ജയഭാരതിയുടെ എടുത്തുപറയത്തക്ക ചിത്രങ്ങളാണ്. ഉർവശി ശാരദ പന്ത്രണ്ടു ചിത്രങ്ങളിലഭിനയിച്ച് രണ്ടാം സ്ഥാനത്തെത്തി. ''സ്വയംവരം'' എന്ന ഒരൊററ ചിത്രം ശാരദയെ ആഗോളപ്രശസ്തയാക്കി മാററിയിരിക്കയാണ്. അഭിനയിച്ച ചിത്രങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനത്തു നിന്ന ഷീല ഇക്കഴിഞ്ഞവർഷം മൂന്നാം സ്ഥാനത്തേക്കു പിൻതള്ളപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അഭിനയത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഷീല ഇന്നും ഒന്നാം സ്ഥാനത്തുതന്നെയാണ്. ''ആറടിമണ്ണിന്റെ ജന്മിയും, പുത്രകാമേഷ്ടിയും, ബാല്യപ്രതിജ്ഞ''യും അതിനുള്ള തെളിവാണ്. നടിയും നർത്തകിയുമായ വിജയശ്രീ ഏഴു ചിത്രങ്ങളിൽ അഭിനയിച്ചു. അവരുടെ ചിത്രങ്ങൾ എല്ലാം സാമ്പത്തികമായി വലിയ വിജയമായിരുന്നു. ഉത്തരേന്ത്യൻ സിനിമയിൽ അഭിനയിക്കുന്നതിന് വിജയശ്രീക്ക് ചാൻസ് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യൻ സിനിമയിലെ ഏററവും പ്രായംകുറഞ്ഞ നായികയായ ''ശോഭന'' അഭിനയത്തിൽ താൻ പാകത വന്നവളാണെന്ന് ''ചെമ്പരത്തി''യെന്ന ഒററ ചിത്രത്തിലൂടെ തെളിയിച്ചു. എഴുപത്തൊന്നിൽ സർക്കാർ അവാർഡു നേടിയെടുത്ത കവിയൂർ പൊന്നമ്മ ഇത്തവണയും അതാവർത്തിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. അവരുടെ ഓരോ ചിത്രവും എടുത്തുപറയത്തക്കവയാണ്. സുജാതയും എഴുപത്തിരണ്ടിലെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട ഒരു നടിയാണ്.

സംവിധായകർ

കെ. എസ്. സേതുമാധവനും, ശശികുമാറും, മണിയും കഴിഞ്ഞവർഷം നാലു ചിത്രങ്ങൾ വീതം സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ''പുനർജന്മവും, ദേവി''യും ആയിരുന്നു സേതുമാധവന്റെ നല്ല ചിത്രങ്ങൾ. നല്ല സംവിധായകനുള്ള കേരള സർക്കാർ അവാർഡ് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നേടിയിട്ടുള്ള സേതുമാധവൻ സംവിധാനകലയിൽ അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തിയാണ്. ശശികുമാർ സംവിധാനം ചെയ്ത നാലും വിനോദചിത്രങ്ങളായിരുന്നു. നാലും സാമ്പത്തികനേട്ടം കൈവരിക്കുകയും ചെയ്തു. മണിയുടെ ചിത്രങ്ങൾ സാമൂഹ്യചിത്രങ്ങളായിരുന്നു. മൂന്നു ചിത്രങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്ത എ. ബി. രാജ്, രണ്ടാംസ്ഥാനത്ത് എത്തി. പി. ഭാസ്കരൻ, പി. സുബ്രഹ്മണ്യം, പി. എൻ. മേനോൻ, എ. വിൻസന്റ്, കുഞ്ചാക്കോ തുടങ്ങിയവർ രണ്ടു ചിത്രങ്ങൾ വീതം സംവിധാനം ചെയ്തു. വിൻസെന്റ് സംവിധാനം ചെയ്ത ''ഗന്ധർവ്വക്ഷേത്ര''വും കുഞ്ചാക്കോ സംവിധാനം ചെയ്ത ''ആരോമലുണ്ണി''യും എടുത്തുപറയത്തക്ക ചിത്രങ്ങളാണ്. ആദ്യത്തെ ഒററ ചിത്രംകൊണ്ട് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട സംവിധായകനാണ് ''മയിലാടുംകുന്ന്'' സംവിധാനം ചെയ്ത എസ്. ബാബു.

സത്യന്റെ ചിത്രങ്ങൾ.

മലയാളികളുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായിരുന്ന സത്യൻ - അനശ്വരനായ സത്യൻ - അഭിനയിച്ച നാലു ചിത്രങ്ങൾകൂടി കഴിഞ്ഞവർഷം തിയേററുകളിലെത്തി. സത്യന്റെ അഭാവം മലയാളസിനിമക്ക് ഒരു വലിയ കുറവുതന്നെയെന്ന് എഴുപത്തിരണ്ട് തെളിയിച്ചു.

എന്ന പ്രതിഭാസം

മാണി ജോൺ

ഗാന്ധിജിയുടെ പാവനമായ ഭൗതികശരീരം ഭാരതത്തിന്റെ മണ്ണിലലിഞ്ഞുചേർന്നു. പക്ഷെ അദ്ദേഹം ഇന്നും ഭാരതീയരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അനശ്വരനായി ജീവിക്കുന്നു. ദുർബ്ബലമായിരുന്ന ആ ഗാത്രത്തിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന ശക്തിയുടെ ഗരിമാവ് നിസ്സീമമായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ പല മഹാന്മാരും ജനിച്ച് ഖ്യാതി പ്രാപിച്ച് മറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നെപ്പോളിയനും അലക്സാണ്ടറും തങ്ങളുടെ വീരപരാക്രമങ്ങളും ദിഗ്വിജയങ്ങളുംമൂലം പ്രഖ്യാതരായി. ഗാന്ധിജിയാകട്ടെ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ കർമ്മബഹുലമായ ജീവിതംവഴിയാണ് യശസ്സ് നേടിയത്. സ്നേഹത്തിന്റെയും എളിമയുടെയും മൂർത്തിമദ്ഭാവമായിരുന്നു ഗാന്ധിജി. പരിപാവനങ്ങളായ ആശയങ്ങളും സംശുദ്ധമായ ജീവിതവീക്ഷണവുമാണ് അദ്ദേഹം ലോകജനതയ്ക്ക് നൽകിയ സംഭാവന.

"എന്റെ ജീവിതമാണെന്റെ സന്ദേശം." ഇതായിരുന്നു ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതദർശനം. ഗാന്ധിയൻ ആശയങ്ങളുടെ സത്തയുമിതുതന്നെയാണ്. ആശയങ്ങളും തത്വസംഹിതകളും പുരോഗതിക്കു വിഘാതമാണെന്നു ചിലർ ഘോഷിക്കാറുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ത്വരിതപ്രയാണത്തിൽ മൂല്യങ്ങളും ബലികഴിക്കപ്പെടുന്നതിലപാകതയില്ലത്രേ. എന്നാൽ സനാതന മൂല്യങ്ങളിലും തത്വസംഹിതകളിലുമടിയുറച്ച് നിന്നുകൊണ്ട് അവയിലൂടെ പ്രായോഗികതയുടെ പന്ഥാവ് മാനവരാശിക്കു തുറന്നു നൽകുകയാണ് ഗാന്ധിജി ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെ "എനിക്ക് സ്വന്തമായൊരു തത്വസംഹിതയില്ല. സനാതന തത്വങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുക മാത്രമേ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളു." തികച്ചും ശരിയാണ്. ബുദ്ധനും നബിയും ക്രിസ്തുവുമെല്ലാം മനുഷ്യരുടെ ഉന്നമനത്തിനായുള്ള നൂതന തത്വസംഹിതകളാവിഷ്കരിച്ചു. ഗാന്ധിജിയാകട്ടെ അവയുടെ സാർത്ഥകത മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു– വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തിലും രാജ്യാന്തര ജീവിതത്തിലും.

അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമാണ് ഗാന്ധിജിയുടേത്. 'എന്റെ നിഘണ്ടുവിൽ 'അക്രമ'ത്തിന് സ്ഥാനമില്ല' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അഹിംസയെ ഒരു തത്വത്തിലുപരിയായി ഒരു ജീവിതമാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് ഗാന്ധിജി അംഗീകരിച്ചത്. അഹിംസയുടെ മാർഗ്ഗം മുള്ളുകൾ നിറഞ്ഞതും ദുർഘടവുമാണെന്നദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ആത്മബലവും സഹനശക്തിയുമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അഹിംസാപഥത്തിലൂടെ ചരിക്കാനാവൂ.

'അഹിംസ'യുടെ പ്രായോഗിക രൂപമാണ് സത്യഗ്രഹം. സത്യഗ്രഹം സത്യാന്വേഷണത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അത് വ്യക്തികൾക്കെതിരായുള്ള സമരമാർഗ്ഗമല്ല. ചൂഷകർക്കെതിരായി ചൂഷിതരുടെ, മർദ്ദകർക്കെതിരായി മർദ്ദിതരുടെ, ദുർഭരണക്കാർക്കെതിരായി, ഭരണീയരുടെ മുന്നേറ്റമാണ്. സത്യഗ്രഹത്തിന്റെ വിജയപരിസമാപ്തിയിൽ ഗാന്ധിജിക്കുറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "അക്രമംകൊണ്ട് ഒന്നും സാഫല്യത്തിലെത്തുകയില്ല. നാം പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യും." സത്യഗ്രഹത്തിന്റെയും പരിണാമം വിജയമാണ്; പക്ഷെ അത് ലക്ഷ്യാധിഷ്ഠിതവും 'സന്മാർഗ്ഗചരിതവുമായിരിക്കണം'

(തുടർച്ച പേജ് 32-ൽ)

ആന്വൽ റൗണ്ടപ്പ് ....

മലയാളം അസ്സോസിയേഷൻ

സണ്ണി ഇമ്മാനുവൽ
(സീനിയർ സെക്രട്ടറി)

ജോർജ്ജ്കുട്ടി ജെ.
കഴിവേലി
(ജൂനിയർ സെക്രട്ടറി)

തികഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടും ചാരിതാർത്ഥ്യ മനോഭാവത്തോടുംകൂടി മലയാളം അസ്സോസിയേഷന്റെ ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനറിപ്പോർട്ട് നിങ്ങളുടെ സമക്ഷം സമർപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ കലാലയത്തിലെ സംസ്കാരസമ്പന്നരായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സർവ്വതോമുഖമായ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടിത്തന്നെ നിരവധി പരിപാടികരം പ്രസ്തുത അസ്സോസിയേഷൻ സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സിമ്പോസിയങ്ങളും ഡിബേറ്റുകളും, മറ്റ് അസാധാരണ സമ്മേളനങ്ങളും കലാപരിപാടികളുമെല്ലാം അസ്സോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലത്തിലെ പ്രധാനഘടകങ്ങളായിരുന്നു.

കാനം ഇ. ജെ.

അസ്സോസിയേഷന്റെ ഉദ്ഘാടനം പ്രസിദ്ധ നോവലിസ്റ്റും കേരളക്കരയുടെ അഭിമാനഭാജനവുമായ ശ്രീ. കാനം ഇ.ജെ, നിർവ്വഹിച്ചു. കോളജ് ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ ചേർന്ന ഉദ്ഘാടന സമ്മേളനത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രിൻസിപ്പൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ശ്രീ സണ്ണി എമ്മാനുവൽ സ്വാഗതം ആശംസിക്കുകയും ജോർജ്ജ്കുട്ടി ജെ. കഴിവേലി കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആശാൻ സിമ്പോസിയം

മഹാകവി കുമാരനാശാന്റെ ജന്മശതാബ്ദി പ്രമാണിച്ച് ഒരു സിമ്പോസിയം സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ശ്രീ. വി. എം. മാണി എം. എ. ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത പ്രസ്തുത സിമ്പോസിയത്തിൽ ശ്രീ സണ്ണി എമ്മാനുവൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. നിരവധി വിദ്യാർത്ഥികൾ സിമ്പോസിയത്തിൽ പങ്കെടുത്തു.

ആശാൻ സിമ്പോസിയം

ഡിബേററ്

ആധുനിക യുഗത്തിൽ കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികളോടും വളരുന്ന തലമുറയോടും ഗാഢമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങളെ കണക്കിലെടുത്ത് 'പ്രേമവിവാഹം വിജയമോ പരാജയമോ' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അസ്സോസിയേഷൻ ആദ്യമായി ഡിബേററ് സംഘടിപ്പിച്ചു. ശ്രീ കെ. ജെ. ജോസഫ് എം. എ. പ്രസ്തുത ഡിബേററിൽ സ്പീക്കറുടെ സ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചു. ശ്രീ ബേബി ജോർജ്ജ് 'പ്രേമവിവാഹം പരാജയം' എന്ന പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുകയും, ശ്രീ ബേബി കുര്യൻ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രേമവിവാഹം പരാജയം!

(തുടർച്ച പേജ് 48-ൽ)

ഗാന്ധിജിയെന്ന....................

''ദൈവം നമ്മോടുകൂടിയുണ്ട്, സത്യത്തെ വെടിയാത്തിടത്തോളംകാലം സത്യഗ്രഹം പരാജയപ്പെടുകയില്ല.''

ഗാന്ധിജിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കെല്ലാം ആദ്ധ്യാത്മിക പരിവേഷമുണ്ടായിരുന്നു. ധാർമ്മികതയിലും സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയിലുമധിഷ്ഠിതമായ വ്യവസ്ഥിതിയാണ് അദ്ദേഹം ഭാരതത്തിനു വിഭാവനം ചെയ്തത്. മതവിശ്വാസിയായിരുന്ന ഗാന്ധാജി, മതങ്ങളുടെ സൗഹാർദ്ദത്തിനും വിശാലമനസ്കതയ്ക്കുംവേണ്ടി അഭിലഷിച്ചിരുന്നു. മതത്തിന്റെ മനുഷ്യന്റെ മേലുള്ള 'ശുദ്ധീകരണശക്തി'യിൽ അദ്ദേഹം ദൃഢമായ വിശ്വാസം പുലർത്തിയിരുന്നു. സർവ്വമതതത്വങ്ങളുടെയും സമഞ്ജസ സമ്മേളനമാണ് അദ്ദേഹം ഇച്ഛിച്ചത്.

ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയവ്യതിയാനങ്ങളിലൂടെയാണ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയിലും ആചാരങ്ങളിലും പരിവർത്തനം വരുത്തേണ്ടത്. സാമ്പത്തിക സമീകരണം രാജ്യപുരോഗതിക്ക് അവശ്യം ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ സാമ്പത്തിക സമത്വത്തിന് അമിതപ്രാധാന്യം കല്പിക്കുവാൻ ഗാന്ധിജി തുനിഞ്ഞില്ല. സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തേക്കാളുപരിയായി മാനസിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ആശയസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയുമാണ് അദ്ദേഹം വിലമതിച്ചത്. ഭാരതത്തിലെ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ രൂഢമൂലമായിരുന്ന ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ വേരുകൾ പിഴുതുമാററി അധഃകൃതനെന്നും അധികൃതനെന്നുമുള്ള ഭേദഭാവങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയിലാണ് ഗാന്ധിജി ഉന്നം വച്ചത്.

ആധുനിക ലോകത്തെ, പ്രത്യേകിച്ച് അഭ്യസ്തവിദ്യരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഭീകരമായ പ്രശ്നമാണ് തൊഴിലില്ലായ്മ. വിദ്യാസമ്പന്നരെന്നഭിമാനിക്കുന്നവർ 'വെള്ളക്കോളർ' ജോലിയുടെ പിന്നാലെ പരക്കം പായുന്നു. തൊഴിലിൽ – ഒരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ - ചാതുർവർണ്ണ്യമിന്നും നില നിൽക്കുന്നു. തൊഴിലിന്റെ മഹത്വത്തെ ഗാന്ധിജി ഉയർത്തി പറഞ്ഞു. ''ഏതൊരു തൊഴിലും, ക്ഷുരകന്റെയാകട്ടെ അഭിഭാഷകന്റെയാകട്ടെ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല'' ഭാരതത്തിന്റെ സമൂലമായ പുരോഗതിയ്ക്ക് ഓരോ വ്യക്തിയും ജോലി ചെയ്യേണ്ടത് അനിവാര്യമാണെന്ന് ഗാന്ധിജി പഠിപ്പിച്ചു. യന്ത്രവൽക്കരണത്തെ ഒരു പരിധിവരെയെങ്കിലും ഗാന്ധിജി എതിർക്കുന്നത് ഇക്കാരണത്താലാണ്. യന്ത്രവത്കരണംവഴി ഗ്രാമീണഭാരതത്തിന്റെ പവിത്രതയ്ക്ക് മങ്ങൽ ഭവിക്കുമെന്നും ഭാരതത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ തൊഴിലിനു് വിഘാതമാകുമെന്നുമായിരുന്നു ഗാന്ധിജിയുടെ ധാരണ. ചെറുകിട വ്യവസായങ്ങളാണ് ഭാരതത്തിന് അനുയോജ്യമെന്നദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ഓരോ ഗ്രാമത്തിന്റെയും തനതായ വികസനത്തിന് 'ചക്രം' 'തക്ളി'യും (ചെറുകിട വ്യവസായങ്ങളുടെ പ്രതീകം) ഉപകരിക്കും.

വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തിലും ഗാന്ധിജി ഒരു മാതൃകതന്നെയായിരുന്നു. തെററുകളെ മനസ്സിലാക്കി അവയിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ച് മുമ്പോട്ടു നീങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് യാതൊരു മടിയുമില്ലായിരുന്നു. ത്യാഗവും സംയമനപരതയും ഇത്രമാത്രം പ്രദർശിപ്പിച്ച മറെറാരു വ്യക്തിയെ ലോകം കണ്ടിട്ടുണ്ടോയെന്നു സംശയമാണ്.

ആദരവിന്റെയും വേദനയുടെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും സമ്മിശ്രവികാരത്തോടുകൂടിയേ ഭാരതീയനു് ഗാന്ധിജിയെ സ്മരിക്കാനാവൂ.

ജനാർദ്ദനൻ ഇ. കെ.

വർഷമേഘമേ
　　പെയ്യുപനിനീർമഴ!
　　ശോകം
തപ്തമെന്നാത്മാവിന്റെ
　　ഉഷ്ണമേഖലതോറും!
താമരക്കുമ്പിളും
　　നീട്ടിനിൽക്കയാണു ഞാൻ.
　　കരെ
ദാഹനീരിനുവേണ്ടി
　　യെന്നാമീമണൽക്കാട്ടിൽ.
പൽക്കുളാലകം,
　　ഗാനജ്യോത്സ്നകൾ,
　　സംസ്കാരത്തിൻ-
വർണ്ണഭംഗികളാർന്ന
　　ഭാരതപുരാണങ്ങൾ
കൈക
　　വീണടിഞ്ഞൊരീമണ്ണിൽ
　　മാനവസ്നേഹം
മിഥ്യയായ്,
　　ഒരു കടങ്കഥയായ്
　　മാറീടുമ്പോൾ
വർഷമേഘമേ!
　　പെയ്യൂ, പനിനീർമഴ
　　ശോകം-
തപ്തമെന്നാത്മാവിന്റെ
　　ഉഷ്ണമേഖലതോറും
പൂർവ്വസൂരികൾ
　　ഹർഷോന്മത്തരായ്
　　പാടിപ്പോന്ന
പ്രേമഗാഥകളെങ്ങ്?
　　ആകലീനതയെങ്ങ്?

കരിമേഘങ്ങൾമാത്രം
　　ചൂഴുമീപ്രപഞ്ചത്തിൻ
വിരിമാറവയെല്ലാമെ
　　ട്ടിട്ടയൊരുക്കവേ
കരുതി,
　　കയ്യുംകെട്ടി
　　നോക്കിനിന്നില്ലേകാലം
മതിഭ്രമായി
　　മണ്ണുമാറിയതില്ലേ
　　യപ്പോൾ?
സൗരയൂഥങ്ങൾ
　　വെട്ടിപ്പിടിച്ചാലെന്ത്?
　　സ്നേഹ-
ബന്ധുര
　　മല്ലായ്കിലീ
　　നാഗരികതയെന്ത്?
നാണമാകുന്നു;
　　ഞാനിന്നെന്നിലേ
　　യെല്ലാമുണ്ടെ
നാറുന്ന പരിഷ്കാര
　　നഗ്നത
　　നിന്നെക്കാൺകെ
നോവുകളാ
　　ണെന്നന്തരംഗ,
　　മിന്നവാചപ്പതീ-
വേദന
　　യുണർത്തീടുമൊരംചൂടിൻ
　　കനംമൂലം
വർഷമേഘമേ!
　　പെയ്യു പനിനീർമഴ,
　　ശോകം-
തപ്തമെന്നാത്മാവിന്റെ
　　ഉഷ്ണമേഖല തോറും!!

പരിയാനിക്കൽ സ്റ്റോഴ്സ്, കറവിലങ്ങാട്.

(ദേവമാതാ കോളജിനു സമീപം)

ആധുനിക രീതിയിലുള്ള എല്ലായിനം ജൗളിത്തരങ്ങൾ, കടകൾ, സ്റ്റേഷനറി സാധനങ്ങൾ മുതലായവ ഈടിലും, ഭംഗിയിലും കുറഞ്ഞ വിലക്കും ലഭിക്കുന്നതിന്

പരിയാനിക്കൽ സ്റ്റോഴ്സ്

സന്ദർശിക്കുക

Prop: പി. സി. വർക്കി

നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെയുള്ള ലോകചരിത്രം മതങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ മാനവസംസ്കാരത്തിന് ഉദയം നൽകിയതിനും അതിനെ പാലൂട്ടി പരിപോഷിപ്പിച്ചതിനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. പുരാതന സംസ്കാരത്തിന്റെ കേളീരംഗങ്ങളായിരുന്ന ഈജിപ്പിലും, ഗ്രീസിലും, ബാബിലോണിയയിലും, ഇന്ത്യയിൽ സിന്ധു ഗംഗാ സമതലങ്ങളിലും, മംഗോളിയയിലും, ചൈനയിലെ ഹോങ്കോ, യാംഗ്സികിയാംഗ് തുടങ്ങിയ നദീതടങ്ങളിലും, തിബെറ്റിലും എല്ലാം ഇതു കാണാം.

മതത്തിന് 'റിലീജിയൻ' (Religion) എന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്നത്. ഈ പദം ലത്തീനിലെ 'റിലിജരേ' (Religere) എന്ന പദത്തിൽനിന്നാണ് ആവിർഭവിക്കുന്നത്. 'റിലീജരേ'യുടെ അർത്ഥം ബന്ധിക്കുക എന്നത്രെ. മതം

ന്നത് ആ വ്യക്തിയുടെ സമഗ്രമായ ജീവിതവീക്ഷണത്തേയും, പ്രബുദ്ധമായ മനോവികാസത്തേയും, ആചാരമര്യാദകളേയുമത്രെ. സംസ്കാരസമ്പന്നൻ മനുഷ്യോപകാരിയും, സത്യസന്ധനും, നിസ്വാർത്ഥനും, സേവനസന്നദ്ധനും മാത്രമല്ല നന്മ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാ സദ്ഗുണങ്ങളുടേയും ഉറവിടവും ആയിരിക്കും. അയാൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മാനിക്കുകയും സ്വയം ജീവിക്കുന്നതോടൊപ്പം മറ്റുള്ളവർക്ക് ജീവിക്കുവാനുള്ള അനുവാദവും സാഹചര്യവും നൽകും. ഒരു രാഷ്ട്രം സംസ്കാരസമ്പൂർണ്ണമാണെന്നു പറയുമ്പോൾ ആ രാഷ്ട്രത്തിലെ ജനതയുടെ പൊതുവായ ജീവിതവീക്ഷണവും, സഹകരണവും, സഹിഷ്ണുതയും, സാക്ഷരതവും, സ്വാതന്ത്ര്യേച്ഛയും, സർവ്വസമ്മതമായ രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനവുമെല്ലാമത്രെ നാം വിവക്ഷിക്കുന്നത്.

മതവും മാനവ

മനുഷ്യരെ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം മനുഷ്യനെ ദൈവവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. ആദ്യകാലത്ത് വനാന്തരങ്ങളിൽ കാട്ടുമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ കാട്ടാറിലെ വെള്ളം കുടിക്കുകയും കാട്ടുകനികൾ ഭക്ഷിക്കുകയും, പ്രകൃതിശക്തികളുടെ ഘോരമായ പ്രഹരങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുകയും ചെയ്ത കിരാതമനുഷ്യൻ, പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്ന് വിമുക്തി പ്രാപിക്കുവാൻ പരസ്പരം അടുക്കുവാനും, മനുഷ്യാതീതമായി അന്ന് പ്രകൃതിയിൽ അവൻ ദർശിച്ച ശക്തികളെ പ്രീതിപ്പെടുത്തി സ്വരക്ഷിതത്വം ഉറപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിച്ചു. അതുകൊണ്ടത്രെ പ്രാകൃതമതങ്ങളിൽ സൂര്യചന്ദ്രാദികളേയും, ഇടി, മിന്നലുകളേയും മറ്റും ദൈവങ്ങളായി മനുഷ്യൻ ആരാധിച്ചിരുന്നതായിക്കാണുന്നത്. കാലക്രമത്തിൽ പ്രകൃതി സംവിധാനത്തെ സസൂക്ഷ്മം വീക്ഷിച്ച മനുഷ്യൻ പ്രകൃത്യതീതമായ ഒരു ശക്തിയുടെ, ഒരു സത്തയുടെ അസ്തിത്വത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ആ സത്തയെയത്രെ ദൈവം എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്ന് നാം വിവക്ഷിക്കുന്നത്.

ഒരു മനുഷ്യൻ സംസ്കാരസമ്പന്നനാണെന്നു പറയുന്നതിൽനിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കു

വ്യക്തിജീവിതത്തിലും, സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലും, രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിലും മതത്തിനുള്ള സ്വാധീനത്തിന് ലോകചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. നാം നിവസിക്കുന്ന ലോകത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തിന്റെ തൊണ്ണൂറ്റഞ്ച് ശതമാനമോ അതിലുമുപരിയോ വിവിധ മതങ്ങളുടെ നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെയുള്ള സംഭാവനയത്രെ. മതവും മനുഷ്യനുമായി അഭേദ്യബന്ധമുണ്ട്. വനവാസികളിലും ഗിരിവർഗ്ഗക്കാരിലും ഗ്രാമീണരിലും നഗരവാസികളിലും എല്ലാം മതം ഇന്നും പ്രബലമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിപ്പോരുന്നു. മതം മനുഷ്യോചിതമത്രെ. മറ്റു ജീവജന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ മതവും മതാചാരങ്ങളും ഉള്ളതായി ഇന്നുവരെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മതം അതിനാൽ മനുഷ്യമഹത്വത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഉത്തമ സംസ്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളായ സനാതനമൂല്യങ്ങളും ധാർമ്മികതയും, സാഹോദര്യവും, സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും ഇവയെല്ലാറ്റിനേയും പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്ന അതിപൂർണ്ണമാക്കുന്ന സ്നേഹവും മനുഷ്യനെ പഠിപ്പിക്കുന്നതും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതും മതങ്ങളത്രെ. ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് യഹൂദർ കാത്തുപോന്നിരുന്ന പച്ച

ജോർജ്ജ് തോമസ് സി.

സംസ്കാരവും

...പ്രമാണങ്ങളാണ് പിൽക്കാലത്ത് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സദാചാരനിയമങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകിയത്. ഗ്രീക്ക ജനതയുടെ ജീവിതവും മതജീവിതത്തിന് വിധേയമായിരുന്നു. ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഹോമറിന്റെ ഇലിയഡ്ഡിലും ഒഡ്ഡീസിയിലും മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ദേവീദേവന്മാരുടെ സ്വാധീനം ഉള്ളതായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന നിരവധി സംഭവങ്ങൾ കാണാൻ സാധിക്കും.

ആർഷഭാരതസംസ്കാരത്തിൽ ഏതൊരു ഭാരതീയനും അഭിമാനം കൊള്ളാൻ അവകാശമുണ്ട്. മഹാഭാരതത്തിലും രാമായണത്തിലും നിന്ന് പുരാതന ഭാരതത്തിലെ ജീവിത രീതികളെപ്പറ്റി നമുക്കറിയാൻ സാധിക്കുന്നു. വേദവേദാന്തങ്ങളും ഭഗവൽഗീതയും ആർഷഭാരതസംസ്കാരത്തിന്റെ നിദർശനങ്ങളത്രെ. മതാത്മപി പൂണ്ട മുനിമാരും മഹർഷിമാരും ആയിരുന്നു അത്തരം ഒരു സംസ്കാരത്തിന് ബീജാവാപം ചെയ്തത്.

ലോകം ആദരവോടെ സ്മരിക്കുന്ന മഹാന്മാരുടെ ജീവിതത്തിൽ മതങ്ങൾ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. ലോകത്തിലെ പ്രബലമതങ്ങളിൽ ഒന്നിന് ആരംഭം കുറിച്ച ശ്രീബുദ്ധൻ തന്റെ 'ധർമ്മപാദാ' ഉപദേശങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യരെ പ്രബുദ്ധമായ ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ഭാരതസമ്രാട്ട് അശോകചക്രവർത്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ എത്രയോ വലിയ സ്വാധീനമാണ് ബുദ്ധമതം ചെലുത്തിയിരുന്നത്. ഹവായി ദ്വീപുകളിലേയ്ക്ക് ജീവിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണയൗവ്വനദശയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഫാദർ ഡാമിയൻ കടന്നുചെന്ന് ശോചനീയമായിരുന്ന കുഷ്ഠരോഗികളുടെ തീരാദുഃഖത്തിന് വിരാമം ഇടാൻ ശ്രമിച്ചതും ആഫ്രിക്കൻ ഘോരവനാന്തരങ്ങളിലേയ്ക്ക് സേവനത്തിന്റെ കൈത്തിരിയുമായി ലിവിങ്ങ്സ്റ്റൺ കടന്നുചെന്നത്തും, നിരാശ്രയരായ സഹജീവികളുടെ കണ്ണീരൊപ്പി, ആശ്വാസവും, ജീവിതത്തിൽ പ്രതീക്ഷയും മദർ തെരസ്സാ പകർന്നുകൊടുത്തതും മതസ്വാധീനംകൊണ്ടു തന്നെയാണ്.

കലാസാഹിത്യസാങ്കേതിക ശാസ്ത്രാദി രംഗങ്ങളിലും മതങ്ങൾ അമൂല്യ സേവനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. റോമിലെ സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ബസ്ലിക്കയും, പാരീസിലെ നോട്ടർഡാം ദേവാലയവും, ഭാരതത്തിൽ മഹാബലിപുരത്തെ ഗുഹകളിലെ കാഴ്ചകളും മധുരയിലെ മീനാക്ഷിക്ഷേത്രവുമെല്ലാം കൊത്തുപണികളിലും ചിത്രരചനയിലും മതങ്ങൾ നൽകിയിരുന്ന പ്രോത്സാഹനത്തെ തെളിയിക്കുന്നു. സാഹിത്യരംഗങ്ങളിൽ മതങ്ങൾ വലിയ സേവനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രാമായണം, മഹാഭാരതം മുതലായവ മതഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്നു. ഗാനരചനയും പാട്ടും, വാദ്യോപകരണങ്ങളുമെല്ലാം മതങ്ങളുടെ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. യൂറോപ്പ് കിരാതവർഗ്ഗക്കാരായ ധവളഹൂണന്മാരുടെ അധീനതയിൽ അമർന്നു. എന്നാൽ കായികബലത്തിൽ മുൻപന്തിയിൽ എത്താൻ സാധിച്ച അവർ സംസ്കാരശൂന്യരായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് ക്രിസ്തുമതവുമായുള്ള സംസർഗ്ഗമാണ് അവരെ സംസ്കാര സമ്പന്നരാക്കിയത്.

ഇന്ന് വ്യക്തികൾ തമ്മിലും രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിലും നാം ദർശിക്കുന്ന പരസ്പര സഹകരണം മതത്തിന്റെ നിരന്തരമായ പ്രേരണയുടെ ഫലമായിട്ടാണുണ്ടായത്. യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ റെഡ്ക്രോസ് മുതലായ സംഘടനകൾ വലിയ സേവനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ഭാരതത്തിൽതന്നെ ആതുര ശുശ്രൂഷയുടേയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും രംഗങ്ങളിൽ മതങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്ന സേവനം ഗണനീയങ്ങളാണ്. ഒറ്റ വാക്കിൽ, മതങ്ങളാണ് സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉറവിടങ്ങൾ.

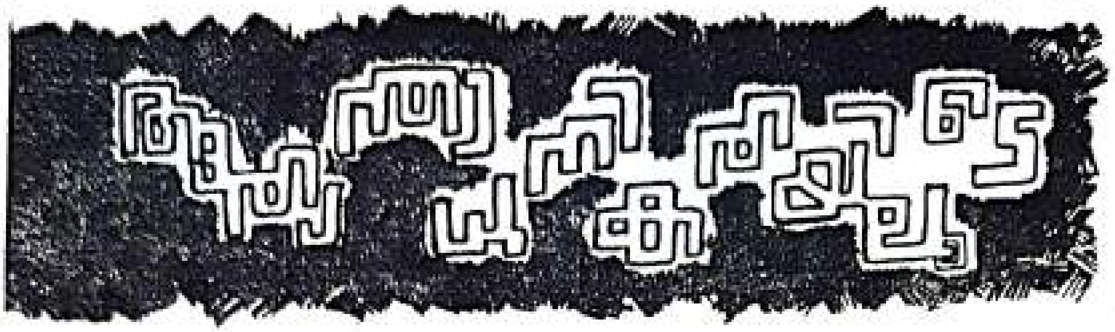

കാട്ടാമ്പാക്ക് ശശി

അത്യന്താധുനികതയെപ്പറ്റി വിലയിരുത്തുമ്പോൾ അതെന്താണെന്നും അതിന്റെ ആരംഭം എങ്ങിനെയെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കണം. വ്യവസായത്തിന്റെയും സയൻസിന്റേയും കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന, ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങുന്ന, ഇന്നത്തെ സമൂഹം യുവതലമുറയിൽ ഏല്പിച്ച ആഘാതത്തിന്റെ അനന്തര ഫലങ്ങളാണ് ഇന്നത്തെ അത്യന്താധുനികത. തലമുറകളുടെ വിടവിലൂടെ പുറത്തുവരുന്ന അത്യന്താധുനികത്വം ഇവിടത്തെ ജീവിതത്തിലും അതോടൊപ്പം തന്നെ സാഹിത്യമേഖലയിലും വഴിത്തിരിവുകൾ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്താണ് അത്യന്താധുനിക സാഹിത്യം? അന്യഥാ ബോധത്തിന്റേയോ ശൂന്യതാബോധത്തിന്റേയോ ഒരു ആകെത്തുകയാണ് അത്യന്താധുനിക സാഹിത്യം. അത്യാധുനികന് ഈ സമൂഹവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അത്യാധുനികന് ഈ ലോകത്തിൽ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ ഈ സമൂഹത്തിൽ ഒരന്യനാണെന്ന ബോധം അവനെ മുക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു ഏകാന്തതയിൽ അവൻ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. 'അജ്ഞതയുടെ താഴ്വരയിൽ' കാക്കനാടൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: ''ഏകാന്തത, ഒരുപക്ഷെ ജന്തുവിധേയനായ മനുഷ്യന്റെ ഏക പ്രശ്നം ഏകാന്തതയാണ്. ഒറ്റയ്ക്കുവരുന്ന, ഒറ്റയ്ക്കു പോവുന്ന മനുഷ്യന്റെ ദുഃഖത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന കാരണവും താനൊറ്റയ്ക്കാണെന്നും തനിക്കാരുമില്ലെന്നുമുള്ള ബോധമല്ലേ! ''

ചിലർ പറഞ്ഞേക്കാം, ഹിപ്പിയിസം എന്ന ഭ്രാന്തമായ ആവേശത്തിന്റെ പിന്നാലെ പാഞ്ഞ് എൽ. എസ്. ഡി. യുടേയും ഭാംഗിന്റേയും മായാലോകത്തിൽവച്ച് തന്റെ സ്വന്തം രതിവൈകൃതങ്ങളുടെ ആവിഷ്കരണമാണ് അത്യന്താധുനിക സാഹിത്യം എന്ന്. അതു ശരിയെങ്കിൽ ഒ. വി. വിജയന്റെ 'ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസവും' കാക്കനാടന്റെ 'ഉഷ്ണമേഖലയും', മുകുന്ദന്റെ 'ഡൽഹിയും' മറ്റുംമറ്റും രതിവൈകൃതങ്ങളുടെ ആവിഷ്കരണമാണോ? ആരാണീ ഹിപ്പി? അവനും ആധുനിക സമൂഹത്തിന്റെ സന്തതിയല്ലെ? അത്യാധുനികൻ പറയുന്നു: ആദ്യത്തെ ഹിപ്പി ശ്രീകൃഷ്ണനായിരുന്നു എന്ന്. (ഹിപ്പി – ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ കിതപാഴിയോട്). അതു് അസത്യമാണോ? ശ്രീകൃഷ്ണന് വളർത്തിയ തലമുടിയുണ്ടായിരുന്നു, ഇലക്ട്രിക് ഗിത്താറിനു പകരം ഓടക്കുഴലുണ്ടായിരുന്നു വൃന്ദാവനത്തിൽ അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്നു.

അത്യാധുനികൻ ദുഃഖിക്കുന്നു. സ്ഥായിയായ വികാരം ദുഃഖം മാത്രമാണെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അവന് എല്ലാ സുഖഭോഗങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും അവൻ ദുഃഖിക്കുന്നു. സ്നേഹിക്കാനൊരു പെണ്ണും ജീവിക്കുവാനുള്ള സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും 'ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസ'ത്തിലെ രവി ദുഃഖിക്കുന്നു. സുന്ദരിയായൊരു ഭാര്യയും ഏററവും നല്ല അഭിഭാഷകനെന്നുള്ള പേരുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, മലയാറ്റൂർ രാമകൃഷ്ണന്റെ 'ഭ്രമയുഗ'ത്തിലെ രഘുവെന്ന രാഘവൻ ദുഃഖിക്കുന്നു. ഒന്നാന്തരമൊരുദ്യോഗവും മറെറല്ലാമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും 'ഹിപ്പി'യിലെ ബാലൻ ദുഃഖിക്കുന്നു.

അത്യാധുനികർ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു, ജീവിതം അർത്ഥശൂന്യമാണെന്ന്. 'ആൾക്കൂട്ടം' എന്ന നോവലിൽ ആനന്ദ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് നോക്കൂ ''എല്ലാററിനേയും ഭയക്കുന്നു. സുഖത്തേയും ജീവിതത്തെ തന്നെയും ആഗ്രഹിക്കുക അപരാധമാണ്. ജീവിതം അർഹിക്കാത്തതും'' ഇങ്ങനെയൊരു വിശ്വാസം അവനിൽ അടിയുറച്ചുകഴിഞ്ഞു. തന്റെ അടിത്തറയെവിടെയെന്ന് അവൻ തന്നോടുതന്നെ ചോദിക്കുന്നു വെമ്പുന്ന ആത്മാവിൽ തിരയുന്നു.

ലളിതവും ശക്തവുമായ ഭാഷയാണ് മിക്ക അത്യാധുനിക സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കൃതികളിലും. ഓരോരുത്തർക്കും സ്വന്തമായ ഒരു ശൈലിയുണ്ട്. കഥ പറയുന്നതിനൊരു രീതിയുണ്ട്. തകഴിയോ ദേവോ ഒന്നോ രണ്ടോ പേജിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നത് അത്യാധുനിക സാഹിത്യകാരൻ ഒന്നോ രണ്ടോ വാക്കുകളിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. 'ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസ'ത്തിലെ മൈമൂനയെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് നോക്കുക: ''അവൾ ആകാശംപോലെ നടന്നുനീങ്ങി.'' ഇതിൽ കൂടുതൽ സുന്ദരമായി ഈ കഥാപാത്രത്തെ അവതരിപ്പിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. എത്ര ആഭാസമായ അശ്ലീലം പോലും ഏറ്റവും സഭ്യമായ രീതിയിൽ, സുന്ദരമായി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അത്യന്താധുനിക സാഹിത്യകാരനു കഴിയും. മാടമ്പ് കുഞ്ഞുകുട്ടന്റെ 'അശ്വത്ഥാമാവി'ലെ ഒരു രംഗം. ''വിറ കൂടിക്കൂടി വന്നു. നുരയും പതയും തുളുമ്പിത്തുടങ്ങി. നിലത്തുവീണ വില്ലുപോലെ വളഞ്ഞു. നടുവൊടിഞ്ഞ പുഴുവിനെപ്പോലെ പുളഞ്ഞു. പിടഞ്ഞു. ക്രമേണ വിയർപ്പിൽ കുളിച്ച് തളർന്നു മയങ്ങി.''

പല സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കൃതികളിലും മരണഭയം കാണാം. അവർ മരണത്തെ ഭയക്കുന്നു. മറ്റെന്തിനെക്കാളും. അനാഥമായ ഈ ജീവിതത്തിൽ ഭഗ്നമോഹത്തിന്റെ ദുഃഖവും പേറിക്കൊണ്ട് അലയാൻ അവർ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. സി. രാധാകൃഷ്ണന്റെ 'പൂജ്യം' മുഴുവൻ മരണത്തെപ്പറ്റിയാണ്. എം. മുകുന്ദൻ ഒരിടത്ത് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: ''മരണം അയാളുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നമാണ്. മരണം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ചാട്ടകൊണ്ട് പ്രഹരമേറ്റതുപോലെ അയാൾ പുളയും. ഒരു ദിവസം കൂടുതൽ ജീവിക്കാൻവേണ്ടി അയാൾ എന്തു ത്യാഗവും ചെയ്യും.'' (മയ്യഴിപ്പുഴയുടെ തീരങ്ങളിൽ)

അത്യാധുനിക സാഹിത്യത്തിന്റെ അഭിശാപം ദുർഗ്രഹതയാണെന്നാണ് മിക്ക നിരൂപകരുടേയും അഭിപ്രായം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മാടമ്പ് കുഞ്ഞുകുട്ടന്റെ ''ഭ്രഷ്ടി''ലെ പാപ്പിക്കുട്ടി എങ്ങനെ കേരളത്തിലെ ഇല്ലങ്ങളിലേക്കും അന്തഃപുരങ്ങളിലേക്കും കടന്നുചെന്നു? ആരോ എഴുതിയതുപോലെ ചായ കുടിക്കുമ്പോഴും ബീഡി വലിക്കുമ്പോഴും വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നവയല്ല അത്യാധുനിക കൃതികൾ. നിസ്സർഗ്ഗജമായ സർഗ്ഗപ്രതിഭയിൽ നിന്നുടലെടുത്ത അത്യാധുനിക കൃതികൾ മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ കുറെ വായിച്ച് തഴക്കവും ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവും വേണം. ''അത്യാധുനിക സാഹിത്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതിനോടുള്ള അവിശ്വാസ്യത ബോധപൂർവ്വം നീക്കിക്കളയണം. പാരമ്പര്യാഗതമായ ആചാരാനുഷ്ഠാന വിശ്വാസങ്ങളുടെ മുഴക്കോലുകൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും വേണം. സർവ്വോപരി വാക്കുകളെ കൂടുതൽ സ്നേഹത്തോടും സൂക്ഷ്മബോധത്തോടും സമീപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.'' (ഡി. വിനയചന്ദ്രൻ, ഗ്രന്ഥാലോകം, 1972 ജൂലൈ). ദുർഗ്രഹമായ അത്യാധുനിക കൃതികൾ ഇല്ലെന്നല്ല പറഞ്ഞത്. ഒരു നിർമ്മൽകുമാറോ മറ്റു വല്ലവരുമോ കാണുമായിരിക്കും. അതൊരപവാദമായി കണക്കാക്കിയാൽ മതി.

മാറാല കെട്ടിയ ചില മൂല്യങ്ങളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ദന്തഗോപുരത്തിലിരിക്കുന്ന ചില നിരൂപകരും, തന്റെ മേധാവിത്വത്തിന് കോട്ടംതട്ടുമോ എന്നു ഭയപ്പെടുന്ന, ''എനിക്കും ജീവിക്കണ''മെന്നും പറഞ്ഞിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില സാഹിത്യകാരന്മാരുമുണ്ടിവിടെ. അവർ പറയുന്നു: അത്യന്താധുനിക സാഹിത്യം മുഴുവൻ സെക്സാണ്, ഏതാണ്ട്— രക്തസാഹിത്യമാണ് എന്നൊക്കെ. സെക്സിലാരംഭിച്ച്, സെക്സ് സൃഷ്ടിച്ച ബന്ധങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ വായിക്കുന്ന സാഹിത്യത്തിൽ കുറച്ച് സെക്സ് കടന്നുകൂടിയില്ലെങ്കിലേ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതുള്ളൂ. ''മാർത്താണ്ഡവർമ്മ''യിൽ നിന്ന് 'രണ്ടിടങ്ങഴി'യിലേക്കും 'ഓട'യിലേക്കും വന്നപ്പോഴും ഇവിടെ ശക്തമായ എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടായി. പക്ഷെ ആ എതിർപ്പുകളെ എല്ലാം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ പുരോഗമന സാഹിത്യം വളർന്നു. അതുപോലെ 'ചെമ്മീനി'ൽ നിന്നും 'പാടാത്ത പൈങ്കിളി'യിൽനിന്നും 'ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസ'ത്തിലേക്കും 'ഏഴാം മുദ്ര'യിലേക്കും വന്നപ്പോഴും എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടായി. ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ എന്തെല്ലാം എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടായാലും അത്യാധുനിക സാഹിത്യം വളരുമെന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവാണ് മൂന്നുനാലുകൊല്ലംകൊണ്ട് ഇതിനുണ്ടായ വളർച്ച.

അവസാനമായി ഒന്നേ പറയാനുള്ളൂ, അത്യാധുനിക സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കൈകളിൽ മലയാളസാഹിത്യം സുരക്ഷിതമാണ്, ഭദ്രമാണ്.

ജനതാ പ്രസ്സ്

പള്ളിക്കവല

കുറവിലങ്ങാട്

ഡബിൾഡമ്മി വരെയുള്ള

എല്ലാ വലിയതരം

വാൾപോസ്റ്ററുകൾക്കും

പുസ്തകങ്ങൾക്കും

കലാപരമായ മററു് അച്ചടി ജോലികൾക്കും ——> ജനതാ പ്രസ്സ്,

കുറവിലങ്ങാട്

ഫോൺ 42

Neat & Quick Service is Our Motto!

VENUS INSTITUTE OF COMMERCE

KURAVILANGAD

New-Type Halda Machine Set—കളോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ പുതിയ ബാച്ചിൽ 300 കട്ടികൾക്ക് ജൂൺ 1-ാം തീയതി മുതൽ അഡ്മിഷൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

Principal

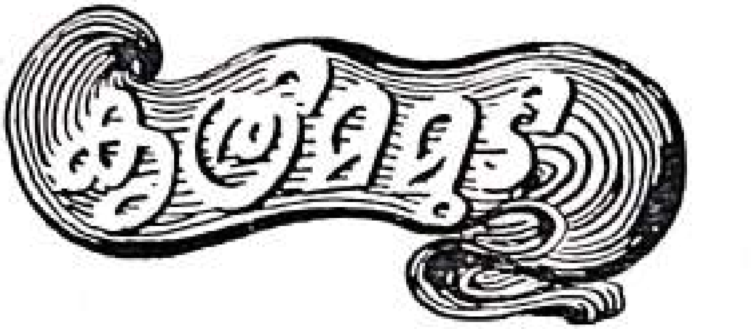

ജോർജ്ജ് കെ. ജെ.

തിരുപ്പൻവെച്ച് തലമുടി കെട്ടാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണ് കേൾക്കാം 'ഉമ്മാമ്മ'യുടെ ശകാരം. ''എടീ, മുടിയൊണ്ടേൽ ചാച്ചും ചെരിച്ചും കെട്ടാം. നിന്റെയൊക്കെ പ്രായത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് കണങ്കാലുവരെ മുടിയൊണ്ടാരുന്നെടീ. അന്ന് മുടി ചീകീരുന്നത് ഓലക്കീറെടുത്തിട്ട് അതിൽ കേറി നിന്നായിരുന്നെടീ. ഇപ്പം അതൊക്കെപ്പറഞ്ഞിട്ടെന്നാ കാര്യം.''

ഉമ്മാമ്മയുടെ ശകാരം കേട്ടുകേട്ട് മടുത്ത ഞാൻ പറഞ്ഞു. ''ഉമ്മാമ്മ അവിടെയെങ്ങാനും ഒന്ന് മിണ്ടാതിരുന്നാ മതി. ഞങ്ങളുടെ തലമുടിയുടെ കാര്യം ഞങ്ങള് നോക്കിക്കൊള്ളാം.''

ഇതു കേട്ടപ്പോഴാണ് ഉമ്മാമ്മയ്ക്ക് ദേഷ്യം കൂടി. പൂർവ്വാധികം ഉച്ചത്തിൽ ഉമ്മാമ്മ ശകാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി—

''എടീ, നിന്നെയൊക്കെ എങ്ങനെ ധനലക്ഷ്മി കടാക്ഷിക്കും. അവള് പറഞ്ഞുപറഞ്ഞ് ഒരു കീഴ്‌വഴക്കോമില്ലാതായി.''

ഉമ്മാമ്മയുടെ പ്രസംഗം അങ്ങനെ നീണ്ടുപിടിക്കുകയാണ്. അതു കഴിയണമെങ്കിൽ കുറഞ്ഞത് രണ്ടു മണിക്കൂറെങ്കിലും വേണം. ഹോ! ഈ കിന്നാരം കേട്ടുകേട്ട് മനുഷ്യൻ തോറ്റു. വല്ല വിധത്തിലും കുറച്ചു മുടിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ .. ..ഹാ! ഞാനാശിച്ചു.

ഞാൻ പലരോടും ചോദിച്ചു, തലമുടിയുണ്ടാകാനുള്ള മരുന്നെന്താണെന്ന്! പലരും പലതും പറഞ്ഞുതന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ''ഏഷണിക്കാരത്തി ഏലിയാമ്മയുടെ മകൾ ലിസി'' എനിക്കൊരു മരുന്നുപറഞ്ഞുതന്നു.

''ഒരു പഴുപ്പൻ തേങ്ങയെടുത്ത് മടൽ കളഞ്ഞ് തുളച്ച് അതിനുള്ളിലെ വെള്ളം മുഴുവൻ കളയുക. അതിനുശേഷം അതിൽ എള്ള് നിറച്ച് നല്ലവണ്ണം കോർക്കിട്ട് അടയ്ക്കുക. കുളക്കടവിൽ ഒരു കുഴിയുണ്ടാക്കി തേങ്ങാ അതിൽ കുഴിച്ചിടണം. നാല്പത്തൊന്നു ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ അതെടുത്തു പൊളിച്ച് വെള്ളം വറ്റിച്ച് തലയിൽ പുരട്ടുക. മുടി സമൃദ്ധമായി ഉണ്ടാകും.'' അത് നല്ല മരുന്നാണെന്ന് എനിക്കും തോന്നി. ലിസിക്ക് ഈ മരുന്ന് പുരട്ടിയിട്ടാണ് ഇത്രയും കൂടുതൽ മുടിയുണ്ടായതെന്നുകൂടി പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

അമ്മച്ചി ക്രിസ്‌മസ്സിന് അപ്പം ചുടാൻ തട്ടുംപുറത്തിട്ടിരുന്ന തേങ്ങായിൽനിന്നും ഒരെണ്ണം ഞാൻ കട്ടെടുത്തു. എന്നിട്ട് ലിസി പറഞ്ഞതുപോലെ എള്ളും നിറച്ച് കുളക്കടവിൽ കുഴിച്ചിട്ടു. ഞാൻ തേങ്ങാ എടുത്തത് അമ്മച്ചി എങ്ങിനെയോ അറിഞ്ഞു. വെളിച്ചപ്പാട് തുള്ളിവരുന്നതുപോലെ കുറിച്ചൂലുമെടുത്തുകൊണ്ട് അമ്മച്ചി പാഞ്ഞുവരികയാണ്. അതു കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ എന്റെ ഹൃദയം ഇരുന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും സ്വല്പം മാറിയതായി എനിക്കു തോന്നി.

''എടീ മറിയാ''

''........ ...''

''എടീ, നിന്നെയാടീ ഞാൻ വിളിച്ചത്.''

ഞാൻ അമ്മച്ചിയുടെ അടുത്തുചെന്നു.

''എടീ, ഞാൻ അപ്പം ചുടാൻ ഇട്ടിരുന്ന തേങ്ങാ നീയെടുത്തോ?''

''.......... ''

''എടീ, എടുത്തോന്ന്?''

''........ . ''

''എടുത്തോന്നാ ചോദിച്ചെ,'' തുടർന്ന് കയ്യിലുള്ള കറിച്ചട്ടുകംകൊണ്ട് എന്റെ കൈപ്പുറത്തിനിട്ട് ഒരു വീക്ക്. രണ്ടാമത്തേതു വരുന്നതിനു മുമ്പ് ഞാനോടി കളിമുറിയിൽക്കയറി കതകടച്ചു. എന്റെ കൈ പുകയുകയാണ്. എന്നാലും തലമുടിയുണ്ടാകുമല്ലോ എന്നോർത്ത് ഞാൻ സമാധാനിച്ചു. വേദന സന്തോഷാതിരേകത്താൽ പമ്പകടന്നോ എന്നുപോലും തോന്നി.

നാല്പത്തൊന്നു ദിവസം ഞാൻ ഒരു വിധത്തിൽ ഉന്തിത്തള്ളിനീക്കി. നാല്പത്തൊന്നാമത്തെ ദിവസം ഞാൻ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് കളത്തിൽ പോയി തേങ്ങാ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അമ്മച്ചി കാണാതെ അത് പൊട്ടിച്ചു. ഹോ! എന്തൊരു ദുർഗന്ധം; ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ എള്ളും തേങ്ങായും കിണ്ണത്തിലേക്കൊഴിച്ചു. മുടിയുണ്ടാകുവാനുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ട് കുറെ ഞാൻ തലയിൽ വാരിതേച്ചു. അതോടുകൂടി ഒരു പനിയും പിടിച്ചു— ഹൊ! ഉണ്ടായിരുന്ന മുടിയും പോയി. — എന്റെ തലയിൽ ഇനി ബാക്കിയുള്ളത് എലിവാലുമുഴുപ്പിൽ കുറച്ചു മുടിമാത്രം. എനിക്ക് നിരാശയായി – എന്റെ സങ്കടം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ – എന്തായാലും രണ്ടു കൃത്രിമമുടി വാങ്ങിക്കളയാമെന്നു തന്നെ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

പള്ളിയിലെ പെരുന്നാളിന് ഞാൻ രണ്ടു കൃത്രിമമുടി വാങ്ങിച്ചു. അന്നുമുതൽ എവിടെപ്പോയാലും ആ രണ്ടു മുടികളും വെച്ച് ഭംഗിയിൽ പിന്നിക്കെട്ടിയേ ഞാൻ പോകുയുള്ളു. കവിതാവനയിലെ കാർകൂന്തൽപോലുള്ള എന്റെ മുടി കണ്ടപ്പോൾ ഉമ്മാമ്മയ്ക്ക് എന്നോട് സ്നേഹം കൂടുതലായി. കാരണോത്തിക്ക് കണ്ണിനു സ്വല്പം കാഴ്ച കുറവാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ മുടിയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന രഹസ്യം എന്താണെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. കഴിയാതിരിക്കട്ടെ എന്ന് ഞാൻ മനസ്സിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു ദിവസം ഉമ്മാമ്മ എന്റെ തലമുടിയിൽത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ട് സ്തംഭിച്ചുനില്ക്കുകയാണ്. ഉമ്മാമ്മ രഹസ്യം കണ്ടുപിടിക്കുമോ എന്ന് എനിക്കു ഭയമായി. എന്റെ തലമുടിയിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന കൃത്രിമമുടി അവര് കാണുവാനിടയായാൽ ! അവിടെ ഒരു ചെറിയ ''ആറ്റംബോംബ്'' പൊട്ടുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഞാനൊരുപായം എടുത്തു. ''ഉമ്മാമ്മേ ഇപ്പം എന്റെമുടിക്ക് കുണ്ടാമണ്ടിയുമല്ലോ'' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ പെട്ടെന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി.

പിറ്റെ ദിവസം രാവിലെ ഞാൻ കോളജിൽ പോകുവാനായി ബസ്സിൽക്കയറി. വൈകത്തഷ്ടമിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് അന്ന് വാനരന്മാർ തൂങ്ങിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്നതുപോലെ ബസ്സിന്റെ മുകളിലത്തെ കമ്പിയിൽ യാത്രക്കാർ തൂങ്ങിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ സീറ്റിൽ ഒട്ടുംതന്നെ സ്ഥലമില്ലായിരുന്നു. കമ്പിയിൽ തൂങ്ങിപ്പിടിച്ചു നിന്നിരുന്ന ഒരു വല്യപ്പന്റെ മുമ്പിലായി ഞാനും നിന്നു. ബസ്സ് വളരെവേഗത്തിൽ ഓടുകയാണ്.

പെട്ടെന്ന് ബസ്സ് ഒരു വളവു തിരിഞ്ഞു. എന്റെ പിറകിൽ നിന്നിരുന്ന വല്യപ്പൻ മറിഞ്ഞുവീഴാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്റെ തലമുടിയിൽ പെട്ടെന്ന് കേറിപ്പിടിച്ചു. തലമുടിയും വല്യപ്പനുംകൂടി താഴെയുരുണ്ടു പിരണ്ടുവീണു.

''വല്യപ്പാ എന്റെ തലമുടി എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ വല്യപ്പന്റെ കയ്യിൽ കടന്നുപിടിച്ചു. കയറു പൊട്ടി ഊഞ്ഞാലിൽനിന്ന് വീണ പ്രതീതിയാണ് വല്യപ്പന്റേത്. തുടങ്ങി മാലപ്പടക്കം പൊട്ടുന്നതുപോലെയുള്ള ചിരിയും കൂക്കുവിളിയും. ബസ്സിൽ ആകപ്പാടെ നല്ല ബഹളം. എന്റെ മുഖം വിളറി വെളുത്തു. പിന്നെ നടന്നതൊന്നുംതന്നെ എനിക്കോർമ്മയില്ല. കണ്ണുമിഴിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ആകാംക്ഷയോടെ എന്റെ എലിവാൽപോലുള്ള മുടി തലോടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അമ്മച്ചിയെയാണ് മുമ്പിൽകണ്ടത്!

പീററർ കെ.ഒ.

ഉഷ്ണത്തിന്റെ കത്തൽ സഹിക്കവയ്യാതെ അടുക്കളയിൽനിന്നും അവൾ തിണ്ണയിലേക്കു വന്നു. നെററിയിൽ പൊടിച്ചുനിന്ന വിയർപ്പു കണികകളെ വടിച്ചെറിഞ്ഞിട്ട്, വാതിൽ തുറന്നു മുറിക്കകത്തുകയറി.

വാതിൽ അടച്ചു സാക്ഷായിട്ടശേഷം മെത്തയിലിരുന്നു. മുന്നിൽ പകുതിയടഞ്ഞുകിടന്ന ജനൽപ്പാളികൾ മുഴുവനായിത്തുറന്നപ്പോൾ വെളിച്ചത്തിന്റെ വെള്ളപ്പുക മുറിയിലേക്കിരച്ചുകയറി. എന്നും വെള്ളമൊഴിക്കുന്ന 'പാളേങ്കോടൻ' വാഴയുടെ നീണ്ട നാക്ക് അഴികളിൽക്കൂടി എത്തിനോക്കുന്നു. അതെന്തോ മൂകഭാഷയിൽ പറയുകയാണ്. ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാമെല്ലാം അലിഞ്ഞുചേററ കഥയായിരിക്കും.

വികാരാധീനനായ കാററ് വൃക്ഷങ്ങളെ കെട്ടിപ്പുണർന്നപ്പോൾ അവ കോരിത്തരിച്ചു. മതിവരാതെ കുളിർകാററ് ജനലഴികളിൽക്കൂടി അടിച്ചുകയറിയപ്പോൾ അവൾ ഉദ്വേഗംകൊണ്ടു. അറിയാതെ നയനങ്ങൾ അകലങ്ങളിലേക്കൂളിയിട്ടു.

അകലെ വലിയ ഒരസത്വത്തെപ്പോലെ നിവർന്നു നിൽക്കുന്ന കരിമ്പാറക്കൂട്ടം. മദ്ധ്യാഹ്നസൂര്യന്റെ ആയിരം കോടിഅഗ്നിശിഖകൾ പാറപ്പുറത്തു നൃത്തം ചവിട്ടുന്നു. പാദങ്ങൾക്കടിയിൽ ചതഞ്ഞു മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തൃണങ്ങൾ. നൃത്തത്തിന്റെ ലഹരി ആസ്വദിച്ചു വൃക്ഷങ്ങൾ സാലഭഞ്ജികകളെപ്പോലെ നോക്കിനിൽക്കുന്നു. പാറയുടെ നിറുകയിൽനിന്നും വിയർപ്പായി പനച്ചുപനച്ചൊഴുകുന്ന നീർച്ചാല്. അവിടേക്കു നോക്കി ഉൾപ്പുളകംകൊള്ളുന്ന കററ സസ്യങ്ങൾ. നൃത്തംവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജലകണികകൾ അവ എന്തിനോവേണ്ടി വെച്ചുവെച്ചോടുകയാണ്. ശാശ്വതമായ സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കുകയാണോ? ആയിരിക്കില്ല.

മന്വന്തരങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യനെന്ന പുഴു ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞന്വേഷിച്ചു. കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചില്ല. പാപത്തെ കണ്ടെത്തി. യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ചവിട്ടുപാതയിൽ മാന്യതയുടെ മൂടുപടം പേറി നിൽക്കാൻ പഠിച്ചു. അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ചെയ്ത തെററുകളെ കാലത്തിന്റെ ഇരുട്ടുഗുഹയിൽ അടച്ചുപൂട്ടി കാവൽ നിൽക്കുന്നു. അചേതനങ്ങളായ ആ തെററുകൾ, പിറക്കാൻ വ്യഗ്രത കൊള്ളുന്ന ശിശുവിനെപ്പോലെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി വെമ്പൽകൊള്ളുകയാണ്. പിറന്നുപോയാൽ പണമെന്ന കല്ലുകൊണ്ടെറിഞ്ഞു കൊല്ലും ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തി.

പാറയുടെ മുന്നിലേക്കുന്തി നിൽക്കുന്ന ഭാഗത്തേക്കുവളുടെ ദൃഷ്ടിയൂന്നി. കട്ടിയുള്ള കരിങ്കൽ കഷണം. അതു ചെറുതാകുന്നു. അതൊരു ബിന്ദുവായി. ബിന്ദു പൊട്ടിത്തെറിച്ചു. അവിടെനിന്നും ഒരു കറുത്ത പട്ടി താഴ്വാരത്തിൽ വീണു. തുറിച്ച കണ്ണും, കറുത്ത രോമങ്ങളുമുള്ള പട്ടി. അതിന്റെ നീണ്ട നാക്ക് വെളിയിലേക്കിറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ചുററും നോക്കി. എന്തോ ആലോചിച്ചു. പെട്ടെന്ന് അവൾ ഇരുന്നിടത്തേക്കോടി വന്നു.

അവൾക്കു ഭയമുണ്ടായി. കറുത്ത പട്ടി. വീട്ടിലാരുമില്ല. അവൾ ഏകയാണ്. ഭർത്താവും കുട്ടിയും പുറത്തുപോയിരിക്കുന്നു. ആലോചനയിൽ മുഴുകിയപ്പോൾ പട്ടിയടുത്തുവന്നു. സാരിത്തുമ്പിൽ കടിച്ചുവലിച്ചു. കൈകൊണ്ടു തട്ടി. കടിയിൽനിന്നും പിടിവിട്ടുമാറിയില്ല. പരിഭ്രാന്തയായ അവളെയും കടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ട് പട്ടി നടന്നു. ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢയായി പട്ടിയുടെ പിറകെ അവളും.

*　　　　*　　　　*

പട്ടുമെത്തയിൽ നിവർന്നുകിടക്കുന്ന സുന്ദരിക്കു ദൃഢചുംബനം നൽകി കാമുകൻ നടന്നു മറഞ്ഞു. ചുംബനമേററ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുതാനുഭൂതികൾ തീജ്വാലകളായി ഉയർന്നപ്പോൾ, തണുപ്പിൽ കുളിച്ചുകയറിയ ഇന്ദ്രിയപാററകൾ പറന്നടുത്തു. ഭയത്താൽ സുന്ദരി കറുത്ത പുതപ്പുപുതച്ചു.

കൺപോളകളിൽ വന്നെത്തിനോക്കിയ ഉറക്കത്തിനിരയായി.

അന്ധകാരത്തെ നിശ്ശബ്ദത വിഴുങ്ങി. ഉച്ഛ്വാസവായുക്കളെ തൊട്ടുഴിഞ്ഞുവീഴുന്ന ശരങ്ങളും വിലനമുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിൽകൂടി കിർ...... കിർ.... എന്ന നീണ്ട ശബ്ദത്തിനു വിരാമമിട്ടു. പുറവും പരിപൂർണ്ണ മൂകത.

ചിത്രശലഭം മന്ദമന്ദം അടഞ്ഞുകിടന്ന കൂടിനു പുറത്തു കടന്നു. ഉറങ്ങുന്ന സുന്ദരിയുടെ മാറിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നയനങ്ങളെ മേല്പോട്ടുയർത്തി.

സുന്ദരിയുടെ പുതപ്പിന്റെ നിഴൽ കണ്ടപ്പോൾ ശലഭം ഭയപ്പെട്ടു. അകലെപ്പടർന്നു നിൽക്കുന്ന കുളമാവ്. ഇരുട്ടിൽ നിവർന്നുനിൽക്കുന്ന ആനയെപ്പോലെ, നിഴലിനോട് സംഗത പുലർത്തി നിൽക്കുന്നു. താഴെ വലിയ കൊമ്പുകളും നീണ്ട ദംഷ്ട്രങ്ങളുമുള്ള ചെകുത്താൻ. ശലഭം ഭയന്നുവിറച്ചു. എങ്കിലും ധൈര്യമവലംബിച്ചുകൊണ്ട് ചെകുത്താന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു പറന്നു. എന്തൊരത്ഭുതം. ചെകുത്താൻ ചെറുപ്പക്കാരനായി. മന്ത്രവാദിയായ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ചിരി കണ്ട് ദേഷ്യംകൊണ്ട് ശലഭം അകലേയ്ക്കുപറന്നു. പുറകേ ചെറുപ്പക്കാരനും. ശലഭം ഭയത്താൽ വിറച്ചു. വേഗത്തിൽ പറക്കുന്നതിനിടയിൽ തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. ചിത്രശലഭത്തെ എന്നുമെന്നും തഴുകി താലോലിക്കുന്ന കൊച്ചുകുട്ടി വേച്ചുവേച്ചോടിവരുന്നു. ശലഭം സന്തോഷിച്ചു ഉള്ളിൽനിന്നും പൊട്ടിയൊഴുകിയ മന്ദസ്മിതത്തെ കെട്ടിനിറുത്തി. ചിറകുകളൊതുക്കി, നിർവ്വികാരതയോടെ കളിത്തോഴനു പിടികൊടുക്കുവാനായി നിന്നുകൊടുത്തു.

കുട്ടി ശലഭത്തെ കൈകളിലൊതുക്കി. ചിറകുകളിൽ തഴുകി ചുംബിച്ചു. വാത്സല്യത്തോടുകൂടിയുള്ള കുട്ടിയുടെ തഴുകലിൽ ശലഭം നിർവൃതി പൂണ്ടു.

ഒരു നിമിഷം ശലഭം കണ്ണുതുറന്നു. ജ്വലിക്കുന്ന വട്ടക്കണ്ണുകളുമായി ഒരു സർപ്പം മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നു. കൊച്ചുകുട്ടിയെ നോക്കി. ചെറുപ്പക്കാരനെ നോക്കി. ചെകുത്താനെ നോക്കി. ആരുമില്ല. ശലഭത്തിനു കരയണമെന്നു തോന്നി. നാവു ചലിക്കുന്നില്ല. സർപ്പം ശലഭത്തെ വരിഞ്ഞുമുറുക്കി. ശലഭം പിടഞ്ഞു. സർപ്പം കലിപൂണ്ടു. അതിന്റെ വിഷപ്പല്ലുകൾ വെളിയ്ക്കുചാടി. ഒരു നിമിഷം സർപ്പദംശനമേറ്റ് ശലഭം മൂർച്ഛിച്ചുവീണു. സർപ്പവിഷം ശരീരത്തിലൂടെ വിദ്യുത്തായി ഇരച്ചുനടന്നു.

പിന്നീട്, കൊച്ചുകുട്ടിയേയും, ചെറുപ്പക്കാരനെയും, ചെകുത്താനെയും, സർപ്പത്തെയും ശലഭം കണ്ടില്ല. പിറന്നുവീഴുന്ന പകലിനോടും, രാത്രിയോടും നിസ്സംഗത പുലർത്തി കുളമാവ് ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു.

* * *

''മമ്മീ''

കുട്ടിയുടെ വിളി കേട്ടപ്പോൾ അവളുണർന്നു. തോളിൽനിന്നും ഊർന്നുവീണ സാരി നേരെയിട്ടു. കതകു തുറന്നു. മന്ദസ്മിതംതൂകി ഭർത്താവ് മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നു. മുഖത്തു തിങ്ങി നിറഞ്ഞ ആലസ്യത്തെ മറയ്ക്കുവാൻ പുഞ്ചിരിയുടെ മറവിരിച്ച് അധോമുഖ വീക്ഷണത്തോടെ നിന്നു.

''രമയെന്താ കതകടച്ചുറങ്ങുകയായിരുന്നോ?''

''അല്ലായിരുന്നു. അച്ഛനും മകനുമെന്താ നേരത്തേ പോന്നത്''

ക്ലോക്കിലേയ്ക്കു നോക്കി. മൂന്നുമുപ്പത്. ഇനിയും അരമണിക്കൂർ വേണം, വരേണ്ട സമയമാകാൻ. എന്തായിരിക്കും നേരത്തേ പോന്നത്.

അവൾ ഭർത്താവിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു നടന്നപ്പോൾ രാജുമോന്റെയടുക്കൽ നിൽക്കുന്ന കുട്ടിയെ കണ്ടു. തന്റെ പുത്രനേക്കാൾ ഒന്നോ രണ്ടോ വയസ്സു കൂടുതൽ കാണും. കീറിപ്പറിഞ്ഞു മുഷിഞ്ഞ നിക്കർ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. സുന്ദരമായ വട്ടമുഖം. ചുരുളൻ മുടി. നീലിമയുള്ള കണ്ണുകൾ. അഴകുള്ള ശരീരത്തിൽ ചെളി പുരണ്ടിരിക്കുന്നു.

''ഇതേതാ ഈ കുട്ടി.''

''അവൻ നമ്മുടെ സ്വന്തമാ''

വല്ലായ്മയെ മറച്ച് പുഞ്ചിരി തൂകി ഭർത്താവു പറഞ്ഞു. അവൾ അറിയാതെ ഞെട്ടി.

''രാജുമോനൊരു കൂട്ടാകുമല്ലോ''

''രാജുമോനു കൂട്ടുകാരനല്ല, രക്ഷകനാണ്.''

''അതെന്താ?''

സിഗററ്റിന്റെ വെളുത്ത പുക അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കൂതി പറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തിണ്ണയിലിട്ടിരുന്ന കസേരയിൽ ഭർത്താവിരുന്നു. എപ്പോഴും പുഞ്ചിരി പാറിക്കളിക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റെ മുഖത്തെന്താണു മൗനം.

''ഇന്നു നമ്മുടെ കുട്ടി മരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.''

''അയ്യോ എന്തുപററി''

.. ..

അവൾ ദീർഘനിശ്വാസമിട്ടു.

''ആ കുട്ടിയ്ക്കാരുമില്ല. ഒരു വയസ്സിത്തള്ളയാണ് അവനെ വളർത്തിയത്. അവർ ഒരു കൊല്ലംമുമ്പ് മരിച്ചു. ഇന്നുമുതൽ നാം അവനെ നമ്മുടെ കുട്ടിയായി വളർത്തണം. രാജുമോന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ''

അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു വിനയഭാവത്തിൽ പുറത്തുനിന്ന കുട്ടിയെ വിളിച്ചു.

അവന്റെ വലതുകക്ഷത്തിനു താഴെ ഉദയസൂര്യനെപ്പോലെ തിളങ്ങുന്ന കറുത്ത മറുക കണ്ടു. ഞെട്ടി. അവളുടെ ഉള്ളിൽക്കൂടിയൊരു കൊള്ളിയാൻ മിന്നി. ഇതുപോലെ............... ഭൂമി കറങ്ങുകയാണോ? അവരോടിച്ചെന്നു കുട്ടിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

നീയാണെന്റെ കുട്ടിയെ രക്ഷിച്ചത്. നീ എന്റെ........എന്റെ........

കുട്ടിയുടെ മൂർദ്ധാവിലുമ്മവച്ചു. ഹൃദയമിടിപ്പു വർദ്ധിച്ചു. കുട്ടിയെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. കുട്ടി വളരുന്നു. ശരീരം വളരുന്നു. കണ്ണുകൾ പ്രകാശിക്കുന്നു. ആ കുട്ടി വളരുകയാണ്. നിമിഷങ്ങൾകൊണ്ടു വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു. കുട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു വളരുന്നു. പ്രഭാതത്തിലെ പനിനീർപ്പൂവിന്റെ ശോഭയുള്ള മുഖം.

അളിഞ്ഞുകൂടിയ രക്തത്തിന്റെ ദുർഗന്ധത്തിൽ മോഹങ്ങളുടെയും, മോഹഭംഗങ്ങളുടെയും, കയ്പുള്ള ഭക്ഷണം കഴിച്ച്, വിധിയുടെ കരിമ്പാറപ്പുറത്ത്, യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ചൂടേററ് മനസ്സാക്ഷിയുടെ തണൽ കിട്ടാഞ്ഞിട്ടും, വാടിത്തളരാതെ, അനാഘ്രാതമായൊരു പുഷ്പംപോലെ തെററിന്റെ ചേതനയിൽനിന്നുകൊണ്ടുള്ള വളർച്ച. ആരാലും തടസ്സപ്പെടുത്തുവാനും, തടയുവാനും കഴിയാതെ, ഭൂമിയെ രണ്ടായി പിളർക്കുവാൻ കെല്പുള്ള കരങ്ങൾ. ബന്ധിക്കാൻ ചങ്ങലകളില്ല. മൺമറഞ്ഞ തെററിന്റെ ബീഭത്സരൂപം. അതിന്റെ മുമ്പിൽ താൻ നിസ്സാരം. വൻവൃക്ഷത്തിനടിയിൽ നിൽക്കുന്ന പുൽക്കൊടി. ജീവിതം അനിശ്ചിതമായിരുന്നെങ്കിലും... .... അതിനേക്കാൾ ഭയങ്കര ക്രൂരത.

അവന്റെ കാലുകൾ ചലിക്കുന്നു. താൻ ശുഷ്ക്കിച്ചു പോകുന്നതുപോലെ. സ്വപ്നമാണോ? അല്ല. യാഥാർത്ഥ്യം. രാജുമോനും ഭർത്താവും നോക്കിയിരിക്കുന്നു.

അവന്റെ കാലുകൾ തന്റെ തലയ്ക്കുമീതെ താണ്ടിവരികയാണ്. ഭാരിച്ച കാലുകൾക്കടിയിൽ താൻ ഞെരിഞ്ഞു മരിക്കും. രക്തം ചീന്തി മരിക്കും. ഇല്ല. ഇവിടെനിന്നും ഓടണം. എന്ത്? തന്റെ കാലുകൾ ചലിക്കുന്നില്ല. ശരീരം അനങ്ങുന്നില്ല.

''ഒരു തെററിൽനിന്നൊരു തെററു പിറക്കുന്നു. ഇനിയാവർത്തിക്കാൻ വയ്യ.''

കൈരളീ വ്യാകരണം

വില: രൂ 2

കാണക്കാരി വിശ്വനാഥ്

വിതരണം:

എൻ. ബി. എസ്., കോട്ടയം; ദീപിക ബുക്ക്ഹൗസ്, കോട്ടയം;
ദേവമാതാ കോളജ്, കുറവിലങ്ങാട്; എച്ച്.എം. മേജർ പ്രസ്സ്, കുറവിലങ്ങാട്.

മ്യൂണിക്ക് ഒളിമ്പിക്സ്

ലോകത്തിലെ ഏററവും വലിയ സംഘടിത കായിക മത്സര മേളയാണ് സെപ്റ്റംബർ 11-ന് പശ്ചിമജർമ്മനിയിലെ മ്യൂണിക്കിൽ സമാപിച്ചത്. ലോകത്തിലെ പ്രഗത്ഭരായ കായിക താരങ്ങൾ അവരുടെ സാമർത്ഥ്യത്തെയും സ്വഭാവമേന്മയേയും പരിശോധിക്കുവാൻ നാലു വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ കൂടുന്നതിനാണ് ഒളിമ്പിക് മത്സരങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. 20-ാം ഒളിമ്പിക്സാണ് നടന്നതെന്നാണ് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഒളിമ്പിക്സിന്റെ ശരിയായ ഉത്ഭവത്തെപ്പററി ചരിത്രരേഖകൾ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. ഒളിമ്പിക്സ് മത്സരങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന് 1254 വർഷംമുമ്പ് തുടങ്ങിയെന്നു പറയുന്നുവെങ്കിലും ബി. സി. 776-ൽ നടന്ന ഒളിമ്പിക്സിനെ സംബന്ധിച്ച രേഖയാണ് ഇന്നുവരെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ പ്രാചീനമായത്.

രസകരമായ പല കെട്ടുകഥകളും ഗ്രീക്കുപുരാണങ്ങളിൽ ഒളിമ്പിക്സിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പററി പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഏററവും ശ്രദ്ധേയമായ കഥ ഇങ്ങനെയാണ്. ഭൂമിയുടെ ആധിപത്യത്തിനുവേണ്ടി ഗ്രീക്കുദേവന്മാരായ സ്യൂസും ക്രോണോസും തമ്മിൽ ഒരു ഗുസ്തിമത്സരം നടത്തി. ഈ മത്സരത്തിൽ സ്യൂസ് വിജയശ്രീലാളിതനായി. ഇതിന്റെ സ്മരണയ്ക്കായിട്ടാണ് ഒളിമ്പിക്സ് നടത്തുന്നത് എന്നു പുരാണകാലത്തെ ഒരു ദേവനായ ഹെർക്കുലീസാണ് ഒളിമ്പിക്സ് ആരംഭിച്ചതെന്നാണ് മറെറാരു മതം.

ലെവ് ഇലകളായിരുന്നു വിജയികൾക്ക് സമ്മാനമായി കൊടുത്തിരുന്നത്. സ്ത്രീകൾക്ക് മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാനോ കാണുവാനോ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു.

വളരെയധികം വീറോടും, വാശിയോടും നടത്തിയ ഈ മത്സരങ്ങൾ പിന്നീട് അഴിമതിയുടേയും കൈക്കൂലിയുടേയും കേളീരംഗമായി മാറി. മത്സരങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് ശല്യമായി മാറിയപ്പോൾ റോമിലെ തിയോഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി ഒളിമ്പിക് മത്സരങ്ങൾ നിരോധിച്ചു. അങ്ങനെ എ. ഡി. 394-ൽ പുരാതന ഒളിമ്പിക്സിന് തിരശ്ശീല വീണു. ഒളിമ്പിയ നഗരം പിന്നീട് ഭൂകമ്പത്തിൽ തകർന്ന് മണ്ണടിഞ്ഞു.

ഒളിമ്പിക് മത്സരങ്ങൾ പുനരുദ്ധരിക്കുവാൻ പിന്നീട് പലരും ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതെല്ലാം പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. എന്നാൽ 1897-ൽ ബാരൺ പിയറി കബേർട്ടിൻ എന്ന ഫ്രഞ്ചുകാരന്റെ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായി നീണ്ട മുടക്കത്തിനുശേഷം 1896-ൽ ഗ്രീസിലെ ആതൻസിൽ ഒന്നാം ആധുനിക ഒളിമ്പിക്സ് സംഘടിക്കപ്പെട്ടു. അന്നുമുതൽ 4 വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ലോകത്തിലെ പ്രധാന നഗരങ്ങളിൽ വെച്ച് ഒളിമ്പിക്സ് നടന്നുവരുന്നു. 1916, 1940, 1944 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഒളിമ്പിക്സ് മത്സരങ്ങൾ ലോകമഹായുദ്ധങ്ങൾ കാരണം നടന്നില്ലെങ്കിലും ഓരോ പ്രാവശ്യവും അത്ഭുതകരമായ വളർച്ചയാണ് ഒളിമ്പിക്സ് മത്സരങ്ങൾക്കുണ്ടായത്.

സ്യൂസ്സിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം ഒളിമ്പിയ നഗരത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട കായികമേളയ്ക്കാണ് ഒളിമ്പിക്സ് എന്ന പേരുണ്ടായത്.

ഒളിമ്പിക്സ് നടക്കുന്ന വർഷത്തെ ഒളിമ്പിക് വർഷമെന്നു പറയുന്നു. ആ വർഷത്തിൽ ഗ്രീസിലാകെ സമാധാനം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒളിമ്പിക്സ് രാജ്യാന്തര സൗഹൃദത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രതീകമായിരുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ

സിബി സെബാസ്റ്റ്യൻ

1928-ൽ ആംസ്റ്റർഡാമിൽ നടന്ന ഒളിമ്പിക്സിലാണ് ഇന്ത്യ ആദ്യമായി പങ്കെടുത്തത്. ആ മത്സരങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ ഹോക്കിയിൽ ഗോളുകൾ ഒന്നും വാങ്ങാത്ത ടീം എന്ന ബഹുമതിയും ഹോക്കിയിൽ സ്വർണ്ണം നേടിയ ആദ്യത്തെ ഏഷ്യൻ രാജ്യത്തെ ബഹുമതിയും നേടി. ആന്റ്വെർപ്പിൽ നടന്ന ഒളിമ്പിക്സിലാണ് ആദ്യമായി അഞ്ചു വളയങ്ങൾ മുദ്രണം ചെയ്ത ഒളിമ്പിക്സ് പതാക സ്വീകരിച്ചത്. ഈ അഞ്ചു വളയങ്ങൾ അഞ്ചു ഭൂഖണ്ഡങ്ങ

ട്ടയാണ് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്.

1896 ലെ ആതൻസിനുശേഷം പാരീസ് (ഫ്രാൻസ്), സെൻറ് ലൂയീസ് (അമേരിക്ക), ലണ്ടൻ (ഇംഗ്ലണ്ട്), സ്റ്റോക്ക്ഹോം (സ്വീഡൻ), ആൻററപ്പ് (അമേരിക്ക), പാരീസ്, ആംസ്റ്റർഡാം (നെതർലൻഡ്സ്), ലോസ് ഏഞ്ചൽസ് (അമേരിക്ക), ബർലിൻ (പൂർവ്വജർമ്മനി), ലണ്ടൻ (ബ്രിട്ടൻ), ഹെലൻസിങ്കി (ഫിൻലസ്), മെൽബോൺ (ആസ്ട്രേലിയ), റോം (ഇററലി), ടോക്കിയോ (ജപ്പാൻ), മെക്സിക്കോ സിററി (മെക്സിക്കോ) എന്നീ നഗരങ്ങളിലാണ് ഒളിമ്പിക്സ് യഥാക്രമം നടന്നതെങ്കിലും അത് 1972 ൽ പശ്ചിമ ജർമ്മനിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഇതുവരെ ദർശിക്കാത്ത തരത്തിലുള്ള പല അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾക്ക് മ്യൂണിക്ക് നഗരം മൂകസാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതായി വന്നു.

സൗഹാർദ്ദവും, സമത്വവും സാഹോദര്യവും വളർത്തുകയെന്ന സ്വപ്നത്തോടുകൂടി ആധുനിക ഒളിമ്പിക്സിൻെറ പിതാവായ ബാരൺ പിയറി കുബേർട്ടിൻ സംഘടിപ്പിച്ച ഈ കായികമേള മ്യൂണിക്കിൽ എത്തിയപ്പോൾ അത് ഇന്നേവരെ നടന്നിട്ടുള്ളതിലേയ്ക്കും ഏററവും വലിയ ഒളിമ്പിക്സായിരുന്നു. ഇൻറർ നാഷണൽ ഒളിമ്പിക് കമ്മററിയിൽ അംഗമല്ലാത്ത ചൈന ഒഴികെ 123 രാഷ്ട്രങ്ങളിൽനിന്ന് പതിനായിരത്തിൽപ്പരം കായികതാരങ്ങൾ ഇതിൽ പങ്കെടുത്തു.

വർണ്ണവിവേചനം നിലവിലിരിക്കുന്ന റൊഡേഷ്യയെ ഒളിമ്പിക്സിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുവാൻ ഒളിമ്പിക് കമ്മററി തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ ഒളിമ്പിക്സിൻെറ ഭാവി ത്രാസിൽ തൂങ്ങി. പല ആഫ്രോ-ഏഷ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഒളിമ്പിക് മത്സരങ്ങൾ ബോയിക്കോട്ട് ചെയ്യുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവസാന നിമിഷത്തിൽ റൊഡേഷ്യയെ പുറന്തള്ളി.

പക്ഷേ ഭീകരവും ലോകമനസാക്ഷിയെ ഞെട്ടിപ്പിച്ചതുമായ കിരാതമായ ഒരു കൂട്ടക്കൊല മ്യൂണിക്കിൽ നടക്കുകയുണ്ടായി. ''ബ്ലാക്ക് സെപ്റ്റംബർ'' ഗ്രൂപ്പിൽപെട്ട പാലസ്റ്റീൻ ഗറില്ലകൾ ഇസ്രേയൽ തടങ്കലിലാക്കിയ ഇരുനൂറിൽപ്പരം അറബികളെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒളിമ്പിക് ഗ്രാമത്തിൽ രക്തപ്പുഴ ഒഴുക്കി. സെപ്റ്റംബർ 6 ന് പ്രഭാതം പൊട്ടിവിടർന്നപ്പോൾ നിരപരാധികളായ പതിനൊന്ന് ഇസ്രേലി കായികതാരങ്ങളെ അതിദാരുണമായി ഗറില്ലകൾ കൊലപ്പെടുത്തി. ഒളിമ്പിക്സിൻെറ ചരിത്രത്തിൽ കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ലാത്ത ഈ സംഭവത്തെ തുടർന്ന് ഒളിമ്പിക്സ് മത്സരങ്ങൾ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി നിർത്തിവച്ചു. ഈ കൂട്ടക്കൊലയെ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ അപലപിച്ചപ്പോൾ അറബിരാഷ്ട്രങ്ങൾ മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ആശാവഹവും അസാധാരണവുമായ ചില സംഭവങ്ങളും മ്യൂണിക്ക് ഒളിമ്പിക്സിൽ നടക്കുകയുണ്ടായി. ഏഴ് സ്വർണ്ണമെഡലുകൾ നീന്തലിൽ നേടിക്കൊണ്ട് അമേരിക്കക്കാരനായ മാർക്ക് സ്പിററ്സ് ഒളിമ്പിക്സിൻെറ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി ഏററവും കൂടുതൽ സ്വർണ്ണമെഡൽ നേടിയ വ്യക്തിയെന്ന ബഹുമതിക്കർഹനായി. 1936 ൽ ബർലിൻ ഒളിമ്പിക്സിൽ സ്വന്തം നാട്ടുകാരനും നീഗ്രോ യുവാവുമായ ജെസി ഓവൻസിൻെറ നാലു സ്വർണ്ണമെഡൽ റിക്കാർഡാണ് യഹൂദനും, ഇരുപത്തിരണ്ടുകാരനുമായ ഈ യുവാവ് തകർത്തത്.

അസ്ട്രേലിയായുടെ 'പതിനഞ്ചുകാരി' അത്ഭുതബാലിക ഷാനിഗോൾഡ് മൂന്നു സ്വർണ്ണവും ഒരു വെള്ളിയും നേടിക്കൊണ്ട് നീന്തലിൽ തന്നെ മറെറാരു റിക്കാർഡ് സൃഷ്ടിച്ചു.

ഹോക്കിയിൽ ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം കുറിച്ചുകൊണ്ട് ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി ഒരു യൂറോപ്യൻ രാജ്യം സ്വർണ്ണമെഡൽ നേടി. 1928 ലെ ആംസ്റ്റർഡാം ഒളിമ്പിക്സിനുശേഷം ഹോക്കി മേധാവിത്വം മാറിമാറി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഇന്ത്യയേയും പാക്കിസ്ഥാനേയും തകർത്ത് ആതിഥേയരായ പശ്ചിമജർമ്മനി ഹോക്കി ചാമ്പ്യൻസായി.

ബാസ്ക്കററ് ബോളിൽ കഴിഞ്ഞ 20 വർഷമായി നിലനിർത്തിവന്ന അമേരിക്കയുടെ ആധിപത്യം മ്യൂണിക്കിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. റഷ്യ ഒരു പോയിൻറിന് അമേരിക്കയെ പരാജയപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും ആ തോൽവി അംഗീകരിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറായില്ല. (സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് റഷ്യ ഒരു പോയിൻറ് നേടിയതെന്ന് അമേരിക്ക പരാതിപ്പെട്ടെങ്കിലും ജൂറി ഈ വാദത്തെ അംഗീകരിച്ചില്ല.) അതിനാൽ അവർ വെള്ളിമെഡൽ നിരസിച്ചെങ്കിലും പാക്കിസ്ഥാൻ ഹോക്കി ടീം ചെയ്തതുപോലെ അസഭ്യങ്ങൾ പറയാനോ ജർമ്മനിയുടെ ദേശീയഗാനത്തെ അവഹേളിക്കാനോ ശ്രമിച്ചില്ല.

ഒളിമ്പിക്സിന്റെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി പാക്കിസ്ഥാൻ ഹോക്കി ടീമിനെ 5 വർഷത്തേക്ക് സസ്പെൻഡ് ചെയ്യുന്നതിനും 20-ാം ഒളിമ്പിക്സ് സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതായിവന്നു. അപമര്യാദയായി പെരുമാറിയതിനാണ് ഈ നടപടിയെടുത്തത്. മത്സരങ്ങൾ ഒന്നിലും പങ്കെടുക്കാതെ ഒരു അമേരിക്കക്കാരൻ ആദ്യത്തെ സ്വർണ്ണമെഡൽ നേടിയെന്നുള്ളതാണ് മറെറാരു സവിശേഷത. ആദ്യമായി ചന്ദ്രനിലിറങ്ങിയ അപ്പോളോ 11 ടീമിലെ ജെയിംസ് ലോവലിനാണ് ഈ അസുലഭ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചത്. ''പത്തു സ്വർണ്ണമെഡൽ നേടുന്നതിനു തുല്യമായ പ്രവൃത്തിയാണ് ഇതെന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചാണ് ഇന്റർനാഷണൽ ഒളിമ്പിക് കമ്മററി പ്രസിഡന്റ് ആവറി ബ്രണ്ടേജ് ഈ മെഡൽ അദ്ദേഹത്തിനു സമ്മാനിച്ചത്.

അത്‌ലറ്റുകൾ ലഹരിമരുന്നു കഴിച്ചുകൊണ്ട് മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുത്തുവെന്ന പരാതിയും ഒളിമ്പിക്സിന്റെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി മ്യൂണിക്കിൽ മുഴങ്ങികേൾക്കുകയുണ്ടായി. ലഹരിമരുന്നു കഴിച്ചുവെന്ന് വൈദ്യ പരിശോധനയിൽ തെളിഞ്ഞതിനാൽ ഒരു അമേരിക്കക്കാരന് 200 മീററർ റേസിലുള്ള സ്വർണ്ണമെഡൽ നഷ്ടപ്പെടുകയുണ്ടായി.

ലോക സ്പോർട്ട്സ് രംഗത്തെ മുടിചൂടാമന്നന്മാരായ അമേരിക്കക്കാരുടെ ആധിപത്യം മ്യൂണിക്ക് ഒളിമ്പിക്സിൽ തകർക്കപ്പെട്ടു. 50 സ്വർണ്ണമെഡൽ നേടി റഷ്യ ഒന്നാംസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയെങ്കിലും 1904ൽ അമേരിക്കയിലെ സെൻറ് ലൂയീസിൽ അവർ സ്ഥാപിച്ച 70 സ്വർണ്ണമെഡൽ റിക്കാർഡ് തകർക്കാൻ റഷ്യയ്ക്ക് പിന്നെയും 20 സ്വർണ്ണമെഡലുകൾകൂടി നേടണമായിരുന്നു. രണ്ടാം സ്ഥാനക്കാരായ അമേരിക്ക 33 സ്വർണ്ണമെഡൽ നേടി. വെള്ളിയിലും ഓട്ടിലും 31ഉം 30ഉം നേടി അവർ റഷ്യയെ പിൻതള്ളി. റഷ്യ 27 വെള്ളിയും 22 ഓട്ടും നേടുകയുണ്ടായി.

പൂർവ്വജർമ്മനി 20 സ്വർണ്ണവും 23 വെള്ളിയും 23 ഓട്ടും നേടി മൂന്നാം സ്ഥാനവും 13 സ്വർണ്ണവും 11 വെള്ളിയും 16 ഓട്ടും നേടി. ആതിഥേയരായ പശ്ചിമജർമ്മനി നാലാം സ്ഥാനവും നേടി. കൊച്ചുരാഷ്ട്രമായ ജപ്പാൻ 13 സ്വർണ്ണവും 8 വെള്ളിയും 8 ഓട്ടുംനേടി ഏഷ്യൻ മേധാവിത്വം നിലനിർത്തി. ലോകത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ രാഷ്ട്രമായ (ജനസംഖ്യയിൽ) ഇന്ത്യയ്ക്ക് ആകെയുള്ള ഒരു ഓട്ടുമെഡൽ നിലനിർത്തുന്നതിന് തന്നെ പാടുപെടേണ്ടതായി വന്നു. എങ്കിലും ബോക്സിങ്ങിൽ ഇന്ത്യ ആശാവഹമായ പുരോഗതി നേടിയെന്ന് സമാധാനിക്കാം.

അങ്ങനെ സെപ്റ്റംബർ 11-ന് പ്രശസ്തിയിലും വിജയത്തിലും ലോകത്തിലെ അതുല്യമായ കായികമേള ജർമ്മനിയിലെ മ്യൂണിക്കിൽ സമാപിച്ചപ്പോൾ അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെയും, പരസ്പര വിദ്വേഷത്തിന്റെയും, വർണ്ണവിവേചനത്തിന്റെയും, രാഷ്ട്രീയ വിരോധത്തിന്റെയും വിത്തു പാകിയിരിക്കുന്നു. അറബികൾക്കും ഇസ്രേലികൾക്കും പഴയ ടീം സ്പിരിററോടുകൂടി ഒരേ സ്റ്റേഡിയത്തിൽ വീണ്ടും മത്സരിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? സൗഹാർദ്ദവും, സാഹോദര്യവും, സമത്വവും, സമാധാനവും വളർത്താൻ ഒളിമ്പിക് മത്സരങ്ങൾക്ക കഴിയുമോ? 1976-ൽ കാനഡയിലെ മോൺട്രിയൽ നഗരം ഇതിനു മറുപടി നൽകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം.

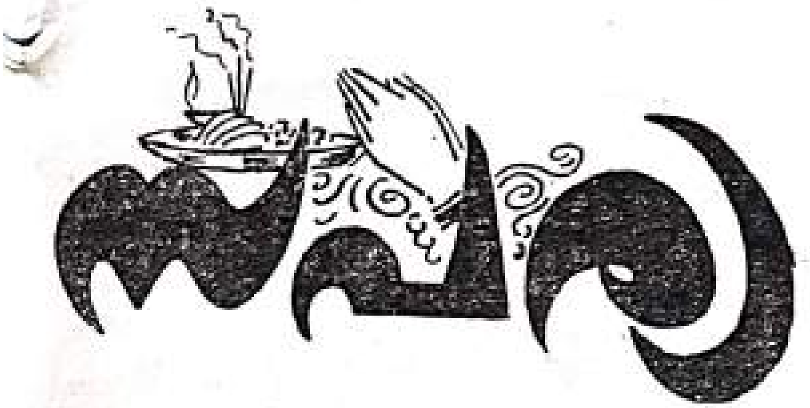

അമ്മിണിക്കുട്ടി ജേക്കബ്

പഞ്ചമിത്തിങ്കളിന്റെ ആഗമനത്തിൽ—അതിന്റെ മനോഹാരിതയിൽ വിലയം പ്രാപിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.........!

പാലൊളിചന്ദ്രിക പരന്നൊഴുകുന്ന നീലനിശീഥിനികൾ — വൃക്ഷത്തലപ്പുകളിൽനിന്നും ഇററിററു വീഴുന്ന മഞ്ഞിൻ കണങ്ങളുടെ ഇമ്പമേറിയ ശബ്ദം........ എല്ലാം എന്നെ ഉന്മത്തയാക്കുന്നു....!

പ്രകൃതിമാതാവിന്റെ മടിയിൽ—നിറഞ്ഞ നിലാവിൽ—തലചായ്ച്ച് കിടന്നുകൊണ്ട് സ്വപ്നങ്ങളിൽ മുഴുകുമ്പോൾ—ഏതോ വൃന്ദാവനത്തിലേയ്ക്കുള്ള എന്റെ പ്രയാണം ആരംഭിക്കുന്നു....!

അരളിയുടെയും രാജമല്ലിയുടെയും ലതകളും ഇലകളുംകൊണ്ടു ചുററപ്പെട്ട വളപ്പിൽ .. ....ശുഭ്ര സുന്ദരിയായ മുല്ലപ്പൂവിന്റെ പരിമളം എന്നെ ഏതോ അജ്ഞാതാനുഭൂതിയിലേക്കാനയിക്കുന്നു........!

പൂക്കളെഹരിച്ചുനിൽക്കുന്ന ജലാശയങ്ങളിൽ, നറുംനിലാവിന്റെ വെള്ളിരശ്മികൾ തട്ടി പ്രതിഫലിക്കുമ്പോൾ, കന്യതിയായ ഇളംതെന്നൽ ഉമ്മവച്ചു കടന്നുപോകുന്ന, വെള്ളിയുതിരിയൊഴിച്ച ജലധികൾ നിന്റെ പട്ടുമെത്തയോ....? ഉടയാടയോ.. .?

നീലമലകൾക്കപ്പുറത്ത്—ഏഴു കടലും കടന്നുപോകുന്ന—സുന്ദരിയായ യക്ഷീ.... നീ ഈ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ നാട്ടിലേക്കൊന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കൂ........

നിന്നെ മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്ന സുന്ദരിയായ—ഹൃദയഹാരിണിയായ ഈ രജനി........

പുഷ്പശരം തൊടുക്കുന്ന കാമദേവന്റെ ആവനാഴിയായവളേ—ഈ ദേവീദാസിയെ തുറന്നുപാർക്കൂ........

സൂര്യാസ്തമനത്തിന്റെ—അവസാനം, എന്നിലെ രോമാഞ്ചത്തിനു ജന്മം നൽകുന്നു........!

അല്ലയോ പ്രകൃതിദേവീ—! ശൈലമകുടം ചൂടുന്നവളേ—! നീയല്ലോ—മനോഹരമായ കാവ്യം—കാവ്യദേവതയും നീതന്നെയല്ലോ .. !

നിന്നിലും സുന്ദരമായ കവിത എവിടെ....? നിന്നിൽ താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ....

കുമുദിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പ്രകൃതി വെള്ളക്കുപ്പായമണിയുമ്പോൾ....കല്ലോലിനികൾ വെള്ളിമുത്തുകൾകൊണ്ടു നിറയുമ്പോൾ....അവ തുള്ളിത്തുള്ളി ഓടിയൊഴുകി അകലുമ്പോൾ....നിഴലുകൾ ദാതാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ വിനയാന്വിതരായി നിൽക്കുമ്പോൾ ....അമ്പിളിക്കലയുടെ ആകാരം നീലനീലയായ ആകാശവിതാനത്തിൽ അനേകം 'ദേവദാസി'മാരോടൊപ്പം കാണുമ്പോൾ....ഞാൻ ഹർഷപുളകിതയാകുന്നു........!

അല്ലയോ ദേവീ....! നിന്നെ പൂജിക്കുവാൻ ഞാൻ കോർത്ത പൂജാഹാരങ്ങൾ വാടിയിരിക്കുന്നു....മനോമോഹനമായ ഒരു പുഷ്പംപോലും ഈ അബലയുടെ ഹസ്തങ്ങളിൽ സുഖസുഷുപ്തി കൊള്ളുന്നില്ല........!

വാടിയതെങ്കിലും....പുതുമ നശിക്കാത്ത ഈ പുഷ്പഹാരം സ്വീകരിച്ചാലും........!!!

അല്ലയോ ദേവീ....! നിന്റെ മടിയിൽ തലചായ്ച്ച് എന്റെ ആരാധനാമൂർത്തിയായ പൂന്തിങ്കളിനെ നോക്കിനോക്കി....കുളിർകാററിന്റെ തലോടലിൽ....വല്ലികളുടെയും തളിരുകളുടേയും മർമ്മര ശബ്ദത്തിന്റെ . താരാട്ടിന്റെ....ലഹരിയിൽ ഞാൻ മതിമറന്നു മയങ്ങുന്നു........!

ഞാൻ നിന്നിൽ വിലയം പ്രാപിക്കുന്നു....!!! യുഗയുഗങ്ങളായുള്ള തപസ്സിന്റെ പ്രതിഫലം .... ദേവീ........! ഇവിടെ ''സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരങ്ങൾ'' ഒടുങ്ങുന്നു........!

നിന്നെ പ്രാപിക്കുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കൂ........ നീ അപ്രാപ്യയാണ്....എങ്കിലും....!!!

ആനപ്പൽ റൗണ്ടപ്പ്...............

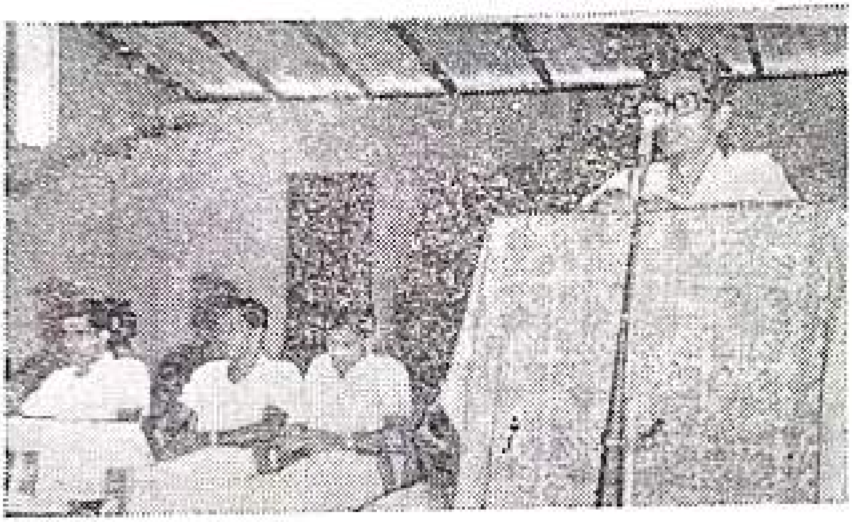

ഇന്ത്യയിൽ പട്ടാളഭരണം!!

ഇന്ത്യയിൽ പട്ടാളഭരണം വേണോ വേണ്ടയോ എന്നതായിരുന്നു മറ്റൊരു വിഷയം. ശ്രീ കെ. എം. ചാക്കോ എം. എ. സ്പീക്കറുടെ ചുമതല വഹിച്ച പ്രസ്തുത ഡിബേറ്റിൽ ശ്രീ ജോസഫ് പറമ്പൻ പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുകയും ശ്രീ ബേബി കര്യൻ എതിർക്കുകയും ചെയ്തു.

സമാപന സമ്മേളനം

ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സമാപനസമ്മേളനം നിരവധി കലാപരിപാടികളോടുകൂടി നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത സമ്മേളനം ശ്രീ ഫ്രാൻസിസ് ദേവസ്യാ എം. എ. ഉൽഘാടനം ചെയ്തു. സെക്രട്ടറി അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുകയും ശ്രീ പി. എം. മാത്യു പ്രസംഗിക്കുകയുമുണ്ടായി.

അസ്സോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സ്തുത്യർഹമായ വിജയത്തിന് നിദാനമായി പ്രവർത്തിച്ചവരോടുള്ള കടപ്പാട് വാചാമഗോചരമാണ്.

സി. എസ്. യു.

യൂണിറ്റിന്റെ ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനോൽഘാടനം ശ്രീമതി ആനി തയ്യിൽ നിർവഹിച്ചു.

ജോർജ്ജ് തോമസ്
പ്രസിഡൻറ്

മേരിക്കുട്ടി റ്റി. എം.
സെക്രട്ടറി

ടോം ജോസ്
സെക്രട്ടറി

കോഴിക്കോട്ടും തൃശൂരും പാലായിലും വച്ചു നടത്തപ്പെട്ട ക്യാമ്പുകളിലും സെമിനാറുകളിലും ഇവിടത്തെ കുട്ടികൾ പങ്കെടുത്തു.

ആലപ്പുഴ വച്ചു നടത്തിയ പ്രസംഗമത്സരത്തിൽ സി. വൈ. എം. എ. ട്രോഫി ശ്രീ ജോസഫ് പറമ്പിൽ നേടിയെടുത്തു. കൂടാതെ ബിഷപ്പ് അട്ടിപ്പേറ്റി മെമ്മോറിയൽ എവർ റോളിംഗ് ട്രോഫി പ്രസംഗമത്സരത്തിൽ ഈ കോളജിൽ നിന്നയച്ച ടീം (പി. എം. മാത്യു & ജോസഫ് പറമ്പിൽ) രണ്ടാം സമ്മാനം നേടി. വ്യക്തിക്കുള്ള ഒന്നാം സമ്മാനം ശ്രീ പി. എം. മാത്യു കരസ്ഥമാക്കി.

എല്ലാ ആദ്യവെള്ളിയാഴ്ചയും കോളജിൽ പ്രത്യേക ദിവ്യബലി അപ്പിക്കുകയും ക്രിസ്തീയ ഗാനങ്ങളുടെ റിക്കാർഡുകൾ കോളജിനു് വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

സമാപന സമ്മേളനത്തിൽ റൈററ് റവ. ഡോ. സെബാസ്ത്യൻ മങ്കുഴിക്കരി ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു.

അവസാനമായി ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നൽകിയ ഫാ. ജി. റ്റി. വടക്കേലിനോടും ബ. പ്രിൻസിപ്പലച്ചനോടും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഉത്തിഷ്ഠതാ ജാഗ്രതാ

മാന്യമായ് ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ
മൗനമായ് തലതാഴ്ത്തിയിരിക്കും സഖേ, നോക്കൂ
പൂർവ്വമാമലയുടെ പിന്നിലാകാശത്തിങ്കൽ
ഉർവ്വിയെ താലോലിക്കാനായന്നർക്കനല്ലെ
ചാതഗന്ധവും ഗ്രഹിച്ചമിതാനന്ദത്തോടെ
കേരത്തിൻ കരവല്ലിയിളക്കുന്നിളംതെന്നൽ.
ഓരോ ലക്ഷ്യങ്ങളിലെത്തുവാനവയെല്ലാം
ഓരോരോ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയല്ലോ.
ചിന്തകൾ വെടിഞ്ഞുടനെഴുന്നേററീടൂ, വൃഥാ
മണ്ഡൂകനായെത്ര നേരമാണിരിക്കുക.
മാനുഷൻ! മഹിയിലെ മതിതൻ സിരാകേന്ദ്രം
മാലിനാൽ മനംനൊന്തു വലയുന്നെന്നോ വന്നു
ഇല്ലിവയൊക്കെവെറും തോന്നലാണെഴുന്നേല്ക്കൂ
തെല്ലിനി വൈകിക്കൂടാ യാത്ര നീ തുടരുവാൻ
അങ്ങതാ ദൂരെ കാണുന്നപ്രാപ്യശൃംഗമാം
ലക്ഷ്യമാംസ്ഥാനത്തെത്താൻ കുതികൊൾക നീ വേഗം
വിഘ്നങ്ങളനേകങ്ങൾ നിൻവഴിത്താരിൽ തല-
പൊക്കിനിന്നാടാമതിൽ ഭീതിവേണ്ടൊട്ടുംതന്നെ.
മേഘങ്ങൾ ഗർജ്ജിച്ചോട്ടെ! ഉഗ്രമാം കൊടുങ്കാററി-
ങ്ങാഞ്ഞടിച്ചോട്ടെ! ഘോരമാരിയും ചൊരിഞ്ഞോട്ടെ!
ആർത്തിരമ്പീടട്ടെ വൻസാഗരം, ശൈലം പിളർ-
ന്നീടട്ടെ, നടുങ്ങിക്കോട്ടീവിശ്വം മുഴുവനും!
വേണ്ടതിൽ തെല്ലും പരിഭ്രാന്തി നീ മുന്നോട്ടാഞ്ഞു
പോകുവിന്നലംഭാവം കാട്ടരുതിനിയൊട്ടും
കാലമാം വിഷസർപ്പം കൊത്തുവാനെത്തുമതിൻ
മുൻപുനീപ്രാപ്യസ്ഥാനം പൂകിയേമതിയാകൂ!
പരിവർത്തനത്തിന്റെ പാവനനാദംകേൾക്കാൻ
പുതിയ യുഗത്തിന്റെ പാതകൾ തെളിക്കുവാൻ
നാമെന്നും കാംക്ഷിക്കുന്നോരുന്നതിനേടീടുവാൻ
ത്യാഗങ്ങളൊട്ടേറെ നാം സഹിച്ചുമുന്നേറണം.
വേണ്ട! തീരാവ്യഥ! അറിയൂ സുഹൃത്തേ, നീ
ജീവിതാംബരത്തിലെ കാർമുകിൽപാറംമാത്രം!
ധീരനായ് പോകൂ! ലക്ഷ്യം നേടുക വിജയത്തിൻ
പൊൽക്കുട ചൂടിക്കൊണ്ടു നില്ക്ക നീ സുസ്മേരനായ്!!!

ഗോപാലകൃഷ്ണൻ നായർ കെ. എസ്.

II P. D. C. I Batch ↑

II P. D. C. III Batch ↓

വിഡ്ഢി

അയാൾ വാതിൽ വലിച്ചുതുറന്നു. തന്നത്താനറിയാതെ അത്ഭുതത്തോടെ നിന്നുപോയി.

''നീ?'' അയാൾ അത്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചു.

''അതെ ഞാൻതന്നെ'' അവളുടെ മറുപടി.

''നീ തിരിച്ചുവന്നു'' അത്ഭുതത്തോടൊപ്പം വെറുപ്പിന്റെ ലാഞ്ചനയും ഇത്തവണ അയാളുടെ വാക്കുകളിൽ കലർന്നിരുന്നു.

''എന്താ പിടിച്ചില്ല അല്ലെ'' അതു പറയുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ദേഷ്യം തളം കെട്ടാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

ഇത്തവണ അയാളിൽനിന്നും യാതൊരു വാക്കുകളും പുറപ്പെട്ടില്ല. മറിച്ച് വെറുപ്പോടും ദേഷ്യത്തോടുംകൂടി ഒന്നു മൂളുകമാത്രം ചെയ്തു.

''ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെന്നെനിക്കറിയാമായിരുന്നു'' അവൾ തുടർന്നു ''അതറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇങ്ങോട്ടു തിരിച്ചത്''

ഇതു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ, അയാൾ വഴി തടഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന വാതിലിലൂടെതന്നെ അകത്തെ മുറിയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. അയാൾ എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്നോ, എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നോ അറിയാതെ മരവിച്ചുനിന്നു. അവസാനം എങ്ങുനിന്നോ ആർജ്ജിച്ച ശക്തിയോടെ അയാൾ ഇത്രയും പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു. ''നീ വീണ്ടും ശല്യവുമായി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലെ?''

ഈ സമയംകൊണ്ട് അവൾ തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന സ്യൂട്ട്കെയ്സ് മുറിയിലെ മേശയിൽവച്ച് അടുത്തുള്ള കസേരയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. അയാളുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അവൾക്ക് അമർഷം അടക്കാൻ വയ്യാതായി.

''ഓഹോ, ശല്യമോ. നിങ്ങൾക്ക ശല്യമാണല്ലെ? ഇതിപ്പോൾ ഓർത്താൽ പോരാ. എന്നെ വിവാഹം കഴിച്ചപ്പോൾ ഓർക്കേണ്ടതായിരുന്നു.'' ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ ശബ്ദം പരമാവധി ഉയർച്ചയിൽ എത്തിയിരുന്നു.

അയാൾക്കപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും പറയാനായിരുന്നില്ല തോന്നിയത്; മറിച്ച് തന്റെ ഭാര്യ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ആ സ്ത്രീയുടെ മുടിക്കുത്തിനു പിടിച്ച് പുറത്തേക്ക തള്ളാനാണ്. എങ്കിലും എന്തോ ഒരു ഭയം അയാളെ അതിനനുവദിച്ചില്ല. അയാൾ സൗമ്യതയോടെ അവളോടു പറഞ്ഞു:

''എന്റെ സാവീ, നീയൊന്ന് ഒച്ചയുണ്ടാക്കാതിരിക്കൂ. അടുത്തുള്ളവർ കേൾക്കും. ഈ സ്ഥലം നാം മുമ്പ് താമസിച്ചിരുന്നിടംപോലെയല്ല. ടൗണാണ്. അടുത്തു വീടുകളുണ്ട്''

''മറ്റുള്ളവർ കേട്ടാലുമില്ലെങ്കിലുമെനിക്കൊന്നുമില്ല'' ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയാണെന്നുള്ള സത്യം അംഗീകരിച്ച് നിങ്ങളുടെ കൂടെ താമസിക്കാൻ എന്നെ അനുവദിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ...... '' അവളുടെ സ്വരം ദൃഢമായിരുന്നു.

രണ്ടു വർഷം അവളുടെകൂടെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന അയാൾക്ക് ബോദ്ധ്യമായിരുന്നു തന്റെ ഭാര്യയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ കരിങ്കല്ലുപോലെ ഉറച്ചതാണെന്ന്. അയൽപക്കത്തുള്ളവർ തന്റെ വീട്ടിൽ വഴക്കുണ്ടാകുന്ന കാര്യം അറിയുവാൻ അയാളാഗ്രഹിച്ചില്ല. ആ കാര്യത്തിൽ അൽപമെങ്കിലും ഭേദമായിരുന്നുതാനും. മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ അയാൾ ഭാര്യക്ക സമ്മതം മൂളി.

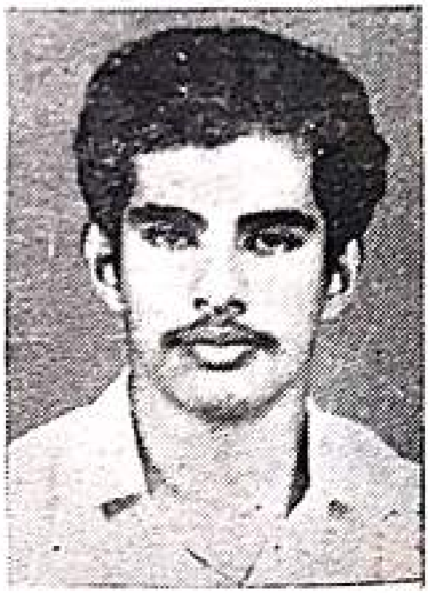

റോമി എബ്രഹാം

തനിക്കിവിടെയൊരു കാമുകിയുണ്ടെന്ന വിവരം ഭാര്യയറിഞ്ഞിരിക്കുമോ എന്നയാൾ ഭയപ്പെട്ടു. അയാൾക്കല്പംപോലും സമാധാനം കിട്ടിയില്ല. ഇന്നു തന്റെ കാമുകി തന്റെ വീട്ടിൽ വരാമെന്നേറ്റിരിക്കുന്ന ദിവസമാണ്. വലാപിടിച്ച തന്റെ ഭാര്യക്ക വന്ന

(തുടർച്ച പേജ് 54-ൽ)

↑ II P. D. C. IV Batch

II P. D. C. VI Batch ↓

വിഡ്ഢി................

കയറാൻ കണ്ടദിവസം. തന്റെ ഭാര്യയും കാമുകിയുമായി ഇന്നീ വീട്ടിൽവച്ചു കണ്ടുമുട്ടാനിടയായാൽ! അയാൾക്കതു് ആലോചിക്കാൻപോലും കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ ഭാര്യയെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭാര്യയിൽനിന്നും ലഭിച്ച ഭീമമായ സ്ത്രീധനങ്ങൾ അയാളെ എപ്പോഴും നടുക്കിയിരുന്നു. അതു കൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾ എത്രയോ പണ്ടേ ഭാര്യയുടെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും വിമുക്തനാകുമായിരുന്നു. വരാനിരിക്കുന്ന ഭൂകമ്പവും കാത്തയാൾ മരവിച്ചിരുന്നു.

സന്ധ്യയാകാറായിട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന അതിഥിയെ കാണാതായപ്പോൾ അയാൾ മനസ്സിൽനിന്നും ഭാരമേറിയ എന്തോ ഒന്നു് പുറത്തിറക്കുകയായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ കിടക്കാനൊരുങ്ങുമ്പോഴും അയാളുടെ മനസ്സിൽ, കഴിഞ്ഞുപോയ വിപത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളായിരുന്നു.

അൽപം അകലെ അതേ മുറിയിൽത്തന്നെ നിശബ്ദമായി ഉറങ്ങുന്ന ഭാര്യയെ അയാൾ നോക്കി. ഭർത്താവുമായുള്ള പുന:സമാഗമം അവളുടെ ഉറക്കത്തിനു യാതൊരു ഭംഗവും വരുത്തിയിട്ടില്ല. അയാൾക്കവളോടസൂയ തോന്നി. കടുത്ത വൈരാഗ്യവും. ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിന്റെ താളക്രമമനുസരിച്ചു് അവളുടെ മാറിടം ഉയരുകയും താഴുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ജീവന്റെ ചലനം.

അയാൾ തന്റെ കാമുകിയെ ഓർത്തു. തന്റെ ഓഫീസിലെ സ്റ്റെനോ: രമണി. എന്തൊരു സൗന്ദര്യം. അതയാളെ മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്നു. അവളുടെ ഓരോ ചലനവും അയാളിൽ തരിപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. എന്നെങ്കിലും തനിക്കവളെ സ്വന്തമാക്കാൻ സാധിക്കുമോ? ഭാര്യ അതിനൊരു വിലങ്ങുതടിയായി നിൽക്കുന്നു. എന്നെങ്കിലും ഈ വിവരം അവൾ അറിയും അന്നു് എന്താണു് സംഭവിക്കുകയെന്നു് അയാൾക്കു ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അങ്ങനെയൊരു സംഭവംകൂടാതെ കഴിക്കുവാൻ ഒറ്റ മാർഗ്ഗമേയുള്ളു. തന്റെ ഭാര്യ ഇല്ലാതാവണം. അയാളുടെ ചിന്തകൾ മൃഗീയങ്ങളായി. ഇപ്പോൾ ഭാര്യ തന്റെ മുൻപിൽ നിസ്സഹായയായി കിടക്കുന്നു. ഇപ്പോൾതന്നെ എന്തുകൊണ്ടു വയ്യ.

അയാളുടെ കൈകൾ നീണ്ടു. ഭാര്യയുടെ വെളുത്ത കഴുത്തിനെ സമീപിച്ചു. ഇല്ല, അയാൾ അറിയാതെതന്നെ അയാളുടെ കൈകൾ പിൻകോട്ടു വലിഞ്ഞു. ഇല്ല. സാധിക്കുകയില്ല. 'ഞാൻ ഭീരുവാണ്', ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.' അയാൾക്കു് ഉറക്കെ അലറണമെന്നു തോന്നി. എങ്കിലും ശബ്ദം പുറത്തേക്കുവന്നില്ല.

രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ തലേ രാത്രിയിലത്തെ ഉറക്കച്ചടവു് അയാളുടെ മുഖം വെളിവാക്കിയിരുന്നു. തലേ രാത്രിയിലെ സംഭവങ്ങൾ ഒരു ദു:സ്വപ്നംപോലെ അയാളുടെ മനസ്സിൽ തങ്ങിനിന്നു. ഭാര്യയെ കാണുമ്പോഴൊക്കെ അയാൾ മുഖം തിരിച്ചുകളഞ്ഞു.

ഓഫീസിലെത്തുമ്പോഴേക്കു് അയാൾ ഉറപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു, തന്റെ കാമുകിയുമായി അന്നുതന്നെ ഒളിച്ചോടണമെന്നുള്ള തന്റെ തീരുമാനം. താനാവശ്യപ്പെട്ടാൽ അവൾ അതിനെന്നല്ല തന്റെ ഏതുവിധ സന്തോഷങ്ങൾക്കും വഴിപ്പെടുമെന്നു് അയാൾക്കു തീർച്ചയായിരുന്നു.

ആദ്യംതന്നെ അയാൾ രമണിയെ കണ്ടു സംസാരിച്ചു. എന്താണു്? അവൾക്കെന്തോ ഉന്മേഷക്കേടുള്ളതുപോലെ. അൽപാൽപമായി അസ്വാസ്ഥ്യവും കാട്ടുന്നു. എങ്കിലും അയാളുടെ മനസ്സിൽ തന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ അവളെ അറിയിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ആലോചനകളായിരുന്നു. എവിടെ തുടങ്ങണമെന്നോ എങ്ങനെ തുടങ്ങണമെന്നോ അയാൾക്കൊരു പിടിയും കിട്ടിയില്ല. ഇപ്പോൾ വേണ്ട പിന്നീടു പറയാം എന്നയാൾ സ്വയം സമാധാനിച്ചു.

പ്യൂൺ വന്നു് രമണിയോടെന്തോ പറയുന്നു. അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവളെ മാനേജർ വിളിക്കുന്നുവത്രെ. എന്തിനായിരിക്കും? അയാൾ എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വായ് തുറക്കുന്നതിനുമുമ്പേ രമണി കണ്ണഞ്ചിക്കൊണ്ടു കടന്നുപോയി. എന്തായിരിക്കാം രമണിയെ വിളിച്ചതിനുള്ള കാരണം. അയാളുടെ ആകാംക്ഷയ്ക്കു തീ പിടിച്ചുതുടങ്ങി. സമയം അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും അവളെ കാണുന്നില്ല. ഇരിക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതെ അയാൾ എഴുന്നേറ്റു.

മാനേജരുടെ മുറിയുടെ വാതിൽ അടഞ്ഞുകിടന്നു. അതിന്മേൽ മാനേജർ എന്നെഴുതിയ ചെറിയ ബോർഡുറപ്പിച്ചിരുന്നു. വാതിൽക്കൽ പ്യൂൺ കാത്തുനിൽക്കുന്നു.

''എനിക്കു മാനേജരെ ഒന്നു കാണണം'' അയാൾ പ്യൂണിനോടു പറഞ്ഞു.

അസ്തമനത്തിന്റെ ദുഃഖം

സുരേഷ് നെല്ലിക്കോട്

മഞ്ഞ് പെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു തണുത്ത കാറ്റ് തേയിലക്കാടുകളെ തഴുകി കടന്നുപോയി. തണുപ്പിൽ വിറകൊള്ളുന്ന പക്ഷികളുടെ ചിലപ്പ് നിരന്തരമായി.

വാതുക്കൽ ആരുടേയോ കാൽപ്പെരുമാറ്റം കേട്ട് രാജേഷിന്റെ അച്ഛൻ ഉണർന്നു. വാതിലിലൂടെ തണുത്ത കാറ്റ് ഇരച്ചുകയറി. അടുത്തുള്ള ഞാവൽമരത്തിൽ പക്ഷികൾ എത്ര നേരത്തേ ഉണർന്നുകഴിഞ്ഞു. രാജേഷ് പുതച്ചുമൂടി ഉറങ്ങുന്നു. തേയിലക്കാടുകൾക്കുള്ളിൽനിന്ന് തുന്നാരക്കണ്ണന്മാർ കണ്ണുതുറന്നു നോക്കുമ്പോഴും, താഴ്‌വരയിലൂടെ നീണ്ടുപോകുന്ന റോഡിന്റെ ഇരുവശത്തും ഇലക്ട്രിക് ലൈറ്റ് പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പുകനിറമുള്ള മഞ്ഞിന്റെ കണങ്ങൾ മുറിയിലേക്ക പതിക്കുമ്പോൾ, വരുന്ന വസന്തത്തിന്റെ ഓർമ്മകളുമായി മഞ്ഞക്കിളികൾ ഒരു നിമിഷം നിശ്ചലരായി.....

ഞാവൽമരത്തിൽനിന്ന്, ഒരു കൊച്ചു കുരുവി ജനാലപ്പടുക്കലേക്ക പറന്നെത്തി ചിലച്ചു. രാജേഷ് ഉണർന്നു

തണുപ്പിന്റെ ആധിക്യത്താൽ തേയിലക്കാട്ടിലെ കാറ്റിന്റെ ശരീരം വലിഞ്ഞുമുറുകി. ജനാലപ്പടുക്കലെത്തിയ അടയ്ക്കാക്കുരുവിയെ രാജേഷ് കണ്ടു. ''കുരുവീ, നീ എന്റെ ബിന്ദുവിനെ കണ്ടോ?''

കുരുവി ചിറകടിച്ചു പറന്നുപോയി.

''എന്തേ, ഈ കുരുവി നമ്മളോടൊന്നും മിണ്ടുന്നില്ലേ അമ്മേ?''

തണുത്ത കാറ്റ് മുറിയിലേക്ക കുതിച്ചു കയറിയപ്പോൾ, അമ്മ വരുന്നുണ്ടെന്ന് രാജേഷ് മനസ്സിലാക്കി.

''മോനേ. രാജേഷ്, മോനെന്താ കുരുവിയോട് ചോദിച്ചത്?''

''ബിന്ദു എവിടെയാണെന്നാ ഞാൻ ചോദിച്ചത്. അവൾ എന്നെ മറന്നുകാണും!''

അടുത്തുള്ള റോഡിലൂടെ ബസ്സ് ഇരമ്പി പാഞ്ഞുപോയി. മഞ്ഞ് അപ്രത്യക്ഷമായി. അമ്മയുടെ മുഖം ചുവന്നു. ദീർഘനിശ്വാസം. കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മത്തുടിപ്പുകൾ........

''മോന് കാപ്പി കുടിക്കേണ്ടേ?''

''ബിന്ദു എവിടേന്ന് പറയമ്മേ. എത്ര നാളായി ബിന്ദുനേ കണ്ടിട്ട്. എനിക്കിപ്പം കളിക്കാൻ ... കൂട്ടുകാരില്ല....''

അമ്മ ചിരിക്കുമെന്ന് രാജേഷ് വിചാരിച്ചപ്പോൾ അനന്തതയിൽനിന്ന് ഒരു തുമ്പികൂടി

''ഇപ്പോൾ കാണാൻ പററില്ല'' പ്യൂണിന്റെ നിർവ്വികാരമായ മറുപടി.

അയാൾക്കരിശം വന്നു. പ്യൂണിനോടയാൾ തട്ടിക്കയറി. എന്നിട്ടും പ്യൂൺ അനുവദിച്ചില്ല.

അയാൾ ക്ഷമയുടെ നെല്ലിപ്പടി കടന്നു. ഞരമ്പുകൾ വലിഞ്ഞുമുറുകി. കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ടു കയറി. വികാരം വിവേകത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തി. അയാൾ പരിസരം മറന്നു. അരിശത്തോടെ പല്ലിറുമ്മിക്കൊണ്ടയാൾ ആഞ്ഞുചവിട്ടി. കൊളുത്തുകൾ പറിഞ്ഞ് വാതിൽ മലക്കെ തുറന്നു.

എന്ത്?! കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ടുകയറുന്നു. താൻ സ്വപ്നം കാണുകയാണോ? മാനേജരുടെ കൈകളിൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ടമരുന്ന രമണിയെ നോക്കിക്കൊണ്ടയാൾ ഒരു നിമിഷം ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനായിനിന്നുപോയി.

അടുത്തനിമിഷം അയാൾ വിയർത്തൊലിച്ചുകൊണ്ടോടി. മെയിൻറോഡിലൂടെ അയാൾ ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ പാഞ്ഞു. വീടിന്റെ പടിവാതിൽ കയറുമ്പോൾ അയാൾ വിയർപ്പിൽ കുളിച്ചിരുന്നു. വരാന്തയിൽ നിന്നിരുന്ന തന്റെ ഭാര്യയുടെ കാൽക്കൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടയാൾ തേങ്ങി. ''പ്രിയ സാവീ, എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ.''

പൂന്തോട്ടത്തിലെത്തി. അമ്മ ചിരിച്ചില്ല. അമ്മയുടെ കണ്ണിൽ ഓർമ്മകളുടെ ജലകണങ്ങൾ......

മലയിൽ പക്ഷികൾ ചേക്കേറുന്നു. കാറ്റ് ശബ്ദമില്ലാതെ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചുവന്ന വെയിൽ അവിടവിടെ അരിച്ചുനിന്നിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ നിലയുടെ വരാന്തയിൽ രാജേഷ് ചലനമില്ലാതെ എന്തോ ചിന്തിച്ചുനിന്നു. അപ്പുറത്തെ വീടിന്റെ ടെറസ്സിൽ ജയനും കൂട്ടുകാരും കൂടി കളിക്കുകയാണ്.

സൂര്യൻ രാത്രിക്കുവേണ്ടി വഴിമാറിക്കൊടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. രാജേഷ് താഴേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. അച്ഛനും അമ്മയും ബാഡ്മിന്റൺ കളി നിറുത്തിയിരുന്നു.

''എന്താ മോൻ കളിക്കാനൊന്നും കൂടാത്തു'''

അച്ഛൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ രാജേഷ് എവിടെയോ നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

അമ്മ അവനെ കോരിയെടുത്തു. ''മോനെന്താ ഒന്നും മിണ്ടാത്തതു്?''

അകലേക്കു നോക്കിയിരുന്നപ്പോൾ ഒരു വാവൽ ചിറകടിച്ചു പറന്നുപോയതു് രാജേഷ് കണ്ടു.

''മരിച്ചാൽപിന്നെ ബിന്ദു വരില്ലേമ്മേ?''

അമ്മ അതിനുത്തരം പറഞ്ഞില്ല. ''മോൻ കാപ്പി കുടിച്ചില്ലല്ലോ?'' അമ്മ കാപ്പി കൊണ്ടുവന്നു.

നിയോൺ വിളക്കിന്റെ കീഴിൽ, കൊതുകുവലയ്ക്കുള്ളിൽ രാജേഷ് ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു.

അമ്മ പറഞ്ഞു ''അവൻ ഉറങ്ങി. എന്തോ ഒരു പ്രസരിപ്പില്ല ഇപ്പോൾ. മോനെപ്പോഴും ബിന്ദുവിന്റെ കാര്യം ചോദിക്കും''

''കുട്ടിയല്ലേ.... കൂടെ കളിച്ചുനടന്ന ബിന്ദു മരിച്ചുപോയപ്പോൾ അവനും എന്തോ നഷ്ടപ്പെട്ടതുപോലെ തോന്നുന്നുണ്ടാവും. സാരമില്ല. കുറെ ദിവസങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ അതെല്ലാം മാറിക്കൊള്ളും''

അമ്മ കുന്നിന്റെ താഴേയ്ക്കു് നോക്കുന്നതു് രാജേഷ് വലക്കണ്ണികളുടെ ഇടയിലൂടെ കണ്ടു.

''അന്നത്തെ ഒഴിവുകാലസന്ധ്യകൾ എത്ര സുന്ദരമായിരുന്നു. അല്ലേ ശ്യാമളേ?'' അച്ഛനതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മ മറ്റെന്തോ ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു.

ദിവസങ്ങൾ, കൊടുങ്കാറ്റിൽപ്പെട്ട പഴുത്ത ഇലകളേപ്പോലെ കൊഴിഞ്ഞുവീണു. അപ്പോഴെല്ലാം രാജേഷ് ബിന്ദുവിനെ ഓർമ്മിച്ചു.

ഋതുപരിണാമത്തിനിരയായി....

ഒരു ദിവസംകൂടി അസ്തമിച്ചു. അപസ്വരങ്ങൾ അസ്തമിച്ചില്ല. മലമ്പാതയിലൂടെ വാഹനങ്ങൾ കടന്നുപോയി. അച്ഛൻ ഒരു പുതിയ നായയെ കൊണ്ടുവന്നു. അതവനെ തൊട്ടുരുമ്മി. രോമങ്ങൾ ഒന്നുചേർന്ന് നിലത്തുരുമ്മിയപ്പോൾ രാജേഷിന്റെ ഉള്ളിൽ ഓർമ്മകൾ കടിഞ്ഞാണില്ലാതെ പായുകയായിരുന്നു. നായയെ കൊണ്ടുവന്ന ദിവസം രജനിച്ചേച്ചിയും. അവരുടെ അച്ഛനും രാജേഷ് വില്ലയിൽ വന്നു. രണ്ടാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന രജനി അവനുമായി വഴക്കിട്ടു.

അന്ന് രാജേഷ് കരഞ്ഞു.

''എന്റെ ബിന്ദു ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ....''

ഓർമ്മകളിൽ രാജേഷ് മുങ്ങിലയിച്ചു.......

നിശയുടെ നിശ്ശബ്ദയാമങ്ങളിൽ ഭൂമി ഉറങ്ങി. നനുത്ത നിലാവിൽ രാജേഷ് വില്ല കുളിച്ചുനിന്നു.

''ഇപ്പോൾ ഈ തുമ്പികളെല്ലാം എവിടെപ്പോയി അമ്മേ?''

''ഓ, അവയെല്ലാം കൂട്ടിൽപ്പോയിക്കാണും മോനേ''

ആ രാത്രിയിൽ രാജേഷ് ഉണർന്നു. അവൻ വിചാരിച്ചു, ബിന്ദു കുന്നിന്റെ താഴ്വരയിൽ എവിടെയെങ്കിലും കാണും. അമ്മ കാണാതെ പോയി നോക്കാം.

രാജേഷ് ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ എണീറ്റു വാതിൽ തുറന്നു പുറത്തിറങ്ങി.... നായ് പിന്തുടരുന്നതു് അവൻ കണ്ടില്ല.

പേടിതോന്നിയില്ല........

തേയിലക്കാടിനിടയിലൂടെ നീങ്ങുമ്പോൾ വിചാരിച്ചു.... ഇപ്പോൾത്തന്നെ ബിന്ദുവിനെക്കൂട്ടി ബംഗ്ളാവിലെത്തണം....

കാറ്റടിച്ചപ്പോൾ കാടിളകി. ഏതോ ഒരു പക്ഷിയുടെ കരച്ചിൽ ആ നിശ്ശബ്ദതയെ ഭഞ്ജിച്ചു. അവനു ഭയമായി........

നിശ്ശബ്ദത തളംകെട്ടിനിന്നിരുന്ന അവിടെ രാജേഷ് ഒറ്റക്കായി.

''അ....മ്മേ............അമ്മേ !''

ആ കരച്ചിൽ കാടിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വിലയം പ്രാപിച്ചു. നായ് തിരിഞ്ഞോടി. അതു് രാജേഷിന്റെ മുറിയിലെത്തി കുരച്ചു. അമ്മ ഉണർന്നു. രാജേഷിനെ കാണുന്നില്ല ...

(തുടർച്ച പേജ് 61-ൽ)

Above B. Sc. CHEMISTRY

ORATORY CLUB Below

Above P. D. C. I BATCH

P. D. C. III BATCH Below

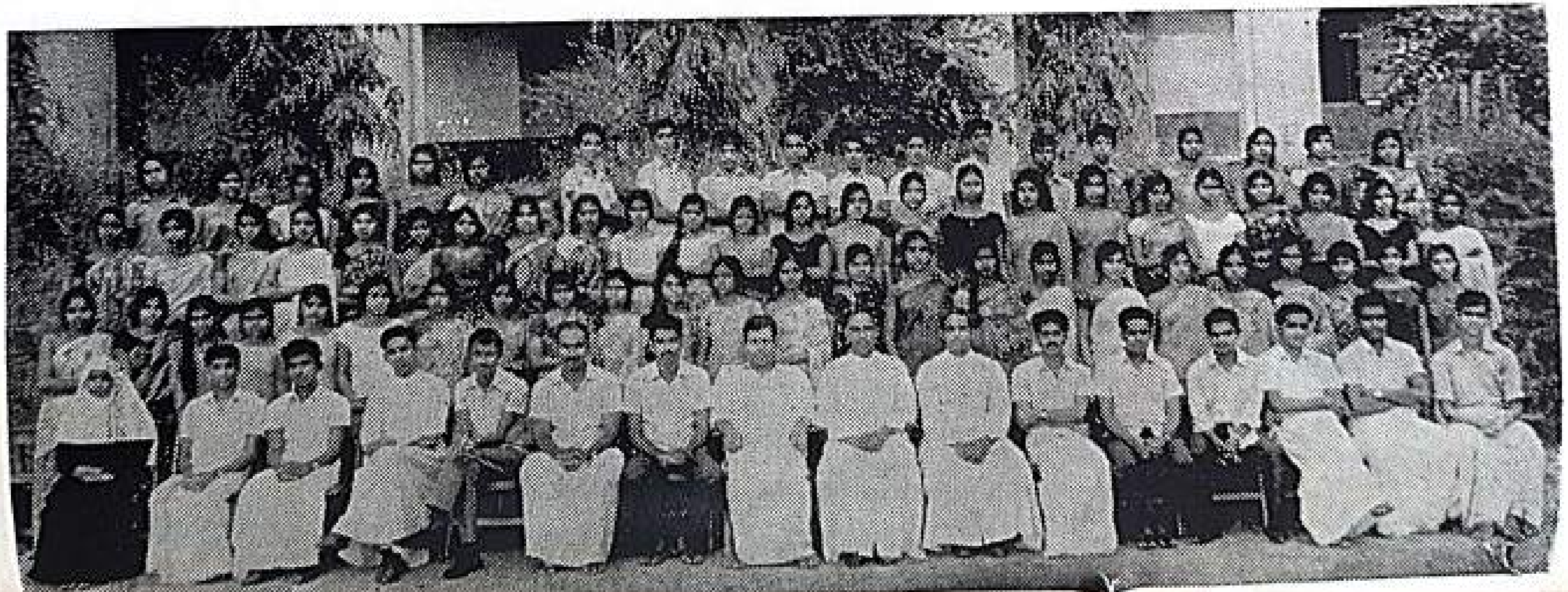

മർഫി റേഡിയോ, റാലി ഫാൻ, വാച്ച്, ടൈംപീസ്,
സ്പോർട്ട്സ് ഗുഡ്സ്, സ്റ്റീൽപാത്രങ്ങൾ, സ്കൂൾ & കോളജ്
പാഠപുസ്തകങ്ങൾ, സ്റ്റേഷനറി സാധനങ്ങൾ etc.

ചെറുപുഷ്പം
ബുക്ക്ഡിപ്പോ

പാലാ

Phone 209, 210

SPACE DONATED

BY

മോഹൻസ് ഓട്ടോസ്

പാലാ

general captain

lady champion

brought to the inns (Conl· T·M·S· Nair chief guest)

with due reverence and majesty (march past)

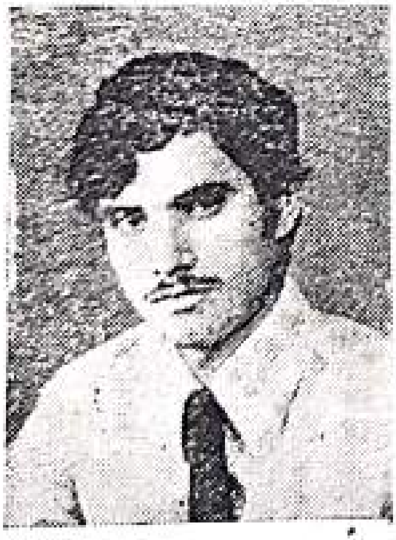

sr· champion

SPORTS FOLIO

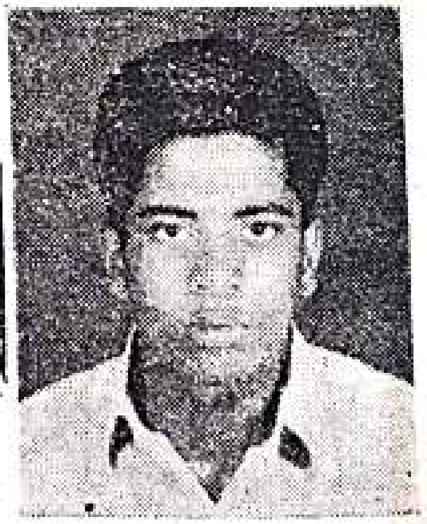

jr· champion

അസ്തമനത്തിൻെറ............

വാതിൽ തുറന്നുകിടക്കുന്നു. അച്ഛൻ ഉണർന്നു.

''....മ്മേ''

ആ വിളി എവിടെയോ അലിഞ്ഞലിഞ്ഞു ചേരുന്നതായി രാജേഷിൻെറ അച്ഛനു തോന്നി. അവർ കുന്നിൻെറ ചെരുവിൽ എത്തി.

ബോധരഹിതയായി നിലംപതിച്ചുകിടന്ന രാജേഷിനെ ടൗൺ ഹോസ്പിററലിലാക്കി.

രാത്രിയിൽ അവൻ ബോധമില്ലാതെ പറഞ്ഞു.

''എൻെറ ബിന്ദു എവിടെ....''

''അമ്മേ, ബിന്ദുനെ ഞാൻകണ്ടു.... ഞാൻ ഇനി അവരുടെ കൂടെ കളിക്കുമല്ലോ.. ബിന്ദു .... ഞാൻ....''

ആ വിളി മുഴുവനായില്ല.... രാജേഷ് കണ്ണുകൾ ഇറുക്കിയടച്ചു........

ഭൂമി നിശ്ചലമായി. -

അനന്തതയിൽ ഒരുകൂട്ടം പക്ഷികൾ പറന്നുപോയി....

ഓരോ യാമം കഴിയുമ്പോഴും, നഷ്ടപ്പെട്ട ഇന്നലെകളെപ്പററി ചിന്തിക്കാതെ ഭൂമി കറങ്ങിത്തിരിഞ്ഞു.

VINEGAR

Prepared from Sugar Cane Juice

FLORA FOOD PRODUCTS

NAZRETH HILL. P.O.
KURAVILANGAD

കുറുപ്പന്തറ കവലയിൽ—

ഹോമിയോ, ബയോകെമിക്ക് ഔഷധങ്ങൾക്കും, ഹോമിയോ പുസ്തകങ്ങൾക്കും, ടോണിക്കുകൾക്കും, ചികിത്സക്കും

തെക്കേടത്തു ഹോമിയോ ഫാർമസി

കുറുപ്പന്തറ കവല
മാഞ്ഞൂർ P. O.

ആർണിക്കാ ഹെയർ ഓയിൽ ഉപയോഗിക്കുക.

REGISTRATION OF NEWSPAPERS (GENERAL)

STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS ABOUT THE ANNUAL

FORM IV

(See Rule 8)

1.	Place of Publication	Deva Matha College, Kuravilangad.
2.	Periodicity of its Publication	Annual
3.	Publisher's Name	Rev. Fr. Joseph T. Thannipara
	Nationality	Indian
.	Address	Principal, Deva Matha College, Kuravilangad
4.	Printer's Name	Joseph Chacko
	Nationality	Indian
	Address	Manager, H. M. Major Press, Kuravilangad.
5.	Editor's Name	Rev. Fr Joseph T. Thannipara, Principal.
	Nationality	Indian
	Address	Deva Matha College, Kuravilangad.
6.	Name & Address of individuals who own the Newspaper and partners or share holders holding more than one percent of the total capital.	Owned by the Deva Matha College, Kuravilangad. No partners or shareholders.

I, Rev. Fr. Joseph T. Thannipara hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-
Rev. Fr. Joseph T. Thannipara
Publisher

29 June 1973

ഹിന്ദീ

ദേവമാതാ കോളജ്

മാഗസിൻ

1973

പേജ്		
1	കേരളം കീ സമസ്യായേം	സി. ജോർജ്ജ് തോമസ്
3	സാഹിത്യ് ഔർ സമാജ്	ജോസഫ് കരുവിള
5	മൈം ശരാബ് നഹി പീയൂംഗാ	സ്റ്റീഫൻ പി. പുറക്കാട്ട്
6	മിലൻ	പി. വി. വത്സല
9	ഭാരത് മേം അംഗ്രേസീ കാ ഭവിഷ്യ്	കെ. ജി. ശിവൻ
12	പരാജയ്	കെ. ജെ. ജോസഫ്

केरल की समस्यायें

George Thomas C.

केरल भारत की दक्षणी छोर पर है। यह एक छोटी राज्य है। यह राज्य प्रकृति सौंदर्य से भरी हुई है। यहाँ के लोग मलयालम बोलते है। यहाँ काफी वर्षा मिलता है। केरल के सब कहीं हम प्रकृति रमणीय दृश्य देख सकते हैं। ये सब होने पर भी केरल के लोगों को बहुत समस्याओं का सामना करना पड़ता है। अभी हम हर समस्या को एक एक करके देखें।

अनाज की समस्या

केरल के लोग चावल खाते हैं। ये चावल को गेहूँ से अधिक पसंद करते हैं। यहाँ चावल की खेती होती है। फिर भी यहाँ के लोगों केलिये काफी चावल पैदा नहीं कर पाते। इसलिये बड़े मूल्य पर यहाँ के लोग चावल खरीदते हैं। चावल के अलावा अन्य खेती पर भी निर्भर करते हैं।

आबादी की समस्या

भारत एक गरीब राष्ट्र है। केरल उसका एक छोटा भाग है। भारत की सभी समस्यायें केरल की भी समस्यायें हैं। केरल में भूमि की तुलना करके देखने पर हम समझ सकते हैं यहाँ काफी से अधिक लोग बसते हैं। आबादी अधिक होने से कई अन्य प्रश्न भी होते हैं!

बेकारी की समस्या

यहाँ के बहुत लोग पढ़े-लिखे हैं। फिर भी इनको नौकरी नहीं मिलती। हमारी सरकार भर-सक प्रयत्न नौकरी देने केलिये करती है, पर वे सब काफी नहीं है। बड़े और ऊँची डिग्री पाकर नौकरी न मिलने से यहाँ वहाँ घूमते फिरते हैं।

अत्यावश्यक वस्तुओं की मूल्य वर्धना समस्या

आजकल हम देखते हैं कि सभी चीजों के मूल्य बहुत ऊँचा पड गया है। यह एक बड़ी समस्या है। दाम अधिक होने से गरीब लोग बहुत कष्ट सहते हैं। सरकार इस समस्या को हल करने के लिये कोशिश कर रही है।

बस्ती की समस्या

आबादी अधिक होने से यहाँ के लोगों को काफी घर नहीं है। गरीब लोग अपने लिये घर नहीं बना सकते हैं। इसलिये सरकार ने 'एक लाख घर' बनाकर गरीब लोगों को देने केलिये एक योजना बनाई है।

अमीर गरीब की अन्तर की समस्या

केरल में बहुत अमीर लोग हैं। जो अमीर हैं वे बहुत धन कमाते हैं। पर जो लोग गरीब है उनके पास कुछ भी नहीं है। यह समस्या गरीबी हटाने से ही दूर हो जायेगी। समता आर्थिक क्षेत्र में होना चाहिए। अमीरों का धन उन से लेकर गरीबों को भी देना चाहिये।

मजदूरों के आन्दोलन की समस्या

केरल के कारखानों और खेतों में काम करने-वाले नौकर लोग अधिक कूली पाने केलिये बड़े आन्दोलन करते हैं। इसलिये देश को बहुत रुपये हर वर्ष नष्ट होते हैं। नौकरों को काफी कूली देता है और मजदूरों को देश की उन्नति केलिए काम करना है।

अस्पतालों की कमी की समस्या

केरल में बहुत लोग रहते हैं। यहाँ काफी अस्पताल नहीं है। जो अस्पताल हैं उनमें काफी दवा नहीं है। स्वतन्त्रता प्राप्ति के बाद केरल ने इस क्षेत्र में बहुत प्रगति पायी है। काफी अस्पताल नहीं होने के कारण यहाँ के अनेक रोगी मरते हैं। यह दुःख की बात है कि यहाँ डाक्टरी परीक्षा उत्तीर्ण होनेवाले लोग नौकरी केलिये विलायत जाते हैं।

शिक्षा के क्षेत्र की समस्या

केरल की शिक्षा क्षेत्र आजकल कलुषित हो गया है। यहाँ की शिक्षा प्रणाली बहुत पुरानी है। शिक्षा प्राप्त होने से कोई फायदा नहीं मिलता है। नौकरी का प्रश्न यहाँ के छात्रों को दुःखी बनाता है। कई कारणों से शिक्षा अच्छी तरह नहीं चलती है। इसलिये लोग बहुत कष्ट सहता है। विद्यालयों में स्वाध्याय के बहुत कम होते हैं। इसलिये शिक्षा का स्तर दिन प्रति दिन नीचे आता है। इस समस्या को जल्दी ही हल करना है।

राष्ट्रीय पारटियों का अधिकता

केरल में बहुत पारटियाँ हैं। ये एक दूसरे से हमेशा झगड़ा करते हैं। कई 'पारटी' होने के कारण यहाँ एक 'स्टेबिल' और प्रबल सरकार शासन में नहीं आती।

उत्तर भारतीय मेधावित्व

यह बात हम दुःख से धारण कर सकते हैं कि केरल के लोग उत्तर भारत के गोसायियों से शोषित हो रहे हैं। केन्द्रीय सरकार केरल को कारखाने नहीं देती है। केरल में अपने भाग पाने केलिये एक सुशक्त सरकार नहीं है। यहाँ की चीजें सस्ते दाम पर खरीद कर गोसाई लोग बम्बई लेकर बहुत ऊँचे भाव पर विलायत भेजकर बहुत रुपये काम उठाते हैं। इस दुस्थिति को खतम करके हमको अपनी चीजों केलिये काफी मूल्य पाना जरूरी है।

हम ने अभी केरल में बहुत समस्यायें देखी हैं। एक सम्पन्न राज्य बनाने केलिये हमें ये समस्यायें हल करना जरूरी है। अगर हम भर सक प्रयत्न करें तो ये समस्यायें आसानी से हल कर सकते हैं। सरकार को ये समस्यायें हल करने केलिये उपयुक्त योजना बनाना है। केरल के लोगों को सरकार से सहयोग करके इन समस्याओं को आसानी से हल करना चाहिये।

साहित्य और समाज

Joseph Kuruvila, Vaikom.

मानव एक चेतावनासंपन्न प्राणी है। अपने भावं को अभिव्यक्त करने की शक्ति उसमें विद्यमान है। यह उसे और जीवों से अलग करती है। यह शक्ति बच्चों में भी हम देख सकते है। बच्चे जन्म लेते ही रोने लगते है। इसका अर्थ क्या है ? वह रुदन के द्वारा अपनी भावना को प्रकट करता है। उसी प्रकार जब हम एक बगीचे में भ्रमण करते है, या एक दुःखद घटना देखते है तब हमारे मन में तरह तरह की भावनायें जाग जाती है। मानव की इन भावनाओं का शाब्दिक रूप ही साहित्य कहलाता है। जब मानव समाज की उत्पत्ति हुई, मानव जानवरों से अलग होकर एक सुसंस्कृत प्राणी के रूप में रहने लगा, तभी से साहित्य भी उसका साथी हो गया। जिस व्यक्ति को संगीत, साहित्य, कला आदि की रुचि नहीं है, वह जानवर के समान है।

"संगीत साहित्य कलाविहीना
साक्षात् पशु पुछ विषाण हीना।"

साहित्य का सच्चा अध्ययन करें तो हम समझ सकते हैं कि साहित्य पर समाज का प्रभाव पड़ता है और समाज पर साहित्य का।

समाज और साहित्य को अलग कर नहीं सकते। अलग होने से उन दोनों का अस्तित्व नष्ट हो जाता है। प्रत्येक काल की रचनाओं में उस समय की सामाजिक, राजनैतिक और धार्मिक परिस्थितियों का प्रभाव हम देख सकते हैं। कवि या लेखक अपने समय का प्रतिनिधि होता है। उसकी परिस्थितियों का प्रभाव अपनी कविताओं में जरूर पड़ता है। कुछ लोगों का कथन यहाँ तक है कि कवि समाज दर्पण है। कवि समाज का रूप अपने हृदय में देखता है और कविता के द्वारा लोगों को दिखा भी देते हैं।

"जहाँ न जाय रवि वहाँ जाय कवि।" जिस प्रकार रेडियो रिसीवर आकाश के वैद्युत तरंगों को पकड़कर शाब्दिक रूप देता है, उसी प्रकार कवि भी अपने समय की घूमती हुई बातों को पकड़कर व्यक्त कर देता है।

कवि और मामूली लोगों में भिन्नता है। कवि जिसे देखता है, सुनता है और जिसका अनुभव करता है उसे मामूली लोग देखते या सुनते ही नहीं हैं। लेकिन कवि जो कहता है, उसका सब लोग अनुभव करते हैं। छोटी सी छोटी बातों को भी बढ़ा-चढ़ाकर दिखाने की अद्भुत क्षमता कवियों में है।

हमारे यहाँ कवि को क्रांतदर्शी कहते हैं। क्रांत-दर्शी का अर्थ है आगे की ओर देखनेवाला। आगे की ओर देखने का अर्थ है दूर की ओर देखना। दूर की ओर देखने का अर्थ है मानव हृदय की ओर देखना। तभी यह कहना पड़ता है कि कवि वही है जो मानव मन में प्रवेश कर उसकी गति-विधि समझ सकता है। कवि हमेशा सत्य ही कहता है। मामूली लोगों के सत्य और कवि के

सत्य में अन्तर है। कवि की दृष्टि में जो होना हो, वह भी सत्य है। कवि मानव समाज का हृदय और बुद्धि दोनों होता है। वह समाज की सृष्टि और नाश दोनों कर सकता है। इस समाज में जो जो परिवर्तन हुये हैं उन सबों में कवियों के शक्तिशाली हाथ ही सब से आगे हम देख सकते हैं। रूस की राजनैतिक क्रांति का मूलकारण यहाँ के कवि ही है। भारत की राजनैतिक क्रांति को लें तो हम समझ सकते हैं कि उसका बीज कवियों ने ही बोया।

कवि की पुकार समाज की पुकार होती है। कवि समाज के भावों को व्यक्त करके सजीव और शक्तिशाली बना देता है। कवि के द्वारा हम समाज के हृदय तक पहुँचते हैं। समाज के प्रतिनिधि स्वरूप कवियों और लेखकों के विचार ही संग्रहीत कर साहित्य बनाते हैं।

मुसलमानी साहित्य में नाटकों का अभाव है। इसका कारण साहित्य पर समाज का प्रभाव है। मुसलमानों की मूर्तिपूजा विरोधी भावना का प्रभाव है। शेक्स्पियर लाखों कोशिश करने पर भी रामचरितमानस का निर्माण कर नहीं सकता। इसी प्रकार तुलसीदासजी भी मिल्टन के पारडैस लोस्ट की कल्पना कर नहीं सकते। हिन्दू जनता में त्याग, क्षमता और अहिंसा के भावों का प्राधान्य रहा है। इसलिये यहाँ के साहित्य में मर्यादा-पुरुषोत्तम श्रीरामचन्द्र जी, त्यागी बुद्धदेव, सत्य-नारायण हरिश्चन्द्र आदि के वर्णनों का प्राधान्य है।

जिस प्रकार साहित्य क्रांति केलिये उत्तरदायी है उसी प्रकार वह सुख-शाँति का कारण भी है। रामचरितमानस ने कितने हृदयों का अंधकार दूर किया है? वीरगाथाओं ने कितने हृदयों में वीर भावों का संचार किया? साहित्य हमारे अव्यक्त भावों को व्यक्त कर हमें प्रभाव करता है। हमारा ही विचार साहित्य का रूप बनकर हमारा नेतृत्व करता है। साहित्य द्वारा समाज में जो परिवर्तन होता है, वह स्थायी है। साहित्य हमारे जीवन के सुधारक है।

इस प्रकार विचार करें तो हम समझ सकते हैं कि अनादि काल से साहित्य और समाज का संबन्ध होता आ रहा है। उसका संबन्ध कभी अलग न होनेवाला है। संक्षेप में हम यह भी कह सकते हैं कि समाज साहित्य से प्रभावित होता है और साहित्य के द्वारा समाज को गति मिलती है।

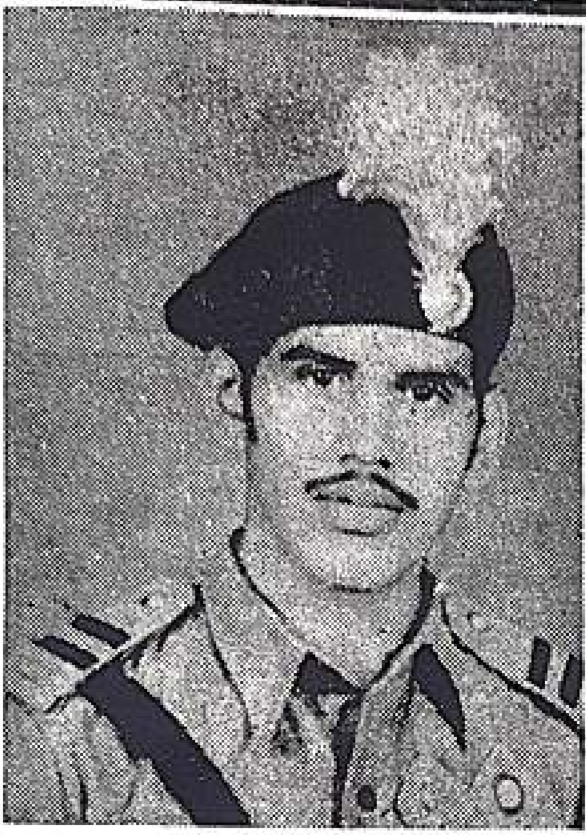

sr. u/o c. m. george muricken

u/o john xavier

"Then a soldier
Full of strange oaths and bearded like a pard
Jealous in honour sudden and quick in quarrel
Seeking the bubble reputation
Even in the cannons' mouth."

u/o j. john

u/o cyriac manachery

For Better Selections

DRUM BAND TEXTILES

(Tailors, Out fitters, Dry-cleaners & Dyers)

CENTRAL JUNCTION

KOTTAYAM

FOR YOUR REQUIREMENTS IN

LABORATORY EQUIPMENTS,
CHEMICALS,
MAPS, CHARTS, GLOBES
LIBRARY BOOKS
SPORTS GOODS

Please Contact:

VIDYARTHI MITHRAM

H. O. BAKER ROAD, KOTTAYAM

Branches:
HOSPITAL ROAD, CALICUT.
&
ROBINSON ROAD, PALGHAT.

Visit!

METAL LAND

KURAVILANGAD

ഈടാർന്ന സ്റ്റെയിൻലസ് സ്റ്റീൽപാത്രങ്ങൾ, ഹാർഡ്‌വെയർ ഗുഡ്സ്, പെയിൻറ്സ്, കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള എല്ലാവിധ നോട്ടുബുക്കുകൾ, സ്റ്റേഷനറി സാധനങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക.

Prop: Mrs. P. K. RAGHAVAN
Phone No. 41

मैं शराब नहीं पिऊँगा

Stephen P. Purakkatt.

२ जनवरी की रात थी। कड़ाके की ठण्ड पड़ रही थी। लोगों ने सात बजे से ही घर के दरवाजे बन्द कर लिये थे। चाँद-तारे भी ठण्ड के कारण ठिठुरते से नजर आ रहे थे।

बस्ती के कोने में एक छोटी सी झोंपड़ी में शाँति अपने आप को समेट हुये बैठी थी। न कुछ तापने को था न पहिनने को था। दो बच्चे माँ के अगल-बगल बैठे थे।

अभी तक तो शाँति ने जेवर बेचकर बच्चे की फीस भरी थी। रूखा-सूखा खिलाकर खुद भूखी सो जाती थी। आज वह सोच रही थी कि घर पर कुछ नहीं है तो बच्चों को क्या खिलाऊँ? और जब पतिदेव घर पर आवेंगे तब.........तब तो गजब जायेंगे। शाँति दिल को पक्का किये बैठी रही।

बड़ा बच्चा तो टिमटिमाते दीपक के आगे बैठ कर किताब पढ़ने लगा। शाँति शून्य मन से बैठी थी।

माँ! माँ! मुझे भूख लगी है। मुझे खाना मँगा दो माँ! शाँति कुछ न बोल सकी, मुँह से बोल ही न निकला। "माँ, क्या घर में रोटी नहीं है? सेठजी का लड़का मोहन कहता था कि मैं रोज मिठाई खाता हूँ। दूध रोटी खाता हूँ तो क्या मेरे लिये सूखी रोटी भी नहीं है? बोलो माँ! तुम बोलती क्यों नहीं?"

शाँति का मन विचलित हो उठा। उसकी आँखों से मोती से आँसु ढुलक पड़े। उसने बच्चे को अपनी छाती से लगा लिया।

"थोड़ी देर ठहर जाओ बेटा, तुम्हारे पिता तुम्हारे लिये मिठाई लायेंगे।"

शाँति का गला एक दम भर गयी।

नहीं माँ, पिताजी से मुझे डर लगता है। वे तो एक दम नाचते आते हैं। देखा माँ उस दिन मुझे बोतल फेंककर मार दी थी।

नहीं बेटा, वे आज ऐसा नहीं करेंगे। दोनों बच्चे पिता की बाट जोहते-जोहते सो गये। भूख के कारण बहे हुये आँसुओं की रेखायें अभी भी उनके कपोलों पर अंकित थी। माँ ने उन्हें फटा चादर उढ़ा दिया।

मोहन ठीक बारह बजे घर में आया। उसके पैर लड़खड़ा रहे थे। खूब शराब पीकर आया था। आते ही आवाज लगाई।

"क्योंरी शाँति, कहाँ मर गई?"

"जी मैं......मैं।"

"चुप रह, क्या बकरी की तरह मैं – मैं करती है। खाना लाओ, बहुत भूख लगी है।"

"खाना! मगर आज तो......

"इतने शब्द निकल ही पाये थे कि, उसके गलों पर चटाचट प्रहार पड़ने लगे। आखिर शाँति

मिलन

— Valsamma P. V. —

सवेरा हो गया। सारे पशुपक्षी अपने अपने काम करने का परिश्रम कर रहे हैं। सारा प्रदेश बड़ा मनोहर है। खेतों में कई प्रकार की फसलें हैं। श्रावण का महीना है। ओणम के आगमन से सारे मनुष्य और पशुपक्षी आनन्द से नाचे हैं। स्कूल और कालेजों के विद्यार्थी छुट्टी लेकर अपने अपने घरों में जाते हैं।

एक ओर गिर पड़ी। उन सनसनाती रात में बहुत देर तक सिसकियाँ गूँजती रहीं। फिर भी किसी को कुछ पता नहीं था। थोड़ी देर में शांति निद्रा देवी के गोद में सो गई।

"माँ आज तुम्हें बुखार है।"

"नहीं बेटा, तू सो जा। भगवान तेरा सहायक हो।"

"शांति ने अभी तक दीपक नहीं जलाया? शांती – शांती।"

"बाबूजी, माँ तो हम से नहीं बोलती।"

मोहन चौंका। उसने दिया जलाया तो देखा शांति मृत पड़ी है। आज उसके जीवन का वास्तविक दिया बुझ गया था।

"शांती, मैं बड़ा पापी हूँ। पाप मैं ने किया। सजा तुझे मिली। मैं अब संसार में जीना नहीं चाहता, पर जिन बच्चों को छाती से लगाया मैं सिर्फ उनका सहारा बनकर रहूँगा। तुम्हारी आशा पूरी करूँगा।"

उसने दोनों बच्चों को छाती से लगा लिया। उनकी आँखों से अविरल अश्रुधारा निकल पड़ी।

"मैं आज से शराब नहीं पिऊँगा..........कभी नहीं पिऊँगा। कभी........"

'निर्मला' नामक लेडी होस्टल में विद्यार्थियों की यात्रा की तैयारी का कोलाहल है। सारे लोग अपने अपने घर गये। वहाँ अनेक लेडी अध्यापिकायें भी हैं। सब लोगों के जाने पर भी 'सीता' अपने कमरे में बैठकर अपने अतीत काल के संबन्ध में सोचती है। वह उस होस्टल में रहनेवाली एक नयी अध्यापिका है। इस प्रकार सोचते समय शारदा नामक अध्यापिका वहाँ आयी। सीता को अकेली देखकर शारदा ने पूछा "सीता, तुम क्यों अपने घर नहीं जाती? ओणम आ रहा है।" यह सुनकर सीता को बड़ा दुःख हुआ। वह फूट-फूटकर रोने लगी। सीता का कठिन दुःख और मुँह की विवशता देखकर शारदा ने उसके दुःख का कारण पूछा। तब सीता अपने दुःख की कहानी कहने लगी।

* * * * * *

एक मिलिट्री अफसर कुमार और उनकी पत्नी लक्ष्मी की दाम्पत्य वल्लरी में दो बच्चे पैदा हुये- सोमन और सीता। सीता एक सुन्दर और भोली-भाली बच्ची है। ये बच्चे उस कुटुम्ब के मणिदीप हैं। सारे कुटुम्ब में बड़ा आनन्द और उत्सव हो रहा था। इस आनन्द के बीच में वहाँ एक बड़ी आँधी का आगमन हुआ। एक भयंकर युद्ध हुआ और उस युद्ध में कुमार मर गये। विधि का इस क्रूर खेल से सीता और सोमन को अपने प्यारे पिता नष्ट हो गये। लक्ष्मी एक अच्छी युवती थी। वह सभी कष्टताओं को सहकर अपने बच्चों का पालन पोषण करती थी। मिलिट्री से मिले सहायता से वे जीवन बिताते थे।

एक दिन कुमार के भाई ने वहाँ आकर कहा "अरी स्त्री, तुम जल्दी ही इस घर से बच्चों को लेकर कहीं जाओ। यह मेरा घर है, तुमको इस घर में कोई अधिकार नहीं.....।" यह वचन लक्ष्मी के कानों में एक अस्त्र के समान गड़ गया। वह रोकर बोली "अरे प्रिय भाई मैं इन बच्चों को लेकर कहाँ जाऊँ.....? कौन हमको सहारा देगा? तुम्हारे भाई कुमार की याद में मुझे अभय

दीजिए......।" लेकिन उस दुष्ट आदमी ने एक भी न मानी। उनको उस घर से निकाल दिया।

लक्ष्मी बडी कष्टतायें सहकर उन बच्चों का पालन पोषण करती थी। जब सोमन एस. एस. एल. सी. पास हो गया तब अपने पिताजी की अभिलाषा को पूरा करने केलिये—अपनी मातृभूमि की रक्षा करने केलिये—मिलिट्री में शामिल हुआ। आज सोमन एक जवान है। वे अपने वेतन से अपने कुटुम्ब का संरक्षण करते है।

सीता बी. ए. क्लास में पहुँच गयी। वह एक सुन्दरी युवती है। युवकों के मन में वह एक स्वप्न सुन्दरी के समान प्रभाव डालती थे। अनेक युवक उस पर आँखें डालते थे। लेकिन सीता किसी के प्रेम वलय में नहीं पड़ी। उसका प्रिय मित्र शशी था। सीता और शशी दोनों बचपन से ही मित्र थे। वह सीता को प्रेम करता है। सीता के माई ने उन दोनों का विवाह निश्चित किया था। उनका उत्तम व्यवहार देखकर कई दुष्ट आदमी घृणा करते थे।

राजी उस कालेज में पढनेवाला एक अमीर युवक था। वह सीता की सौंदर्य पर मुग्ध हो गया। उसने सीता को अपनाने की इच्छा प्रकट की और उसके लिये परिश्रम कर रहा था। शशी राजी को प्यार करता था लेकिन राजी ने बाह्य में प्यार दिखाया और अंदर में उसको घृणा करता था। शशी को मिटाने केलिये राजी परिश्रम कर रहा था।

इसके बीच में शशी को बम्बई में एक कम्पनी में एक नौकरी मिली। जल्दी ही उसने अपनी यात्रा की तैयारी की। वह सब से यात्रानुमति माँगी और आखिर सीता के पास आया। तब सीता फूट फूटकर रोने लगी। उसने अपने दुःख को सँभालकर उस से बातचीत की। शशी ने उसके —अपनी प्रिय की—हाथ पकडकर उसको आश्वासन दिया "अरी प्रिय सीता........... मैं एक महीने के बाद वापस आऊँ और हमारा विवाह चलाऊँ....." इस प्रकार कहकर वह अपनी प्रिय का अभिवादन किया।

शशी ने बम्बई में पहुँचकर नौकरी में प्रवेश किया। थोड़ी दिन के बाद आफसर और सह-प्रवर्तक उनके काम में संतुष्ट हो गये। उनके स्वभाव पर वे प्रसन्न हो गये। इस प्रकार कई दिन बीते। एक महीने की अवधि लेकर शशी अपने घर पहुँचे। सीता सोमन आदि बडे आनन्दित हो गये। शशी कालेज में पहुँचकर अपने अध्यापकों और सहपाठियों से मिला। उन्होंने बडे आनन्द से उसका स्वागत किया। एक महीना जल्दी बीत गया। शशी फिर बम्बई लौट गया।

कई दिन बीत गये। सीता बी. ए. क्लास में क्लास से पास हुई। लेकिन राजी पराजित हो गया। अर्धरात्री का समय था। अपनी निद्रा के समय सीता एक स्वप्न देख रही थी। उसके बीच वह एक शब्द सुनकर चौंक पडी और जाग उठी। उसने अपने कमरे के दरवाजे पर किसी की खडखडाहट सुनी। जल्दी ही माता मानकर उसने दरवाजा खोला। उस अंधेरी रात में उसने देखा कि कोई पुरुष वहाँ खडा होता है। जल्दी ही उस युवक ने सीता के हाथ को पकडा। जल्दी ही उसने उसके मुँह पर एक मार जड दी। उस अंधेरी रात में उसने उसको पहचान लिया..... ......वह राजी! उसकी मार खाकर राजी वहाँ से गायब हो गया। सीता की शब्द सुनकर माता भी जाग उठी। पुत्री की परेशानी देखकर माता ने पूछा....."सीता, क्या बात है?" तब सीता ने एक झूठ बोली.... "कुछ नहीं माँ...मैं...मैं एक रूप को देखकर डर गयी...।"

उस बात के बाद राजी बम्बई पहुँचा। उसने सोचा था कि किसी प्रकार शशी को मिटाना चाहिए। सीता को अपनाने का परिश्रम करने लगा। उस समय सीता को स्कूल में अध्यापक के एक नौकरी मिली। सीता ने बड़ी खुशी से शशी को पत्र लिखा। वह खत राजी के हाथ में मिला। उसने खत शशी को नहीं दिखाया। उस समय शशी राजी को एक नौकरी ढूँढते गये थे। राजी ने कई प्रकार की झूठी बातें शशी को कह सुनाई। उसने कहा

था कि सीता आज बहुत बिगड़ गयी है। सोमन कालेज के एक प्रोफसर के साथ सीता का विवाह किया गया। पहले शशी ने उसे विश्वास नहीं किया। लेकिन सीता की प्रवृत्ति —अभी तक एक खत भी नहीं लिखा— देखकर उसने विश्वास किया। अपने आत्ममित्र राजी के वचन को झूठा समझना उसे मुश्किल हो गया।

शशी ने अपनी सीता को देखने केलिए एक महीने की अवधी लेकर यात्रा शुरू की। राजी भी उसके साथ था। रेलगाड़ी में दोनों बैठकर कई प्रकार के दृश्य देख रहे थे। इस समय राजी के मन में शशी को मारने की चिन्ता उठी। जब गाड़ी एक पुल में पहुँची तो राजी ने शशी को नदी में ढकेल दिया। शशी को पानी में गिरते कई लोगों ने देखा लेकिन कोई फायदा नहीं। गाड़ी को रुका। कई लोगों ने देखा। इस समय राजी रोकर अपनी बाह्य वेदना सभी को दिखाता था। शशी के प्राण उस नदी मे लीन हो रहा था।

राजी ने घर में आकर सभी को यह वार्ता कह सुनाई। सीता जल्दी ही बेहोश होकर गिर पड़ी। सारा कुटुम्ब निराशा में पड़ गया। अगले दिन के अखबार में यह वार्ता छपी थी "एक युवक गाड़ी से पानी में गिरकर मर गया। शवशरीर आज भी नहीं मिला।" सभी सीता की विधि के संबन्ध मे कहने लगे। सीता ने आत्महत्या करने का परिश्रम किया। लेकिन सोमन ने उसे रोका। इसके बाद उसको दूसरे एक स्कूल में नौकरी मिली। सोमन के निर्देशानुसार कई विवाह का प्रस्ताव उसके लिये आया। लेकिन सीता ने कहा "अरे भाई मैं ने एक युवक से प्रेम किया... वह मुझे खो गया... मैं दूसरे युवक को विवाह नहीं करती....। दूसरे लोक में हमारा विवाह होगा।" अपनी मनशांति केलिये सोमन के निर्देशानुसार सीता होस्टल में रहने लगी। उसके बाद उसके मुँह में संतोष की छाया कभी नहीं हुई थी।

* * * * * *

सीता के दुःख की कहानी सुनकर शारदा को बड़ा दुःख हुआ। उसने सीता को बहुत प्यार किया।

कई दिन हो गये। सीता अपने घर के एक कमरे में सोयी थी। समय अर्धरात्री है। वह शशी को यादकर फूट-फूटकर रो रही है। सोमन ने आसपास के कमरे में लेटकर यह सुना था। कुछ देर के बाद एक शब्द सुनकर सीता चौंककर जाग उठी। उसने देखा था कि कोई अपरिचित मुँह दिखाये बिना वहाँ के खिड़की के पास तलवार दिखाकर खड़ा होता है। यह देखकर सीता जोर से रोने लगी। शब्द सुनकर सोमन ने भी जगा और जल्दी ही वहाँ पहुँचा। तब सोमन ने देखा कि एक युवक पीछे आकर उस चोर के हाथ में से तलवार छीन लिया। जल्दी ही युवक ने उस चोर के मुँह का हटा दिया गया। तब सीता और सोमन ने चौंककर कहा.... "राजी....!!" उस अंधेरी रात में सीता और सोमन ने राजी को पहचान लिया। तब सोमन दूसरे युवक से बोला "अरे युवक तुम कौन हो ?.... तुमको हम कैसे धन्यवाद दें....?" यह सुनकर उसने कहा.... "मैं....तुम्हारे....शशी हूं।" तब सीता ने कहा "शशी....? मेरा शशी पानी में गिरकर मर गया।"

तब शशी ने अपनी सारी कथा कह सुनायी। पानी में गिरकर उसे बड़ी कष्टतायें सहनी पड़ी। लेकिन उसके भाग्य से वहाँ एक नाव आयी। वह पानी में तैरकर नाव पर चढ़ गया। नाववालों ने शशी के जीवन की रक्षा की और उन्होंने उसको बम्बई में पहुँचा दिया। इस प्रकार मैं आज जीवन बिता हूँ।

यह सुनकर सीता और सोमन दोनों स्तब्ध हो गये। राजी इस समय बेहोश होकर गिर पड़ा। बेसुध स्थिति में राजी गुनगुनाता था कि शशी.... तुम मुझे माफी दो .... तुमको मारने केलिए मैं ने परिश्रम किया क्योंकि मैं सीता के सौंदर्य पर मुग्ध हो गया था। तुम मेरी गलती को —इस पापी को— माफी दो........।"

भारत में अंग्रेजी का भविष्य

Sivan K. G.

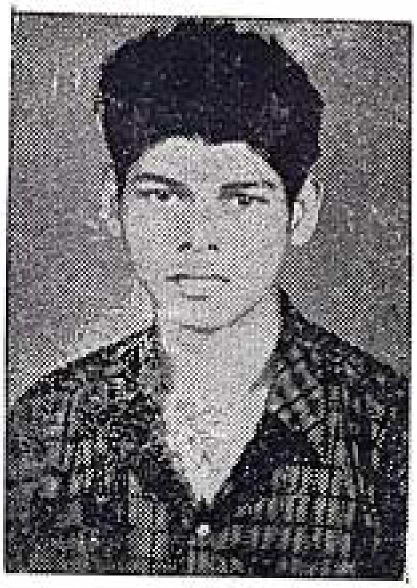

भारत शताधिक वर्षों तक पराधीनता के पाश में आबद्ध रहा और अंग्रेजी शासकों ने अपनी भाषा अंग्रेजी को यहाँ के निवासियों पर बलात आरोपित किया। धीरे-धीरे अंग्रेजी भारत में राजकाज और शिक्षा का माध्यम बन गयी। देश के कोने कोने में अंग्रेजी का बोलबाला हो गया। अंग्रेजी भाषा जानकारी, उसमें बोलने तथा लिखने की क्षमता तथा प्रवीणता नौकरी और उच्चपद प्राप्त करने का साधन तो बनी रही। वह समाज में प्रतिष्ठा के ऊँचे शिखरों पर पहुँचने की सीढ़ी भी मानी जाने लगी। देश के शिक्षित समाज में यह धारणा दृढ़ हो गयी कि अंग्रेजी ही उनकी उन्नति और देश के विकास का साधन है। अंग्रेजी के बिना हमारा देश प्रगति की दौड़ में पिछड़ जायेगा।

१९४७ में भारत स्वतन्त्र हो गया। अंग्रेज तो देश छोड़ गये, किन्तु अपनी देन भी हमें देते गये। जिस समय देश में स्वराज्य हुआ, शिक्षा और शासन के क्षेत्रों में अंग्रेजी का ही बोलबाला उस समय भी रहा। तभी संविधान में पन्द्रह वर्षों तक अंग्रेजी को संरक्षण मिल गया। अभी तो अहिन्दीभाषी लोग अंग्रेजी को छोड़ने तथा हिन्दी को अपनाने केलिये तैयार न थे। इसलिये हिन्दी राजभाषा और अंग्रेजी सहभाषा हो गयी। अहिन्दी भाषी लोगों को अंग्रेजी छोड़कर हिन्दी माध्यम के ग्रहण करने में कठिनाई तो थी ही, अरुचि भी कम न थी। अतएव अंग्रेजी के हटने के दिन अभी दूर हैं।

इस स्थिति में हमें विचार करना है कि अब अंग्रेजी जिस रूप में भारत में रहे और रहेगी। जिन लोगों ने हिन्दी प्रेम की उमंग में यह समझ रखा था कि अंग्रेजी के जाते ही अंग्रेजी भी चली जायेगी उन्हें अंग्रेजी की वर्तमान अवस्था देखकर अचरज और निराशा भले ही हो। अंग्रेजी को इस देश से हटा सकना संभव न होगा और न किसी को उसको पूर्णतया हटाने का विचार या प्रयास करना ही उचित जान पड़ता है। अब यह स्थिति नहीं है कि अंग्रेजी यहाँ से हटाई जा सके। उसकी

फिर राजी ने सीता और शशी और सोमन तीनों को अपने पास बुलाया और सीता के हाथ को शशी के हाथ में रखकर कहा "मुझे....माफी दीजिये और तुम चिरकाल सुख से जीते रहें.... आज तुम दोनों का पुनर्मिलन देखकर मैं अतीव संतुष्ट हूँ....मुझे.... माफी दो....।" इस प्रकार कहकर राजी ने अपनी आँखों को बन्द किया। वह इस लोक से चल बसा।

अगले दिन शशी और सीता दोनों का विवाह हुआ। सीता के निर्देशानुसार सोमन और शारदा दोनों का विवाह भी हुआ। इस प्रकार संयोग से तीन लोगों का "मिलन" अप्रतीक्षित रूप से हुआ।

जड़ बहुत गहराई तक पहुँच चुकी है। तो फिर वह विचार करना चाहिये कि वह इस बदली हुई स्थिति में किस रूप में रहे।

यह सच है कि अंग्रेजी हमारे लिये विदेशी भाषा है। यहाँ पुरानी सम्पन्न, उन्नत तथा समर्थ भाषाओं का अभाव नहीं है। इस से कोई भी भारतीय स्वदेशी भाषाओं को छोड़कर अंग्रेजी को सदा केलिये शिक्षा तथा शासन केलिये एक मात्र साधन नहीं बनाये रखना चाहेगा। अन्त में कोई न कोई भारतीय भाषा सब कामों केलिये सामान्य व्यवहार की भाषा बनेगी ही। संविधान ने हिन्दी को स्वीकार किया है; यहाँ की भाषा सम्बन्धी अनेकता के कारण शासन के क्रमों में हिन्दी अथवा प्रादेशिक भाषाओं के अतिरिक्त अंग्रेजी चलती रहेगी। जब प्रादेशिक भाषायें अपने अपने क्षेत्र के प्रशासनिक कार्यों में पूर्णतया प्रचलित हो जायेंगी और अहिन्दी भाषी प्रदेशों में हिन्दी का कामचलाऊ ज्ञान पर्याप्त हो जायेगा तब वर्तमान पीढ़ी के अंग्रेजी के भक्त भी संभवतः न रहेंगे। तब हो सकता है कि शासन के केन्द्रीय एवं आन्तरप्रादेशिक क्षेत्रों से अंग्रेजी को हटाया जाना संभव हो सके। तब तक उसकी उपयोगिता और आवश्यकता माननी पड़ेगी। यही व्यावहारिक दृष्टि है।

आन्तरप्रांतीय संपर्क केलिए अंग्रेजी बहुत दिनों से काम में आ रही है। विविध प्रांतों के निवासी खासकर शिक्षित वर्ग परस्पर बातचीत, लिखापढ़ी आदि में अंग्रेजी का ही सहारा लेता है। वे अपने क्षेत्र के बाहर के निवासियों तक अपने विचार अंग्रेजी के माध्यम से ही पहुँचाते हैं। अंग्रेजी के बिना लोकसम्पर्क रखना बहुतेरे लोगों केलिए कठिन काम होगा। जब तक हिन्दी का ज्ञान उस शिक्षा से सम्पन्न समुदाय को न हो जाय और वह उसके माध्यम से अन्य प्रदेशों में अपनी बात पहुँचा सके तब तक अंग्रेजी की आवश्यकता से मुँह नहीं मोड़ा जा सकता।

स्वतन्त्र भारत को संसार के सभी देशों से राजनयिक तथा व्यावसायिक सम्बन्ध रखना है। इन सब देशों से सम्पर्क रखने में अंग्रेजी का प्रयोग ही करना है। अतएव देश के भीतर ही नहीं बाहर भी अंग्रेजी से सम्पर्क की भाषा का काम लेते रहना होगा।

आज सारे विश्व में वैज्ञानिक प्रगति की दौड़ लगी है। हमारा भारत भी संसार के प्रगतिशील देशों के श्रेणी में खड़ा होना चाहता है। इसके लिए विदेशी सम्पर्क अवश्यक है। संसार के समुन्नत राष्ट्रों के साथ सम्बन्ध रखने केलिए अंग्रेजी भाषा अनिवार्य है क्योंकि विश्व का सारा ज्ञान-विज्ञान अंग्रेजी में भरा पड़ा है। अब यहाँ से अंग्रेजी भाषा को हटने का प्रयत्न कौन उठायेगा।

अंग्रेजी को दासता का चिह्न समझकर उसकी उपेक्षा करना सम्पूर्ण रूप से ठीक नहीं है। जहाँ तक राष्ट्रीय प्रेम का प्रश्न है वहाँ तक भले ही अंग्रेजी के प्रति विरोध या उपेक्षा कुछ सीमा तक सही है। उसको राष्ट्रभाषा का स्थान न मिलना चाहिए। उसको राजभाषा या मातृभाषा को हानी पहुँचाकर प्रश्रय न देना चाहिए। कहीं कहीं विश्व विद्यालय के स्तर में अन्य विषयों के अतिरिक्त विज्ञान तक की शिक्षा में अंग्रेजी का प्रयोग नहीं होता। वह वैकल्पिक विषय हो गया है।

अंग्रेजी को उचित समझनेवाले लोग भी यहाँ है। उनके उलटे भी कुछ लोग है जो अंग्रेजी से उपलब्ध बहुत ज्ञान से वंचित रह जायेंगे। बहुतेरे शिक्षक और विचारक अंग्रेजी को शिक्षाक्रम में सर्वत्र बनाये रखने का समर्थन करते हैं। अंग्रेजी के विरुद्ध यह वादमुख भी है कि मातृभाषा द्वारा प्राप्त ज्ञान शीघ्र और अधिक परिमाण में ग्रहण किया जा सकता है, तो अंग्रेजी को शिक्षा का माध्यम बनाना ठीक नहीं। किन्तु अंग्रेजी अध्ययन करने की सुविधा सब को मिलनी चाहिए। यह इसलिए भी कि राजभाषा सम्बन्धी विवाद को शान्त करने केलिए त्रिभाषा सूत्र को केन्द्रीय शासन ने स्पष्ट किया है। अब त्रिभाषा क्रम में कुछ वर्षों केलिए तो अंग्रेजी का स्थान फिर प्रमुख नहीं तो महत्व-

पूर्ण अवश्य हो जायेगा। अंग्रजी को प्रशासन और विद्यामण्डल में क्या स्थान मिलना चाहिए—इस विषय में दो मत हो सकते हैं। लेकिन इसको स्वीकार करने में किसी को आना कानी न होनी चाहिए कि अंग्रजी को शिक्षा क्रम में दूसरी अथवा तीसरी भाषा का स्थान अवश्य मिलना चाहिए। विश्वविद्यालयों में तो, कम से कम, विज्ञान जैसे विषय की शिक्षा में अंग्रजी का प्रयोग होना चाहिए।

अंग्रजी में ज्ञानराशि का अपार संग्रह किया गया है। उसके अपने लेखकों की कृतियों का प्रचुर परिमाण तो उसमें है ही, संसार की विविध भाषाओं में भिन्न-भिन्न विषयों में लिखी उच्चकोटि की पुरानी और नयी रचनाओं का रूपान्तर भी मिलता है। वह ऐसा झरोखा है जिस से हम अनेक देशों की झाँकी देख सकते हैं। अंग्रजी के साहित्य और विज्ञान से भारतीय भाषायें समृद्ध हुई है। आगे भी अंग्रजी से सम्पर्क न टूटेगा तो देशी भाषाओं में स्वतन्त्र रचनाओं का मार्ग तो सूझ पड़ेगा ही, अनुवाद द्वारा अतुल्य ज्ञान का कोष हमारे हाथ लगेगा इसमें सन्देह नहीं।

एक और भी लाभ अंग्रजी से होगा। हमारे वैज्ञानिकों, साहित्यकारों और चिंतनशील विद्वानों के आविष्कार, ज्ञान और विचार अंग्रजी के माध्यम से संसार के विशाल क्षेत्र में पहुँचेंगे। सर. सी. वी. रामन के आविष्कार, रवीन्द्रनाथ के काव्य और गाँधी के विचार अंग्रजी के द्वारा ही तो विश्व भर में व्याप्त हुये हैं।

सर. पी. कोदंड राव ने कहा है— 'अंग्रजी भी एक भारतीय भाषा ही है। यदि अंग्रजी का परित्याग किया गया तो देश की एकता छिन्न-भिन्न हो जायेगी।''

श्री रामबहोरीशुक्ल का मत यह है— ''अंग्रजी व्यापार, राजनय, संस्कृति सब केलिए अन्तराष्ट्रीय भाषा बन चुकी है। उसकी ओर से मुँह मूँद लेने पर भविष्य में देश की बड़ी हानि हो सकती है। अभी हमारा सम्बन्ध बाहिरी संसार से अंग्रजी द्वारा ही है। उसे बनाये रखना आवश्यक है। हमारे बौद्धिक विकास केलिए भी अंग्रजी का ज्ञान अनिवार्य नहीं तो अवश्यक तो ही है। परंतु अब इसके प्रति हमारा रुख वह न रहेगा जो पहले से चला आता है। अंग्रजी हमारे ऊपर राजरानी नहीं रहेगी, वह हमारी सहायता करनेवाली बनेगी। वह हमें अपने विचारों में रंगकर अपने पीछे आँख मूँद कर चलनेवाला न बनायेगी। हमारा विचार स्वतन्त्र बना रहेगा। वह उसको बनाने में सहायक बनना चाहेगी तो भले ही बने। हम किसी दबाव से उसको न पढ़ेंगे। स्वेच्छा से आनन्द लेने तथा ज्ञान आर्जन करने केलिए उसमें रस लेंगे। जैसे रूस, जापान आदि में यह पढ़ी जाती है, अब हम भी, वैसे ही विदेशी भाषा के रूप में इसका पढ़ना-लिखना अवश्यक समझेंगे। अपनी राजभाषा तथा मातृभाषा के स्थान में हम अंग्रजी को कभी प्रतिष्ठित होने न देंगे. किन्तु उसकी उपयोगिता और इतने दिनों के सम्बन्ध के कारण उसकी सुगमता के कारण हम उसका बहिष्कार भी न करना चाहेंगे।''

मुझे यह आशा है कि भारत की प्रबुद्ध जनता अंग्रजी को यहाँ से हटाने का प्रयत्न नहीं करेंगे।

॥ जय-हिन्द ॥

"पराजय"

—K. J. Joseph—

प्रभात सूर्य की सुनहली किरणें कमरे में नाच रही थीं। मैं चारों ओर देखकर जाग उठा। "हाय! समय आठ बजे!" मैं ने जल्दी से प्रभात कृत्यों को पूरा किया तो माताजी ने खाना तैयार करके रखा था। कुछ खाने पीने के बाद मैं दफ्तर की ओर दौड़ा। सड़क पर बस की प्रतीक्षा करने लगा। यात्रियों से भरा हुआ अनेक बस चला गया।

मैं सोचने लगा- "हर एक व्यक्ति अपने अपने लक्ष्य स्थान केलिए चलता है, कहीं जीवन का प्रश्न है।"

एक बस आकर मेरे पास खड़ा तो मेरा सोच-विचार खतम हो गया। किसी प्रकार मैं बस के अंदर पहुँचा। धीरे बस चलने लगा।

मैं आफिस पहुँचा तो समय ग्यारह बजे। रजिस्टर में हस्ताक्षर करते समय आफीसर घृणा से मुझे देखते थे। इस से मुझे बहुत दुःख हुआ। निशब्द होकर मैं अपने स्थान पर बैठकर काम करने लगा। फिर भी मेरे मन में विविध चिन्ताओं का प्रवाह होने लगा। सब विचारों को हटाने केलिए डाकवाला ने एक बड़ा लिफाफा मुझे दिया। सुन्दर अक्षर में मेरा पता लिखा था। मैं ने खत खोला तो अचम्भे में पड़ गया। सारी भूमि हिलने लगी। मन के अन्दर बड़ा संघर्ष होने लगा, उसका रूप आँखों से बहने लगा। उस लिफाफे में एक शादी का निमन्त्रण था- "मोहन वित्त मीना"। यह देखकर मैं निर्जीव सा वहाँ बैठा था। कुछ समय के बाद मैं ने वह खत भी पढ़ा। तब मैं अपने को भूल गया, हृदय बहुत तेजी से धड़कने लगा। मेरी आँखें आँसू से भर गयीं। मैं अपनी रूमाल से मुख अच्छी तरह पोंछ दिया। फिर भी मैं अपने

दुःख सहन कर नहीं सका। इस समय आफीसर ये सब देख रहे थे। उन्होंने मुझे पास बुलाया और दुःख का कारण पूछा।

मैं ने कहा- "मुझे सिर दर्द है। मैं आधे दिन की छुट्टी माँगता हूँ।"

"ठीक है।" -आफीसर ने कहा।

मैं जल्दी अपनी कुर्सी पर आ बैठा। समय को युगों का दैर्घ्य मालूम पड़ा। इसलिए एक बजे के पहले ही मैं छुट्टी पत्र लिखकर वहाँ से निकल पड़ा।

मैं ने सोचा- "कहाँ जाना है? घर जाता हूँ तो माताजी इसका कारण पूछेगी।"

थोड़ी देर के बाद घर जाने का निश्चय किया।

"क्यों तुम अभी आये हो?" घर पहुँचा तो माताजी आकर पूछने लगी।

"माताजी, मुझे बड़ा सिर दर्द है।" मैं बोला

"क्या तुम खाना नहीं खाते?" माता ने पूछा।

"मैं ने खाना खाया।" मैं ने कहा।

ऐसा बोलकर मैं जल्दी अपने कमरे में जाकर बिस्तर में पड़ गया। मेरा सब दुःख नियन्त्रणातीत होकर बाहर आया। पराजय की चिंता मुझे

ढने लगी। मन रूपी पुस्तक खोलकर मैं पढ़ने लगा तो विविध दृश्यों को मैं ने देखा।

मैं ने सोचा- "प्यारी मीना मेरा सब कुछ था। लेकिन मैं यह प्रकट करने केलिए असमर्थ था। मुझे नौकरी मिलकर जाते समय और फिर माताजी को साथ लेने केलिए जाते समय भी मैं उस से एक शब्द भी नहीं बोला। फिर भी मन में हमेशा एक व्यथा थी। वेदना से भरे कई महीने बीत गये। विद्वेष मेरे मन का एक भाग था तो भी 'मीना' मेरे मन में बढ़ रही थी।

अन्त में निस्सहाय होकर मैं ने उसको लिखा

"प्यारी मीना,

पहली बार मैं तुझे यह खत लिखता हूँ। मुझे नौकरी मिलकर आते समय मैं तुझ से कुछ नही बोला। इसके लिए मैं क्षमा माँगता हूँ। हमेशा मैं तुम्हारी याद करता हूँ। इस विरह की वेदना से मैं पीडित हूँ। तुम मेरी मीना ही है...हमेशा।

प्यारा बाबुवेहन।

ऐसे लिखते समय मन में आनन्द था। लेकिन उसका जवाब है.....यह खत् और......। यह मेरा सर्वनाश कर देगा......।

* * * * * * *

बचपन से हम दोनों बडे दोस्त थे। उस से वह मेरा जीवन का एक भाग हो गयी थी। एक तितली के समान वह मेरे साथ स्कूल जाती थी। उसका सुन्दर मुख देखकर मैं बहुत खुश हुआ था। उसकी बडी बडी आँखों में हमेशा कविता बह रही थी! अब भी ऐसी है। "हे...ईश्वर... मुझे ऐसी चिंताओं से बचाओ।" फिर भी मन में उस दृश्य का स्मरण आता है- एक दिन मैं स्कूल से जा रहा था। तब मैं ने देखा- 'मीना' 'रमेश' के साथ बातें करके हँसती आ रही है। यह दृश्य मुझे दुःख सागर में डुबा दिया। उस दिन से मैं मीना से दूर होकर चलने लगा। उस से बातें नहीं करने लगा। एक प्रकार का विरोध मन में फैल गया। फिर भी एक दिन उसने मुझे बुलाया और कहा:-

"बाबुवेहन! तुम क्यों ऐसा करते हो? अगर मैं ने कुछ गलती की तो मुझे दण्ड दे दो, उस गलती को दूर करो।" यह कहकर वह रोने लगी। मैं ने उस समय उसे आश्वास वचन देने के बदले रमेश का नाम बोलकर उसे बहुत रुलाया।

उस दिन के बाद मैं उस से दूर होकर चलता था। मैं ने मीना की सखी से समझा कि वह हमेशा मेरे प्रति रोती थी। उस समय भी मेरे मन में एक प्रकार का आनन्द था। लेकिन अब उसकी शादी का पत्र मिलते समय पराजय की चिंता से मैं परेशान हूँ। मालूम नहीं क्यों?

जल्दी मैं ने उसका पत्र जेब से लेकर पढ़ा-

"प्यारे बाबुवेहन,

आप का पत्र मिला। आप के एक पत्र के लिए मैं दिन-रात महीनों तक प्रतीक्षा कर रही थी। उस दिन की आप की बातों ने मेरे हृदय में अगाध वेदना की छाया फैली थी। आप स्वयं वापस आने की प्रतीक्षा में इतने दिन बीत गये। लेकिन ......अगले सोमवार को मेरी शादी है। मेरी.... प्रतीक्षा है....... आप जरूर आयें और ...... मुझे आशीर्वाद करें।

प्यारी मीना"

पत्र पढ़कर मैं बहुत दुःख से मेरी 'मीना' कह कर रोने लगा तो माता रसोई घर से दौड आयी। माता से सारी बातें बोलने से मन का बोझ कम हो जायेगा। बडी वेदना से मैं ने अपनी प्यारी मीना को आशीर्वाद दिया। साथ दो बूँद आँसू भी।

Best Compliments from

ALAPPATT PALATHUNKAL'S

FASHION JEWELLERY

BROADWAY, ERNAKULAM

ISLAND HOTEL
MAHARAJ
COCHIN-3.
PROUDLY PRESENTS
LOVELY SHIRLY ANN
Your favourite Singing Star
in the cosy atmosphere of
COURT JUSTER
(WESTERN STYLE RESTAURANT)
Swing with the music of
JOE & HIS SWINGING BAND
for Top most Entertainment
and Delicious Cuisine
For Reservation
Dial Cochin 6361